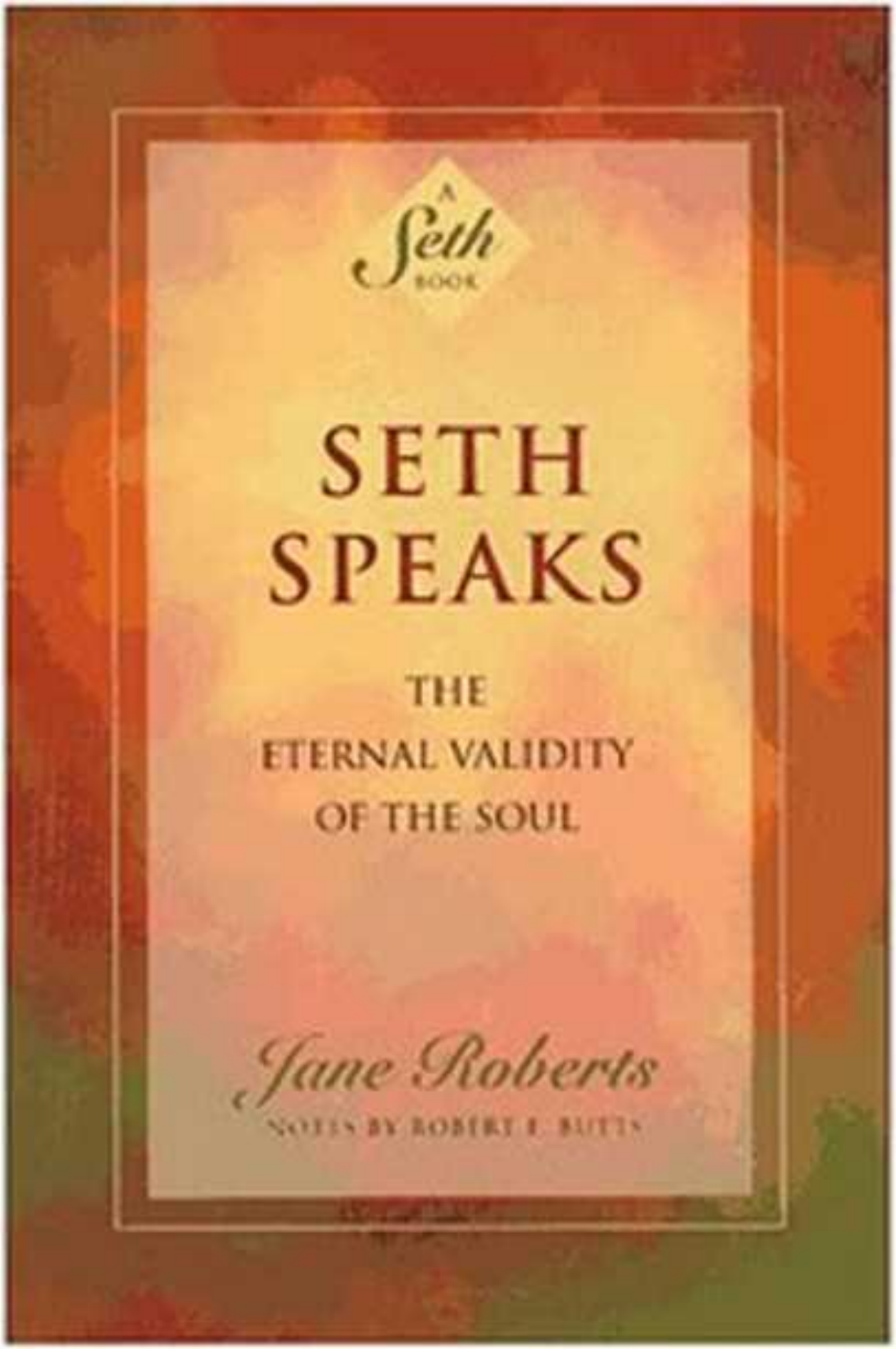

A Seth Book
SETH SPEAKS
THE ETERNAL VALIDITY OF THE SOUL
Jane Roberts
NOTES BY ROBERT F. BUTTS

BÖLÜM 1

FİZİKSEL BİR BEDENİM YOK AMA BU KİTABI YAZIYORUM

Hayalet avcılarını duymuşsunuzdur. "Hayalet" terimini onaylamasam da tam anlamıyla hayalet yazar olarak adlandırılabilirim. Genelde fiziksel olarak görülmediğim doğrudur. Ben de "ruh" kelimesini sevmiyorum; ve yine de bu kelimeye ilişkin tanımınız, fiziksel bedeni olmayan bir kişilik fikrini ima ediyorsa, o zaman tanımın bana uyduğu konusunda hemfikir olmak zorundayım.

Görünmeyen bir kitleye hitap ediyorum. Ancak okuyucularımın var olduğunu biliyorum ve bu nedenle şimdi her birinden bana aynı ayrıcalığı vermelerini isteyeceğim.

Bu kitabı çok sevdiğim bir kadının himayesinde yazıyorum. Başkalarına ona "Ruburt" ve "o" diye hitap etmem garip gelebilir, ama gerçek şu ki onu başka zamanlarda ve yerlerde, başka isimlerle tanıdım. O hem bir erkek hem de bir kadındı ve bu ayrı hayatları yaşayan tüm kimliğe Ruburt adı verilebilir.

Ancak isimler önemli değil. Benim adım Seth. İsimler basitçe adlandırmalardır, sembollerdir; ve yine de onları kullanmanız gerektiğine göre, ben de kullanacağım. Bu kitabı, sözleri benim adıma söyleyen Ruburt'un işbirliğiyle yazıyorum. Bu hayatta Ruburt'un adı Jane'dir ve kocası Robert Butts, Jane'in söylediği sözleri not alır. Ben ona Yusuf diyorum.

Okurlarım onların, fiziksel bedenlere bağlı, kemik, et ve deri içinde hapsedilmiş fiziksel yaratıklar olduklarını varsayabilirler. Varoluşunuzun bu bedensel görüntüye bağlı olduğuna inanıyorsanız, yok olma tehlikesiyle karşı karşıyasınız demektir, çünkü hiçbir fiziksel form sürmez ve hiçbir beden gençlikte ne kadar güzel olursa olsun, yaşlılıkta aynı canlılığı ve büyüyü korumaz. Kendi gençliğinizle, güzelliğinizle, zekanızla veya başarılarınızla özdeşleşirseniz, o zaman bu niteliklerin yok olabileceğine ve yok olacağına dair sürekli bir bilgi vardır.

Bu kitabı, durumun böyle olmadığına sizi temin etmek için yazıyorum. Temelde sen benden daha fazla fiziksel bir varlık değilsin ve ben söylemeyi umduğumdan daha fazla ceset giydim ve attım. Var olmayan şahsiyetler kitap yazmaz. Ben fiziksel bir görüntüden oldukça bağımsızım, sen de öyle.

Bilinç form yaratır. Tam tersi değil. Tüm kişilikler fiziksel değildir. Sadece günlük meselelerle çok meşgul olduğunuz için, kendi güçlerinin sıradan benliğin gösterdiği güçlerden çok daha üstün olduğunu bilen bir parçanız olduğunu fark etmiyorsunuz.

Her biriniz başka varoluşlar yaşadınız ve bilinçli olarak farkında olmasanız da bu

bilgi sizin içinizde. Bu kitabın, okuyucularımın her birinin içindeki derin sezgisel benliği serbest bırakmaya ve size en çok hizmet edecek belirli içgörüleri bilincin ön planına getirmeye hizmet edeceğini umuyorum.

Bu kitaba başladığımda, Ocak ayının sonlarında, sizin zamanınızda, 1970. Ruburt şimdi ince, koyu saçlı, hızlı bir kadın, bir rocker'da oturuyor ve bu sözleri benim için söylüyor.

Bilincim, Ruburt'un vücuduna oldukça iyi odaklanmış durumda. Soğuk bir gece. Bu, transta tam bir kitap yazma konusundaki ilk deneyimimiz ve oturum başlamadan önce Ruburt biraz gergindi. Bu kadının benim adıma konuşması basit bir mesele değil. Gerekli birçok manipülasyon ve psikolojik ayarlamalar var. Aramızda, yani Ruburt ve kendim arasında, psikolojik bir köprü olarak adlandırdığım şeyi kurduk.

Bir telefon aracılığıyla olduğu gibi Ruburt aracılığıyla konuşmuyorum. Bunun yerine psikolojik bir uzantı, her iki parçamızda da özelliklerin bir yansıması var ve bunu iletişimlerimiz için kullanıyorum. Daha sonra bu psikolojik çerçevenin nasıl oluşturulduğunu ve sürdürüldüğünü açıklayacağım, çünkü bu enkazdan uzak tutulması gereken bir yol gibidir. Kim olduğumu sormak yerine kendinize kim olduğunuzu sorsaydınız bu kitabı okumanız çok daha iyi olurdu, çünkü kişiliğin doğasını ve bilincin özelliklerini anlamadan ne olduğumu anlayamazsınız.

Bilincinizin kafatasınızın içinde bir yerde kilitli olduğuna kesinlikle inanıyorsanız ve ondan kaçamayacak kadar güçsüzseniz, bilincinizin bedeninizin sınırında sona erdiğini hissediyorsanız, o zaman kendinizi ucuza satarsınız ve benim bir yanılsama olduğumu düşünürsünüz. . Ben senden daha fazla bir yanılsama değilim ve bu yüklü bir cümle olabilir.

Her okuyucuma dürüstçe şunu söyleyebilirim: Ben senden daha büyüğüm, en azından senin düşündüğün gibi yaş olarak.

Bir yazar, yaşına göre herhangi bir otorite olarak nitelendirilebilirse, o zaman bir madalya almalıyım. Ben artık fiziksel maddeye odaklanmayan bir enerji kişiliği özüm. Bu nedenle, birçoğunuzun unutmuş göründüğü bazı gerçeklerin farkındayım.

Bunları size hatırlatmayı umuyorum. Kendin gibi düşündüğün parçanla, bilmediğin, bir ölçüde inkar ettiğin ve bir ölçüde de unutmuş olduğun parçan hakkında çok fazla konuşmuyorum. O parçanız bu kitabı okuyor, [hatta] "siz" okurken.

Bir tanrıya inananlara ve inanmayanlara, bilimin gerçekliğin doğasıyla ilgili tüm cevapları bulacağına inananlara ve inanmayanlara sesleniyorum. Gerçekliğin doğasını daha önce hiç çalışmadığınız şekilde kendi başınıza incelemenizi sağlayacak ipuçları vermeyi umuyorum.

Sizden anlamanızı isteyeceğim birkaç şey var. Kapalı bir şişedeki sinek gibi, kanatları bu yüzden işe yaramaz olan bir sinek gibi zamanda sıkışıp kalmazsın. Size gerçekliğin gerçek bir resmini vermesi için fiziksel duyularınıza güvenemezsiniz. Onlara sorgusuz sualsiz inandığınızı anlatan harika bir hikayeye sahip sevimli yalancılardırlar. Bazen rüyadayken uyanıkken olduğundan daha akıllı, daha yaratıcı ve çok daha bilgili olursunuz.

Bu ifadeler şimdi size çok şüpheli gelebilir ama bitirdiğimizde umarım bunların düz ifadeler olduğunu görürsünüz.

aslında.

Size anlatacaklarım yüzyıllar boyunca daha önce söylendi ve unutulunca tekrar verildi. Yıllar içinde çarpıtılan birçok noktayı açıklığa kavuşturmayı umuyorum. Ve ben başkaları hakkındaki orijinal yorumumu sunuyorum, çünkü hiçbir bilgi boşlukta yoktur ve tüm bilgiler onu tutan ve aktaran kişilik tarafından yorumlanmalı ve renklendirilmelidir. Bu nedenle gerçekliği bildiğim gibi ve deneyimlerimi birçok katman ve boyutta tanımlıyorum.

Bu, başka gerçekliklerin olmadığı anlamına gelmez. Senin dünyan oluşmadan önce bilinçliydim. Bu kitabı yazmak için - ve Ruburt ile olan iletişimlerimin çoğunda - uygun görünen bu özellikleri kendi geçmiş kişilik bankamdan alıyorum. Birçoğumuz var, benim gibi fiziksel maddeye veya zamana odaklanmamış kişilikler. Varlığımız size garip geliyor çünkü kişiliğin gerçek potansiyellerini fark etmiyorsunuz ve kendi sınırlı kavramlarınız tarafından hipnotize ediliyorsunuz.

Ben öncelikle bir öğretmenim ama başlı başına bir edebiyat adamı olmadım. Ben öncelikle mesajı olan bir kişiliğim: Bildiğiniz dünyayı siz yaratıyorsunuz. Size belki de en harika hediye verildi: düşüncelerinizi fiziksel forma yansıtma yeteneği.

Hediye bir sorumluluk getiriyor ve birçoğunuz yaşamınızın başarılarından dolayı kendinizi tebrik etmeye ve başarısızlıklarınız için Tanrı'yı, kaderi ve toplumu suçlamaya meyillisiniz. Aynı şekilde, insanlık da kendi suçunu ve hatalarını, pek çok şikayetten bıkmış gibi görünen bir baba-tanrı imajına yansıtma eğilimindedir.

Gerçek şu ki, her biriniz kendi fiziksel realitenizi yaratıyorsunuz; ve toplu olarak, dünyevi deneyiminizde var olan hem ihtişamları hem de dehşetleri yaratırsınız. Yaratıcıların siz olduğunuzu anlayana kadar bu sorumluluğu kabul etmeyi reddedeceksiniz. Dünyanın talihsizlikleri için bir şeytanı da suçlayamazsın. Şeytanın kendi psişenizin bir yansıması olduğunu anlayacak kadar gelişmişsiniz, ancak yaratıcılığınızı yapıcı bir şekilde nasıl kullanacağınızı öğrenecek kadar akıllıca büyümediniz.

Okurlarımın çoğu "kas bağlı" terimine aşinadır. Bir tür olarak, bunun yerine "egoya bağlı" büyüdünüz, ruhsal bir katılık içinde kaldınız, benliğin sezgisel kısımları ya reddedildi ya da tanınmayacak şekilde çarpıtıldı.

Saat geç büyüyor. İki arkadaşım da sabah erken kalkmalı. Ruburt kendine ait iki kitap üzerinde çalışıyor ve uyuması gerekiyor. Bu oturumu bitirmeden önce, sizden ortamımızı hayal etmenizi rica ediyorum, çünkü Ruburt bana bir yazarın sahneyi kurarken dikkatli olması gerektiğini söyledi.

Haftada iki kez, pazartesi ve çarşamba günleri aynı büyük odada Ruburt aracılığıyla konuşuyorum. Işıklar her zaman yanar. Bu akşam, ötedeki kış köşesine Ruburt'un gözleriyle bakmak benim için keyifli.

Fiziksel gerçeklik benim için her zaman canlandırıcı olmuştur ve Ruburt'un işbirliği sayesinde ve bu kitabı yazarken, onun eşsiz cazibesini takdir etmekte haklı olduğumu görüyorum. Burada bahsedilmesi gereken bir karakter daha var: Willy, kedi, şu anda uyuyan sevilen bir canavar.

Hayvan bilincinin doğası başlı başına oldukça ilginç bir konudur ve daha sonra ele alacağız. Kedi benim varlığımın farkında ve birkaç kez buna oldukça dikkat çekici

tepkiler verdi. Bu kitapta, bilincin tüm birimleri arasında meydana gelen sürekli etkileşimleri, türlerin sınırlarını aşan iletişimi göstermeyi umuyorum; ve bu tartışmaların bazılarında Willy'yi bir örnek olay olarak kullanacağız.

Hayvanlardan bahsettiğimize göre, onların sizinki kadar özgürlüğe izin vermeyen bir bilince sahip olduklarını burada belirteyim. Yine de aynı zamanda, insan bilincinin pratik potansiyelini sıklıkla engelleyen belirli özellikler tarafından kullanımı engellenmezler.

Bilinç, gerçekliğin çeşitli boyutlarını algılamanın bir yoludur. Bildiğiniz gibi bilinç son derece uzmanlaşmıştır. Fiziksel duyular, üç boyutlu dünyayı algılamanıza izin verir, ancak yine de doğaları gereği, eşit derecede geçerli diğer boyutların algılanmasını engelleyebilirler. Çoğunuz günlük fiziksel yönelimli benliğinizle özdeşleşirsiniz. Bedeninizin bir bölümüyle özdeşleşmeyi ve diğer tüm bölümleri görmezden gelmeyi düşünmezsiniz ama yine de bencil benliğin kimliğinizin yükünü taşıdığını hayal ettiğinizde aynı şeyi yaparsınız.

Size bazı kimyasallar ve elementler karışımıyla bir araya getirilmiş kozmik bir kemik ve et torbası olmadığını söylüyorum. Size, bilincinizin, kimyasal bileşenlerin birbiriyle etkileşimi sonucu tesadüfen oluşan ateşli bir ürün olmadığını söylüyorum. Sen fiziksel maddenin terkedilmiş bir dalı değilsin, bilincin de bir duman bulutu gibi yok olmak zorunda değil. Bunun yerine, derin bilinçdışı bir seviyede bildiğiniz fiziksel bedeni, büyük bir ayrım, mucizevi netlik ve onu oluşturan her bir küçük hücrenin samimi bilinçdışı bilgisi ile oluşturursunuz. Bu sembolik olarak söylenmez.

Şimdi, düşündüğünüz gibi, bilinçli zihniniz bu faaliyetlerin farkında olmadığı için, kendinizin bu içsel kısmıyla özdeşleşmiyorsunuz. Kendinizi televizyon izleyen, yemek yapan ya da çalışan parçanızla özdeşleştirmeyi tercih ediyorsunuz – ne yaptığını bildiğini düşündüğünüz parçanız. Ama görünüşte bilinçsiz olan bu parçanız çok daha bilgilidir ve tüm fiziksel varlığınız onun düzgün işleyişine bağlıdır.

Bu kısım bilinçli, farkında, tetikte. Onun sesini dinlemeyen, fiziksel olarak yönlendirilmiş benliğinizin kaynağının büyük psikolojik güç olduğunu anlamayan, fiziksel gerçekliğe bu kadar odaklanmış sizsiniz.

Ben buna görünüşte bilinçsizce "iç ego" diyorum, çünkü içsel faaliyetleri yönetiyor. Fiziksel duyular yoluyla değil, diğer iç kanallar aracılığıyla algılanan bilgileri ilişkilendirir. Üç boyutun ötesinde var olan gerçekliğin içsel algılayıcısıdır. İçinde geçmiş varoluşlarınızın her birinin hatırasını taşır. Kelimenin tam anlamıyla sonsuz olan öznel boyutlara bakar ve bu öznel boyutlardan tüm nesnel gerçeklikler akar.

Size bu içsel kanallardan gerekli tüm bilgiler verilir ve siz daha parmağınızı kaldıramadan, göz kapağını kırpmadan ya da bu cümleyi sayfada okuyamadan inanılmaz içsel faaliyetler gerçekleşir. Kimliğinizin bu kısmı oldukça doğal olarak kahin ve telepatiktir, bu nedenle mesajı bilinçli olarak kabul etseniz de etmeseniz de felaketler meydana gelmeden önce uyarılırsınız ve tüm iletişim bir kelime konuşulmadan çok önce gerçekleşir.

"Dış ego" ve iç ego birlikte çalışır, biri bildiğiniz dünyada manipüle etmenizi sağlar, diğeri ise onsuz fiziksel varoluşun sürdürülemeyeceği o hassas iç algıları size getirir.

Bununla birlikte, hem iç egoyu hem de dış egoyu oluşturan, bu yerde ve bu zamanda

fiziksel bir varlık olmaya karar veren daha derin kimlik olan bir parçanız var. Bu, kimliğinizin özüdür, içinden çıktığınız psişik tohumdur, parçası olduğunuz çok boyutlu kişiliğinizdir.

Psikologların düşündüğü gibi bilinçaltını nereye yerleştirdiğimi merak edenler için, onu, tabiri caizse, dış ve iç egolar arasında bir buluşma yeri olarak tasavvur edebilirsiniz. Bununla birlikte, benlik için gerçek bölünmeler olmadığını anlamalısınız, bu nedenle yalnızca temel fikri netleştirmek için çeşitli kısımlardan bahsediyoruz.

"Normalde bilinçli benlik" ile özdeşleşen bireylere hitap ettiğimiz için, bu tür konuları bu ilk bölümde gündeme getiriyorum çünkü terimleri kitapta daha sonra kullanacağım ve çok boyutlu kişilik gerçeğini en kısa zamanda belirtmek istiyorum. olabildiğince.

Kişiliğin, bilincin "şimdi ve burada" bir niteliği olduğu fikrinden kurtulmadıkça, kendinizi anlayamazsınız ve bağımsız varlığımı kabul edemezsiniz. Şimdi, bu kitapta fiziksel gerçeklik hakkında söyleyebileceğim bazı şeyler sizi şaşırtabilir ama benim olaya tamamen farklı bir bakış açısından baktığımı unutmayın.

Şu anda tamamen onun içine odaklanmış durumdasınız, belki de dışarıda başka bir şey olup olmadığını merak ediyorsunuz. Dışarıdayım, bir anlığına bildiğim ve sevdiğim bir boyuta dönüyorum. Ancak sizin şartlarınızda bir mukim değilim. Psişik bir "pasaportum" olmasına rağmen, hala bazı çeviri sorunları, uğraşmam gereken giriş güçlükleri var.

Duyduğuma göre pek çok insan yıllardır New York'ta yaşamış ve Empire State Binası'nı hiç turlamamışken, pek çok yabancı onu iyi tanıyor. Ve böylece fiziksel bir adresiniz olsa da, kendi realite sisteminizde görmezden geldiğiniz bazı çok garip ve mucizevi psişik ve psikolojik yapılara hala işaret edebilirim.

Açıkçası, bundan çok daha fazlasını yapmayı umuyorum. Sizi, sizin için mevcut olan gerçeklik seviyelerinde bir gezintiye çıkarmayı ve kendi psikolojik yapınızın boyutlarında bir yolculuğa rehberlik etmeyi - kendi bilincinizin göreceli olarak daha önce sahip olduğunuz tüm alanlarını açmayı umuyorum. habersiz. Bu nedenle, yalnızca kişiliğin çok boyutlu yönlerini açıklamayı değil, aynı zamanda her okuyucuya kendi olan o daha büyük kimliğin bir görüntüsünü vermeyi umuyorum.

Bildiğiniz benlik, tüm kimliğinizin yalnızca bir parçasıdır. Ancak bu parçalar, bir ipin boncukları gibi birbirine dizilmiş değildir. Bunlar daha çok bir soğanın çeşitli kabukları veya bir portakalın dilimleri gibidir, hepsi tek bir canlılıkla birbirine bağlanır ve aynı kaynaktan fışkırırken çeşitli gerçekliklere doğru büyürler.

Kişiliği bir portakal ya da soğanla karşılaştırmıyorum, ancak bu şeyler içeriden dışarıya doğru büyüdükçe, tüm benliğin her bir parçasının da büyüdüğünü vurgulamak istiyorum. Nesnelerin dış görünüşünü gözlemlersiniz. Fiziksel duyularınız, daha sonra tepki vereceğiniz dış formları algılamanıza izin verir, ancak fiziksel duyularınız bir dereceye kadar sizi gerçekliği bu şekilde algılamaya zorlar ve madde ve formdaki iç canlılık o kadar belirgin değildir.

Örneğin, size bir çivinin içinde bile bilinç olduğunu söyleyebilirim, ancak okuyucularımdan çok azı beni cümlenin ortasında duracak ve bulabildikleri en yakın çiviye günaydın veya iyi günler diyecek kadar ciddiye alacaktır. odun parçası.

Bununla birlikte, çivi içindeki atomlar ve moleküller kendi tür bilinçlerine sahiptir.

Bu kitabın sayfalarını oluşturan atomlar ve moleküller de kendi seviyelerinde farkındadır. Kendi türünden bilinçle dolu olmayan hiçbir şey -ne kaya, mineral, bitki, hayvan ya da hava- yoktur. Böylece, sürekli bir yaşamsal kargaşanın, bilinçli bir enerji gestaltının ortasında duruyorsunuz ve kendiniz, kendi kimliklerinin farkındalığını içlerinde taşıyan, fiziksel bedeniniz olan bedensel yapıyı oluşturmak için isteyerek işbirliği yapan bilinçli hücrelerden fiziksel olarak oluşuyorsunuz.

Tabii ki, ölü madde diye bir şey olmadığını söylüyorum. Bilincin oluşturmadığı hiçbir nesne yoktur ve her bilinç, derecesi ne olursa olsun, duyum ve yaratıcılığın sevincini yaşar. Bu tür konuları anlamadan ne olduğunuzu anlayamazsınız.

Kolaylık olsun diye, etinizin en küçük kısımları arasında sıçrayan çok sayıda içsel iletişimi kapatırsınız, ancak fiziksel yaratıklar olarak bile, bir dereceye kadar diğer bilinçlerin bir parçasısınız. Benliğin sınırları yoktur. Potansiyellerinde herhangi bir sınırlama yoktur. Bununla birlikte, kendi cehaletiniz nedeniyle yapay sınırlamalar benimseyebilirsiniz. Örneğin, yalnızca dış egonuzla özdeşleşebilir ve kendinizi bir parçanız olan yeteneklerden ayırabilirsiniz. Gerçekleri inkar edebilirsiniz ama değiştiremezsiniz. Kişilik çok boyutludur, birçok insan mecazi anlamda kafalarını üç boyutlu varoluşun kumlarına gizlese ve başka bir şey yokmuş gibi davransa da.

Dış egoyu hafife almak istemiyorum. Basitçe fazla abarttınız. Gerçek doğası da tanınmadı.

Bu nokta hakkında söyleyecek daha çok şeyimiz olacak, ancak şimdilik kimlik ve devamlılık duygunuzun egoya bağlı olmadığını anlamanız yeterli.

Şimdi zaman zaman dış egonun ilişkili olduğu fiziksel dünyaya atıfta bulunan "kamuflaj" terimini kullanacağım, çünkü fiziksel biçim gerçekliğin benimsediği kamuflajlardan biridir. Kamuflaj gerçektir ve yine de içinde çok daha büyük bir gerçeklik vardır - ona biçim veren canlılık. Fiziksel duyularınız o zaman bu kamuflajı algılamanıza izin verir, çünkü onlar son derece uzmanlaşmış bir şekilde buna uyum sağlarlar. Ancak gerçekliği form içinde hissetmek, farklı türde bir dikkat ve fiziksel duyuların sağladığından daha hassas manipülasyonlar gerektirir.

Ego kıskanç bir tanrıdır ve çıkarlarına hizmet edilmesini ister. Kendini rahat hissettiği ve anlayabileceği boyutlar dışında hiçbir boyutun gerçekliğini kabul etmek istemez. Bir yardım olması gerekiyordu ama bir tiran olmasına izin verildi. Buna rağmen, genel olarak varsayıldığından çok daha esnek ve öğrenmeye isteklidir. Doğal olarak göründüğü kadar katı değil. Merakı çok değerli olabilir.

Gerçekliğin doğası hakkında sınırlı bir kavrayışınız varsa, o zaman egonuz sizi kabul ettiğiniz gerçekliğin küçük kapalı alanında tutmak için elinden geleni yapacaktır. Öte yandan, sezgilerinize ve yaratıcı içgüdülerinize özgürlüğe izin verilirse, o zaman kişiliğinizin bu en fiziksel yönelimli bölümüne daha büyük boyutların bazı bilgilerini iletirler.

Bu kitabın gerçeği, egonun tüm kişilik kazanına sahip olmadığının kanıtıdır, çünkü onun Jane Roberts olarak bilinen yazardan başka bir kişilik tarafından üretildiğinden şüphe yoktur. Jane Roberts'ın türün bir bütün olarak doğasında olmayan yeteneklere sahip olmadığı için, en azından insan kişiliğinin genellikle kendisine atfedilenlerden çok daha fazla niteliğe sahip olduğu kabul edilmelidir. Bu yeteneklerin ne olduğunu

açıklamayı ve her bireyin bu potansiyelleri serbest bırakmak için kullanabileceği yollara işaret etmeyi umuyorum.

Kişilik, sürekli değişen algının bir geştaltıdır. Kimliğin algılayan kısmıdır. Algılarımı, aracılığıyla konuştuğum kadına dayatmıyorum, iletişimimiz sırasında bilinci de silinmiyor. Bunun yerine, bilincinin genişlemesi ve üç boyutlu gerçeklikten uzağa yönlendirilen bir enerji projeksiyonu var.

Fiziksel sistemden bu konsantrasyon, bilincinin silinmiş gibi görünmesine neden olabilir. Bunun yerine daha fazlası eklenir. Şimdi kendi gerçeklik alanımdan, dikkatimi kadına odaklıyorum, ama konuştuğu kelimeler - sayfalardaki bu kelimeler - başlangıçta hiç sözlü değil.

Her şeyden önce, bildiğiniz gibi dil yavaş bir iştir: bir kelime oluşturmak için harf harf dizilir ve bir cümle oluşturmak için kelimeler doğrusal bir düşünce kalıbının sonucudur. Dil, bildiğiniz gibi, kısmen ve dilbilgisi açısından fiziksel zaman dizilerinizin son ürünüdür. Aynı anda yalnızca pek çok şeye odaklanabilirsiniz ve dil yapınız karmaşık, eşzamanlı deneyimin iletişimine verilmez.

Lineer değil, farklı türde bir deneyimin farkındayım ve sonsuz çeşitlilikte eşzamanlı olaylara odaklanabilir ve bunlara tepki verebilirim. Ruburt onları ifade edemedi ve bu nedenle, iletileceklerse doğrusal ifadeye eşitlenmeleri gerekir. Sınırsız eşzamanlı olayı algılama ve bunlara tepki verme yeteneği, her bir benliğin veya varlığın temel bir özelliğidir. Bu nedenle, bunun yalnızca bana ait bir başarı olduğunu iddia etmiyorum.

Şu anda fiziksel bir formun içine yerleşmiş olan her okuyucunun, daha önce bahsettiğim gibi, kendisinin yalnızca küçük bir bölümünü bildiğini tahmin ediyorum. Varlık, kişiliğinin bir tezahürü olduğu genel kimliktir - bağımsız ve ebediyen geçerli bir kısım. Bu nedenle, bu iletişimlerde, Ruburt'un bilinci genişler ve yine de farklı bir boyuta, onun gerçekliği ile benimki arasındaki bir boyuta, nispeten dikkat dağıtıcı olmayan bir alana odaklanır. Burada onun izni ve muvafakati ile bazı kavramları kendisine telkin ediyorum. Tarafsız değillerdir, çünkü tüm bilgi veya enformasyon, onu elinde tutan veya aktaran kişiliğin damgasını taşır.

Ruburt sözlü bilgisini bizim kullanımımız için hazır hale getiriyor ve ikimiz de otomatik olarak birlikte söylenecek çeşitli kelimelere neden oluyoruz. Herhangi bir bilgi çarpıtılabileceğinden, dikkat dağınıklığı meydana gelebilir. Ancak artık birlikte çalışmaya alışkınız ve çarpıtmalar çok az.

Enerjimin bir kısmı da Ruburt aracılığıyla yansıtılıyor ve onun enerjisi ve benimki, seanslarımız sırasında ve şimdi bu cümleleri konuşurken onun fiziksel formunu aktive ediyor. Daha sonra tartışacağım başka birçok sonuç var.

Bu nedenle, Ruburt'un bilinçaltının bir ürünü değilim, o da bilinçaltımın bir ürünü değilim. Ben de tehlikeli bir egoyu zekice baltalamaya çalışan ikincil bir kişilik değilim. Aslında, Ruburt'un kişiliğinin tüm bölümlerinden yararlanıldığını ve bütünlüklerinin korunduğunu ve onurlandırıldığını gördüm.

Kişiliğinde, iletişimimizi mümkün kılan oldukça benzersiz bir olanak vardır. Bunu olabildiğince basit bir şekilde ifade etmeye çalışacağım: Onun psişesinde, neredeyse diğer gerçekliklerin algılanabileceği açık bir pencere gibi hizmet eden şeffaf bir boyutsal eğrilik, bir dereceye kadar bulutlanmaktan kurtulmuş çok boyutlu bir açıklık vardır.

fiziksel odak gölgesi ile.

Fiziksel duyular genellikle sizi bu açık kanallara karşı kör eder, çünkü gerçekliği yalnızca kendi görüntülerinde algılarlar. O halde, bir dereceye kadar, uzay ve zamanınızda psikolojik bir bükülme yoluyla realitenize giriyorum. Bir bakıma, böylesine açık bir kanal, Ruburt'un kişiliği ile benimki arasında bir yol görevi görür, böylece aralarında iletişim mümkün olur. Varoluşun boyutları arasındaki bu tür psikolojik ve psişik çarpıklıklar nadir değildir. Sadece nadiren bu şekilde tanınırlar ve daha da az kullanılırlar.

Size kendi fiziksel olmayan varlığım hakkında bir fikir vermeye çalışacağım. Size kendi temel kimliğinizin benimki kadar fiziksel olmadığını hatırlatmasına izin verin.

Bu Birinci Bölüm'ün sonu.

BÖLÜM 2

MEVCUT ORTAMIM, İŞİM VE AKTİVİTELERİM

Çevrem, okuyucularımdan oldukça önemli açılardan farklı olsa da, ironik bir ifadeyle, sizi temin ederim ki, fiziksel varoluş kadar canlı, çeşitli ve hayatidir. Fiziksel bir varlık olduğumdan beri zevk fikirlerim biraz değişmiş olsa da, daha ödüllendirici olmak ve yaratıcı başarı için çok daha büyük fırsatlar sunmak daha zevkli.

Şu anki varoluşum, bildiğim en zorlu varoluştur ve hem fiziksel hem de fiziksel olmayan pek çok şey tanıdım. Güneş sisteminizde gezegeninizde veya gezegeninizde yalnızca bir ülke olmadığı gibi, fiziksel olmayan bilincin de içinde bulunduğu tek bir boyut yoktur.

Benim çevrem, ölümden hemen sonra kendinizi bulacağınız bir ortam değil. Esprili konuşmaktan kendimi alamıyorum, ama bu özel varoluş düzlemine girmeden önce birçok kez ölmelisin. (Doğum, ölümden çok daha büyük bir şoktur. Bazen öldüğünüzde farkına bile varmazsınız, ancak doğum neredeyse her zaman keskin ve ani bir tanımayı gerektirir. Bu yüzden ölümden korkmanıza gerek yok. Ve benden çok kez ölmüş olan ben. Anlatmaya özen gösteriyorum, bunu anlatmak için bu kitabı yaz.)

Bu ortamdaki işim, bildiğinizden çok daha fazla meydan okuma sağlıyor ve aynı zamanda şu anki kavrayışınızın neredeyse ötesinde olan yaratıcı materyallerin manipülasyonunu gerektiriyor. Birazdan bundan daha fazlasını söyleyeceğim. Her şeyden önce, bilinç tarafından yaratılandan başka hiçbir nesnel gerçekliğin olmadığını anlamalısınız. Bilinç her zaman form yaratır, tersi olmaz. Dolayısıyla çevrem, benim ve benim gibilerin yarattığı bir varoluş gerçeğidir ve gelişimimizin tezahürünü temsil eder.

Kalıcı yapılar kullanmıyoruz. Mesela benim oturduğum bir şehir ya da kasaba yok. Boş uzayda olduğumuzu ima etmek istemiyorum. Bir kere, uzayı sizin düşündüğünüz gibi düşünmüyoruz ve etrafımızı sarmasını istediğimiz belirli görüntüleri oluşturuyoruz.

[tıpkı] kendi fiziksel realitenizin içsel arzularınızın ve düşüncelerinizin mükemmel bir kopyasında yaratılması gibi, onlar bizim zihinsel kalıplarımız tarafından yaratılırlar. Nesnelerin sizden bağımsız olarak var olduğunu düşünüyorsunuz, onların kendi psikolojik ve psişik benliklerinizin tezahürleri olduğunun farkında değilsiniz. Kendi gerçekliğimizi oluşturduğumuzun farkındayız ve bu nedenle bunu büyük bir neşe ve yaratıcı bir vazgeçişle yapıyoruz. Benim çevremde, yönünüzü çok şaşırmış olursunuz, çünkü bu size tutarlılıktan yoksunmuş gibi gelir.

Bununla birlikte, tüm "maddileştirmeleri" yöneten içsel yasaların farkındayız. Tercihinize göre gece veya gündüz, ya da tarihinizin herhangi bir döneminde olabilir. Bu değişen biçimler, arkadaşlarımı hiçbir şekilde rahatsız etmeyecekti, çünkü onları ruh halime, duygularıma ve fikirlerime ilişkin doğrudan ipuçları olarak alacaklardı.

Kalıcılık ve istikrar temelde biçimle değil, zevk, amaç, başarı ve kimliğin bütünleşmesiyle ilgilidir. Öncelikle bir öğretmen ve eğitimcinin görevleri olan görevlerimi yerine getirmek için varoluşun diğer birçok düzeyine "seyahat ederim" ve bu sistemler içinde bana en iyi gelen yardımcıları ve teknikleri kullanırım.

Başka bir deyişle, içinde çalışmak zorunda olduğum herhangi bir sistemin doğasında bulunan yetenek ve varsayımlara göre aynı dersi birçok farklı şekilde öğretebilirim. Bu iletişimlerde ve bu kitapta kimliğime uygun birçok kişilikten kendimden bir parça kullanıyorum. Diğer gerçeklik sistemlerinde, ben, daha büyük Seth kimliğinin burada benimsediği bu özel Seth kişiliği anlaşılmazdı.

Gördüğünüz gibi, realitenin tüm sistemleri fiziksel olarak yönlendirilmemiştir ve bazıları fiziksel formdan tamamen habersizdir. Sizin anladığınız gibi seks de onlar için doğal değil. Bu nedenle, kimliğimin meşru ve geçerli bir parçası olmasına rağmen, birçok fiziksel varoluş yaşamış bir erkek kişilik olarak iletişim kurmazdım.

Ev ortamımda, istediğim şekli alırım ve bu değişebilir ve düşüncelerimin doğasına göre değişir. Bununla birlikte, bilinçsiz bir düzeyde kendi fiziksel imajınızı aşağı yukarı aynı şekilde, ancak bazı önemli farklılıklarla oluşturursunuz. Fiziksel bedeninizin, ne olduğunuza dair içsel kavrayışınızın doğrudan bir sonucu olarak her an sizin tarafınızdan yaratıldığını veya kendi düşüncenizin sürekli hareket eden hızıyla önemli kimyasal ve elektromanyetik şekillerde değiştiğini genellikle fark etmezsiniz.

Uzun zaman önce formun bilince bağımlılığını fark ettikten sonra, içsel deneyimimizin her nüansını daha sadık bir şekilde takip etmeleri için formlarımızı tamamen değiştirebildik.

Bu formu değiştirme yeteneği, herhangi bir bilincin doğal bir özelliğidir. Sadece yeterlilik ve gerçekleştirme derecesi değişir. Bunu, canlı maddenin "evrimsel" tarihi boyunca aldığı değişen formları gözlemlediğinizde, kendi sisteminizde, yavaşlatılmış bir versiyonunda görebilirsiniz.

Şimdi, tabiri caizse, aynı anda birkaç form da alabiliriz, ancak bunu genellikle fark etmeseniz de yapabilirsiniz. Bilinciniz bir rüya formunda oldukça uzak yerlere seyahat ederken, fiziksel formunuz yatakta uykuda ve hareketsiz bir şekilde uzanabilir. Eşzamanlı olarak kendinize ait, her açıdan özdeş bir "düşünce formu" yaratabilirsiniz ve bu, bilinçli farkındalığınız olmadan tamamen bir arkadaşınızın odasında görünebilir. Dolayısıyla bilinç, herhangi bir zamanda yaratabileceği biçimlerle sınırlı değildir.

Pratik olarak konuşursak, bu çizgide sizden çok daha ilerideyiz ve bu tür formları yarattığımızda bunu tam bir farkındalıkla yapıyoruz. Varoluş alanımı, aşağı yukarı aynı zorluklara, aynı genel gelişim modeline sahip olan başkalarıyla paylaşıyorum. Bazılarını tanıyorum ve bazılarını tanımıyorum. Telepatik olarak iletişim kurarız, ancak yine de telepati, dillerinizin temelidir ve onsuz onların sembolizmi anlamsız olurdu.

Bu şekilde iletişim kurduğumuz için, bu mutlaka zihinsel kelimeleri kullandığımız anlamına gelmez, çünkü biz kullanmıyoruz. Bunun yerine, tek bir "dizide" çok daha fazla

anlamı destekleyebilen termal ve elektromanyetik görüntüler diyebileceğim şey aracılığıyla iletişim kurarız. "Duygusal yoğunluk" ifadesi yanıltıcı olabilse de, iletişimin yoğunluğu, arkasındaki duygusal yoğunluğa bağlıdır.

Bildiğiniz sevgi, nefret ya da öfke olmasa da, duygu dediğiniz şeyin bir eşdeğerini hissediyoruz. Duygularınız en iyi şekilde, "iç duyular" ile ilgili çok daha büyük psikolojik olayların ve deneyimlerin üç boyutlu cisimleşmesi olarak tanımlanabilir.

Bu içsel duyuları size daha sonra, bu bölümün sonunda açıklayacağım. Sizinkinden büyük ölçüde farklı olsa da, güçlü bir duygusal deneyime sahip olduğumuzu burada söylemek yeterli. Aynı zamanda bir bütün olarak duygusal "iklim"in farkında ve duyarlı olduğumuz için çok daha az sınırlı ve çok daha kapsamlıdır. Hissetmek ve deneyimlemek için çok daha özgürüz, çünkü duygular tarafından süpürülmekten o kadar korkmuyoruz.

Kimliklerimiz, örneğin bir başkasının güçlü duyguları tarafından tehdit altında hissetmezler. Duygular arasında artık sizin için doğal olmayan bir şekilde seyahat edebiliyoruz ve onları aşina olduğunuzdan farklı yaratıcılık yönlerine çevirebiliyoruz. Duyguları gizleme ihtiyacı hissetmiyoruz, çünkü bunun temelde imkansız ve istenmeyen olduğunu biliyoruz. Sisteminizde zahmetli görünebilirler çünkü onları nasıl kullanacağınızı henüz öğrenmediniz. Biz sadece şimdi onların tam potansiyelini ve bağlantılı oldukları yaratıcılığın güçlerini öğreniyoruz.

Kimliğimizin forma bağlı olmadığını anladığımız için, istediğimiz her şekle girebileceğimizi bilerek onu değiştirmekten de korkmuyoruz elbette.

Ölümü sizin terimlerinizle tanımıyoruz. Varlığımız bizi başka birçok ortama götürür ve biz de bunlara karışırız. Bu ortamlarda hangi form kurallarının var olduğunu takip ederiz. Burada hepimiz öğretmeniz ve bu nedenle yöntemlerimizi, farklı gerçeklik fikirlerine sahip kişiliklere anlamlı gelecek şekilde uyarlıyoruz.

Bilinç, söylediğim gibi forma bağlı değildir ve yine de daima form yaratmaya çalışır. Bildiğiniz gibi herhangi bir zaman diliminde yokuz. Dakikalar, saatler, yıllar hem anlamlarını hem de büyüsünü yitirdi. Ancak diğer sistemlerdeki zaman durumlarının oldukça farkındayız ve bunları iletişimlerimizde dikkate almalıyız. Aksi halde söylediklerimiz anlaşılmaz.

Bahsettiğim sistemleri ayırmak için gerçek bir engel yok. Tek ayrılık, kişiliklerin algılama ve manipüle etme konusundaki değişen yetenekleriyle sağlanır. Örneğin, diğer birçok realite sisteminin ortasında varsınız ama onları algılamıyorsunuz. Ve bu sistemlerden kendi üç boyutlu varlığınıza bir olay girdiğinde bile, onu yorumlayamazsınız, çünkü giriş gerçeğiyle çarpıtılmıştır.

Size zaman dizinizi deneyimlemediğimizi söylemiştim. Çeşitli yoğunluklarda seyahat ediyoruz. İşimiz, gelişimimiz ve deneyimimiz

her şey benim "an noktası" dediğim şey içinde gerçekleşir. Burada, an noktasında, en küçük düşünce meyvesini verir, en küçük olasılık araştırılır, olasılıklar baştan sona incelenir, en az veya en güçlü duygu ağırlanır. Bunu net bir şekilde açıklamak zordur, ancak asıl nokta, psikolojik deneyimlerimizi içinde yaşadığımız çerçevedir. İçinde, eş zamanlı eylemler çağrışımsal kalıplar aracılığıyla "serbestçe" takip eder. Örneğin, seni düşündüğümü farz et Joseph. Bunu yaparken, geçmişinizi, şimdinizi ve geleceğinizi

(sizin terimlerinizle) ve sizi yöneten tüm o güçlü veya belirleyici duygu ve motivasyonları anında - ve tam olarak - deneyimliyorum. İstersem bu deneyimleri sizinle birlikte gezebilirim. Bir bilinci tüm formlarıyla takip edebiliriz, örneğin,

Artık bir kimliğin bu tür sürekli uyaranlar karşısında kendi istikrarını korumayı öğrenebilmesi için çalışma, gelişme ve deneyim gerekiyor; ve çoğumuz kaybolduk, hatta bir kez daha kendimize uyanana kadar kim olduğumuzu unuttuk. Bunların çoğu artık bizim için oldukça otomatik. Sonsuz bilinç çeşitlerinde, var olan tüm kişilik bankalarının küçük bir yüzdesinin hala farkındayız. "Tatillerimiz" için oldukça basit yaşam formlarını ziyaret eder ve onlarla harmanlanırız.

Bir asrı bir ağaç olarak ya da karmaşık olmayan bir yaşam formu olarak başka bir realitede geçirebileceğimiz için, bu ölçüde rahatlamaya ve uykuya dalabiliriz. Bilincimizi basit varoluşun zevkiyle mutlu ederiz. Görüyorsunuz, içinde büyüdüğümüz ormanı yaratabiliriz. Genellikle ne kadar aktif olursak olalım, tüm enerjimiz işimize ve yeni zorluklara odaklanmış durumda.

İstediğimiz zaman kendimizden, kendi psikolojik bütünlerimizden, başka kişilikler oluşturabiliriz. Ancak bunlar, daha sonra, kendilerinde bulunan yaratıcı yetenekleri kullanarak, kendi değerlerine göre gelişmelidir. Kendi yollarına gitmekte özgürler. Ancak bunu hafifçe yapmıyoruz.

Her okuyucu kendi varlığının bir parçasıdır ve benim bildiğim aynı türden varoluşa doğru gelişiyor. Çocuklukta ve rüya halinde, her kişilik kendi içsel bilincine ait olan gerçek özgürlüğün bir dereceye kadar farkındadır. Bu nedenle sözünü ettiğim bu yetenekler, bir bütün olarak bilincin ve her kişiliğin içkin özellikleridir.

Size söylediğim gibi çevrem sürekli değişiyor, ama sonra sizinki de değişiyor. Böyle zamanlarda oldukça meşru sezgisel algıyı rasyonalize ediyorsunuz. Örneğin, bir oda size aniden küçük ve sıkışık görünüyorsa, bu boyut değişikliğinin hayali olduğunu ve duygularınız ne olursa olsun odanın değişmediğini kabul edersiniz.

Gerçek şu ki, bu koşullar altında oda, fiziksel boyutlar hala aynı ölçülecek olsa da, oldukça kesin olarak ve çok büyük açılardan değişecektir. Odanın tüm psikolojik etkisi değişmiş olacak. Etkisi sizin dışınızda başkaları tarafından hissedilecektir. Diğerlerinden ziyade belirli türden olayları kendine çekecek ve kendi psikolojik yapınızı ve hormonal çıktınızı değiştirecektir. Genişliği veya uzunluğu, inç veya fit olarak değişmemiş gibi görünse de, odanın değişen durumuna oldukça fiziksel şekillerde bile tepki vereceksiniz.

İyi dostumuz Joseph'e "görünüyor" kelimesinin altını çizmesini söyledim çünkü aletleriniz hiçbir fiziksel değişiklik göstermez - çünkü böyle bir odadaki aletler zaten aynı derecede değişmiş olurdu.

Bu sürekli değişiklikleri görmezden gelmek için elinizden gelenin en iyisini yapmanıza rağmen, fiziksel bedeninizin ve en samimi ortamınızın biçimini, şeklini, dış hatlarını ve anlamını sürekli değiştiriyorsunuz. Öte yandan, kendiliğindenliği ve yaratımı oldukça iyi karşılayabilen bir içsel istikrar tarafından motive edildiğimizi bilerek ve ruhsal ve psikolojik kimliğin yaratıcı değişime bağlı olduğunu fark ederek, dizginlerini tam olarak kullanmalarına izin veririz.

Bu nedenle çevremiz, değişime tam anlamıyla izin verilen mükemmel dengesizliklerden oluşur. Kendi zaman yapınız sizi fiziksel maddenin göreli kalıcılığı

hakkındaki fikirlerinize yönlendiriyor ve onun içindeki sürekli değişimlere gözlerinizi kapatıyorsunuz. Fiziksel duyularınız, sizi olabildiğince resmileştirilmiş bir gerçekliğin algılanmasıyla sınırlandırır. Kural olarak, yalnızca sezgileri kullanarak ve uyku ve rüya durumlarında, kendi ve herhangi bir bilincinizin neşeyle değişen doğasını algılayabilirsiniz.

Görevlerimden biri de sizi bu konularda aydınlatmak. Size en azından oldukça tanıdık gelen kavramları kullanmalıyız. Bunu yaparken, bu nedenle, bir dereceye kadar ilişki kurabileceğiniz kendi kişiliklerimizin bölümlerini kullanırız.

Çevremizin sonu yok. Sizin şartlarınıza göre, çalışmak için yer veya zaman eksikliği olmayacaktı. Şimdi bu, uygun bir arka plan ve gelişme olmaksızın herhangi bir bilinç üzerinde muazzam bir baskı yaratacaktır. Saklanacak basit, rahat bir evrenimiz yok. Bildiğimiz şekliyle bilincin en uç noktalarında parıldayan diğer oldukça yabancı gerçeklik sistemlerine karşı hâlâ tetikteyiz. Her biri kendi algı kalıplarına sahip, kendi kamuflaj sistemi içinde yaşayan fiziksel formlardan çok daha çeşitli bilinç türleri vardır. Ancak bunların hepsi, tüm kamuflajların içinde var olan ve adı ne olursa olsun herhangi bir gerçekliği oluşturan gerçekliğin içsel bilgisine sahiptir.

Şimdi, bu özgürlüklerin çoğu rüya halindeyken sizin için oldukça doğaldır ve bu tür potansiyelleri kullanmak için sıklıkla rüya ortamları oluşturursunuz. Daha sonra, kendi başarılarınızı tanımayı, onları günlük fiziksel yaşamdaki yeterliliğinizle karşılaştırmayı öğrenebileceğiniz yollar hakkında en azından bazı açıklamalar yapacağım.

Fiziksel ortamınızı değiştirmeyi öğrenebilirsiniz, bu nedenle, rüya ortamınızı değiştirmeyi ve manipüle etmeyi öğrenerek. Ayrıca arzu edilen değişikliğin görüldüğü belirli rüyalar önerebilirsiniz ve belirli koşullar altında bunlar daha sonra fiziksel realitenizde görünecektir. Şimdi bunu sıklıkla farkında olmadan yapıyorsunuz.

Tüm bilinç çeşitli biçimler benimser. Her zaman bir form içinde olması gerekmez. Tüm formlar fiziksel formlar değildir. Bu nedenle bazı kişilikler hiçbir zaman fiziksel olmamıştır. Farklı çizgiler boyunca evrimleşmişlerdir ve psikolojik yapıları sizinkine yabancı olacaktır.

Bir dereceye kadar ben de bu tür ortamlarda seyahat ediyorum. Ancak bilinç kendini göstermelidir. Olamaz. Fiziksel değildir, bu nedenle aktivasyonunu başka şekillerde göstermelidir. Örneğin bazı sistemlerde, kendileri diğer evrensel sistemler için uyarıcı olan yüksek düzeyde bütünleşmiş matematiksel ve müzikal kalıplar oluşturur. Bununla birlikte, bunlarla pek aşina değilim ve onlardan büyük bir aşinalıkla söz edemem.

Eğer çevrem kalıcı olarak yapılandırılmış değilse, o zaman size söylediğim gibi, sizinki de değildir. Şimdi Ruburt aracılığıyla iletişim kurduğumun farkındaysam, her biriniz, başarınız hakkında çok az bilgiye sahip olsanız da, diğer kişiliklerle farklı şekillerde telepatik olarak iletişim kuruyorsunuz.

Gerçek anlamda kullandığınız duyular, algıladığınız ortamı yaratır. Fiziksel duyularınız, üç boyutlu bir realitenin algılanmasını gerektirir. Bununla birlikte, bilinç içsel algılayıcılarla donatılmıştır. Bunlar, gelişiminden bağımsız olarak tüm bilincin doğasında vardır. Bu algılayıcılar, belirli bir sistemde çalışmak için belirli bir bilinç, fiziksel bir beden gibi özel bir formu benimsediğinde varsayılabilecek olanlardan oldukça bağımsız çalışırlar.

Bu nedenle, her okuyucunun içsel duyuları vardır ve bir dereceye kadar onları sürekli olarak kullanır, ancak bunu bencil bir düzeyde yaptığının farkında değildir. Artık iç duyularımızı oldukça özgürce ve bilinçli olarak kullanıyoruz. Bunu yapsaydın, benim varlığımın da içinde bulunduğu aynı türden bir ortamı algılardın. Olayların ve biçimin özgür olduğu ve zamanın jöle benzeri bir kalıbına takılıp kalmadığı, kamufle edilmemiş bir durum görürdünüz. Örneğin, şu anki oturma odanızı yalnızca kalıcı görünen bir mobilya yığını olarak değil, odağınızı değiştirip çeşitli nesneleri oluşturan moleküllerin ve diğer parçacıkların muazzam ve sürekli dansını da görebilirsiniz.

Molekülleri oluşturan elektromanyetik "yapıların" aurası olan fosforesan benzeri bir parıltı görebiliyordunuz. Dilerseniz, bilincinizi tek bir molekülün içinden geçebilecek kadar küçük olana kadar yoğunlaştırabilir ve molekülün kendi dünyasından odanın evrenini ve birbiriyle ilişkili, sürekli hareket eden yıldız benzeri şekillerin devasa galaksisini gözleyebilir ve inceleyebilirsiniz. Şimdi tüm bu olasılıklar meşru bir gerçekliği temsil ediyor. Sizinki diğerlerinden daha meşru değil, ancak algıladığınız tek şey o.

İç duyularımızı kullanarak bilinçli yaratıcılar, birlikte yaratıcılar oluruz. Ama bilseniz de bilmeseniz de sizler bilinçsiz birlikte yaratıcılarsınız. Çevremiz size yapılandırılmamış gibi geliyorsa, bunun nedeni, kalıcı biçimle hiçbir ilgisi olmayan, yalnızca sizin bakış açınızdan biçime sahip görünen düzenin gerçek doğasını anlamamanızdır.

Benim çevremde öğleden sonra saat dört veya akşam dokuz yok. Bununla, bir zaman dizisiyle sınırlı olmadığımı kastediyorum. İstersem bu tür dizileri yaşamamı engelleyen hiçbir şey yok. Deneyim yoğunlukları açısından zamanı ya da sizin eşdeğer doğası diyeceğiniz şeyi deneyimliyoruz - kendi zirveleri ve vadileri olan psikolojik bir zaman.

Bu, zaman hızlanmış veya yavaşlamış gibi göründüğünde kendi duygusal hislerinize biraz benzer, ancak önemli yönlerden çok farklıdır. Psikolojik zamanımız çevre açısından bir odanın duvarlarıyla karşılaştırılabilir, ancak bizim durumumuzda duvarlar renk, boyut, yükseklik, derinlik ve genişlik bakımından sürekli değişiyor olacaktır.

Pratik olarak konuşursak, psikolojik yapılarımız farklıdır, çünkü doğal olarak sahip olduğunuz, ancak bencil bir düzeyde aşina olmadığınız çok boyutlu bir psikolojik gerçekliği bilinçli olarak kullanırız. O halde, çevremizin fiziksel duyuların asla algılayamayacağı çok boyutlu niteliklere sahip olması doğaldır.

Şimdi, bu kitabı, sistemler arasında, görece kamuflajdan arınmış, farklılaşmamış bir düzeye yazdırırken, gerçekliğimin bir kısmını yansıtıyorum. Nispeten konuşursak, aktif olmayan bir alandır. Fiziksel gerçeklik açısından düşünürseniz, bu alan dünyanızın atmosferinin hemen üzerindeki bir alana benzetilebilir. Ancak ben psikolojik ve psişik ortamlardan bahsediyorum ve bu alan Ruburt'un fiziksel yönelimli benliğinden yeterince uzaktır, böylece iletişim göreceli olarak anlaşılabilir.

Aynı zamanda kendi çevremden de bir şekilde uzak, çünkü kendi çevremde fiziksel olarak yönlendirilmiş terimlerle bilgi ilişkilendirmekte bazı zorluklar yaşardım. Mesafe ile uzayı kastetmediğimi anlamalısınız.

Yaratılış ve algı, bilim adamlarınızın fark ettiğinden çok daha yakından bağlantılıdır.

Fiziksel duyularınızın algıladıkları gerçekliği yarattığı oldukça doğrudur. Bir ağaç, bir mikroptan, bir kuştan, bir böcekten ve onun altında duran bir adamdan çok farklı bir şeydir. Ağacın sadece farklı göründüğünü söylemiyorum. Bu farklı. Onun gerçekliğini bir

dizi son derece uzmanlaşmış duyu aracılığıyla algılarsınız. Bu, onun gerçekliğinin mikrop, böcek ya da kuş tarafından algılanan biçimde var olduğundan daha temel bir biçimde bu biçimde var olduğu anlamına gelmez. O ağacın oldukça geçerli gerçekliğini kendi bağlamınız dışında hiçbir bağlamda algılayamazsınız. Bu, bildiğiniz fiziksel sistemdeki her şey için geçerlidir.

Bu, fiziksel gerçekliğin yanlış olduğu anlamına gelmez. Fiziksel resmin, bilincin kendisini ifade ettiği çeşitli kılıkları algılamanın sonsuz sayıdaki yolundan yalnızca biri olmasıdır. Fiziksel duyular sizi deneyimi fiziksel algılara çevirmeye zorlar. İç duyular algı aralığınızı açar, deneyimi çok daha özgür bir şekilde yorumlamanıza ve sizin veya herhangi bir bilincin kendisini tanıyabileceği yeni formlar ve yeni kanallar yaratmanıza izin verir.

Bilinç, diğer şeylerin yanı sıra, yaratıcılıkta spontane bir egzersizdir. Şimdi, üç boyutlu bir bağlamda, duygusal ve psişik varoluşunuzun çeşitli fiziksel formlar yaratma yollarını öğreniyorsunuz. Psişik çevre içinde manipüle edersiniz ve bu manipülasyonlar daha sonra otomatik olarak fiziksel kalıba etki eder. Artık çevremiz kendi içinde sizinkinden farklı bir şekilde yaratıcı. Çevreniz, ağaçların meyve vermesi, kendi kendini idame ettiren bir prensibin olması, örneğin dünyanın kendi kendini beslemesi bakımından yaratıcıdır. Doğal olarak yaratıcı yönler, türün en derin psişik, ruhsal ve fiziksel eğilimlerinin, sizin terimlerinizle çağlar önce kurulmuş ve psişik bilginin ırksal bankasının bir parçası olan cisimleşmeleridir.

Çevremizin öğelerine, açıklaması zor olan daha da büyük bir yaratıcılık kazandırıyoruz. Örneğin büyüyen çiçeklerimiz yok. Ancak psikolojik doğamızın yoğunluğu, yoğun psişik gücü, yeni faaliyet boyutları oluşturur. Üç boyutlu varoluş içinde bir resim çizerseniz, o zaman resim düz bir yüzeyde olmalı, yalnızca içine ekleyemeyeceğiniz tam üç boyutlu deneyimi ima etmelidir. Ancak çevremizde, aslında istediğimiz boyutsal etkileri yaratabiliriz. Tüm bu yetenekler sadece bize ait değil. Onlar senin mirasın. Bu kitabın ilerleyen bölümlerinde göreceğiniz gibi, kendi içsel duyularınızı ve çok boyutlu yeteneklerinizi, göründüğünden daha sık, normal, uyanık durumdaki bilinç durumlarından daha sık kullanırsınız.

Benim çevrem kolayca tanımlanabilen fiziksel unsurlara sahip olmadığı için, bu kitap boyunca ilgili bazı konuları açıkladığım için, onun doğasını çıkarım yaparak anlayabileceksiniz.

Kendi psikolojik yapınız nedeniyle kendi fiziksel ortamınız size olduğu gibi görünür. Kişisel devamlılık duygunuzu, zaman içinde hareket eden benliğin aşinalığının bir sonucu olarak değil, öncelikle çağrışımsal süreçler yoluyla kazanmış olsaydınız, o zaman fiziksel gerçekliği tamamen farklı bir şekilde deneyimlerdiniz. Geçmişten ve günümüzden nesneler aynı anda algılanabilir, varlıkları çağrışımsal bağlantılar yoluyla haklı çıkarılabilir. Diyelim ki babanızın yaşamı boyunca sekiz favori sandalyesi var. Algılama mekanizmalarınız zaman sıralamasından ziyade öncelikle sezgisel ilişkilendirmenin bir sonucu olarak kurulmuş olsaydı, o zaman tüm bu sandalyeleri bir kerede algılardınız; ya da birini görünce diğerlerinden haberdar olursunuz. Dolayısıyla çevre kendi içinde ayrı bir şey değil, algısal kalıpların sonucudur.

Yani çevremin nasıl olduğunu bilmek istiyorsan, ne olduğumu anlamalısın.

Açıklamak için genel olarak bilincin doğası hakkında konuşmam gerekecek. Bunu yaparken size kendiniz hakkında çok şey anlatacağım. Kimliğinizin iç kısımları size söyleyeceğim pek çok şeyin zaten farkında. Amacımın bir kısmı, bencil benliğinize, kendi bilincinizin daha büyük bir kısmı tarafından zaten bilinen, uzun süredir görmezden geldiğiniz bilgilerle tanıştırmaktır.

Fiziksel evrene bakarsınız ve gerçekliği "dış duyularınızdan" aldığınız bilgilere göre yorumlarsınız. Mecazi anlamda, fiziksel gerçeklikte duracağım ve sizi içeri alacağım ve şu anda görmekten çok etkilendiğiniz o bilinç ve deneyim gerçekliklerini anlatacağım. Çünkü fiziksel gerçekliğe hayransınız ve şu anda bu kitabı yazdığım kadın kadar derin bir transtasınız.

Tüm dikkatiniz, gerçeklik dediğiniz parlak, parlak bir noktaya son derece uzmanlaşmış bir şekilde odaklanmıştır. Seninle ilgili başka gerçeklikler de var ama onların varlığını görmezden geliyorsun ve onlardan gelen tüm uyaranları yok ediyorsun. Keşfedeceğiniz gibi, böyle bir trans için bir sebep var, ama yavaş yavaş uyanmalısınız. Amacım iç gözlerinizi açmak.

Çevrem, elbette, temas kurduğum diğer kişilikleri de içeriyor. İletişim, algı ve çevre birbirinden ayrılamaz. Bu nedenle, çevremizle ilgili herhangi bir tartışmada kendim ve ortaklarım tarafından yürütülen iletişim türü son derece önemlidir.

Bir sonraki bölümde size varlığımız, dahil olduğumuz iş, var olduğumuz boyut, değer verdiğimiz amaçlar hakkında oldukça basit bir fikir vermeyi umuyorum; ve hepsinden önemlisi, deneyimlerimizi oluşturan endişelerin çoğu.

BÖLÜM 3

İŞİM VE BENİ ALDIĞI GERÇEKLİK BOYUTLARI

Arkadaşlarım daha uzun süre ayakta kalsa da, şimdi benim de senin gibi arkadaşlarım var. Kendi realitemizi sizden oldukça farklı bir şekilde deneyimlediğimizi anlamalısınız. Geçmişteki benlik olarak adlandırdığınız şeyin, çeşitli diğer varoluşlarda benimsediğimiz kişiliklerin farkındayız.

Telepati kullandığımız için, istesek bile birbirimizden çok az şey saklayabiliriz. Bu, eminim ki, size özel hayatın ihlali gibi görünüyor, ve yine de sizi temin ederim ki, şu anda bile hiçbir düşünceniz gizli değil, aileniz ve arkadaşlarınız tarafından oldukça açık bir şekilde biliniyor - ve ne yazık ki, sizin düşüncelerinizi de ekleyebilirim. düşmanları da düşünün. Sadece bu gerçeğin farkında değilsin.

Bu, her birimizin diğerine açık bir kitap gibi olduğumuz anlamına gelmez. Tam tersine. Zihinsel görgü kuralları, zihinsel görgü kuralları diye bir şey var. Kendi düşüncelerimizin sizden çok daha fazla farkındayız. Düşüncelerimizi seçme özgürlüğümüzün farkındayız ve onları biraz ayrımcılık ve incelikle seçiyoruz.

Düşüncelerimizin gücü, diğer varoluşlarda deneme yanılma yoluyla bize açıkça gösterildi. Hiç kimsenin zihinsel görüntünün veya duygunun engin yaratıcılığından kaçamayacağını keşfettik. Bu, spontane olmadığımız veya birinin olumsuz veya yıkıcı olabileceği endişesiyle şu veya bu düşünce arasında ihtiyatlı davranmamız gerektiği anlamına gelmez. Bu, sizin şartlarınıza göre, geride kaldı.

Ancak psikolojik yapımız, aşina olduğunuz biçimlerden çok daha çeşitli biçimlerde iletişim kurabileceğimiz anlamına gelir. Örneğin, uzun zamandır unuttuğunuz bir çocukluk arkadaşınızla tanıştığınızı varsayın. Şimdi çok az ortak noktanız olabilir. Yine de, eski öğretmenler ve sınıf arkadaşlarına odaklanan güzel bir öğleden sonra tartışması yapabilir ve belirli bir ilişki kurabilirsiniz.

Dolayısıyla, bir başkasıyla "tanıştığımda", "şimdi"mde çok az ortak noktamız olmasına rağmen, belirli bir geçmiş yaşam deneyimi temelinde onunla çok daha iyi ilişki kurabilirim. Örneğin, on dördüncü yüzyılda birbirimizi tamamen farklı insanlar olarak tanıyor olabiliriz ve bu deneyimleri tartışarak çok güzel bir şekilde iletişim kurabiliriz, tıpkı sizin ve varsayımsal çocukluk arkadaşınızın geçmişinizi hatırlayarak yakınlık kurması gibi.

Bununla birlikte, varlığımızın bir düzeyinde az çok ortak bir ortamı paylaşan çok boyutlu kişilikler olduğumuzun oldukça farkında olacağız. Göreceğiniz gibi, bu benzetme sadece şimdilik yapılacak oldukça basit bir benzetmedir, çünkü geçmiş, şimdi ve gelecek aslında bu terimlerle mevcut değildir.

Ancak tecrübemiz, aşina olduğunuz zaman dilimlerini içermez. Sizin sahip olduğunuzdan çok daha fazla arkadaşımız ve ortağımız var, çünkü şimdi "geçmiş" enkarnasyonlar olarak adlandırdığımız şeyde değişen bağlantıların farkındayız.

Bu nedenle, tabiri caizse, elbette parmaklarımızın ucunda daha fazla bilgi var. Sizin tabirlerinizle anabileceğiniz bir zaman dilimi yok, ancak bazılarımız oradan geldik ve bu bağlamda kazanılan silinmez deneyimi hafızalarımızda taşıyoruz.

Duygularımızı veya düşüncelerimizi başkalarından saklama ihtiyacı hissetmiyoruz, çünkü artık hepimiz tüm bilincin ve gerçekliğin işbirlikçi doğasını ve bundaki payımızı iyi biliyoruz. Motivasyonumuz yüksek. Ruhlar başka bir şey olabilir mi?

Basitçe, enerjimizi tam olarak kullanmak bizim emrimizde olduğu için, çatışmalara yönlendirilmez. Onu boşa harcamayız, ancak Psikolojik deneyimimizin temel bir parçası olan benzersiz ve bireysel amaçlar için kullanırız.

Artık her bütün benliğin veya çok boyutlu kişiliğin, kendisinin ilk ve temel parçaları olan ve onu ebedî geçerli ve ebedî arayış içinde kılan nitelikleri belirleyen kendi amaçları, misyonları ve yaratıcı çabaları vardır. Sonunda enerjimizi bu yönlerde kullanmakta özgürüz. Oldukça önemli nitelikte birçok zorlukla karşı karşıyayız ve amaçlarımızın yalnızca kendi içlerinde değil, onları takip etme çabalarımızda gelişen şaşırtıcı dallar için de önemli olduğunun farkındayız. Amaçlarımız için çalışırken, başkaları tarafından da kullanılabilecek cayır cayır yanan yollar olduğumuzun farkındayız.

Ayrıca, amaçların kendilerinin şaşırtıcı sonuçları olacağından, bizim daha önce hiç fark etmediğimiz şaşırtıcı sonuçlara sahip olacağından ve yalnızca yeni yollara yol açacağından şüpheleniyoruz - kesinlikle ediyorum. Bunu fark etmek, mizah anlayışımızı korumamıza yardımcı olur.

İnsan, her ölümde yok olmayı bekleyerek birçok kez doğup öldüğünde ve bu deneyimin ardından varoluşun hala devam ettiğinin farkına vardığında, ilahi komedya duygusu devreye girer.

Oyunun yaratıcı zevkini öğrenmeye başlıyoruz. Örneğin, tüm yaratıcılığın ve bilincin, çalışmanın aksine oyunun niteliğinde, kendi varoluşlarımda sabit olarak gördüğüm hızlandırılmış sezgisel kendiliğindenlikte ve tanıdıklarımın deneyimlerinde doğduğuna inanıyorum.

Sizin boyutunuzla iletişim kuruyorum, örneğin kendimi sizin realite seviyenize isteyerek değil, kendimi orada hayal ederek. Şimdi bildiklerimi fark etseydim, tüm ölümlerim macera olurdu. Bir yanda hayatı çok ciddiye alıyorsunuz, diğer yanda ise şakacı varoluşu yeterince ciddiye almıyorsunuz.

Oldukça spontane olan bir oyun duygusundan zevk alıyoruz ve yine de sanırım buna sorumlu oyun diyeceksiniz. Elbette yaratıcı oyundur. Örneğin, bilincimizin hareketliliği ile oynarız ve onu ne kadar "uzak" gönderebileceğimizi görürüz. Kendi bilincimizin, üzerinden seksek yapabileceğimiz gerçekliğin boyutlarının ürünlerine sürekli şaşırırız. Böyle bir oyunda bilincimizi boş yere kullanıyormuşuz gibi görünebilir ve yine yaptığımız

yollar var olmaya devam eder ve başkaları tarafından kullanılabilir. Gelen herkese zihinsel işaret levhaları bırakıyoruz.

Bu nedenle oldukça motive olabiliriz ve yine de oyunun yaratıcı kullanımını hem hedeflerimize ve amaçlarımıza ulaşmanın bir yöntemi hem de kendi içinde şaşırtıcı ve yaratıcı bir çaba olarak kullanabilir ve anlayabiliriz.

Şimdi, bir öğretmen olarak işimde, seyahat eden bir profesörün çeşitli eyaletlerde veya ülkelerde ders vermesi gibi, varoluşun birçok boyutuna seyahat ediyorum. Ancak burada benzerlik büyük ölçüde sona eriyor, çünkü çalışmaya başlamadan önce psikolojik ön yapıları kurmam ve öğretim başlamadan önce öğrencilerimi tanımayı öğrenmem gerekiyor.

Öğrencimin faaliyet gösterdiği belirli gerçeklik sistemi, kendi düşünce sistemi, anlamlı semboller hakkında tam bir bilgiye sahip olmalıyım. Öğrencinin kişiliğinin istikrarı benim tarafımdan doğru bir şekilde ölçülmelidir. Bu kişiliğin ihtiyaçları göz ardı edilemez, ancak dikkate alınmalıdır.

Öğrenci teşvik edilmelidir, ancak gelişim devam ederken aşırı derecede uzatılmamalıdır. Materyalim, özellikle erken aşamalarda, öğrencinin gerçekliği anladığı bağlamda anlamlı olacak şekilde sunulmalıdır. Ciddi öğrenme başlamadan önce bile, kişiliğin tüm düzeylerinin aşağı yukarı sabit bir oranda gelişmesi için büyük özen gösterilmelidir.

Çoğu zaman sunduğum materyal, başlangıçta varlığıma dair herhangi bir işaret olmadan, görünüşte şaşırtıcı bir vahiy gibi verilecektir. Materyalleri ne kadar dikkatli sunarsam sunayım, öğrencinin kişiliğinin güçlü bir parçası olan geçmiş fikirleri değiştirmeye devam edecektir. Söylediklerim bir şey, ama elbette öğrenci, bilinçli bir düzeyde kendisine oldukça yabancı görünebilecek psikolojik ve psişik davranış ve deneyime itilir.

Problemler öğrencimin içinde bulunduğu sisteme göre değişir. Örneğin sizin sisteminizde ve şimdi aracılığıyla bu kitabı yazdığım kadınla bağlantılı olarak, benim açımdan ilk temas, seanslarımız başlamadan çok önce yapıldı.

Kişilik, ilk karşılaşmanın hiçbir zaman bilinçli olarak farkında olmamıştır. O sadece ani yeni düşünceler yaşadı ve o bir şair olduğu için bunlar şiirsel ilhamlar olarak ortaya çıktı. Birkaç yıl önce bir yazarlar konferansında, daha hazır olmadan psişik gelişimine yol açabilecek koşullara dahil oldu. O sırada, dahil olanların psikolojik iklimi koşulları başlattı ve arkadaşımız [Jane] hakkında ne olduğunu anlamadan transa girdi.

Onun psişik yeteneklerini çocukluğundan beri biliyordum, ancak kişilik bu özel durumda ihtiyaç duyulan gerekli arka planı elde edene kadar gerekli içgörüler şiir aracılığıyla kanalize edildi. Bu nedenle, az önce bahsedilen olayda, olayın sona erdiği ve takip edilmediği konusunda bilgilendirildim ve sağladım.

Ancak bu pek de tesadüfi bir performans değildi. Kişilik, bilmeden, mecazi anlamda kanatlarını denemeye karar verdi. Bu nedenle, işimin bir parçası olarak, genç kadına çocukluğundan beri şu veya bu şekilde koçluk yapıyorum - ve tüm bunlar seanslarımızla başlayan ciddi çalışmaya bir ön hazırlık olarak.

Bu, birçok varoluş seviyesindeki faaliyetimin normal bir parçasıdır. Kişilik yapıları farklılık gösterdiğinden, oldukça çeşitlendirilmiş bir çalışmadır. Çalıştığım sistemler

içinde bazı temel benzerlikler olsa da, bazı boyutlarda bir öğretmen olmak için donanımlı olmazdım çünkü deneyimin temel kavramları doğama yabancı olurdu ve öğrenme süreçleri kendi deneyimlerimin dışında olurdu. .

Şimdi uzay hakkındaki fikirleriniz oldukça hatalı. Bu nedenle, faaliyet alanınızla olan temaslarımda, ruhsal bir üstinsan gibi parlak altın gökyüzünü fiziksel alanınıza süpürmüyorum.

Buna daha sonraki bir bölümde gireceğim, ancak gerçek anlamda, sizin algıladığınız gibi uzay yok. Uzay yanılsamasına sadece kendi fiziksel algılama mekanizmalarınız neden olmakla kalmaz, aynı zamanda kabul ettiğiniz zihinsel kalıplardan da kaynaklanır - sisteminizde belirli bir "evrim" aşamasına ulaştığında bilinç tarafından benimsenen kalıplar.

Fiziksel hayata geldiğinizde veya ortaya çıktığınızda, zihniniz yalnızca deneyimin üzerine yazacağı parşömenleri bekleyen boş bir sayfa olmakla kalmaz, aynı zamanda herhangi bir bilgisayarınkinden çok daha üstün bir hafıza bankasına zaten sahipsiniz. Kullanılsalar da kullanılmasalar da, halihazırda yerleşik beceri ve yeteneklerle gezegendeki ilk gününüz ile karşılaşıyorsunuz; ve onlar sadece düşündüğünüz gibi kalıtımın sonucu değildir.

Ruhunuzu veya varlığınızı - kısaca ve bu benzetme için de olsa - kendi varoluşlarını ve yaşamlarını programlayan bilinçli ve canlı, ilahi ilhamlı bir bilgisayar olarak düşünebilirsiniz. Ama bu bilgisayar yaratıcılıkla o kadar çok donatılmış ki, programladığı çeşitli kişiliklerin her biri bilince ve şarkıya dönüşüyor ve karşılığında bilgisayarın kendisinin hayal bile edemeyeceği gerçeklikler yaratıyor.

Bununla birlikte, bu tür her kişilik, içinde çalışacağı gerçekliğe dair yerleşik bir fikirle gelir ve zihinsel donanımı, çok özel ortamları karşılamak için son derece özeldir. Tam bir özgürlüğe sahiptir, ancak programlandığı varoluş bağlamında çalışması gerekir. Ancak kişiliğin içinde, en gizli girintilerde, bir bütün olarak bilgisayarda bulunan yoğun bilgi vardır. Ruhun veya varlığın bir bilgisayar olduğunu söylemiyorum, sadece birkaç noktayı netleştirmek için konuya bu ışıkta bakmanızı rica ediyorum.

Her kişilik kendi içinde, yalnızca çevrede yeni bir varoluş türü kazanma - sizin durumunuzda fiziksel gerçeklikte - değil, aynı zamanda kendi bilincinin niteliğine yaratıcı bir şekilde ekleme ve bunu yaparken de kendi yolunu bulma yeteneğine sahiptir. özel sistem, bildiği gibi gerçekliğin engellerini aşar.

Şimdi bütün bunlarda daha sonra tartışılacak olan bir amaç var. Ancak tüm bu konuyu burada anlatıyorum çünkü çevrenizin hayal ettiğiniz anlamda gerçek olmadığını görmenizi istiyorum. Doğduğunuzda, gerçekliği belirli bir şekilde algılamak ve deneyimi çok sınırlı ama yoğun bir aralıkta yorumlamak için zaten "şartlandırılmışsınız".

Size çevrem veya içinde çalıştığım diğer gerçeklik sistemleri hakkında net bir fikir vermeden önce bunu açıklamalıyım. Benim çevremle sizinki arasında boşluk yok, örneğin bizi ayıran fiziksel sınırlar yok. Çok gerçek bir şekilde, fiziksel duyularınız, bilimsel enstrümanlarınız aracılığıyla görülen veya tümdengelim yoluyla ulaşılan gerçeklik kavramınız, gerçeklere çok az benzerlik gösterir - ve gerçekleri açıklamak zordur.

Gezegen sistemleriniz hem zamanda hem de uzayda aynı anda, aynı anda var olur.

Görsel olarak veya enstrümanlar aracılığıyla algıladığınız evren, sizden çeşitli mesafelerde bulunan galaksilerden, yıldızlardan ve gezegenlerden oluşuyor gibi görünüyor. Ancak temelde bu bir yanılsamadır. Duyularınız ve fiziksel yaratıklar olarak varlığınız, evreni bu şekilde algılamanız için sizi programlar. Bildiğiniz gibi evren, olaylar üç boyutlu realitenize izinsiz girerken sizin yorumunuzdur. Olaylar zihinseldir. Bu, örneğin, o fiziksel evren içinde başka gezegenlere seyahat edemeyeceğiniz anlamına gelmez; bu, masanın hiçbir katı niteliği olmamasına rağmen, kitap, bardak ve portakalları tutmak için masaları kullanamayacağınız anlamına gelmez. sahip olmak.

Sisteminize girdiğimde, bir dizi zihinsel ve psişik olaydan geçiyorum. Bu olayları uzay ve zaman olarak yorumlarsınız ve terimleri sık sık kullanmam gerekir, çünkü kendi dilimden çok sizin dilinizi kullanmalıyım.

Kök varsayımlar, bahsettiğim gerçeklikle ilgili yerleşik fikirlerdir.

varoluş fikirlerinizi dayandırdığınız bu anlaşmalar. Örneğin uzay ve zaman temel varsayımlardır. Her realite sisteminin kendi bu tür anlaşmaları vardır. Sisteminiz içinde iletişim kurduğumda, temel aldığı temel varsayımları kullanmalı ve anlamalıyım. Bir öğretmen olarak bunları anlamak ve kullanmak işimin bir parçası ve benim temel eğitimim diyebileceğiniz şeyin bir parçası olarak bu tür birçok sistemde varlığım oldu; gerçi senin terimlerinde benim ve benim ortaklarım onlar için başka isimler vardı.

Varlık ya da ruh, dinlerinizin bile bahşettiğinden çok daha yaratıcı ve karmaşık bir yapıya sahiptir.

Sayısız algılama yöntemi kullanır ve emrinde başka birçok bilinç türü vardır. Ruh hakkındaki fikriniz gerçekten de üç boyutlu kavramlarınızla sınırlıdır. Ruh, bilincinin odağını değiştirebilir ve siz kafanızdaki gözleri kullandığınız gibi bilinci kullanır. Şimdi, varoluş seviyemde, ne kadar tuhaf görünse de, bilincim olmadığım gerçeğinin farkındayım. Bilincim, benim tarafımdan kullanılacak bir niteliktir. Bu, bilgi gizli olsa bile, bu kitabın okuyucularının her biri için geçerlidir. Öyleyse ruh ya da varlık bilinçten daha fazlasıdır.

Çevrenize girdiğimde, bilincimi bu nedenle size doğru çeviriyorum. Bir anlamda ben ne olduğumu bir ölçüde anlayabileceğiniz bir olaya çeviriyorum. Çok daha sınırlı bir şekilde, herhangi bir sanatçı, ne olduğunu veya bir kısmını bir resme çevirdiğinde aynı şeyi yapar. Orada en azından çağrıştırıcı bir benzetme var.

Sisteminize girdiğimde, üç boyutlu gerçekliğe izinsiz giriyorum ve olanları kendi temel varsayımlarınızın ışığında yorumlamanız gerekiyor. Şimdi, farkında olsanız da olmasanız da, her biriniz normal bilinçli benliğinizin tam katılımı olmadan rüya hallerinizde diğer gerçeklik sistemlerine girersiniz. Öznel deneyimde, fiziksel varoluşu geride bırakır ve bazen uyandığınız anda unuttuğunuz rüyalarda güçlü bir amaç ve yaratıcı geçerlilikle hareket edersiniz.

Varlığınızın amacını düşündüğünüzde, günlük uyanık yaşam açısından düşünürsünüz, ama aynı zamanda bu diğer rüya boyutlarında da amacınız için çalışırsınız ve o zaman kendi varlığınızın diğer bölümleriyle iletişim halinde olursunuz, iş başındasınız. uyanık yaşamda hakkında oldukların kadar geçerli.

Bu nedenle, realitenizle temas kurduğumda, sanki rüyalarınızdan birine giriyormuşum gibi oluyor. Bu kitabı Jane Roberts aracılığıyla yazdırırken kendimin

farkında olabilirim ve yine de kendi çevremde kendimin farkında olabilirim; çünkü ben buraya sadece bir parçamı gönderiyorum, tıpkı bir arkadaşınıza mektup yazarken belki de bilincinizin bir kısmını gönderdiğiniz gibi, ama yine de içinde bulunduğunuz odanın farkındasınız. Ben sizin bir mektupta gönderdiğinizden çok daha fazlasını gönderiyorum, çünkü dikte ettiğim gibi bilincimin bir kısmı artık büyülenmiş kadının içinde, ama analoji yeterince yakın.

Çevrem, daha önce de belirttiğim gibi, sizin terimlerinizle yakın zamanda ölmüş bir kişilik değil, ancak daha sonra bu koşullar altında neler bekleyebileceğinizi anlatacağım. Sizin çevrenizle benim çevrem arasındaki büyük bir fark, zihinsel eylemleri fiziksel madde olarak fiziksel olarak gerçekleştirmeniz gerektiğidir. Zihinsel eylemlerin gerçekliğini anlıyoruz ve onların parlak geçerliliğini kabul ediyoruz. Onları oldukları gibi kabul ediyoruz ve bu nedenle onları somutlaştırma ve katı bir şekilde yorumlama zorunluluğunun ötesindeyiz.

Senin toprağın benim için çok değerliydi. Artık bilincimin odağını ona çevirebilirim ve eğer seçersem, onu sizin yaptığınız gibi deneyimleyebilirim; ama aynı zamanda sizin zamanınızda göremediğiniz birçok şekilde algılayabiliyorum.

Şimdi bu kitabı okuyan bazılarınız ne dediğimi hemen ve sezgisel olarak kavrayacak, çünkü deneyime renkli olsa da oldukça çarpık, mecazi merceklerden baktığınızdan şüphelenmiş olacaksınız. Ayrıca, fiziksel gerçeklik daha geniş anlamda bir yanılsamaysa, bunun daha büyük bir gerçekliğin neden olduğu bir yanılsama olduğunu da unutmayın. İllüzyonun kendisinin bir amacı ve anlamı vardır.

Belki de fiziksel gerçekliğin, gerçekliğin aldığı biçimlerden biri olduğunu söylemek daha iyidir. Bununla birlikte, sisteminizde, deneyimin nispeten küçük bir yönüne çok daha yoğun bir şekilde odaklanıyorsunuz.

Bu tür gerçekliklerin değişen sayıları arasında özgürce seyahat edebiliriz. Bu noktadaki tecrübemiz her birinde yaptığımız çalışmaları içermektedir. Mevcut kişiliklerinizin veya fiziksel varlığınızın önemini küçümsemek istemiyorum. Aksine.

Üç boyutlu deneyim, paha biçilmez bir eğitim yeridir. Kişiliğiniz, şimdi bildiğiniz haliyle, gerçekten de sebat edecek ve anılarıyla birlikte, ancak tüm kimliğinizin yalnızca bir parçasıdır, hatta bu yaşamdaki çocukluğunuz şimdiki kişiliğinizin son derece önemli bir parçası olsa bile, şimdi çok daha fazlası olsanız bile. bir çocuktan daha.

Büyümeye ve gelişmeye devam edecek, çocukluk evinizden çıkmış olsanız bile diğer ortamların farkına varacaksınız. Ancak ortamlar nesnel şeyler, sizden bağımsız olarak var olan nesnelerin yığınları değildir. Bunun yerine onları şekillendirirsiniz ve onlar kelimenin tam anlamıyla kendinizin uzantılarıdır; bilincinizden dışarıya doğru uzanan maddileşmiş zihinsel eylemler.

Size ortamınızı tam olarak nasıl şekillendireceğinizi anlatacağım. Benimkini aynı kurallara göre oluşturuyorum, ancak sonunda fiziksel nesneler var ve ben yapmıyorum.

Bilim adamlarınız nihayet filozofların yüzyıllardır bildiği şeyi öğreniyorlar - bu zihnin maddeyi etkileyebileceği. Hala zihnin maddeyi yarattığı ve şekillendirdiği gerçeğini keşfetmeleri gerekiyor.

Şimdi fiziksel olarak en yakın çevreniz bedeninizdir. Hapse atıldığın, bir kılıf gibi senden ayrı olarak var olan bir manken şekline benzemez. Vücudunuz güzel ya da

çirkin, sağlıklı ya da deforme, hızlı ya da yavaş değil, çünkü bu size doğumda ayrım gözetmeksizin itilen vücut türüdür. Bunun yerine, fiziksel formunuz, bedensel kişisel çevreniz, kendi düşüncelerinizin, duygularınızın ve yorumlarınızın fiziksel olarak gerçekleşmesidir.

Kelimenin tam anlamıyla, "iç benlik", düşünceleri ve duyguları sihirli bir şekilde fiziksel karşılıklara dönüştürerek bedeni oluşturur. Bedeni büyütüyorsun. Durumu, herhangi bir zamanda öznel durumunuzu mükemmel bir şekilde yansıtır. Atomları ve molekülleri kullanarak vücudunuzu inşa edersiniz, temel elementleri kendinize ait olarak adlandırdığınız bir forma dönüştürürsünüz.

İmajınızı oluşturduğunuzun ve ondan bağımsız olduğunuzun sezgisel olarak farkındasınız. Düşüncelerinizi ve duygularınızı maddeye, üç boyutlu yaşamda bir atılıma sevk ederek, daha geniş çevrenizi ve bildiğiniz şekliyle fiziksel dünyayı yarattığınızın farkında değilsiniz. Bu nedenle içsel benlik, bireysel ve toplu olarak, psişik enerjisini dışarı gönderir ve birleşerek biçim veren dokunaçlar oluşturur.

Her duygu ve düşüncenin tamamen benzersiz, kendi elektromanyetik gerçekliği vardır. Dahil edebileceğiniz çeşitli yoğunluk aralıklarına göre belirli diğerleriyle birleştirmek için son derece donanımlıdır. Bir bakıma, üç boyutlu nesneler, televizyon ekranınızda gördüğünüz görüntülerle aynı şekilde, ancak büyük bir farkla oluşturulur. Ve eğer o belirli frekansa uyumlanmazsanız, fiziksel nesneleri hiç algılayamazsınız.

Her biriniz, bilinçsizce, son derece karmaşık elektromanyetik birimleri otomatik olarak fiziksel nesnelere dönüştüren dönüştürücüler gibi davranıyorsunuz. "Madde odaklı bir sistemin" ortasındasınız, deyim yerindeyse, "sözde madde" olarak adlandırdığınız şeyin varlığını sürdürdüğü daha zayıf alanlarla çevrilisiniz. Her düşünce ve duygu kendiliğinden basit veya karmaşık bir elektromanyetik birim olarak var olur - tesadüfen, bilim adamlarınız tarafından henüz algılanmamıştır.

Yoğunluk, düşünce veya duygunun somutlaşacağı fiziksel görüntünün hem gücünü hem de kalıcılığını belirler. Kendi materyalimde bunu derinlemesine açıklıyorum. Burada sadece, bildiğiniz dünyanın içsel bir gerçekliğin yansıması olduğunu anlamanızı istiyorum.

Temelde bir sandalye, bir taş, bir marul başı, bir kuşla aynı malzemelerden yapılmışsınız. Devasa bir işbirliği çabasında, tüm bilinç, algıladığınız formları oluşturmak için bir araya gelir. Şimdi bunu bildiğimiz için çevremizi ve kendi fiziksel formlarımızı istediğimiz gibi ve kafa karıştırmadan değiştirebiliriz, çünkü altında yatan gerçekliği algılarız.

Ayrıca, tüm bilincin bir değişim durumunda olması gerektiğinden, formun kalıcılığının bir yanılsama olduğunun da farkındayız. Sizin terimlerinizle aynı anda birkaç yerde olabiliriz çünkü bilincin gerçek hareketliliğini idrak ediyoruz. Şimdi ne zaman bir başkasını duygusal olarak düşünsen, maddenin yoğunluğunun altında, ama kesin bir biçimde, kendinin bir benzerini gönderirsin. Kendi bilincinizden dışa doğru yansıyan bu form, bencil dikkatinizden tamamen kaçar. Bir başkasını duygusal olarak düşündüğümde, aynı şeyi yaparım, ancak bilincimin bir kısmı görüntünün içindedir ve iletişim kurabilir.

Ortamlar, öncelikle bilincin birçok biçime itilmiş zihinsel yaratımlarıdır. Örneğin, çok

memnun olduğum bir on dördüncü yüzyıl çalışmam var, en sevdiğim. Fiziksel terimlerinizle o yok ve bunun benim zihinsel üretimim olduğunu gayet iyi biliyorum. Yine de bundan zevk alıyorum ve genellikle masada oturmak ve pencereden kırlara bakmak için fiziksel bir form alıyorum.

Şimdi aynı şeyi oturma odanızda otururken yapıyorsunuz ama ne yaptığınızın farkında değilsiniz; ve şu anda biraz kısıtlısınız. Ortaklarım ve ben buluştuğumuzda, genellikle birbirimizin düşüncelerini pratikte saf zevkten çeşitli şekil ve biçimlere çeviriyoruz. Biraz uzmanlık gerektiren ve kendi eğlencemiz için hangimizin herhangi bir düşünceyi en çok sayıda biçime çevirebileceğini gördüğümüz bir oyun diyebileceğiniz bir şeye sahibiz.

Tüm düşüncelerin doğasını etkileyen öyle ince nitelikler vardır ki, öyle duygusal geçişler vardır ki, hiç kimse asla birbirinin aynısı değildir - ve tesadüfen, sisteminizdeki hiçbir fiziksel nesne diğerinin tam bir kopyası değildir. Onu oluşturan atomlar ve moleküller - herhangi bir nesne - oluşturdukları herhangi bir nesneyi renklendiren ve nitelendiren kendi kimliklerine sahiptir.

Her türden fiziksel nesneyi algılarken, süreklilikleri ve benzerlikleri kabul eder, algılar ve bunlara odaklanırsınız ve çok önemli bir şekilde, belirli bir gerçeklik alanının dışındaki farklılıkları göz ardı eder ve görmezden gelirsiniz. Bu nedenle, çok yüksek düzeyde ayrımcısınız, belirli nitelikleri kabul ediyor ve diğerlerini görmezden geliyorsunuz. Örneğin bedenleriniz her yedi yılda bir tamamen değişmekle kalmaz. Her nefeste sürekli değişirler.

Etin içinde atomlar ve moleküller sürekli ölür ve değiştirilir. Hormonlar sürekli bir hareket ve değişim halindedir. Derinin ve hücrenin elektromanyetik özellikleri sürekli sıçrar ve değişir ve hatta kendilerini tersine çevirir. Bir an önce bedeninizi oluşturan fiziksel madde, şu anda bedeninizi oluşturan maddeden önemli açılardan farklıdır.

Bedeninizdeki sürekli değişimi, onun görünüşte kalıcı doğasına dikkat ettiğiniz kadar ısrarla algılasaydınız, o zaman bedeni az çok sabit, az çok birbirine bağlı bir varlık olarak gördüğünüze şaşırırdınız. Öznel olarak bile, nispeten istikrarlı, nispeten kalıcı olarak bilinçli bir benlik fikrine odaklanır ve gerçekten de bu fikri üretirsiniz. "Geçmiş" deneyimden hatırladığınız bu fikirleri, düşünceleri ve tutumları kendinize aitmiş gibi vurguluyorsunuz, bir zamanlar "karakteristik" olan ve şimdi yok olanları tamamen görmezden geliyorsunuz - düşünceyi tutamayacağınız gerçeğini de görmezden geliyorsunuz. Bir an öncesinin düşüncesi, sizin terimlerinizle, ortadan kaybolur.

Nispeten sabit, nispeten kalıcı bir çevreyi sürdürmek için sabit, nispeten kalıcı bir fiziksel ve öznel benliği korumaya çalışırsınız. Yani her zaman böyle bir değişikliği görmezden gelme konumundasınız. Kabul etmeyi reddettikleriniz tam olarak size gerçekliğin gerçek doğası, bireysel öznellik ve sizi çevreleyen fiziksel çevre hakkında çok daha iyi bir anlayış verecek olanlardır.

Bilinçli zihninizden çıktığında bir düşünceye ne olur? Basitçe ortadan kaybolmaz. Onu izlemeyi öğrenebilirsiniz, ancak genellikle dikkatinizi üç boyutlu varoluştaki yoğun odağından başka yöne çevirmekten korkarsınız. Bu nedenle, düşünce ortadan kalkıyor gibi görünüyor. Ayrıca, öznelliğinizin gizemli, bilinmeyen bir niteliği var gibi görünüyor ve zihinsel yaşamınızda bile bir tür sinsi duraklama noktası, düşüncelerin ve anıların

üzerine düştüğü öznel bir uçurum var. Bu nedenle, kendinizi korumak, öznelliğinizi sürüklenmekten korumak için, tehlikeli olduğunu düşündüğünüz noktalara çeşitli psikolojik engeller örersiniz. Bunun yerine, kendi realitenizin başka bir yönde devam ettiğini fark ederek bu düşünceleri ve duyguları takip edebilirsiniz. esas olarak özdeşleştirdiğiniz kişinin yanında. Çünkü bilinçli zihninizi terk eden bu düşünce ve duygular sizi başka ortamlara yönlendirecektir.

Düşüncelerin ortadan kaybolduğu görünen bu öznel açıklıklar, aslında bildiğiniz benliği diğer deneyim evrenleriyle -sembollerin hayat bulduğu ve düşüncelerin potansiyellerinden mahrum bırakılmadığı gerçeklikler- bağlayan psişik çarpıklıklar gibidir.

Rüya hallerinizde bu diğer realiteler ile sizinki arasında bir iletişim ve her iki sistem arasında sürekli bir etkileşim vardır. Kendi bilincinizin sizden kaçıyormuş veya sizden kaçıyormuş gibi göründüğü herhangi bir nokta varsa veya bilincinizin sona eriyormuş gibi göründüğü herhangi bir nokta varsa, bunlar sizin kendinize psikolojik ve psişik engeller kurduğunuz noktalardır ve bunlar kesinlikle keşfetmeniz gereken alanlar. Aksi takdirde, bilincinizin kafatasınızın içine hapsolmuş, hareketsiz ve daralmış gibi hissedersiniz ve her kayıp düşünce veya unutulmuş hatıra en azından sembolik olarak küçük bir ölüm gibi görünür. Ve durum böyle değil.

4. BÖLÜM

REENKARNASYONEL DRAMLAR

Kendi ortamınız, tahmin edebileceğinizden çok daha fazlasını içerir. Daha önce çevrenizden, şu anda bağlantıda olduğunuz günlük fiziksel varoluş ve çevre açısından bahsetmiştim. Gerçekte, daha büyük, daha kapsamlı çevrenizin çok azının farkındasınız. Şimdiki benliğinizi bir oyundaki bir oyuncu olarak düşünün; pek yeni bir benzetme değil, ama uygun bir benzetme. Sahne yirminci yüzyılda geçiyor. Sahneleri, ayarları, temaları siz yaratırsınız; aslında tüm prodüksiyonda yazar, üretir ve hareket edersiniz - siz ve yer alan diğer her birey.

Ancak rollerinize o kadar odaklanmışsınız ki; Yarattığınız gerçeklikten o kadar etkilenmişsiniz ki, belirli rollerinizin sorunları, meydan okumaları, umutları ve üzüntüleriyle o kadar büyülenmişsiniz ki, bunların sizin eseriniz olduğunu unutmuşsunuz. Tüm sevinçleri ve trajedileriyle bu yoğun hareket eden drama, hem bireysel hem de toplu olarak şimdiki yaşamınızla, mevcut çevrenizle karşılaştırılabilir.

Ama aynı anda devam eden başka oyunlar da var ve sizin de oynamanız gerekiyor. Bunların kendi sahneleri, kendi dekorları var. Farklı zaman dilimlerinde gerçekleşirler. Biri "MS 12. yüzyılda yaşam" olarak adlandırılabilir. Kişi "MS on sekizinci yüzyılda yaşam" veya "MÖ 500'de" veya "MS 3000'de" olarak adlandırılabilir. Siz de bu oyunları yaratıyorsunuz ve içinde oynuyorsunuz. Bu ayarlar aynı zamanda çevrenizi, tüm kişiliğinizi çevreleyen ortamı temsil eder.

Bu özel dönem parçasında yer alan sizden bahsediyorum, ancak; ve tüm kişiliğinizin o belirli kısmı bu dramaya o kadar odaklanmıştır ki, sizin de rol oynadığınız diğerlerinin farkında değilsiniz. Kendi çok boyutlu realitenizi anlamıyorsunuz; bu nedenle, aynı anda birçok varoluş yaşadığınızı söylemem garip veya inanılmaz görünüyor. Aynı anda iki yerde, iki veya daha fazla zamanda veya yüzyıllarda çok daha azını hayal etmek senin için zor.

Şimdi basitçe ifade edersek, zaman bir anlar dizisi değildir. Bir sandalye ya da masanın yer kaplaması gibi, konuştuğunuz sözler, yaptığınız eylemler zaman içinde yer alıyormuş gibi görünür. Ancak bu görünümler, "önceden" kurduğunuz karmaşık dekorların bir parçasıdır ve oyun içinde bunları gerçek olarak kabul etmelisiniz.

Öğleden sonra saat dört çok kullanışlı bir referans. Bir arkadaşınıza "sizinle saat dörtte köşede buluşacağım" diyebilirsiniz ya da bir restoranda, bir şeyler içmek, sohbet etmek veya yemek yemek için, arkadaşınız sizi tam olarak nerede ve ne zaman

bulacağını bilecektir. . Bu, öğleden sonra saat dördünün temel bir anlamı olmamasına, ancak üzerinde anlaşmaya varılmış bir atama olmasına rağmen gerçekleşecek - isterseniz bir centilmenlik anlaşması. Akşam saat dokuzda tiyatroya gidiyorsanız, ancak oyunun eylemleri sabah saatlerinde gerçekleşiyorsa ve oyuncular kahvaltı yaparken gösteriliyorsa, tiyatro oyununda verilen zamanı kabul etmiş olursunuz. Ayrıca sabahmış gibi davranıyorsun.

Artık her biriniz, oyunun gerçekleşebileceği bir çerçeve işlevi gören belirli temel varsayımlar üzerinde hemfikir olduğunuz çok daha büyük bir prodüksiyona dahilsiniz. Varsayımlar, zamanın birbiri ardına gelen bir dizi an olduğudur; nesnel bir dünyanın kendi yaratımınızdan ve onu algılamanızdan oldukça bağımsız olarak var olduğunu; bağışladığınız fiziksel bedenlere bağlı olduğunuzu; ve zaman ve mekanla sınırlı olduğunuzu.

Aynı nedenle kabul edilen diğer varsayımlar arasında, tüm algıların fiziksel duyularınız aracılığıyla geldiği fikri; diğer bir deyişle, tüm bilgiler dışarıdan gelir ve hiçbir bilgi içeriden gelmez. Bu nedenle, oyunun eylemlerine yoğun bir şekilde odaklanmaya zorlanıyorsunuz. Şimdi bu çeşitli oyunlar, bu yaratıcı dönem parçaları, reenkarnasyonel yaşamlar diyeceğiniz şeyi temsil ediyor.

Hepsi temelde bir anda var olurlar. Hâlâ reenkarnasyonal varoluşlar adı verilen bu oldukça karmaşık tutku oyunu seminerlerine katılanlar, bunların ötesini görmekte zorlanıyorlar. Bazıları, prodüksiyonlar arasında dinlenirken, hala katılanlarla iletişim kurmaya çalışıyor; ama onlar, tabiri caizse, sadece kanatlardadırlar ve ancak o kadar uzağı görebilirler.

Oyunlar birbiri ardına oynanıyor gibi görünüyor ve bu yüzden bu iletişimler, zamanın bir anlar dizisi olduğu, tek bir satırda tasavvur edilemez bir başlangıçtan eşit olarak tasavvur edilemez bir sona doğru geçtiği şeklindeki yanlış fikri yoğunlaştırıyor gibi görünüyor.

Bu da sizi hem bireysel anlamda hem de bir bütün olarak türünüz açısından çok sınırlı bir ilerleme açısından düşünmeye sevk ediyor. Siz, reenkarnasyonu düşünmüş olanlarınız bile, "Eh, kesinlikle ırk, Orta Çağ'dan beri ilerlemiş olmalı" diye düşünüyorsunuz, ancak bundan büyük ölçüde korkmanıza rağmen; ya da teknolojik ilerlemeye dönüp "En azından o yönde çok yol kat ettik" dersiniz.

Gülümseyebilir ve kendi kendinize, örneğin bir Romalı senatörün kalabalığa mikrofon aracılığıyla hitap ettiğini hayal etmenin oldukça zor olduğunu düşünebilirsiniz; çocukları, televizyonda performansını izliyor. Ancak tüm bunlar son derece yanıltıcıdır. İlerleme, sizin düşündüğünüz terimlerle, zamandan daha fazla mevcut değildir.

Her oyunda hem bireysel hem de toplu olarak farklı problemler kurulur. İlerleme, bu problemlerin çözüldüğü veya çözülmediği belirli yollarla ölçülebilir. Belli dönemlerde büyük ilerlemeler kaydedildi. Örneğin, sizin bakış açınızdan ilerlemeyi hiç düşünmeyebileceğiniz harika yan dallar ortaya çıktı.

Bazı oyunlarda, genel olarak konuşursak, aktörlerin her biri, oyunun kendisinin çözmesi gereken daha büyük bir problemin görünüşte küçük bir kısmı üzerinde çalışıyorlar.

Burada bir drama analojisini kullanmama rağmen, bu "oyunlar", oyuncuların oyunun çerçevesi içinde tam özgürlüğe sahip oldukları son derece spontane olaylardır. Ve

belirtilen bu varsayımları kabul edersek, hiçbir prova yoktur. Kitabımızda daha sonra göreceğiniz gibi gözlemciler var. Herhangi bir iyi tiyatro yapımında olduğu gibi, her oyunun içinde genel bir tema vardır. Örneğin, büyük sanatçılar belirli bir zamanın içinden, sırf o zamanın içine doğdukları ya da koşullar elverişli olduğu için ortaya çıkmadılar.

Oyunun kendisi, sezgisel gerçeğin, sizin sanatsal biçim diyeceğiniz şeye dönüşmesiyle ilgiliydi, öyle geniş ve kapsamlı sonuçlara sahip bir yaratıcılıkla ki, her aktörün içindeki gizli yetenekleri uyandırmaya ve bir davranış modeli olarak hizmet etmeye hizmet edecekti.

Rönesans dönemleri -ruhsal, sanatsal veya psişik- çünkü dramada yer alanların yoğun iç odakları bu amaçlara yöneliktir. Zorluk her oyunda farklı olabilir, ancak büyük temalar tüm bilinç için işaretlerdir. Model görevi görürler.

Görüyorsunuz, ilerlemenin zamanla hiçbir ilgisi yok, psişik ve ruhsal odaklanma ile ilgisi var. Her oyun diğerinden tamamen farklıdır. Bu nedenle, bu yaşamdaki eylemlerinizin önceki bir varoluştan kaynaklandığını veya bu yaşamda geçmişteki suçlardan dolayı cezalandırıldığınızı varsaymak doğru değildir. Hayatlar eş zamanlı.

Kendi çok boyutlu kişiliğiniz o kadar donanımlıdır ki, bu deneyimlere sahip olabilir ve yine de kimliğini koruyabilir. Elbette rol aldığı çeşitli oyunlardan etkilenir. Anlık iletişim ve dilerseniz anında geri bildirim sistemi mevcuttur.

Bu oyunlar pek amaçsız değildir. Onlarda çok boyutlu kişilik kendi eylemleriyle öğrenir. Sonsuz çeşitlilikte pozlar, davranış kalıpları, tutumlar dener ve sonuç olarak diğerlerini değiştirir.

Görüyorsunuz, "sonuç" kelimesi otomatik olarak neden ve sonuç çıkarsıyor - neden sonuçtan önce oluyor ve bu, bu tür çarpıtmaların gücünün ve sözlü düşüncenin içerdiği içsel zorlukların küçük bir örneğidir, çünkü her zaman ima eder. tek satırlık bir tanımlama.

Bu varoluşlara sahip olan, deyim yerindeyse bu kozmik tutku oyunlarını yaratan ve yer alan çok boyutlu bensiniz. Sadece bu özel role odaklandığınız için tüm varlığınızı onunla özdeşleştiriyorsunuz. Bu kuralları kendinize bir sebepten dolayı koydunuz. Ve bilinç bir oluş halindedir ve dolayısıyla sözünü ettiğim bu çok boyutlu benlik tamamlanmış ve tamamlanmış bir psikolojik yapı değildir. Aynı zamanda olma durumundadır.

Gerçekleştirme sanatını öğreniyor. İçinde sonsuz yaratıcılık kaynakları, sınırsız gelişme olanakları vardır. Ancak, gerçekleştirmenin araçlarını henüz öğrenmemiştir ve kendi içindeki o anlatılmamış yaratımları hayata geçirmenin yollarını bulmalıdır.

Bu nedenle, faaliyet gösterebileceği çeşitli koşullar yaratır ve kendine zorluklar koyar, bazıları sizin koşullarınızda başarısızlığa mahkumdur, en azından başlangıçta, çünkü önce yeni yaratımlar getirecek koşulları yaratması gerekir. Ve tüm bunlar büyük bir spontanelik ve sınırsız bir sevinçle yapılır.

Bu nedenle, sandığınızdan çok daha fazla ortam yaratırsınız. Şimdi, rolü oynayan, oyun içinde odaklanan her aktörün bir iç kılavuz çizgisi vardır. Dolayısıyla kendi yaratılışında unuttuğu bir oyunun içinde terk edilmez. Ona içsel duyular dediğim yolla gelen bilgi ve bilgilere sahiptir.

Bu nedenle, üretimin sınırları içinde kesinlikle verilenlerden başka bilgi kaynaklarına sahiptir. Her oyuncu bunu içgüdüsel olarak bilir ve her oyuncunun kendini yenilemek için emekli olduğu oyunun kendi içinde belirlenmiş ve izin verilen dönemler vardır. Bunlarda, diğer rollerinin içsel duyuları aracılığıyla bilgilendirilir ve herhangi bir oyunda görünen benlikten çok daha fazlası olduğunun farkına varır.

Bu dönemlerde oyunun yazımında elinin olduğunu anlar ve drama etkinlikleriyle aktif olarak ilgilenirken kendisini bağlayan varsayımlardan kurtulur. Bu dönemler elbette uyku durumlarınız ve rüya görme koşullarınızla örtüşür; ama başka zamanlar da vardır ki, her bir aktör sahneyle çevrili olduğunu oldukça net bir şekilde görür ve vizyonu aniden prodüksiyonun görünen gerçekliğini deler.

Bu, oyunun gerçek olmadığı veya ciddiye alınmaması gerektiği anlamına gelmez. Bir rol oynamak anlamına gelir - önemli bir rol. Bununla birlikte, her aktör, prodüksiyonun doğasını ve onun içindeki rolünü kendi başına anlamalıdır. Kendisini oyunun kurgusunun üç boyutlu sınırlarından gerçekleştirmesi gerekir.

Böylesine önemli yapımların arkasında büyük bir iş birliği var ve her oyuncu rolünü oynarken önce kendini üç boyutlu gerçeklik içinde gerçekleştiriyor. Çok boyutlu benlik, kendisinin bir parçasını kendi içinde somutlaştırana kadar üç boyutlu gerçeklik içinde hareket edemez.

Bu realite içinde, başka türlü ortaya çıkamayacak her türlü yaratıcılığı ve gelişimi beraberinde getirir. O zaman kendisini bu sistemden uzaklaştırmak zorundadır, ancak başka bir eylem, kendi tarafında üç boyutlu başka bir gerçekleştirme yoluyla.

Üç boyutlu varlığı sırasında, başkalarına başka türlü yardım edilemeyecek şekilde yardım etti ve kendisi de başka türlü imkansız olmayacak şekillerde yararlandı ve gelişti.

Bu nedenle oyunun anlamı sizin içinizdedir. Bu kadar iyi hareket eden yalnızca bilinçli parçanızdır ve o şekilde odaklanmıştır.

üretimin sahne içinde güvenli bir şekilde.

Herhangi bir yaşamın amacı sizin için mevcuttur, bildiğiniz bilinçli benliğin yüzeyinin altındaki bilgi. Her türlü ipucu ve ipucu da mevcuttur. Tüm çok boyutlu kişiliğinizin bilgisine parmaklarınızın ucunda sahipsiniz. Bunu yaptığınızı fark ettiğinizde, bu bilgi, belirlediğiniz sorunları daha hızlı çözmenizi veya belirlediğiniz zorlukları aşmanızı sağlar; ve ayrıca tüm oyunun veya prodüksiyonun zenginleştirilebileceği başka yaratıcılık alanları açar.

Bu nedenle, çok boyutlu benliğin sezgilerinin ve bilgisinin bilinçli benlikten akmasına izin verdiğiniz ölçüde, o ölçüde oyundaki rolünüzü daha etkili bir şekilde yerine getirmekle kalmaz, aynı zamanda yeni enerji, içgörü ve bilgi eklersiniz. tüm boyuta yaratıcılık.

Şimdi size öyle geliyor ki, elbette, kendinizin tek bilinçli parçası sizsiniz, çünkü bu özel yapımdaki oyuncuyla özdeşleşiyorsunuz. Bununla birlikte, bu diğer reenkarnasyon oyunlarında çok boyutlu kişiliğinizin diğer kısımları da bilinçlidir. Ve çok boyutlu bir bilinç olduğunuz için, "siz" bunların yanında başka realitelerde de bilinçlisiniz.

Çok boyutlu kişiliğiniz, gerçek kimliğiniz, gerçek siz, bu rollerin herhangi birinde kendisinin, kendisi olarak bilincindedir.

Bu "dönem parçalarının" genel olarak belirli bir amacı vardır. Bilincin doğası gereği,

kendisini mümkün olduğu kadar çok boyutta somutlaştırmaya çalışır - kendisinden yeni farkındalık seviyeleri, yeni dallar yaratmaya. Bunu yaparken tüm gerçekliği yaratır. Bu nedenle gerçeklik her zaman bir oluş halindedir. Örneğin, oyuncunuzun rollerinde düşündüğünüz düşünceler hala tamamen benzersizdir ve yeni yaratıcılığa yol açar. Kendi bilincinizin belirli yönleri başka hiçbir şekilde yerine getirilemezdi.

Reenkarnasyonu düşündüğünüzde, bir dizi ilerleme olduğunu varsayıyorsunuz. Bunun yerine, iç benliğinizden çeşitli yaşamlar gelişir. Bazı dış ajanslar tarafından size dayatılmazlar. Bilinciniz açıldığı ve kendini mümkün olduğu kadar çok şekilde ifade ettiği için bunlar maddi bir gelişmedir. Tek bir üç boyutlu yaşamla sınırlı değildir, tek başına üç boyutlu varoluşla da sınırlı değildir.

O zaman bilinciniz birçok biçim alır ve bu biçimlerin, örneğin bir tırtılın bir kelebeğe benzemesi gibi, aynı olması gerekmez. Ruh veya varlık tam bir ifade özgürlüğüne sahiptir. İfadesine uygun olarak biçimini değiştirir ve amaçlarına uygun olarak sahne ortamları, dünyalar gibi ortamlar oluşturur. Her ortam yeni gelişmeleri beraberinde getirir.

Ruh veya varlık, son derece bireyselleştirilmiş ruhsal enerjidir. O, şu anda giydiğiniz bedeni şekillendirir ve fiziksel olarak hayatta kalmanızın arkasındaki itici güçtür, çünkü canlılığınızı ondan elde edersiniz. Bilinç asla hareketsiz kalamaz, daha fazla yaratıcılık arar.

Bu nedenle ruh veya varlık, üç boyutlu gerçekliği ve üç boyutlu benliği kendi özellikleriyle donatır. Varlığın yetenekleri üç boyutlu benliğin içinde yatar. Üç boyutlu benlik, aktör, bu bilgilere ve bu potansiyellere erişime sahiptir. Bu potansiyelleri kullanmayı öğrenirken, varlıkla ilişkisini yeniden keşfetmeyi öğrenirken, üç boyutlu benlik başarı, kavrayış ve yaratıcılık düzeyini daha da yükseltir. Üç boyutlu benlik, bildiğinden daha fazlası olur.

Varlık sadece güçlenmekle kalmaz, aynı zamanda onun parçaları, üç boyutlu varoluşta Gerçekleştirildikten sonra, şimdi bu varoluşun niteliğine ve doğasına katkıda bulunur. Bu yaratıcılık olmadan, Sizin terimlerinizle gezegensel yaşam her zaman kısır olurdu. Ruh veya varlık daha sonra bedene ve içindeki üç boyutlu benliğe nefes verir. Üç boyutlu benlik daha sonra yeni yaratıcılık alanları açma amacını yerine getirir.

Başka bir deyişle, varlıklar veya ruhlar, başka türlü var olmayacak gerçeklik yollarını açmak için kendilerinden parçalarını gönderirler. Bu realiteler içinde var olan üç boyutlu benlikler, dikkatlerini tamamen oraya odaklamalıdır. İçsel farkındalık onlara bir enerji ve güç kaynağı verir. Bununla birlikte, aktörler olarak rollerini "nihayet" rollerinden anlamalı ve başka bir anlama eylemi yoluyla varlığa geri dönmelidirler.

Bu oyunlarda tamamen farkında görünenler var. Bu kişilikler
diğerlerini gerekli gerçekleştirme ve gelişmeye yönlendirmek için rol olduklarını bilerek isteyerek rol alırlar. Oyuncuların yarattıkları benliklerin ve ortamların ötesini görmelerine yol açarlar. Diğer varoluş düzeylerinden gelen bu kişilikler, tabiri caizse oyunu denetler ve oyuncular arasında görünür. Amaçları, başka bir gerçeklik sisteminde daha fazla gelişme için üç boyutlu benliği serbest bırakacak olan psikolojik kapıları üç boyutlu benliklerde açmaktır.

Birlikte yaratıcı olmayı öğreniyorsunuz. Şimdi terimi anladığınız gibi tanrı olmayı

öğreniyorsunuz. Sorumluluğu öğreniyorsunuz - herhangi bir bireyselleştirilmiş bilincin sorumluluğu. Kendiniz olan enerjiyi yaratıcı amaçlar için kullanmayı öğreniyorsunuz.

Sevdiklerinize ve nefret ettiklerinize bağlı kalacaksınız, ancak nefreti serbest bırakmayı, kaybetmeyi ve dağıtmayı öğreneceksiniz. Nefreti bile yaratıcı bir şekilde kullanmayı ve onu daha yüksek uçlara çevirmeyi, sonunda sevgiye dönüştürmeyi öğreneceksiniz. Bunu ilerleyen bölümlerde daha net anlatacağım.

Fiziksel ortamınızdaki ayarlar, bazen güzel gereçler, bildiğiniz gibi yaşamın fiziksel yönleri, hepsi kamuflajdır ve bu yüzden fiziksel gerçekliğinizi kamuflaj olarak adlandırıyorum. Oysa bu kamuflajlar evrenin canlılığından oluşmaktadır. Kayalar, taşlar, dağlar ve toprak, sizin böyle algılayamayacağınız küçük bilinçlerin oluşturduğu, birbirine geçmiş psişik ağlar, yaşayan kamuflajlardır. Vücudunuzdaki atomlar ve moleküller gibi, içlerindeki atomlar ve moleküller de kendi bilinçlerine sahiptir.

Bu fiziksel ortamın oluşturulmasında hepinizin parmağı olduğu ve kendinizi fiziksel bir forma yerleştirdiğiniz için, fiziksel duyularınızı kullanarak sadece bu fantastik ortamı algılayacaksınız. Hem onun içinde hem de ötesinde var olan gerçeklik senden kaçacaktır. Bununla birlikte, oyuncu bile tamamen üç boyutlu değildir. O, çok boyutlu bir benliğin parçasıdır.

İçinde, kamuflaj ayarlarının ötesini görmesine, sahnenin ötesini görmesine izin veren algılama yöntemleri var. Oyuncu yanı oyuna o kadar dalmış olsa da, bu içsel duyuları sürekli olarak kullanır. Büyük ölçüde, fiziksel duyular aslında yalnızca algılıyor gibi göründükleri fiziksel gerçekliği oluştururlar. Kendileri kamuflajın bir parçasıdırlar, ancak sizi mevcut bir faaliyet alanını fiziksel madde olarak "görmeye" zorlayan doğal içsel algılarınız üzerindeki mercekler gibidirler; ve böylece size sadece yüzeysel bir şekilde neler olduğunu anlatmak için güvenilebilirler. Örneğin diğer aktörlerin konumlarını veya zamana göre söyleyebilirsiniz, ancak bu fiziksel duyular size zamanın kendisinin bir kamuflaj olduğunu veya bilincin diğer aktörleri oluşturduğunu söylemez.

Ancak iç duyularınızı kullanarak gerçekliği oyun ve oyundaki rolünüz dışında olduğu gibi algılayabilirsiniz. Bunu yapmak için, elbette, en azından bir an için dikkatinizi sürekli gerçekleşen aktiviteden uzaklaştırmalısınız - sanki fiziksel duyuları kapatmalısınız - ve dikkatinizi daha önce kaçırdığınız olaylara çevirmelisiniz.

Gerçekten de son derece basitleştirilmiş bir etki, bir gözlük setini bir başkasıyla değiştirmek gibi bir şey olurdu, çünkü fiziksel duyular temelde içsel benlik için yapaydır, bir gözlük seti veya bir işitme cihazı fiziksel benlik için ne kadar yapaysa. Bu nedenle, içsel duyular tamamen bilinçli olarak nadiren kullanılır.

Örneğin, bir an ile bir sonraki an arasında bildiğiniz gibi tanıdık ortamınız ortadan kaybolursa, yerini anlamaya hazır olmadığınız başka veri kümeleri alırsa, yönünüzü şaşırmaktan çok korkabilirsiniz. içsel duyular sizin anlayabileceğiniz terimlerle tercüme edilmelidir. Başka bir deyişle, bu tür bilgiler size üç boyutlu benlikler olarak bir şekilde mantıklı gelmelidir.

Görüyorsunuz, özel kamuflaj setiniz tek set değil. Diğer gerçekliklerin tamamen farklı sistemleri vardır, ancak tüm kişiliklerin bilincin nitelikleri olan içsel duyuları vardır ve bu içsel duyular aracılığıyla normalde bilinçli benliğin hakkında çok az şey bildiği iletişimler sürdürülür. Amacımın bir kısmı, bu iletişimlerin bir kısmının bilinmesini

sağlamak.

Öyleyse ruh ya da varlık, bu kitabı okuyan benlik değildir. Çevreniz, bildiğiniz şekliyle sadece etrafınızdaki dünya değildir, aynı zamanda şu anda odaklanmadığınız geçmiş yaşam ortamlarından oluşur. Gerçek çevreniz, düşünce ve duygularınızdan oluşur, çünkü bunlardan sadece bu realiteyi değil, içinde yer aldığınız her realiteyi oluşturursunuz.

Gerçek ortamınız, bildiğiniz gibi uzay ve zamandan masumdur. Gerçek çevrenizde kelimelere ihtiyacınız yoktur, çünkü iletişim anlıktır. Gerçek çevrenizde, bildiğiniz fiziksel dünyayı oluşturursunuz.

İç duyular, fiziksel formdan bağımsız olan gerçekliği algılamanıza izin verecektir. Bu nedenle hepinizden bir an için rollerinizi bırakmanızı ve bu basit alıştırmayı denemenizi isteyeceğim.

Şimdi, ışıklı bir sahnede olduğunuzu, sahnenin şu anda oturduğunuz oda olduğunu farz edin. Gözlerinizi kapatın ve ışıkların söndüğünü, ortamın kaybolduğunu ve yalnız olduğunuzu farz edin.

Her şey karanlık. Sessiz olun. İç duyuların varlığını olabildiğince canlı bir şekilde hayal edin. Şimdilik, onların fiziksel olanlara karşılık geldiğini farz edin. Tüm düşünceleri ve endişeleri zihninizden temizleyin. Alıcı olun. Fiziksel sesleri değil, içsel duyulardan gelen sesleri çok nazikçe dinleyin.

Görüntüler görünmeye başlayabilir. Onları fiziksel olarak gördükleriniz kadar geçerli manzaralar olarak kabul edin. Bir iç dünya olduğunu ve siz onu bu içsel duyularla algılamayı öğrenirken onun size ifşa edileceğini farz edin.

Tüm hayatınız boyunca bu dünyaya karşı kör olduğunuzu ve şimdi yavaş yavaş onu görmeye başladığınızı farz edin. Tüm iç dünyayı, ilk başta algılayabileceğiniz ayrık görüntülerle veya ilk duyabileceğiniz seslerle yargılamayın, çünkü yine de içsel duyularınızı oldukça kusurlu bir şekilde kullanacaksınız.

Bu basit egzersizi uykudan önce veya dinlenme durumunda birkaç dakika yapın. Ayrıca tüm dikkatinizi çekmeyen sıradan bir görevin ortasında bile yapılabilir.

Sadece, garip bir ortamda hızlı anlık görüntüler alarak, farkındalığın yeni bir boyutuna odaklanmayı öğreneceksiniz. Unutmayın ki sadece küçük şeyler algılarsınız. Bunları basitçe kabul edin, ancak bu aşamada herhangi bir genel yargı veya yorumda bulunmaya çalışmayın.

Başlangıç için günde on dakika yeterlidir. Şimdi bu kitaptaki bilgiler, ben yazarken trans halindeki kadının iç duyuları aracılığıyla bir ölçüde yönlendiriliyor. Bu tür çabalar, yüksek düzeyde organize edilmiş içsel hassasiyetin ve eğitimin sonucudur. Ruburt, fiziksel ortama yoğun bir şekilde odaklanırken benden bilgi alamadı, tercüme edilemedi ve yorumlanamadı. Dolayısıyla içsel duyular, varoluşun çeşitli boyutları arasında iletişimi sağlayan kanallardır. Ancak burada bile bilgi, fiziksel terimlere çevrildiği için bir dereceye kadar çarpıtılmalıdır. Aksi takdirde hiç algılanmayacaktır.

Her birimizin kendi çevremizi oluşturduğu gerçeğini vurgulamak için biraz zaman harcadım çünkü hayatınızın ve çevrenizin sorumluluğunun size ait olduğunu anlamanızı istiyorum.

Aksini düşünüyorsanız, sınırlısınız; çevreniz o zaman bilgi ve deneyimin toplamını

temsil eder. Çevrenizin nesnel ve kendinizden bağımsız olduğuna inandığınız sürece, onu değiştirmek, ötesini görmek veya daha az belirgin olabilecek diğer alternatifleri hayal etmek için büyük ölçüde güçsüz hissedersiniz. Kitabın ilerleyen bölümlerinde, çevrenizi faydalı ve köklü bir şekilde değiştirmenize olanak sağlayacak çeşitli yöntemleri açıklayacağım.

Reenkarnasyonu çevre açısından da tartıştım çünkü birçok düşünce okulu reenkarnasyon varoluşlarının etkilerini aşırı vurguluyor, bu yüzden çoğu zaman mevcut yaşam koşullarını "geçmiş" bir yaşamda belirlenen katı ve uzlaşmaz kalıpların bir sonucu olarak açıklıyorlar. Üzerinde hiçbir kontrolünüz olmayan koşulların insafına kaldığınızı düşünüyorsanız, mevcut fiziksel realiteyi ele almak, çevrenizi değiştirmek, dünyanızı etkilemek ve değiştirmek için nispeten yetersiz hissedeceksiniz.

Bu tür boyun eğdirmeler için verilen nedenler uzun vadede çok az önemlidir, çünkü nedenler zamana ve kültürünüze göre değişir. İlk günah için, herhangi bir çocukluk olayı veya geçmiş yaşam deneyimi tarafından size verilen bir cezaya tabi değilsiniz. Örneğin hayatınız, tercih edeceğinizi düşündüğünüzden çok daha az tatmin edici olabilir. Daha fazla olduğunuzda daha az olabilirsiniz, ancak orijinal günah, Freud'un bebeklik sendromları veya geçmiş yaşam etkileri tarafından psişenize yerleştirilen bir örtü altında değilsiniz. Burada geçmiş yaşam etkilerini biraz daha net bir şekilde açıklamaya çalışacağım. Herhangi bir deneyimin yaptığı gibi sizi etkilerler. Ancak zaman kapalı değil - açık. Bir yaşam geçmişe gömülmez, şimdiki benliğinden ve gelecekteki benliğinden kopuk değildir.

Daha önce de açıkladığım gibi, hayatlar ya da oyunlar bir anda yaşanıyor. Yaratıcılık ve bilinç asla doğrusal başarılar değildir. Kendi ayarlarınızı veya ortamlarınızı seçip yarattığınız her yaşamda; ve bunda anne babanızı ve deneyiminizin içine giren çocukluk olaylarını seçtiniz. Senaryoyu sen yazdın.

Gerçek bir dalgın profesör gibi, bilinçli benlik tüm bunları unutur, ancak bu nedenle senaryoda trajedi, zorluk veya zorluklar ortaya çıktığında, bilinçli benlik suçlayacak birini veya bir şey arar. Bu kitap bitmeden önce, gerçek yaratıcı sorumluluğunuzu bilinçli bir düzeyde -ya da buna yakın bir düzeyde- uygulamaya başlayabilmeniz için deneyiminizin her dakikasını nasıl yarattığınızı tam olarak size göstermeyi umuyorum.

Bu kitabı okurken, ara sıra etrafınıza, oturduğunuz odaya bakın. Sandalyeler ve masalar, tavanlar ve zeminler çok gerçek ve sağlam - oldukça kalıcı - görünebilirken, bunun aksine kendinizi son derece savunmasız, doğum ve yok olma arasındaki bir anda yakalanmış hissedebilirsiniz. Hatta fiziksel evrenin siz gittikten çok sonra da var olmaya devam edeceğini düşünerek düşündüğünüzde kıskançlık hissedebilirsiniz. Bununla birlikte, kitabımızın sonunda, kendi bilincinizin ebedi geçerliliğini ve çevrenizin ve evreninizin şu anda çok güvenli görünen fiziksel yönlerinin süreksizliğini anlayacağınızı umuyorum.

BÖLÜM 5

DÜŞÜNCELER NASIL OLUŞUR? KOORDİNASYON NOKTALARI

Bu sayfadaki kelimeleri okurken, aldığınız bilginin kelimelerin harflerinin bir özelliği olmadığını fark edeceksiniz. Yazdırılan satır bilgi içermiyor. Bilgileri iletir. Sayfada değilse, iletilen bilgi nerede?

Aynı soru gazete okurken de, başka biriyle konuşurken de geçerli tabii. Gerçek kelimeleriniz bilgi, duygu veya düşünce iletir. Açıkçası, düşünceler veya duygular ve kelimeler aynı şey değildir. Sayfadaki harfler sembollerdir ve bunlarla bağlantılı çeşitli anlamlar üzerinde anlaşmışsınızdır. Sembollerin - harflerin - iletmeye çalıştıkları gerçek - bilgi veya düşünceler - olmadığını düşünmeden kabul ediyorsunuz.

Şimdi aynı şekilde, nesnelerin de, harfler gibi nesnelerin anlamlarını ilettiği bir gerçekliği temsil eden semboller olduğunu söylüyorum. Düşüncenin harflerde veya kelimelerde olduğundan daha fazla gerçek bilgi nesnelerde değildir. Kelimeler ifade yöntemleridir. Farklı bir ortamdaki fiziksel nesneler de öyle. Kendinizi doğrudan kelimelerle ifade ettiğiniz fikrine alışkınsınız. Onları konuşurken kendin duyabilirsin. Boğazınızdaki kasların hareket ettiğini hissedebilirsiniz ve eğer farkındaysanız, kendi bedeninizdeki çok sayıda tepkiyi algılayabilirsiniz - hepsi konuşmanıza eşlik eden eylemler.

Fiziksel nesneler başka tür bir ifadenin sonucudur. Kelimeleri yarattığınız gibi onları da yaratırsınız. Bunları sadece kendi ellerinizle veya imalat yoluyla yarattığınızı kastetmiyorum. Demek istediğim, nesneler, kelimeler gibi, türünüzün evriminin doğal yan ürünleridir. Bununla birlikte, bir an için kendi konuşmanızla ilgili bilginizi inceleyin. Sözcükleri işitseniz ve uygunluğunu fark etseniz de ve az çok duygunuzun bir ifadesine yaklaşsalar da, onlar sizin duygunuz değiller ve düşüncenizle onu ifade ettiğiniz arasında bir boşluk olmalı.

Cümleye başladığınızda kendinizin, cümleyi nasıl bitireceğinizi, hatta kelimeleri nasıl oluşturacağınızı tam olarak bilmediğinizi fark ettiğinizde, konuşmanın aşinalığı kaybolmaya başlar. Belirli bir düşünceyi ifade etmek için tam olarak ihtiyacınız olanları seçerek, şaşırtıcı bir sembol piramidini bilinçli olarak nasıl manipüle edeceğinizi bilmiyorsunuz. Bu nedenle, nasıl düşündüğünüzü bilmiyorsunuz.

Bu sayfadaki bu sembolleri nasıl düşünceye çevireceğinizi ve sonra onları nasıl saklayacağınızı ya da kendinize nasıl yapacağınızı bilmiyorsunuz. Normal konuşmanın

mekanizmaları bilinçli bir düzeyde sizin tarafınızdan çok az bilindiği için, sizin de gerçekleştirdiğiniz daha karmaşık görevlerden - bir iletişim yöntemi olarak fiziksel çevrenizin sürekli olarak yaratılması gibi - eşit derecede habersiz olmanız şaşırtıcı değildir. ve ifade.

Fiziksel maddenin gerçek doğası ancak bu bakış açısından anlaşılabilir. Durumdan, zamandan ve çevreden gerçek bağımsızlığınızı ancak düşüncelerin ve arzuların -şimdi kelimelere değil, fiziksel nesnelere- bu sürekli çevirisinin doğasını kavrayarak idrak edebilirsiniz.

Şimdi, duyguları kelimelere veya bedensel ifadelere ve jestlere çevirdiğinizi görmek kolaydır, ancak fiziksel bedeninizi, duyguları kelimelere dönüşen sembollere çevirdiğiniz kadar çaba harcamadan ve bilinçsizce şekillendirdiğinizi anlamak o kadar kolay değildir.

Çevrenin belirli bir bireyin kişiliğini ifade ettiği ifadesini eminim daha önce duymuşsunuzdur. Size bunun sembolik değil gerçek bir gerçek olduğunu söylüyorum. Sayfadaki harfler sadece mürekkep ve kağıt gerçeğine sahiptir. Verdikleri bilgiler görünmezdir. Bir nesne olarak, bu kitabın kendisi sadece kağıt ve mürekkeptir. Bilgi taşıyıcısıdır.

Belki de kitabın fiziksel olarak üretildiğini ve Ruburt'un zaten basılmış ve ciltlenmiş olan kafatasından birdenbire patlamadığını iddia edebilirsiniz. Siz de kitabı ödünç almak ya da satın almak zorunda kaldınız, bu yüzden "Elbette kitabı ben yaratmadım, sözlerimi de ben yarattım" diye düşünebilirsiniz. Ama bitirmeden önce, temelde konuşursak, her birinizin elinizde tuttuğunuz kitabı yarattığınızı ve tüm fiziksel çevrenizin, kelimelerin ağzınızdan çıkması gibi doğal olarak iç zihninizden çıktığını ve insanın şekillendiğini göreceğiz. fiziksel nesneler, kendi nefesini oluşturduğu kadar bilinçsizce ve otomatik olarak.

Fiziksel dünyanızın kendine özgü, belirli yönleri, varlığınıza bağlıdır ve onun içinde odaklanır. Fiziksel evren, örneğin varlığı içinde olmayanlar için katılık, genişlik ve derinlikteki fiziksel nesneleri içermez.

Diğer bilinç türleri, dünyanızın yaşadığı aynı "uzay" içinde bir arada var olur. Gerçekleri farklı bir kamuflaj yapısından oluştuğu için fiziksel nesnelerinizi algılamazlar. Siz onları algılamıyorsunuz ve genel olarak onlar sizi algılamıyorlar. Ancak bu genel bir ifadedir, çünkü realitelerinizin çeşitli noktaları deyim yerindeyse örtüşebilir ve örtüşebilir.

Bu noktalar bu şekilde tanınmazlar, fakat onlar, sizin çifte gerçeklik diyebileceğiniz, büyük enerji potansiyeli içeren noktalardır; gerçeklerin birleştiği noktaları koordine eder. Matematiksel olarak saf ana koordinat noktaları, fantastik enerji kaynakları ve sayıca çok büyük olan alt koordinat noktaları vardır.

Tüm gerçekliklerle kesişen dört mutlak koordinat noktası vardır. Bu koordinat noktaları aynı zamanda enerjinin aktığı kanallar ve bir gerçeklikten diğerine çarpık veya görünmez yollar olarak da hareket eder. Aynı zamanda transformatör görevi görürler ve sizin koşullarınızda yaratımı sürekli kılan üretim enerjisinin çoğunu sağlarlar.

Alanınız bu alt noktalarla doludur ve daha sonra göreceğiniz gibi bunlar, düşünce ve duyguları fiziksel maddeye dönüştürmenize izin vermede önemlidir. Bir düşünce ya da duygu belirli bir yoğunluğa ulaştığında, otomatik olarak bu ikincil noktalardan birinin

gücünü çeker ve bu nedenle oldukça yüklüdür ve bir şekilde, boyut olarak olmasa da büyütülür.

Bu noktalar, uzayın yanı sıra zaman dediğiniz şeyi de etkiler. Bu nedenle, zaman ve uzayda (yine sizin terimlerinizle), diğerlerinden daha elverişli olan, hem fikirlerin hem de maddenin daha yüksek oranda yükleneceği belirli noktalar vardır. Pratik olarak bu, binaların daha uzun süre dayanacağı anlamına gelir; sizin bağlamınızda, şekillenen fikirler nispeten ebedi olacaktır. Örneğin piramitler buna bir örnektir.

Bu koordinat noktaları - mutlak, ana veya ikincil - boyut açısından düşünüyorsanız, örneğin bilim adamlarınızın bildiği herhangi bir parçacıktan daha küçük, ancak saf enerjiden oluşan, dakikadan uç noktaya kadar saf enerji birikimlerini veya izlerini temsil eder. Ve yine de bu enerji aktive edilmelidir. O zamana kadar uykudadır ve fiziksel olarak etkinleştirilemez.

Size veya matematikçilere yardımcı olabilecek birkaç ipucu. Tüm bu noktaların, hatta alt noktaların çevresinde yerçekimi kuvvetlerinde her zaman çok küçük bir değişiklik vardır ve tüm sözde fiziksel yasaların bir dereceye kadar bu noktalarda kararsız bir etkiye sahip olduğu görülecektir. mahalleler. Alt noktalar, aynı zamanda, tüm realiteleri ve tezahürleri oluşturan görünmeyen enerji dokusu içinde yapısal yoğunlaşma olarak destek görevi görür. Bunlar saf enerjinin izleri veya birikimleri olsa da, çeşitli alt noktalarda mevcut olan enerji miktarı ile ana ve mutlak noktalar arasında büyük bir fark vardır.

Bu nedenle, bunlar konsantre enerjinin noktalarıdır. Alt noktalar çok daha yaygındır ve pratik olarak konuşursak, günlük endişelerinizi etkiler. Evler veya yapılar inşa etmek için diğerlerinden daha iyi yerler var - sağlık ve canlılığın güçlendirildiği, diğer şeylerin eşit olduğu, bitkilerin büyüyüp gelişeceği ve tüm faydalı koşulların karşılandığı görülüyor.

Bazı insanlar bu tür mahalleleri içgüdüsel olarak hissedebilir. Koordinat noktaları tarafından yapılan belirli açılar içinde meydana gelirler. Noktalar açıkça fiziksel değildir - yani, matematiksel olarak çıkarılabilseler de görünür değildirler. Bununla birlikte, yoğunlaştırılmış enerji olarak hissedilirler.

Belirli bir odada, her iki alanın da ışık gibi gerekli gereksinimleri içermesi koşuluyla, bitkiler belirli bir alanda diğer alanlara göre daha etkili bir şekilde büyüyecektir. Tüm alanınız bu koordinasyon noktaları tarafından geçirilir, böylece belirli görünmez açılar oluşur.

Bu oldukça basitleştirilmiştir, ancak bazı açılar diğerlerinden daha "eteklerde" olacak ve tüm büyüme ve faaliyet koşulları için daha az elverişli olacaktır. Bu açılardan bahsederken, elbette çok boyutlu olmalarına rağmen, onları üç boyutlu olarak ele alacağız. Bu açıların doğası kitabımın ana konusu olmadığı için burada tam olarak açıklamak mümkün değil. Bu farklılıkların ne koordinat noktalarının doğası ne de zamanın doğası ile ilgisi olmamasına rağmen, belirli zamanlarda diğer zamanlardan daha güçlü görüneceklerdir. Diğer unsurlar onları etkiler, ama şimdi bunlarla ilgilenmemize gerek yok.

Konsantre enerji noktaları, normal aralığınız içinde olan duygusal yoğunluklar tarafından aktive edilir. Kendi duygularınız veya hisleriniz, bilseniz de bilmeseniz de bu

koordinatları harekete geçirecektir. Bu nedenle, orijinal düşünceye veya duyguya daha fazla enerji eklenecek ve fiziksel maddeye yansıması hızlanacak. Şimdi bu, duygunun doğasından bağımsız olarak geçerlidir; burada sadece yoğunluğu söz konusudur.

Bu noktalar, başka bir deyişle, yeterli yoğunlukta herhangi bir duygusal duygu veya düşünce temas ettiğinde devreye giren görünmez enerji santralleri gibidir. Noktaların kendileri, onları oldukça tarafsız bir şekilde harekete geçiren her şeyi yoğunlaştırır.

Bu oldukça basitleştirilmiştir, ancak herhangi bir bilincin öznel deneyimi otomatik olarak elektromanyetik enerji birimleri olarak ifade edilir. Bunlar, fiziksel madde aralığının "altında" bulunur. İsterseniz, henüz maddeye çıkmamış başlangıç parçacıklarıdırlar.

Bu birimler her türlü bilinçten gelen doğal yayılımlardır. Her türlü uyarana verilen tepki sonucu ortaya çıkan görünmez oluşumlardır. Çok nadiren tecrit halinde bulunurlar, ancak belirli yasalar altında birleşirler. Hem formlarını hem de nabzını değiştirirler. Göreceli "süresi", arkalarındaki orijinal yoğunluğa bağlıdır - yani onları var eden orijinal düşünce, duygu, uyaran veya tepkinin arkasında.

Yine, burada oldukça basitleştirilmiş olarak, belirli koşullar altında bunlar maddeye pıhtılaşır. Yeterince yüksek yoğunluktaki bu elektromanyetik birimler, sözünü ettiğim alt koordinat noktalarını otomatik olarak etkinleştirir. Bu nedenle, daha düşük yoğunluktaki birimlerden çok daha hızlı bir şekilde hızlandırılırlar ve maddeye doğru itilirler. Moleküller bu birimlere gezegenler kadar büyük görünür. Atomlar, moleküller ve gezegenler ve bu elektromanyetik enerji birimleri, birimlerin kendilerini var eden aynı ilkelerin basitçe farklı tezahürleridir. Bunun pek olası görünmemesine neden olan yalnızca sizin göreceli konumunuz, görünür bir uzay ve zaman içindeki odağınızdır.

Bu nedenle her düşünce veya duygu, belirli koşullar altında bir elektromanyetik enerji birimi veya bunların bir kombinasyonu olarak var olur ve çoğu zaman koordinat noktalarının yardımıyla fiziksel maddenin yapı taşlarına dönüşürler. Maddeye bu çıkış, herhangi bir verili düşünce veya duygunun doğasından bağımsız olarak tarafsız bir "sonuç" olarak gerçekleşir. Güçlü duygunun eşlik ettiği zihinsel imgeler, bu nedenle, sizin terimlerinizle karşılık gelen bir fiziksel nesnenin, koşulun veya olayın üzerinde görüneceği planlardır.

Bu nedenle, bir duygunun veya düşüncenin veya zihinsel görüntünün yoğunluğu, sonraki fiziksel materyalleşmesini belirlemede önemli unsurdur.

Yoğunluk, elektromanyetik enerji birimlerinin etrafında şekillendiği çekirdektir. Sizin terimlerinizle, çekirdek ne kadar yoğunsa, fiziksel maddeleşme de o kadar çabuk olur. Bu, zihinsel imgenin korkulu ya da neşeli bir görüntü olup olmadığı için geçerli olacaktır. Şimdi burada çok önemli bir sorun var: Zihniyetiniz çok yoğunsa ve canlı zihinsel duygusal görüntülerle düşünüyorsanız, bunlar hızla fiziksel olaylara dönüşecektir. Ayrıca, olası bir felaketle ilgili düşüncelere ve duygulara verilen son derece karamsar bir yapıya sahipseniz, bu düşünceler deneyimde oldukça sadık bir şekilde yeniden üretilecektir.

Bu nedenle, hayal gücünüz ve içsel deneyiminiz ne kadar yoğun olursa, bu içsel deneyimin fiziksel olarak gerçek hale geldiği yöntemleri fark etmeniz o kadar önemlidir. Düşünceleriniz ve duygularınız, gebe kalma anında fiziksel gerçekleşme yolculuğuna

başlar. Koordinasyon ortamının güçlü olduğu bir bölgede yaşıyorsanız, bahsettiğim alışılmadık derecede elverişli alanlardan birinde, o zaman hastalık veya felaketler tarafından boğulmuş gibi görüneceksiniz, eğer bunlar düşüncelerinizin doğası ise, çünkü tüm düşünceler bu ortamda çok verimlidir. Öte yandan, duygularınız ve öznel deneyiminiz oldukça dengeliyse, oldukça iyimser ve yapıcı bir şekilde yaratıcıysa, o zaman size olağandışı bir şansla kutsanmış gibi görünecektir, çünkü hoş varsayımlarınız gerçekleşecektir. hızlıca.

Kısaca, kendi ülkenizde, Batı Sahili, Doğu Sahili'nin bazı kısımları, Utah, Büyük Göller, Şikago bölgesi, Minneapolis bölgesi ve diğer bazı güneybatı bölgeleri, belirtilen nedenlerle mükemmel koordinat etkinliği olan bu mahallelerdedir. . Materyalizasyon hızla ortaya çıkacaktır ve bu nedenle hem yapıcı hem de yıkıcı unsurlar için potansiyeller yüksektir.

Bu koordinat noktaları, örneğin güneş bitkilerin büyümesine yardımcı olduğu için, atomların ve moleküllerin davranışını harekete geçirir. Koordinatlar, atomların ve moleküllerin oluşturma davranışını harekete geçirir ve işbirliği yeteneklerini büyük ölçüde teşvik eder; tabiri caizse, örgütler ve yapısal gruplaşmalar içine yığılma eğilimleri.

Koordinat noktaları, davranışı, fiziksel maddenin özelliklerine içkin gizli kendiliğindenliği büyütür veya yoğunlaştırır. Henüz fiziksel olmayanı fiziksel forma iten psişik jeneratörler olarak hareket ederler.

Şimdi, bu teknik bir kitap olmayacak, dolayısıyla bu koordinat noktalarının eylemini, davranışını veya etkilerini etraflıca tartışmanın ne zamanı ne de yeri; ne de elektromanyetik enerji birimleri - sözünü ettiğim bilincin doğal yayılımları. Bununla birlikte, düşüncelerin ve duyguların, şu anda bilinmese de, çok kesin yöntemlerle ve oldukça geçerli yasalarla fiziksel maddeye dönüştüğünün bilinmesini istiyorum.

Seth materyalinin diğer bölümlerinde, bu süreçler, soruyu daha da ileri götürmek isteyenler veya bilimsel bir bakış açısıyla ilgilenenler için çok açık hale getirilecektir. Burada, bu tür konuları yalnızca kişiliğin çok boyutlu yönüne değindikleri için tartışıyoruz. Belirli öznel deneyimleri üç boyutlu gerçekliğe somutlaştırmanıza izin verirler. Ancak konuyu bırakmadan önce, bu yayılımların sadece kendi bilincinizden değil, tüm bilinçlerden değişen derecelerde yükseldiğini size hatırlatmama izin verin. Bu, hücresel bilinci de içerir, böylece görünmez bir elektromanyetik birimler ağı tüm atmosferinizi kaplar; ve bu ağ üzerinde ve ondan fiziksel madde parçacıkları oluşur.

Bu konu üzerine kolayca koca bir kitap yazılabilir. Örneğin, ana ve mutlak koordinat noktalarının "konumları" ile ilgili bilgiler oldukça avantajlı olabilir. Teknolojinizle, dayanıklı mal, bina ve yol üretimiyle gurur duyuyorsunuz, ancak bunların çoğu "geçmiş"teki diğer yapılarla karşılaştırıldığında önemsiz.

Bir fikrin nasıl fiziksel bir madde haline geldiğinin doğru bir şekilde anlaşılması, sizin sözde modern teknolojinizin ve şu anda sahip olduğunuzdan çok daha uzun süre dayanacak binalar, yollar ve diğer yapıların tamamen yenilenmesiyle sonuçlanacaktır. Fiziksel maddenin ardındaki psişik gerçeklik göz ardı edilirken, var olan bu yöntemleri etkili bir şekilde kullanamaz ve onlardan yararlanamazsınız. Önce kendi psişik realitenizi ve fiziksel kanunlardan bağımsızlığınızı idrak etmedikçe, fiziksel varoluşunuzun gerçek itici gücü olan psişik realiteyi anlayamazsınız.

Bu nedenle ilk amacım, parçası olduğunuz içsel kimliğinizin farkına varmanızı sağlamak ve kendi potansiyellerinizi ve özgürlüğünüzü tanımanızı engelleyen entelektüel ve batıl inançların bir kısmını temizlemektir. O zaman belki bu özgürlüğün kullanılabileceği birçok yolu öğrenmeye başlayabilirsiniz.

BÖLÜM 6

RUH VE ALGININ DOĞASI

Şimdiye kadar verilen küçük arka planla, en azından bu kitabın konusunu tartışmaya başlayabiliriz: Ruhun ebedi geçerliliği. Diğer konuları araştırırken bile, bu içsel benliğin çok boyutlu yönünü göstermeye çalışacağız. Bununla bağlantılı birçok yanlış anlama var ve her şeyden önce bunları reddetmeye çalışacağız.

Her şeyden önce, ruh sahip olduğunuz bir şey değildir. Sen busun. Genellikle "ruh" terimine tercih olarak "varlık" terimini kullanırım, çünkü bu belirli yanlış anlamalar "varlık" kelimesiyle o kadar bağlantılı değildir ve onun çağrışımları örgütsel anlamda daha az dinidir.

Sorun şu ki, ruhu veya varlığı sık sık size ait olan ama siz olmayan bitmiş, statik bir "şey" olarak kabul ediyorsunuz. Ruh ya da varlık - başka bir deyişle, en mahrem güçlü içsel kimliğiniz sonsuza dek değişiyor ve değişmek zorunda. Bu nedenle, aziz bir yadigarı gibi bir şey değildir. Canlı, duyarlı, meraklı. Bildiğiniz bedeni ve dünyayı oluşturur ve bir oluş halindedir.

Şimdi, egonuzun ana odak noktası olduğu üç boyutlu realitede, oluş, varışı veya bir varış noktasını - oluş halinde olana bir son - varsayar. Ama ruhun ya da varlığın varoluşu temelde başka boyutlardadır ve bunlarda, tatmin, ruhsal ya da başka herhangi bir noktada varışlara bağlı değildir.

Ruh ya da varlık her zaman bir akış ya da öğrenme ve zaman ya da mekandan ziyade öznel deneyimle ilgisi olan gelişmeler halindedir. Bu kulağa geldiği kadar gizemli değil. Okurlarımın her biri, bencil bilinçli benliğin, tüm benliğin kesinlikle bildiğini bilmiyormuş gibi yaptığı bir oyun oynuyor. Ego kesinlikle tüm benliğin bir parçası olduğuna göre, o zaman zorunlu olarak böyle bir bilginin farkında olmalıdır. Bununla birlikte, fiziksel gerçekliğe yoğun bir şekilde odaklanırken, bilgiyi fiziksel terimlerle kullanabileceğini hissedene kadar bilmiyormuş gibi yapar.

Bu nedenle, içsel benliğe erişiminiz var. Kendi ruhunuzdan veya varlığınızdan neredeyse hiç kopmazsınız. Ego, fiziksel gerçekliğin bazen çalkantılı denizleriyle en doğrudan ilgilenen kişi olduğundan ve bu görevden uzaklaşmak istemediğinden, tabiri caizse kendisini dümenin kaptanı olarak görmeyi tercih eder.

Psikolojik ve psişik kanallar her zaman mevcuttur, benliğin çeşitli seviyeleri aracılığıyla ileri geri iletişimler gönderir ve ego, kişiliğin iç bölümlerinden gerekli bilgi ve

verileri sorgusuz sualsiz kabul eder. Aslında konumu, büyük ölçüde içsel verilerin bu sorgusuz kabulüne bağlıdır. Ego, başka bir deyişle, kendiniz olarak düşündüğünüz "dışsal" benlik - bu parçanız güvenliğini ve görünüşteki emrini tam olarak koruyor çünkü kendi kişiliğinizin iç katmanları sürekli olarak onu destekliyor, fiziksel bedeni çalışır durumda tutuyor ve hem dış koşullardan hem de iç koşullardan gelen çok sayıda uyaranla iletişimi sürdürür. Ruh ya da varlık, reenkarnasyonlarla azalmaz, genişler,

Yalnızca kendi varlığınıza ilişkin son derece sınırlı bir kavrayışa sahip olduğunuz için, onun tekilliği içinde neredeyse kısır olduğu konusunda ısrar ediyorsunuz. Bedeninizin içinde milyonlarca hücre var, ama siz bedeninize bir birim diyorsunuz ve onu kendinize ait sayıyorsunuz. Onu içten dışa şekillendirirsiniz ve yine de onu canlı maddeden oluşturursunuz ve her en küçük parçacığın kendi canlı bilinci vardır. Madde yığınları vardır ve bu bakımdan her bireyin kendi kaderi, yetenekleri ve potansiyelleri olan bilinç yığınları vardır. Kendi varlığınız için hiçbir sınırlama yoktur: bu nedenle, varlığınız veya ruhunuz nasıl sınırlara sahip olabilir, çünkü sınırlar onu kuşatır ve özgürlüğü reddeder.

Çoğu zaman ruhun değerli bir taş olduğu, sonunda Tanrı'ya bir armağan olarak sunulduğu ya da bazı kadınların bekaretlerini düşündükleri gibi düşünüldüğü - kaybedilmesi gereken çok değerli bir şey; alıcıya güzel bir hediye olarak imzalanmasının kaybedilmesi.

Pek çok felsefede bu tür bir fikir korunur - ruh, ilk vericiye geri döndürülür veya varlık ile yokluk arasında bir yerde belirsiz bir durumda çözülür. Ancak ruh her şeyden önce yaratıcıdır. Birçok açıdan tartışılabilir. Karakteristikleri bir dereceye kadar verilebilir ve gerçekten de okuyucularımın çoğu, yeterince motive olmuşlarsa ve ana endişeleri buysa, bu özellikleri kendileri için bulabilirdi. Ruh veya varlığın kendisi, herhangi bir evrende bilinen en yüksek motivasyona sahip, en yüksek enerjili ve en güçlü bilinç birimidir.

Sizin için inanılmaz derecede konsantre bir enerjidir. Sınırsız potansiyeller içerir, ancak kendi kimliğini oluşturmalı ve kendi dünyalarını oluşturmalıdır. İçinde tüm varlığın yükünü taşır. Onun içinde senin kavrayışının ötesindeki kişilik potansiyelleri vardır. Unutmayın, bahsettiğim bu sizin kendi ruhunuz veya varlığınız ve ayrıca genel olarak ruh veya varlıktır. Sen kendi ruhunun bir tezahürüsün. Kaçınız realitenizi, tüm realitenizi şu anda bildiğiniz deneyimle sınırlamak isterdiniz? Bunu, şimdiki benliğinizin tüm kişiliğiniz olduğunu hayal ettiğinizde veya kimliğinizin sonsuz bir sonsuzluk boyunca değişmeden korunmasında ısrar ettiğinizde yaparsınız.

Böyle bir sonsuzluk gerçekten de ölü olurdu. Ruh birçok yönden başlangıç aşamasındaki bir tanrıdır ve bu kitabın ilerleyen bölümlerinde "tanrı kavramı"nı tartışacağız. Ancak şimdilik, yalnızca varlık veya ruhla, her okuyucunun deneyiminin gizli girintilerinde şimdi bile fısıldayan daha büyük benlikle ilgileneceğiz. Bu kitabın yalnızca ruhunuzun veya varlığınızın ebedi geçerliliği konusunda sizi temin etmeyi değil, aynı zamanda onun yaşamsal gerçekliğini kendi içinizde hissetmenize yardımcı olmasını umuyorum. Ancak her şeyden önce, kendi psikolojik ve psişik yapınız hakkında bir fikriniz olmalıdır. Kim ve ne olduğunuzu bir dereceye kadar anladığınızda, kim ve ne olduğumu daha net bir şekilde açıklayabilirim. Tüm deneyiminizi genişletmek ve genişletmek için bunları kullanabilmeniz için, sizi kendi varlığınızın bu derin yaratıcı

yönleriyle tanıştırmayı umuyorum.

Birçok kişi, bildiğiniz şekliyle egonun benliğin sadece küçük bir parçası olduğunu unutarak, ruhu ölümsüzleştirilmiş bir ego olarak hayal eder; yani kişiliğin bu bölümü basitçe ileriye doğru, deyim yerindeyse sonsuza kadar yansıtılır. Gerçekliğinizin boyutları çok az anlaşıldığından, kavramlarınız sınırlı olmaya mahkumdur. "Ölümsüzlüğü" ele alırken, insanlık daha fazla bencil gelişme umuyor gibi görünüyor, ancak yine de bu tür bir gelişimin değişimi içerebileceği fikrine karşı çıkıyor. Dinleri aracılığıyla, ruhun ne olduğunu bile sormadan gerçekten de bir ruhu olduğunu söylüyor ve çoğu zaman onu yine elindeki bir nesne olarak görüyor gibi görünüyor.

Şimdi kişilik, bildiğiniz gibi, sürekli değişir ve her zaman beklenen şekillerde değil - çoğu zaman, aslında, tahmin edilemez şekillerde. Dikkatinizi kendi davranışlarınızla örülmüş benzerliklere odaklamakta ısrar ediyorsunuz; ve bunların üzerine, benliğin sizin onun üzerine aktardığınız bir modeli izlediğine dair bir teori kurarsınız. Ve aktarılan kalıp, benliği gerçekte olduğu gibi görmenizi engeller. Bu nedenle, bu çarpık bakış açısını, ruhun gerçekliği hakkındaki anlayışınıza da yansıtırsınız. Bu nedenle, ölümlü benliklerinizin doğasına ilişkin olarak sahip olduğunuz hatalı kavramların ışığında ruhu düşünüyorsunuz.

Görüyorsunuz, ölümlü benlik bile algıladığınızdan çok daha mucizevi ve harikadır ve ona atfettiğinizden çok daha fazla yeteneğe sahiptir. Ölümlü benlik söz konusu olduğunda bile, algının gerçek doğasını henüz anlamıyorsunuz ve bu nedenle ruhun algılarını pek anlayamazsınız. Çünkü ruh her şeyden önce algılar ve yaratır. Artık bir ruh olduğunuzu tekrar hatırlayın. Bu nedenle, içinizdeki ruh şimdi algılıyor. Algılama yöntemleri, şimdi fiziksel doğumunuzdan önceki ve fiziksel ölümünüzden sonra olacakları ile aynıdır. Yani temelde sizin içsel parçanız, ruh maddesi, fiziksel ölümden sonra algılama yöntemlerini veya özelliklerini aniden değiştirmeyecektir.

Bu nedenle, şimdi ruhun ne olduğunu öğrenebilirsiniz. Ölümünüzde sizi bekleyen bir şey değil, kurtarmanız veya kurtarmanız gereken bir şey değil ve aynı zamanda kaybedemeyeceğiniz bir şey. "Ruhunu kaybetmek ya da kurtarmak" terimi, büyük ölçüde yanlış yorumlanmış ve çarpıtılmıştır, çünkü gerçekten yok edilemez olan parçanızdır. Bu konuya kitabın din ve tanrı kavramıyla ilgili bir bölümünde gireceğiz.

Bildiğiniz gibi kendi kişiliğiniz, en değerli, en benzersiz olarak gördüğünüz o parçanız da asla yok olmayacak veya kaybolmayacaktır. Ruhun bir parçasıdır. Ruh tarafından yutulmaz, silinmez, boyun eğdirilmez; ne de öte yandan asla ayrılamaz. Bununla birlikte, ruhunuzun sadece bir yönüdür. Bireyselliğiniz, nasıl düşünmek isterseniz isteyin, sizin koşullarınızda var olmaya devam ediyor.

Büyümeye ve gelişmeye devam eder, ancak büyümesi ve gelişmesi, farklı ve bireysel olmasına rağmen, aynı zamanda ruhun bir tezahürü olduğunun farkına büyük ölçüde bağlıdır. Bunu idrak ettiği ölçüde, yaratıcılıkta açılmayı ve kendi içinde yatan yetenekleri kullanmayı öğrenir.

Şimdi, ne yazık ki, size bireyselliğinizin var olmaya devam ettiğini söylemek çok daha kolay olurdu ve bunu bırakın. Bu oldukça makul bir benzetme olsa da, daha önce bu şekilde anlatılmıştı ve hikayenin basitliğinde tehlikeler var. Gerçek şu ki, şu anda olduğunuz kişilik ve olduğunuz ve olacağınız kişilik - zamanı anladığınız terimlerle - tüm

bu kişilikler ruhun, ruhunuzun tezahürleridir.

Bu nedenle ruhunuz - olduğunuz ruh - parçası olduğunuz ruh - o ruh önceden tahmin ettiğinizden çok daha yaratıcı ve mucizevi bir fenomendir. Ve bu açıkça anlaşılmadığında ve kavram daha önce belirtildiği gibi basitlik uğruna sulandırıldığında, ruhun yoğun canlılığı asla anlaşılamaz. Bu nedenle ruhunuz, tüm bu diğer kişiliklerin deneyiminin bir parçası olan bilgeliğe, bilgiye ve bilgiye sahiptir; ve bu bilgiye kendi içinizde erişebilirsiniz, ancak ancak realitenizin gerçek doğasını anlarsanız. Bu kişiliklerin bağımsız olarak içlerinde var olduğunu ve ruhun bir parçası olduklarını ve her birinin yaratma ve gelişmede özgür olduğunu tekrar vurgulayayım.

Bununla birlikte, içsel bir iletişim vardır ve birinin bilgisi herkes için mevcuttur - fiziksel ölümden sonra değil, şimdi, şimdiki anınızda. Şimdi ruhun kendisi, daha önce belirtildiği gibi, statik değildir. Onu oluşturan kişiliklerin deneyimleriyle bile büyür ve gelişir ve mümkün olduğu kadar basit bir şekilde ifade etmek gerekirse, parçalarının toplamından daha fazladır.

Şimdi, gerçekte kapalı sistemler yoktur. Fiziksel sisteminizde, algılarınızın doğası, gerçeklik fikrinizi bir dereceye kadar sınırlar, çünkü bilinçli olarak belirli bir "yerel" içinde odaklanmaya karar verirsiniz. Ama temelde konuşursak, bilinç asla kapalı bir sistem olamaz ve böyle bir doğanın tüm engelleri birer yanılsamadır. Bu nedenle ruhun kendisi kapalı bir sistem değildir. Ancak ruhu düşündüğünüzde, genellikle onu böyle hafif - değişmez, psişik veya manevi bir kale olarak düşünürsünüz. Ancak kaleler sadece işgalcileri uzak tutmakla kalmaz, aynı zamanda genişleme ve gelişmeyi de engeller.

Burada kelimelerle ifade edilmesi çok zor olan birçok konu var, çünkü kimlik duygunuzdan o kadar korkuyorsunuz ki, örneğin ruhun açık bir ruhani sistem, her yöne fışkıran bir yaratıcılık gücü olduğu fikrine direniyorsunuz. - ve yine de durum gerçekten böyle.

Bunu size söylüyorum ve aynı zamanda mevcut kişiliğinizin asla kaybolmadığını hatırlatıyorum. Şimdi ruh için başka bir kelime varlıktır. Görüyorsunuz ki, size bir ruh veya varlığın tanımını vermek basit bir mesele değildir, çünkü mantıksal terimlerle bir an için bile onu ruhsal, psişik ve elektromanyetik terimlerle anlamanız ve bilincin temel doğasını anlamanız gerekir. ve eylem de. Ancak ruhun veya varlığın doğasını sezgisel olarak keşfedebilirsiniz ve birçok yönden sezgisel bilgi diğer her türden üstündür.

Ruhun böyle sezgisel bir şekilde anlaşılması için bir ön koşul, onu elde etme arzusudur. Arzu yeterince güçlüyse, otomatik olarak canlı, hatasız öznel bilgiyle sonuçlanacak deneyimlere yönlendirileceksiniz. Bunu yapmanızı sağlayacak yöntemler var ve size bu kitabın sonuna doğru bazılarını vereceğim.

Şimdilik, burada oldukça etkili ama basit bir egzersiz var. Bu bölümü buraya kadar okuduktan sonra gözlerinizi kapatın ve kendi nefesinizin ve yaşam güçlerinizin geldiği güç kaynağını içinizde hissetmeye çalışın. Bazılarınız bunu ilk denemenizde başarıyla yapacaktır. Diğerleri daha uzun sürebilir. Bu kaynağı kendi içinizde hissettiğinizde, bu gücün tüm fiziksel varlığınızdan, parmak uçlarınızdan ve ayak parmaklarınızdan, vücudunuzun gözeneklerinden, tüm yönlerden, merkez olarak kendinizle dışa doğru akışını hissetmeye çalışın. Işınların hiç azalmadığını, yukarıdaki yapraklar ve bulutlar arasından, aşağıdaki dünyanın merkezinden geçerek evrenin en uzak noktalarına kadar

ulaştığını hayal edin.

Şimdi bunun sadece sembolik bir alıştırma olduğunu söylemiyorum, çünkü hayal gücüyle başlasa da, gerçeğe dayanıyor ve bilincinizden ve ruhunuzun yaratıcılığından kaynaklanan yayılımlar gerçekten de bu şekilde dışa doğru uzanıyor. Alıştırma size kendi enerjinizi çekebileceğiniz ve sizin de bireysel ve benzersiz bir parçası olduğunuz ruhun gerçek doğası, yaratıcılığı ve canlılığı hakkında bir fikir verecektir.

Bu tartışma, günlük yaşamlarınızda çok az pratik anlamı olan ezoterik bir sunum anlamına gelmez. Gerçek şu ki, kendi realitenizin sınırlı kavramlarını tutarken, kendinize ait birçok yetenekten pratik olarak yararlanamazsınız; ve sınırlı bir ruh kavramına sahipken, bir dereceye kadar kendinizi kendi varlığınızın ve yaratıcılığınızın kaynağından koparırsınız.

Şimdi bu yetenekler, siz bilseniz de bilmeseniz de çalışırlar, ancak çoğu zaman bilinçli işbirliğinizden ziyade size rağmen çalışırlar; ve çoğu zaman kendinizi onları kullanırken bulduğunuzda, korkar, aklınız karışır veya kafanız karışır. Size ne öğretilmiş olursa olsun, örneğin, temelde, algıların, terimin genellikle kullanıldığı şekilde fiziksel olmadığını anlamalısınız. Kendinizi fiziksel duyularınız dışında bir bilgi algılarken yakalarsanız, algının bu şekilde çalıştığını kabul etmelisiniz.

Sıklıkla olan şey, gerçeklik anlayışınızın o kadar sınırlı olmasıdır ki, anlayışınıza uymayan herhangi bir deneyim algıladığınızda korkuya kapılıyorsunuz. Şimdi, sadece gevşek bir şekilde "duyu dışı algı" olarak adlandırılan yeteneklerden bahsetmiyorum. Bu deneyimler size olağanüstü görünüyor çünkü fiziksel duyular yoluyla gelmeyen herhangi bir algının varlığını bu kadar uzun süredir inkar ediyorsunuz.

Duyu ötesi algı denilen şey, size içsel benliğin bilgi aldığı temel yollar hakkında kaba ve çarpık bir fikir verir, ancak duyu dışı algı etrafında inşa edilen kavramlar en azından gerçeğe daha yakındır ve bu nedenle fikir üzerinde bir gelişmeyi temsil eder. tüm algı temelde fizikseldir.

Şimdi, ruhun doğasına ilişkin bir tartışmayı, algının doğasına ilişkin bir tartışmadan ayırmak neredeyse imkansızdır. Çok kısaca birkaç noktayı gözden geçirmemize izin verin: Fiziksel maddeyi ve bildiğiniz fiziksel dünyayı oluşturuyorsunuz. Fiziksel duyuların aslında fiziksel dünyayı yarattığı söylenebilir, çünkü sizi fiziksel terimlerle mevcut bir enerji alanını algılamaya zorlarlar ve bu realite alanına oldukça özel bir model empoze ederler. Fiziksel duyuları kullanarak gerçeği başka hiçbir şekilde algılayamazsınız.

Bu fiziksel algı, içsel benliğin karakteristiği olan doğal, temel, dizginlenmemiş algıyı hiçbir şekilde değiştirmez, içsel benlik, ruhun içinizdeki kısmıdır. İç benlik, ruhla ilişkisini bilir. Ruh ve mevcut kişilik arasında bir haberci olarak hareket eden benliğin bir parçasıdır. "Ruh" veya "varlık", "iç benlik" ve "mevcut kişilik" gibi terimler kullanırken, bunu yalnızca kolaylık sağlamak için yaptığımı da anlamalısınız, çünkü biri diğerinin bir parçasıdır; birinin başlayıp diğerinin bittiği nokta yoktur.

Psikologların "ego", "bilinçaltı" ve hatta "bilinçdışı" terimlerini nasıl kullandıklarını düşünürseniz, bunu kendiniz kolayca görebilirsiniz. Bir anda bilinçaltı gibi görünen şey, bir sonraki anda bilinçli olabilir. Bilinçsiz bir güdü de bir noktada bilinçli olabilir. Bu terimlerde bile, deneyiminiz size, sözcüklerin kendi deneyiminizde var olmayan

bölünmeler oluşturduğunu söylemelidir.

Sadece fiziksel duyularınız aracılığıyla algılıyor gibisiniz ve yine de yalnızca bencil gerçeklik fikrinizi genişletmeniz gerekiyor ve hatta bencil benliğinizin fiziksel olmayan bilgilerin varlığını oldukça kolay kabul ettiğini göreceksiniz.

Olduğu gibi, kendi doğasına ilişkin fikirleri de otomatik olarak değişecek ve genişleyecektir, çünkü büyümesinin sınırlarını kaldırmış olacaksınız. Şimdi herhangi bir algılama eylemi algılayanı değiştirir ve bu nedenle algılayan olarak kabul edilen ruh da değişmelidir. Algılayan ile görünüşte algılanan şey arasında gerçek bir ayrım yoktur. Birçok yönden algılanan şey, algılayanın bir uzantısıdır. Bu olabilir

garip görünebilir, ancak tüm eylemler zihinseldir veya isterseniz psişik eylemlerdir. Bu son derece basit bir açıklamadır; ama düşünce gerçeği yaratır. Sonra düşüncenin yaratıcısı nesneyi algılar ve kendisiyle bu görünüşte ayrı şey arasındaki bağlantıyı anlamaz.

Düşünceleri ve duyguları fiziksel gerçekliklerde somutlaştırma özelliği, ruhun bir özelliğidir. Şimdi realitenizde, bu düşünceler fiziksel hale getirildi. Diğer gerçekliklerde, tamamen farklı bir tarzda "inşa edilebilirler". Böylece, siz olan ruhunuz, düşüncelerinizin ve beklentilerinizin doğasından sizin için fiziksel günlük realitenizi inşa eder.

Bu nedenle, öznel duygularınızın gerçekten ne kadar önemli olduğunu kolayca görebilirsiniz. Evreninizin fikir inşası olduğu bilgisi, çevrenizi ve koşullarınızı faydalı bir şekilde değiştirmenizi sağlayacak ipuçlarını size hemen verebilir. Ruhun doğasını anlamadığınızda ve düşüncelerinizin ve duygularınızın fiziksel gerçekliği oluşturduğunu anlamadığınızda, onu değiştirmek için kendinizi güçsüz hissedersiniz. Bu kitabın sonraki bölümlerinde, günlük yaşamın doğasını ve yapısını pratik olarak değiştirmenizi sağlayacak bazı pratik bilgiler vermeyi umuyorum.

Ruh tüm deneyimleri doğrudan algılar. Farkında olduğunuz deneyimlerin çoğu, fiziksel ambalaj içinde paketlenmiş olarak gelir ve ambalajı deneyimin kendisi olarak kabul edersiniz ve içeriye bakmayı düşünmezsiniz. Bildiğiniz dünya, bilincin aldığı sonsuz maddeleşmelerden biridir ve bu haliyle geçerlidir.

Ancak ruhun fiziksel gerçekliğin bir parçası olan yasaları ve ilkeleri izlemesi gerekmez ve fiziksel algıya bağlı değildir. Ruhun algıları, bildiğiniz gibi fiziksel olayların altında, tabiri caizse, zihinsel olan eylemler ve olaylardır. Ruhun algıları zamana bağlı değildir, çünkü zaman fiziksel bir kamuflajdır ve fiziksel olmayan gerçekliğe uygulanmaz.

Şimdi size doğrudan deneyimin gerçekte nasıl çalıştığını açıklamak zor, çünkü o var - fiziksel algılarınızı giydiren renk, boyut, ağırlık ve duyu gibi fiziksel ipuçlarından arındırılmış toplam bir algı alanı.

Sözcükler, bir deneyimi anlatmak için kullanılır, ancak besbelli, betimlemeye çalıştıkları deneyim değillerdir. Bununla birlikte, fiziksel öznel deneyiminiz sözcük düşünmeyle o kadar ilgilidir ki, düşünceye yönelik olmayan bir deneyimi tasavvur etmeniz neredeyse imkansızdır.

Şimdi, farkında olduğunuz her olay zaten bir içsel olayın, ruh tarafından doğrudan algılanan, ancak benliğin fiziksel olarak yönlendirilmiş kısımları tarafından fiziksel duyu terimlerine çevrilen psişik veya zihinsel bir olayın bir çevirisidir.

O halde ruhun algılama amaçları için fiziksel bir bedene ihtiyaç duymadığını

söylemeye gerek yok; algının fiziksel duyulara bağlı olmadığı; bu deneyim, bu ya da başka bir yaşamda olsanız da olmasanız da devam eder; ve ayrıca ruhun temel algılama yöntemleri de şu anda bu kitabı okurken bile içinizde çalışıyor. Ayrıca, fiziksel sistem içindeki deneyiminizin fiziksel bir biçime ve fiziksel duyulara bağlı olduğu sonucu çıkar - yine, çünkü bunlar gerçekliği yorumlar ve onu fiziksel verilere dönüştürür. Ayrıca, fiziksel duyuları bir anlığına kapatarak - onları algılayıcı olarak kullanmayı reddederek ve diğer yöntemlere geri dönerek - ruhun doğrudan deneyiminin bazı ipuçlarının elde edilebileceği sonucu çıkar. Şimdi bunu bir dereceye kadar rüya halinde yapıyorsunuz, ama o zaman bile birçok rüyada deneyimi halüsinasyonlu fiziksel terimlere çevirme eğilimindesiniz. Hatırladığınız rüyaların çoğu bu niteliktedir.

Bununla birlikte, belirli uyku derinliklerinde, ruhun algısı nispeten engellenmeden işler. Deyim yerindeyse, saf algı kuyusundan içiyorsunuz. Kendi varlığınızın derinlikleri ve yaratıcılığınızın kaynağı ile iletişim kurarsınız. Fiziksel olarak tercüme edilmeyen bu deneyimler sabaha kalmaz. Onları rüya olarak hatırlamıyorsun. Ancak rüyalar, daha sonra aynı akşam, benim "derinlik deneyimi" olarak adlandıracağım süreçte edinilen bilgilerden oluşabilir. Bunlar, deneyimin tam veya yakın çevirileri değil, daha çok rüya benzetmelerinin doğasıyla ilgili olacak - anlayacağınız tamamen farklı bir şey.

Şimdi, uyku halinde meydana gelen bu özel bilinç seviyesi, bilim adamlarınız tarafından tam olarak belirlenmedi. Bu sırada, rüya durumunu mümkün kılan enerji üretilir. Rüyaların fiziksel olarak yönlendirilmiş benliğin mevcut deneyimi sindirmesine izin verdiği doğrudur, ancak deneyimin daha sonra ilk bileşenlerine döndürüldüğü de doğrudur. Sözde dağılıyor. Bir kısmı "geçmiş" fiziksel duyu verileri olarak tutulur, ancak tüm deneyim ilk doğrudan durumuna geri döner.

O zaman, onu anlamak için ihtiyaç duyduğunuz fiziksel giysiden ayrı olarak "ebedi olarak" var olur. Fiziksel varoluş, ruhun kendi gerçekliğini deneyimlemeyi seçmesinin bir yoludur. Başka bir deyişle, ruh, içinde yaşamanız, değiştirmeniz için bir dünya yarattı - içinde yeni gelişmelerin ve aslında yeni bilinç biçimlerinin ortaya çıkabileceği eksiksiz bir faaliyet alanı.

Bir bakıma, ruh sizi sürekli yarattığı gibi, siz de sürekli olarak ruhunuzu yaratırsınız.

Şimdi, ruh asla azalmaz, ne de temelde benliğin herhangi bir parçası.

Ruh, sizin de parçası olduğunuz bir elektromanyetik enerji alanı olarak düşünülebilir. Bu ışıkta düşündüğünüzde yoğunlaştırılmış bir eylem alanıdır - ifade edilmeye çalışılan bir olasılıklar veya olası eylemler güç merkezi; yine de kendini bir kimlik olarak bilen fiziksel olmayan bilinçlerin bir grubu. Şuna da bakın: Bir keresinde aracılığıyla konuştuğum genç kadın bir şiirde demişti ve ben de alıntı yapıyorum: "Bu atomlar konuşuyor ve kendilerine benim adım diyorlar."

Ancak şimdi fiziksel bedeniniz belirli bir formda bir enerji alanıdır ve biri size adınızı sorduğunda dudaklarınız söyler - yine de ad heceleri söyleyen dudaklardaki atomlara ve moleküllere ait değildir. İsmin sadece senin için anlamı var. Bedeninizin içinde kendi kimliğinize parmağınızı koyamazsınız. Bedeninizin içinde seyahat edebilseydiniz, kimliğinizin nerede oturduğunu bulamıyor olsanız da, "Bu benim bedenim", "Bu benim adım" dersiniz.

Bedeninizde kendi başınıza dahi bulunamıyorsanız, o zaman hücreleri ve organları

kendisine ait olduğunu iddia eden bu kimliğiniz nerede? Kimliğinizin bedeninizle bir bağlantısı olduğu açıktır, çünkü bedeninizi bir başkasınınkinden ayırt etmekte güçlük çekmezsiniz ve bedeninizle, diyelim ki oturabileceğiniz sandalyeyi ayırt etmekte hiç güçlük çekmezsiniz.

Daha geniş bir şekilde, ruhun kimliği aynı bakış açısından görülebilir. Kim olduğunu bilir ve kimliğinden gerçekten de sizin fiziksel benliğinizin kimliğinden çok daha emindir. Ve yine de şimdi bu elektromanyetik enerji alanında ruhun kimliği nerede bulunabilir?

Kendisinin tüm diğer kısımlarını yeniden üretir ve size kendi kimliğinizi verir. Ve ne zaman sorulmalı, "Sen kimsin?" basitçe "Ben benim" yanıtını verir ve sizin için de yanıt verir.

Şimdi, anladığınız şekliyle psikoloji açısından, ruh, kendi içinde diğer birçok bireysel bilincin bir gestalt'ı olan birincil bir kimlik olarak düşünülebilir - kendisini birçok şekilde ve biçimde ifade edebilen ve yine de varlığını sürdürebilen sınırsız bir benlik. kendi kimliğini, kendi "Ben-iliği"ni, kendi Ben-lik'inin başka bir Ben-lik'in parçası olabileceğinin farkında olsa bile. Şimdi, bunun size akıl almaz görünebileceğinden eminim, ama gerçek şu ki, mecazi olarak konuşursak, şimdi bu tür diğer enerji alanlarıyla birleşip bu alanlarda seyahat etse bile, bu Ben-benlik korunur. Başka bir deyişle, ruhlar veya varlıklar arasında bir alma ve verme vardır ve hem gelişme hem de genişleme olanaklarının sonu yoktur. Yine, ruh kapalı bir sistem değildir.

Sadece mevcut varoluşunuzun dar bir alana çok fazla odaklanmış olması, tanımlarınıza ve benliğinize bu kadar katı sınırlar koymanız ve sonra bunları ruh kavramlarınıza yansıtmanızdır. Fiziksel kimliğiniz için endişeleniyor ve daha fazlasını kaldıramayacağınız ve benliğinizi koruyamayacağınız korkusuyla algılarınızın kapsamını sınırlandırıyorsunuz.

Ruh, kimliğinden korkmaz. Kendinden emindir. Hiç arar. Deneyim veya algı tarafından bunalmaktan korkmaz. Kimliğin doğası hakkında daha kapsamlı bir anlayışınız olsaydı, örneğin telepatiden korkmazdınız, çünkü bu endişenin arkasında, kimliğinizin başkalarının önerileri veya düşünceleri tarafından süpürüleceği endişesi vardır.

Hiçbir psikolojik sistem kapalı değildir, hiçbir bilinç kapalı değildir. Ruh, sık sık söylendiği gibi bir gezgindir; ama aynı zamanda tüm deneyimlerin ve sizin koşullarınıza göre tüm varış noktalarının yaratıcısıdır. Giderek dünyalar yaratır, tabiri caizse.

Şimdi bu, parçası olduğunuz psikolojik varlığın gerçek doğasıdır. Daha önce de belirtildiği gibi, kitabın ilerleyen bölümlerinde size kendi derin yeteneklerinizden bazılarını tanımanıza ve bunları kendi gelişiminiz, zevkiniz ve eğitiminiz için kullanmanıza olanak sağlayacak bazı pratik öneriler vereceğim.

Bilinç temelde şu anda sizi ilgilendiren iyilik ve kötülük ilkeleri üzerine inşa edilmemiştir. Sonuç olarak, ruh da değildir. Bu, sizin sisteminizde ve bazılarında bu sorunların olmadığı ve iyinin kötülüğe tercih edilmediği anlamına gelmez. Bu sadece ruhun iyi ve kötünün çok daha büyük bir gerçekliğin farklı tezahürleri olduğunu bildiği anlamına gelir.

Tekrar vurgulamak isterim ki, tüm bunlar anlatmakta zor gibi görünse de, ne olduğunuzu deneyimlemeyi öğrendiğinizde sezgisel olarak çok daha net hale gelir, çünkü

kimliğinizi bulmak için fiziksel bedeninizin içinde seyahat edemezseniz, kendi içinizde seyahat edebilirsiniz. psikolojik öz.

Kendiniz için böyle bir yolculuğa başlayana kadar inanabileceğinizden çok daha fazla harikayı bu içsel keşif yoluyla algılayabilirsiniz. sen bir ruhsun; sen bir ruhun özel bir tezahürüsün ve kendi varlığının doğasından habersiz kalman gerektiğini düşünmek tamamen saçmalık. Bilginizi açıkça kelimelere dökemeyebilirsiniz, ancak bu, içe bakmaya başladığınızda size ait olacak deneyimin değerini veya geçerliliğini hiçbir şekilde olumsuzlamaz.

Şimdi buna ruhsal, psikolojik ya da psişik keşif diyebilirsiniz, tercihinize göre. Ruhunu bulmaya çalışmayacaksın. Bu bakımdan bulunacak bir şey yok. O kaybolmadı ve sen de kaybolmadın. Kullandığınız kelimeler hiçbir fark yaratmayabilir, ancak niyetiniz gerçekten de öyle.

BÖLÜM 7

RUHUN POTANSİYELLERİ

Size öyle geliyor ki, yalnızca bir formunuz var, algıladığınız fiziksel olan ve başka bir form yok. Ayrıca, formunuz aynı anda yalnızca bir yerde olabilir gibi görünüyor. Gerçekten de sizin algılamadığınız başka formlarınız var ve bunları fiziksel olarak da algılamadığınız halde çeşitli amaçlar için çeşitli formlar yaratıyorsunuz.

Ana kimlik duygunuz fiziksel bedeninizle ilgilidir, bu nedenle örneğin kendinizi onsuz, onun dışında veya herhangi bir şekilde ondan kopuk hayal etmeniz son derece zordur. Form, yoğunlaştırılmış enerjinin sonucudur, canlı bir şekilde yönlendirilmiş duygusal veya psişik fikir imgelerinin neden olduğu modeldir. Yoğunluk çok önemli. Örneğin, başka bir yerde olmak için son derece canlı bir arzunuz varsa, o zaman bilinçli olarak farkına varmadan, sizinkiyle aynı olan sözde fiziksel bir form tam o noktada görünebilir. Arzu, diğer konumdaki görüntüden veya görünüşünden habersiz kalsanız bile, kişiliğinizin ve görüntünüzün izini taşıyacaktır.

Bu düşünce imgesi genellikle başkaları tarafından görülmese de, gelecekte bilimsel araçların onu algılaması oldukça olasıdır. Olduğu gibi, böyle bir görüntü, iç duyuları kullanmayı geliştirenler tarafından algılanabilir. Herhangi bir yoğun zihinsel eylem - düşünce ya da duygu- yalnızca bazı fiziksel ya da sözde-fiziksel bir tarzda inşa edilmekle kalmayacak, aynı zamanda bir dereceye kadar onu ilk tasarlayan kişiliğin izini de taşıyacaktır.

Bu tür birçok yeni başlayan veya gizli form vardır. Bahsettiğim şeyi tasavvur etmenize yardımcı olması için, onları hayalet imgeler ya da gölge imgeler olarak düşünebilirsiniz, ancak bu yalnızca benzetme amacıyla yapılmıştır - örneğin, tam olarak fiziksel gerçekliğe tam olarak ortaya çıkmamış formlar, örneğin hemen altında. biliyorsunuz ama yine de inşa edilecek kadar canlısınız. Onları görebilseydin, onları gerçekten gerçek sanırdın.

Gerçekleşme derecesi farklılık gösterse de, örneğin bazı formlar diğerlerinden daha fazla veya daha az gölgeli olsa da, her birey aslında kendisinin bu tür kopya görüntülerini sık sık gönderir. Ancak, bu formlar sadece projeksiyonlar değildir - "düz" görüntüler. Atmosfer üzerinde kesin bir etkiye sahiptirler. Zaman zaman fiziksel nesneler veya şekillerle bir arada bulunabilmelerine veya hatta bunların üzerine binmelerine rağmen, açıklanması oldukça zor yollarla kendilerine "yer açarlar". Bu durumda kesin bir etkileşim vardır - yine fiziksel algının altında olan bir değiş tokuş.

Örneğin, aniden sevdiğiniz ama uzak, tanıdık bir deniz kıyısının yanında olmayı

dilersiniz. Bu yoğun arzu daha sonra, bir form verilmiş, sizin formunuzdan kendi zihninizden dışa yansıtılan bir enerji çekirdeği gibi hareket edecektir. Tasarladığınız yer o zaman formu çeker ve anında orada dururdu. Bu büyük bir sıklıkla gerçekleşir.

Normal şartlar altında görülmezdi. Öte yandan, arzu daha yoğun olsaydı, enerji çekirdeği daha büyük olurdu ve kendi bilinç akışınızın bir kısmı forma aktarılırdı, böylece bir an için odanızda aniden tuzu koklayabilirsiniz. hava veya başka bir şekilde bu sahte görüntünün bulunduğu ortamı algılayın.

Algının kapsamı burada büyük ölçüde değişecektir. Başlangıç olarak, fiziksel formunuz büyük bir duygusal odaklanmanın sonucudur. Psişenizin fantastik enerjisi sadece fiziksel bedeninizi yaratmakla kalmadı, aynı zamanda onu korur. Size öyle görünse de, sürekli bir şey değil

sürerken yeterince kalıcı. Yine de sürekli bir nabız halindedir ve enerjinin doğası ve yapısı nedeniyle, vücut aslında yanıp söner ve yanıp söner.

Bunu açıklamak zordur ve mevcut amaçlarımız için bu nabzın nedenlerini anlamanız tamamen gerekli değildir; ama fiziksel olarak bile, olduğun kadar sık "burada değilsin". Duygusal yoğunluğunuz ve odağınız, fiziksel bedeninizin yanında formlar yaratır, ancak bunların süresi ve derecesi, herhangi bir duygusal kökenin yoğunluğuna bağlıdır.

Bu nedenle alanınız, oldukça canlı, ancak algıladığınız maddenin düzenli yapısının altında yeni başlayan formlarla doludur.

O halde bu projeksiyonlar aslında sürekli olarak gönderilir. Şu anda sahip olduğunuzdan daha karmaşık bazı bilimsel araçlar, yalnızca bu formların varlığını değil, aynı zamanda algıladığınız fiziksel nesneleri çevreleyen değişen yoğunluk dalgalarındaki titreşimleri de açıkça gösterecektir.

Bunu daha açık hale getirmek için, önünüzdeki odadaki herhangi bir masaya bakın. Fizikseldir, katıdır ve kolayca algılarsınız. Şimdi bir benzetme için, hayal edin, masanın arkasında tıpkı onun gibi bir başkası var, ama o kadar fiziksel değil ve bunun arkasında birbirinin arkasında ve onun arkasında her birinin algılanması daha zor, görünmezliğe dönüşüyor. Ve masanın önünde tıpkı onun gibi bir masa var, "gerçek" masadan sadece biraz daha az fiziksel görünen - ayrıca dışa doğru uzanan daha az fiziksel tabloların ardışıklığına sahip. Ve masanın her bir tarafı için aynı.

Şimdi fiziksel terimlerle görünen her şey, sizin algılamadığınız başka terimlerde de var olur. Gerçekleri ancak belirli bir "perdeye" ulaştıklarında, maddede birleşiyor gibi göründüklerinde algılarsınız. Ama aslında varlar ve oldukça geçerli bir şekilde diğer seviyelerde.

Sizinkinden "nispeten daha geçerli" olan gerçekler de vardır; karşılaştırıldığında, kesinlikle bir benzetme için, örneğin, fiziksel tablonuz, hayal ettiğimiz çok gölgeli tablolar gibi, aksine, gölgeli görünecektir. Bu terimlerle bir çeşit "süper masanız" olurdu. Bu nedenle sizinki, en yoğun enerji konsantrasyonunun oluşturduğu bir realite sistemi değildir. O basitçe, dönüştüğünüz şeydir, parçası ve parselidir. Sırf bu nedenle algılıyorsunuz.

Bu nedenle, bilinçli olarak farkında olmadığınız diğer bölümleriniz, bilincin çok daha güçlü enerji konsantrasyonlarını işlemeyi ve algılamayı ve gerçekten farklı bir doğaya sahip "formlar" oluşturmayı öğrendiği bir gerçeklik süper sistemi diyebileceğiniz şeyde

yaşar. .

Uzay fikriniz o zaman oldukça çarpıtılır, çünkü sizin için uzay basitçe hiçbir şeyin algılanmadığı yerdir. Açıkça, algı mekanizmalarınız üzerinde hiçbir izlenim bırakmayan her türlü fenomenle doludur. Şimdi çeşitli şekillerde ve ara sıra, bu diğer gerçekliklere bir dereceye kadar uyum sağlayabilirsiniz - ve bunu spazmodik olarak yaparsınız, ancak çoğu durumda deneyim fiziksel olarak kaydedilmediği için kaybolur.

Okyanus kıyısına gönderdiğiniz bu formu tekrar düşünün. Kendi fiziksel duyularınızla donatılmamış olsa da, bir dereceye kadar kendi kendine algılayabiliyordu. Bunu bilmeden, ama oldukça doğal yasalarla yansıttınız. Yoğun duygusal arzudan oluşan form. Görüntü daha sonra kendi gerçeklik yasalarını takip eder ve bir dereceye kadar ve sizden daha az derecede bir bilince sahiptir.

Yine bir benzetme kullanarak, fiziksel formda varoluşu şiddetle arzulayan bir üstbenlik tarafından gönderiliyorsunuz. Sen bu süper benliğin kuklası değilsin. Kendi gelişim çizginizi takip edeceksiniz ve burada açıklanması çok zor olan yollarla, üstbenlik deneyimine katkıda bulunacak ve ayrıca onun gerçekliğinin doğasını genişleteceksiniz. Ayrıca kendi gelişiminizi de güvence altına alırsınız ve üstbenliğin yeteneklerinden yararlanabilirsiniz.

Ne de bu terimlerle çok üstün görünen benliğiniz tarafından yutulmayacaksınız. Var olduğunuz için, daha önce bahsedildiği gibi, kendi projeksiyonlarınızı gönderirsiniz. Bilincin gerçekliğinin sonu ya da onun somutlaştırılmasının araçları yoktur. Her kimlik için olası gelişmelerin de sonu yoktur.

Bir kez daha açıklığa kavuşturmama izin verin: Düşündüğünüz şekliyle şu anki kişiliğiniz gerçekten de "silinmez" ve ölümden sonra da büyüyüp gelişmeye devam ediyor.

Kendinizi kaybolmuş, reddedilmiş veya önemsiz hissetmemeniz için şimdiki tartışmamızın ortasında bundan tekrar bahsediyorum. Açıktır ki, bahsettiğimiz tür ve türlerde sonsuz sayıda derece vardır. "Üst-benliğimizden" yansıtılan bu enerji, sizin fiziksel doğumunuzla sonuçlanan yoğun kimlik kıvılcımı, bu eşsiz itici güç, bir şekilde eski ruh kavramıyla birçok benzerliğe sahiptir - sadece bir kısmını içermesi dışında. hikaye.

Bir birey olarak var olmaya ve gelişmeye devam ederken, tüm benliğiniz veya ruhunuz o kadar büyük bir potansiyele sahiptir ki, bir önceki bölümde bir şekilde açıklandığı gibi, asla tek bir kişilik aracılığıyla tam olarak ifade edilemez.

Şimdi, çok yoğun bir duygusal odaklanma yoluyla bir form yaratabilir ve onu daha sonra onu algılayabilecek başka bir kişiye yansıtabilirsiniz. Bu bilinçli veya bilinçsiz olarak yapılabilir; ve bu oldukça önemli. Bu tartışma, tamamen farklı bir şey olan sözde astral formla ilgili değildir. Fiziksel beden, astral formun maddeleşmesidir.

Bununla birlikte, bedeni herhangi bir süre boyunca terk etmez ve daha önce kullanılan deniz kıyısı benzetmesi gibi durumlarda öngörülen bu değildir. Şu anda yalnızca fiziksel bedeninize odaklanmıyorsunuz, aynı zamanda zaman olarak yorumladığınız belirli bir olay frekansını da azaltıyorsunuz. Diğer tarihsel dönemler, aynı anda, oldukça geçerli biçimlerde mevcuttur; ve diğer reenkarnasyonal benlikler. Yine, sadece bu frekanslara ayarlı değilsiniz.

Geçmişte ne olduğunu bilebilirsin ve geçmişleri olabilir, çünkü kabul ettiğin oyunun

kurallarına göre geleceğin değil geçmişin algılanabileceğine inanırsın. Oyunun kuralları farklı olsaydı, şimdiki zamanda geleceğin geçmişlerine sahip olabilirdiniz.

Gerçekliğin diğer seviyelerinde oyunun kuralları değişir. Ölümden sonra, kendi terimlerinizle, algısal olarak oldukça özgürsünüz. Gelecek, geçmiş kadar net görünür. Ancak bu bile oldukça karmaşıktır, çünkü tek bir geçmiş yoktur. Olayların yalnızca belirli sınıflandırmalarını gerçek olarak kabul ediyor ve diğerlerini görmezden geliyorsunuz. olaylardan bahsetmiştik. Bu nedenle, kavrayışınızın oldukça dışında var olan olası geçmişler de vardır. Bunlardan belirli bir grup seçersiniz ve sonsuz çeşitlilikteki geçmiş olaylardan seçtiğinizi fark etmeden, mümkün olan tek olay olarak bu olay grubuna takılırsınız.

O halde, açıkçası, muhtemel gelecekler ve muhtemel hediyeler vardır. Bunu sizin terimlerinizle tartışmaya çalışıyorum, çünkü temelde, anlamalısınız, .geçmiş, ""şimdi" ve "gelecek" kelimeleri gerçek deneyim söz konusu olduğunda "ego" kelimelerinden daha anlamlı değildir. "" bilinçli, "veya" bilinçsiz."

Sadece her biri kendi gerçekliğine odaklanan diğer bağımsız benliklerin bir parçası değilsiniz, aynı zamanda sempatik bir ilişki var. Örneğin, bu ilişki nedeniyle, deneyiminizin fiziksel algılama mekanizmaları tarafından sınırlandırılmasına gerek yoktur. Bu diğer bağımsız benliklere ait bilgilerden yararlanabilirsiniz. Dikkatinizi fiziksel gerçeklikten uzağa odaklamayı, gerçeklik kavramınızı genişletmenizi ve kendi deneyiminizi büyük ölçüde genişletmenizi sağlayacak yeni algılama yöntemlerini öğrenmeyi öğrenebilirsiniz.

Sadece fiziksel varoluşun tek geçerli olduğuna inandığınız için, başka gerçeklikler aramak aklınıza gelmiyor. Telepati ve durugörü gibi şeyler size başka tür algılar hakkında ipuçları verebilir, ancak hem normal olarak uyanıkken hem de uyurken oldukça kesin deneyimler yaşarsınız.

Sözde bilinç akışı basitçe şudur - küçük bir düşünce, görüntü ve izlenim akışı - bu, kendi çok daha büyük varlığınızı ve deneyiminizi temsil eden çok daha derin bir bilinç nehrinin parçasıdır. Tüm zamanınızı bu küçük dereyi inceleyerek geçiriyorsunuz, böylece akışıyla hipnotize oluyorsunuz ve hareketiyle büyüleniyorsunuz. Eşzamanlı olarak bu diğer algı ve bilinç akışları sizin haberiniz olmadan geçer, ancak onlar sizin bir parçanızdır ve onlar sizin de realitenin diğer katmanlarına dahil olduğunuz oldukça geçerli yönleri, olayları, eylemleri, duyguları temsil eder.

Şu anda ana dikkatinizin odaklandığı gerçeklikle ne kadar aktif ve canlı bir şekilde ilgileniyorsanız, bu gerçekliklerle de o kadar aktif ve canlı bir şekilde ilgileniyorsunuz. Şimdi, kural olarak yalnızca fiziksel bedeniniz ve fiziksel benliğinizle ilgilendiğiniz için, dikkatinizi onunla ilgileniyormuş gibi görünen bilinç akışına verirsiniz. Bununla birlikte, bu diğer bilinç akışları, sizin algılamadığınız diğer öz-formlarla bağlantılıdır. Başka bir deyişle, beden tek bir realitede ne olduğunuzun bir tezahürüdür, ancak bu diğer realitelerde başka formlara sahipsiniz.

"Siz" bu diğer bilinç akışlarından herhangi bir temel şekilde ayrılmış değilsiniz; sadece ilgi odağınız sizi onlardan ve onların dahil olduğu olaylardan uzaklaştırır. Bununla birlikte, bilinç akışınızın şeffaf olduğunu düşünüyorsanız, o zaman diğer gerçeklik yataklarında yatan diğerlerine onun içinden ve altından bakmayı

öğrenebilirsiniz. Ayrıca mevcut bilinç akışınızın üzerine çıkmayı ve analoji uğruna paralel olarak çalışan diğerlerini algılamayı da öğrenebilirsiniz. Mesele şu ki, sadece bildiğiniz benlikle sınırlısınız, öyle olduğunuzu düşünüyorsanız ve o benliğin tüm kimliğinizden çok uzak olduğunu fark etmiyorsanız.

Şimdi çoğu zaman, bunu yaptığınızı fark etmeden bu diğer bilinç akışlarına uyum sağlarsınız - çünkü yine, onlar kimliğinizin aynı nehrinin bir parçasıdır. Bu nedenle hepsi bağlantılıdır.

Herhangi bir yaratıcı çalışma, sizi, bu diğer bilinç akışlarına dalmayı öğrendiğiniz ve bildiğiniz tek bir dar, olağan bilinç akışından kaynaklanandan çok daha fazla boyuta sahip bir algı ile ortaya çıkmayı öğrendiğiniz bir işbirliği sürecine dahil eder. Bu nedenle büyük yaratıcılık çok boyutludur. Kökeni bir gerçeklikten değil, birçok gerçeklikten gelir ve bu kökenin çokluğu ile renklendirilir.

Büyük yaratıcılık her zaman saf fiziksel boyutundan ve gerçekliğinden daha büyük görünür. Alışılmışın aksine, neredeyse bir izinsiz giriş olarak görünür. Nefesi kesiyor. Bu tür yaratıcılık, otomatik olarak her insana kendi çok boyutlu gerçekliğini hatırlatır. Bu nedenle, "kendini bil" kelimeleri, çoğu insanın tahmin ettiğinden çok daha fazlasını ifade eder.

Şimdi, yalnızlık anlarında, bu diğer bilinç akışlarından bazılarının farkına varabilirsiniz. Zaman zaman, örneğin sözcükleri duyabilir veya kendi düşüncelerinizle bağlam dışı görünen görüntüleri görebilirsiniz. Eğitiminize, inançlarınıza ve geçmişinize göre bunları herhangi bir şekilde yorumlayabilirsiniz. Bu nedenle, birkaç kaynaktan kaynaklanabilirler. Bununla birlikte, birçok durumda, farkında olmadan diğer bilinç akışlarınızdan birine uyum sağladınız, anlık olarak diğer bölümlerinizin içinde yaşadığı diğer realite seviyelerine bir kanal açtınız.

Bunlardan bazıları, bildiğiniz şekliyle tarihin başka bir dönemine odaklanan, reenkarnasyonel benlik olarak adlandırdığınız şeyin düşüncelerini içerebilir. Bunun yerine, eğiliminize, psişik esnekliğinize, merakınıza, bilgi arzunuza göre olası bir benliğin dahil olduğu bir olayı "alabilirsiniz". Başka bir deyişle, şu anda bildiğinizden çok daha büyük bir gerçekliğin farkına varabilir, sahip olduğunuzu fark etmediğiniz yetenekleri kullanabilir, kendi bilincinizin ve kimliğinizin şu anda birincil hedefinize odaklandığınız dünyadan bağımsız olduğunu tüm şüphelerin ötesinde bilebilirsiniz. dikkat. Bütün bunlar doğru olmasaydı, ben bu kitabı yazıyor olmazdım ve siz de okumuyor olurdunuz.

Bu diğer varoluşlarınız, uyanıkken de uyuyorken de oldukça neşeli bir şekilde devam ediyor, ama normalde uyanıkken onları dışarıda tutuyorsunuz. Rüya durumunda, yoğun psikolojik ve psişik deneyimi sıklıkla maskeleyen son bir rüya görme süreci olmasına rağmen, bunların çok daha fazla farkındasınızdır ve ne yazık ki genellikle hatırladığınız şey bu son rüya versiyonudur.

Bu son versiyonda temel deneyim, mümkün olduğu kadar yakın fiziksel terimlere dönüştürülür. Bu nedenle çarpıktır. Bu son rötuş süreci, benliğin daha derin katmanları tarafından yapılmaz, ancak fark ettiğinizden çok daha bilinçli bir süreçtir.

Küçük bir nokta burada ne demek istediğimi açıklayabilir. Belirli bir rüyayı hatırlamak istemiyorsanız, hafızayı bilince oldukça yakın seviyelerde sansürlersiniz. Çoğu zaman kendinizi bir rüyanın anısını bilerek bırakma eyleminde bile

yakalayabilirsiniz. Rötuş süreci tam olarak olmasa da hemen hemen aynı seviyede gerçekleşir.

Burada temel deneyim, mümkün olduğunca fiziksel giysilerle aceleyle giydirilir. Bunun nedeni, deneyimi anlamak istemeniz değil, onu temelde fiziksel olmayan bir şey olarak kabul etmeyi reddetmenizdir. Bütün rüyalar bu nitelikte değildir. Bazı rüyalar, günlük aktivitelerinizle bağlantılı psişik veya zihinsel alanlarda gerçekleşir, bu durumda herhangi bir giyinme işlemi gerekli değildir. Ancak uyku deneyiminin çok derinlerinde - bu arada, bilim adamları tarafından sözde rüya laboratuvarlarında henüz değinilmeyenler - kendi kimliğinizin diğer bölümleriyle ve içinde bulundukları diğer gerçekliklerle iletişim halindesiniz.

Bu durumda, bildiğiniz gibi ilgi alanlarınızla bağlantılı olabilecek veya olmayabilecek iş ve uğraşları da takip ediyorsunuz. Öğreniyorsun, çalışıyorsun, oynuyorsun; Terimi düşündüğünüz gibi uykudan başka bir şey değilsiniz. Son derece aktifsiniz. Yeraltı işine, varoluşun gerçek özüne dahilsiniz.

Şimdi burada sadece bilinçsiz olmadığınızı vurgulamama izin verin. Öyle görünüyorsun, çünkü kural olarak sabah bunların hiçbirini hatırlamıyorsun. Ancak bir dereceye kadar, bazı insanlar bu faaliyetlerin farkındadır ve onları bir dereceye kadar hatırlamanızı sağlayacak yöntemler de vardır.

Bilinç durumunuzun önemini küçümsemek istemiyorum; örneğin, bu kitabı okuduğunuz gibi. Muhtemelen uyanıksınızdır, ancak birçok yönden uyanık olduğunuzda, sözde bilinçsiz gece halinde olduğunuzdan çok daha fazla dinlenirsiniz. O zaman büyük ölçüde kendi realitenizin farkına varırsınız ve gündüz görmezden geldiğiniz veya inkar ettiğiniz yetenekleri kullanmakta özgürsünüz.

Örneğin, çok basit bir düzeyde, bilinciniz bedeninizi sık sık uyku durumunda bırakır. Bildiğiniz diğer gerçeklik seviyelerinde insanlarla iletişim kuruyorsunuz, ancak bunun çok ötesinde, fiziksel imajınızı yaratıcı bir şekilde koruyor ve canlandırıyorsunuz. Günlük deneyimi işlersiniz, onu gelecek olarak düşündüğünüz şeye yansıtırsınız, fiziksel hale getireceğiniz sonsuz sayıda olası olay arasından seçim yapar ve onları madde dünyasına getirecek zihinsel ve psişik süreçlere başlarsınız.

Aynı zamanda, bu bilgiyi kimliğinizin tamamen farklı gerçekliklerde yaşayan tüm diğer bölümlerine sunarsınız ve onlardan karşılaştırılabilir bilgiler alırsınız. Sıradan uyanık benliğinizle teması kaybetmezsiniz. Sadece ona odaklanmıyorsunuz. Dikkatini başka yöne çeviriyorsun. Gündüz sadece süreci tersine çevirirsiniz. Günlük normal benliğinize diğer bakış açısından bakıyor olsaydınız, burada bir benzetme kullanarak, fiziksel olarak uyanan benliği şimdi uyuyan benliğinizi bulduğunuz kadar tuhaf bulabilirsiniz. Bununla birlikte, benzetme tutmaz, çünkü bu uyuyan benliğiniz, çok gurur duyduğunuz uyanık benliğinizden çok daha bilgili.

Görünen bölünme keyfi veya size zorlanmış değil. Bu basitçe şu andaki gelişim aşamanızdan kaynaklanır ve değişiklik gösterir. Pek çok insan başka gerçekliklere geziler yapar - normal uyanıklık hayatlarının bir parçası olarak, tabiri caizse, diğer bilinç akışlarında yüzün. Bazen o sularda garip balıklar çıkar!

Şimdi açıkçası sizin terimlerinizle böyle biriyim, gerçekliğin diğer boyutlarında yüzüyorum ve benimki yerine size ait olan bir varoluş boyutunu gözlemliyorum. Bu

nedenle, tüm bu bilinç akışları, psikolojik ve psişik deneyimin tüm bu sembolik nehirleri arasında var olan kanallar vardır ve sizinki kadar benim boyutumdan da yapılabilecek yolculuklar vardır.

Şimdi başlangıçta Ruburt ve Joseph ve ben aynı varlığın veya genel kimliğin bir parçasıydık ve dolayısıyla sembolik olarak konuşursak, bizi birleştiren psişik akımlar var. Bunların hepsi, çoğu zaman bir bilinç okyanusu olarak karşılaştırılan şeyde, tüm gerçekliğin kaynaklandığı bir kuyuda birleşir. Herhangi bir bilinçle başlayın ve teorik olarak diğerlerini bulacaksınız.

Şimdi, ego çoğu kez diğer algıları engellemek için bir baraj görevi görür - öyle olması gerektiği için veya böyle bir şekilde davranmak bir egonun doğasında olduğu için veya hatta bir egonun ana işlevi olduğu için değil. , ancak sadece size bir egonun amacının genişlemekten çok kısıtlayıcı olduğu öğretildiği için. Aslında egonun benliğin çok zayıf bir parçası olduğunu, kendini benliğin çok daha güçlü, daha ikna edici ve aslında daha tehlikeli olan diğer alanlarına karşı savunması gerektiğini hayal ediyorsun; ve böylece onu, doğal eğilimlerine aykırı olarak, at gözlüğü takmak üzere eğittiniz.

Ego, fiziksel gerçekliği anlamak ve yorumlamak ve onunla ilişki kurmak ister. Fiziksel varoluş içinde hayatta kalmanıza yardım etmek ister, ancak üzerine at gözlüğü takarak algısını ve doğal esnekliğini engellersiniz. O zaman esnek olmadığı için bunun egonun doğal işlevi ve özelliği olduğunu söylüyorsunuz.

Algılamasına izin vermeyeceğiniz bir gerçeklikle ilişkilendirilemez. Manipüle etmesi gereken gerçek koşulları keşfetmek için yeteneklerini kullanmasına izin vermediğinizde, hayatta kalmanıza pek yardımcı olamaz. Üzerine güneş gözlüğü takıyorsun ve sonra göremediğini söylüyorsun.

BÖLÜM 8

UYKU, RÜYALAR VE BİLİNÇ

Kişilerin ihtiyaç duydukları uyku miktarı farklılık gösterir ve bu durumda çok fazla iş yapıldığından hiçbir hap onların uykudan tamamen vazgeçmelerine izin vermez. Ancak bu, daha kısa süreli bir yerine iki uyku periyodu ile çok daha etkili bir şekilde yapılabilir.

Uyumadan önce -vücudun tamamen iyileşmesini sağlayacak öneriler- verilmiş olsaydı, çoğu insan için üçer saatlik iki periyot oldukça yeterli olurdu. Çoğu durumda, örneğin on saatlik uyku aslında dezavantajlıdır ve hem zihin hem de bedende bir durgunluğa neden olur. Bu durumda ruh, vücuttan çok uzun bir süre uzak kalmıştır ve bu da kas esnekliğinin kaybolmasına neden olur.

Birçok hafif atıştırmalık aslında günde üç büyük öğünden çok daha iyi olacağından, bu kadar uzun bir süre yerine kısa şekerlemeler de daha etkili olacaktır. Başka faydaları da olurdu. Bilinçli benlik doğal olarak rüya maceralarının çoğunu hatırlayacak ve yavaş yavaş bunlar, ego onu düşündükçe deneyimin bütünlüğüne eklenecektir.

Daha sık, daha kısa uyku periyotlarının bir sonucu olarak, aynı zamanda daha yüksek bilinçli odaklanma zirveleri ve hem fiziksel hem de zihinsel aktivitenin daha istikrarlı bir şekilde yenilenmesi olacaktır. Benliğin çeşitli alanları veya seviyeleri arasında böyle kesin bir ayrım olmazdı. Enerjinin daha ekonomik kullanımı ve ayrıca besinlerin daha etkin kullanımı ile sonuçlanacaktır. Bildiğiniz gibi bilinç de daha esnek ve hareketli hale gelir.

Bu, bilincin veya odaklanmanın bulanıklaşmasına yol açmaz. Bunun yerine daha fazla esneklik, bilinçli odaklanmanın mükemmelleşmesiyle sonuçlanacaktır. Uyanık ve uyuyan benlik arasındaki görünen büyük bölünme, büyük ölçüde işlevdeki bölünmenin bir sonucudur, ikisi büyük ölçüde ayrılmıştır - birine ayrılan bir zaman bloğu ve diğerine daha büyük bir zaman bloğu. O halde, zaman kullanımınız nedeniyle ayrı tutulurlar.

Başlangıçta, bilinçli yaşamınız gün ışığını takip etti. Şimdi yapay ışıkla durum böyle olmak zorunda değil. O halde burada, şu anda yararlanmadığınız teknolojinizden elde edilecek fırsatlar var. Bütün gün uyumak ve bütün gece çalışmak pek de çözüm değil; bu sadece mevcut alışkanlıklarınızın tersine çevrilmesidir. Ancak yirmi dört saatlik süreyi farklı bir şekilde bölmek çok daha etkili ve verimli olacaktır.

Aslında, mevcut sisteminizden daha iyi olacak birçok varyasyon var. İdeal olarak, bir seferde beş saat uyumak, maksimum faydayı elde edersiniz ve bu süre içinde başka

hiçbir şey neredeyse yardımcı olmaz. Daha fazla uykuya ihtiyaç duyanlar, diyelim ki iki saatlik bir şekerleme yapacaklardı. Diğerleri için dört saatlik blok uyku seansı ve iki şekerleme çok faydalı olacaktır. Uygun bir şekilde verilen telkinle, vücut şimdi uykuya verilen sürenin yarısında iyileşebilir. Her durumda, örneğin sekiz ila on saat boyunca hareketsiz kalmaktansa fiziksel bedeni aktif tutmak çok daha canlandırıcı ve verimlidir.

Bilincinizi, onun için mutlaka doğal olmayan belirli kalıpları takip etmesi için eğittiniz ve bu kalıplar, uyanık ve rüya gören benlik arasındaki yabancılaşma hissini arttırır. Bir dereceye kadar, bedeni telkinle uyuşturursunuz, böylece bir blokta belirli bir süre uyuması gerektiğine inanır. Hayvanlar yorulduklarında uyurlar ve çok daha doğal bir şekilde uyanırlar.

Bu uyku düzenleri değiştirilirse, öznel deneyimlerinizle ilgili çok daha büyük bir hafızaya sahip olursunuz ve vücudunuz daha sağlıklı olur. Ana hatlarıyla belirtilen şekerleme düzenleriyle toplamda altı ila sekiz saatlik uyku yeterli olacaktır. Ve şimdi bundan daha fazla uykuya ihtiyaçları olduğunu düşünenler bile, tüm zamanlarını bir blokta geçirmeseydi, uykularının olmadığını göreceklerdi. Tüm sistem, fiziksel, zihinsel ve psişik fayda sağlayacaktır.

Benlik arasındaki bölünmeler neredeyse o kadar şiddetli olmazdı. Fiziksel ve zihinsel çalışma daha kolay olurdu ve vücudun kendisi düzenli olarak tazelenme ve dinlenme dönemleri kazanırdı. Şimdi, kural olarak, durumu ne olursa olsun, en az on altı saat kadar beklemesi gerekir. Rüya halindeki kimyasal reaksiyonlarla ilgili diğer nedenlerle, vücut sağlığı iyileşir; ve bu özel program şizofrenide de yardımcı olacaktır ve genellikle depresyon sorunları olan veya zihinsel dengesizliği olan kişilere yardımcı olacaktır.

Zaman algınız da daha az katı ve katı olacaktır. Yaratıcı yetenekler hızlanacak ve birçok insan için var olan büyük uykusuzluk sorunu büyük ölçüde üstesinden gelinecekti - çünkü korktukları şey, genellikle, düşündükleri şekliyle bilincin sönmüş gibi göründüğü uzun zaman dilimidir.

Küçük öğünler veya atıştırmalıklar daha sonra kalkarken alınırdı. Bu yeme ve uyuma yöntemi, çeşitli metabolik zorluklara büyük ölçüde yardımcı olur ve ayrıca ruhsal ve psişik yeteneklerin gelişmesine yardımcı olur. Birçok nedenden dolayı, gece fiziksel aktivitenin vücut üzerinde gündüz fiziksel aktiviteden farklı bir etkisi vardır ve ideal olarak her iki etki de gereklidir.

Gecenin belirli saatlerinde havadaki negatif iyonlar, örneğin gündüz olduğundan çok daha güçlü veya çok sayıdadır; ve bu süre zarfında aktivite, özellikle yürüyüş veya dışarıda aktivite, sağlık açısından oldukça faydalı olacaktır.

Şimdi şafaktan hemen önceki dönem, genellikle ağır hasta kişiler için bir kriz noktasını temsil eder. Bilinç, vücuttan çok uzun bir süre uzak kalmıştır ve böyle bir geri dönen bilinç, hasta vücut mekanizmasıyla başa çıkmakta zorlanır. Hastanelerde hastalara gece boyunca tamamen uyumaları için ilaç verilmesi uygulaması bu nedenle zararlıdır. Çoğu durumda, geri dönen bilincin hastalık mekanizmasını yeniden ele geçirmesi çok büyük bir yüktür.

Bu tür ilaçlar genellikle vücudun iyileşmesine yardımcı olabilecek bazı gerekli rüya döngüsünü de engeller ve daha sonra bilinç çok şaşırır. Bu nedenle, benliğin farklı bölümleri arasındaki bazı bölünmeler temelde gerekli olmayıp gelenek ve rahatlığın

sonucudur.

Daha önceki dönemlerde, örneğin elektrik ışıkları olmamasına rağmen, uyku alanları o kadar güvenli olmadığı için geceleri uyku uzun ve sürekli olmuyordu. Örneğin mağara adamı uyurken avcılara karşı tetikteydi. Dışarıdaki doğal gecenin gizemli yönleri onu kısmen uyanık tutuyordu. Sık sık uyandı ve yakındaki araziyi ve kendi barınma yerini inceledi.

Senin gibi uzun bloklarda uyumadı. Onun yerine uyku dönemleri iki ya da üç saatti, gece boyunca alacakaranlıktan şafağa kadar uzanıyordu, ancak yüksek uyanıklık ve uyanıklık dönemleri ile değişiyordu. Ayrıca yırtıcılarının uyuduğunu umduğunda yiyecek aramak için dışarı çıktı.

Bu, onun fiziksel olarak hayatta kalmasını gerçekten garanti eden bir bilinç hareketliliği ile sonuçlandı ve ona rüya halinde görünen sezgiler, uyanık halde hatırlandı ve bunlardan yararlanıldı.

Şimdi, birçok hastalığa basitçe sizin bu bölünmeniz ve bu uzun bedensel hareketsizlik dönemi neden olur ve uyanıkken ya da rüyada gerçekliğinizdeki bu genişletilmiş dikkat odağı. Normal bilinciniz, siz uyurken girdiğiniz diğer gerçeklik alanlarında geziler ve dinlenmelerden faydalanabilir ve sözde uyku bilinci, uyanma durumuna sık sık yapılan gezilerden de fayda sağlayacaktır.

Bu konuları burada gündeme getiriyorum çünkü alışılmış kalıplardaki bu tür değişiklikler kesinlikle benliğin doğasının daha iyi anlaşılmasıyla sonuçlanacaktır. Kişiliğin içsel rüya gören kısımları, yalnızca temel bir odak farklılığı nedeniyle değil, aynı zamanda yirmi dört saatlik bir döngünün karşıt kısımlarını benliğin bu alanlarına açıkça adadığınız için size garip görünüyor.

Onları mümkün olduğunca ayırın. Bunu yaparken sezgisel, yaratıcı ve psişik yeteneklerinizi fiziksel, manipülatif, nesnel yeteneklerinizden oldukça düzgün bir şekilde ayırırsınız. Kaç saat uykuya ihtiyacınız olduğunu düşündüğünüzün bir önemi yok. Birkaç kısa süre içinde uyumanız çok daha iyi olur ve aslında o zaman daha az zamana ihtiyaç duyarsınız. En büyük uyku ünitesi gece olmalıdır. Ancak yine de, altı ila sekiz saatlik fiziksel hareketsizlikten sonra uykunun etkinliği azalır ve dezavantajlar ortaya çıkar.

Hormonların ve kimyasalların ve özellikle adrenal süreçlerin işlevleri, bahsettiğim gibi, bu değişken faaliyet dönemleriyle çok daha etkili bir şekilde işleyecektir. Vücuttaki aşınma ve yıpranma en aza indirilirken, aynı zamanda tüm yenileyici güçler maksimumda kullanılacaktı. Hem yüksek hem de düşük metabolizması olanlar fayda sağlayacaktır.

Psişik merkezler daha sık aktive olacak ve kişiliğin tüm kimliği daha iyi güçlendirilecek ve korunacaktır. Bilincin ortaya çıkan hareketliliği ve esnekliği, artan bilinçli konsantrasyonda ek bir paya neden olur ve yorgunluk seviyeleri her zaman tehlike noktalarının altında kalır. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak daha büyük bir eşitleme sonuçlanacaktır.

Şimdi bu tür programlar oldukça kolay bir şekilde kabul edilebilir. Örneğin Amerikan çalışma saatlerinde çalışanlar, bireysel farklılıklara göre akşamları dört ila altı saat arasında uyuyabilir ve akşam yemeğinden sonra kestirebilir. Ancak şunu açıkça belirtmek isterim ki, altı ila sekiz saatlik kesintisiz uyku süresinin üzerindeki her şey

aleyhinize çalışır ve örneğin on saatlik bir süre oldukça dezavantajlı olabilir. Sık sık uyandığınızda kendinizi dinlenmiş değil, enerjiniz tükenmiş hissedersiniz. Mağazayla ilgilenmiyorsun.

Eğer uyku dönemlerinde bilincinizin aslında vücudunuzu terk ettiğini anlamazsanız, o zaman söylediklerim anlamsız olacaktır. Şimdi bilinciniz, fiziksel mekanizmaları kontrol etmek için zaman zaman geri döner ve atom ve hücrenin basit bilinci olan beden bilinci - her zaman bedenle birliktedir, bu yüzden boş değildir. Ancak benliğin büyük ölçüde yaratıcı kısımları bedeni terk eder ve uzun süre uyuduğunuzda.

Bazı güçlü nevrotik davranış vakaları, mevcut uyku alışkanlıklarınızdan kaynaklanır. Bir dereceye kadar uyurgezerlik de burada bağlantılıdır. Bilinç bedene geri dönmek ister, ancak bedenin uyanmaması gerektiği fikrine hipnotize edilmiştir. Aşırı sinir enerjisi devreye girer ve kasları harekete geçirir, çünkü vücut çok uzun süre hareketsiz kaldığını bilir ve aksi takdirde şiddetli kas krampları meydana gelir.

Aynı şey yeme alışkanlıklarınız için de geçerlidir. Çevirerek fazla doldurursunuz ve sonra dokuları aç bırakırsınız. Bunun bilincinizin doğası, yaratıcılığınız, konsantrasyon dereceniz üzerinde kesin etkileri vardır. Bu satırlar boyunca, örneğin, gece bedenlerinizi kelimenin tam anlamıyla aç bırakıyorsunuz ve bu uzun saatler boyunca yiyecekleri reddederek bedenlerinizin yaşlanmasına katkıda bulunuyorsunuz. Bütün bunlar, bilincinizin gücü ve doğası üzerine yansır.

Yemeğiniz sadece uyanık olduğunuz zamanlarda değil, yirmi dört saatlik süre içinde bölünmelidir - yani, uyku düzeniniz önerdiğim gibi değiştirilseydi, bazı gece saatlerinde de yemek yiyor olurdunuz. Bununla birlikte, herhangi bir "yemek saatinde" çok daha az yersiniz. Çok daha sık alınan az miktarda yiyecek, fiziksel, zihinsel ve psişik açıdan mevcut uygulamanızdan çok daha faydalı olacaktır.

Uyku düzenini değiştirmek, yeme düzenini de otomatik olarak değiştirecektir. Çok daha birleşik bir kimlik olduğunuzu fark edeceksiniz. Örneğin, durugörü ve telepatik yeteneklerinizin çok daha fazla farkına varırsınız ve rüya gören ve uyanık benlik arasında şimdi hissettiğiniz derin ayrılığı hissetmezsiniz. Bu yabancılaşma duygusu büyük ölçüde ortadan kalkacaktır.

Doğadan aldığınız zevk de artacaktır, çünkü kural olarak geceyi büyük ölçüde bilmiyorsunuzdur. Rüya durumunda meydana gelen sezgisel bilgiden çok daha iyi yararlanabilirsiniz ve ruh halinizin döngüsü sık sık olduğu gibi kesin olarak değişmez. Varoluşun tüm alanlarında çok daha güvende ve güvende hissedeceksiniz.

Uyaranlar bu kadar uzun süre en aza indirilemeyeceği için yaşlılık sorunları da azaltılacaktır. Ve bilinç, daha büyük bir esneklikle, kendi neşe duygusu hakkında daha çok şey bilirdi.

Uyku durumunda bilinç ve uyanıklık dalgalanmalarının olduğu iyi bilinmektedir. Rüya etkinliğinin bazı dönemleri gerçekten de bazı uyanıklık durumlarının yerine geçer. Ancak normal uyanık bilinçte dalgalanmalar, yoğun aktivite ritimleri ve ardından çok daha az aktif bir bilinç dönemi vardır.

Bazı uyanıklık durumları, elbette, uyku durumlarına çok yaklaşır. Bunlar birbirinin içine karışır, böylece ritim genellikle fark edilmez. Bu bilinç derecelerine fiziksel organizmadaki değişiklikler eşlik eder. Uyanık bilincin daha durgun dönemlerinde, konsantrasyon eksikliği, uyaranların değişen derecelerde kesilmesi, kazalarda artış ve

genellikle daha düşük vücut tonu vardır.

Uzatılmış bir uyku periyodu ve ardından uzun bir uyanma periyodu alışkanlıklarınız nedeniyle, bu bilinç ritimlerinden faydalanmazsınız. Yüksek tepeler bir dereceye kadar boğulur, hatta fark edilmez. Doğal uyanık bilincin keskin kontrastları ve yüksek verimliliği neredeyse hiç kullanılmamaktadır.

Şimdi tüm bu materyali burada veriyorum çünkü mevcut yeteneklerinizi anlamanıza ve kullanmanıza yardımcı olacak. Normal uyanık bilinçten çok fazla şey istiyorsunuz, etkinliğinin vadilerini ve zirvelerini yumuşatıyorsunuz, bazı durumlarda, aslında minimum bir dönemdeyken tüm gücüyle ilerlemesini talep ediyor, kendinize mümkün olan büyük bilincin hareketliliğini inkar ediyorsunuz.

Bu bölümün başlarında uyku alışkanlıklarıyla ilgili olarak verilen öneriler, bu ritimlerin doğal bir şekilde kullanılmasıyla sonuçlanacaktır. Zirveler daha sık yaşanacak. Konsantrasyon artacak, problemler daha net görülecek ve öğrenme kapasiteleri daha iyi kullanılacaktır.

Dinlenme periyotları olmaksızın uyanık bilince verilen bu uzun süre, uykuda atılan kanda kimyasallar oluşturur. Ancak bu arada vücudu uyuşuklaştırır ve bilinçli konsantrasyonu geciktirir. Alışık olduğunuz uzun uyku süresi o zaman gerekli hale gelir. O zaman bir kısır döngü oluşur. Bu, gece boyunca aşırı uyarılmaları zorlar, vücudun çalışmasını arttırır, ideal olarak kısa dinlenme sürelerinde halledilecek olan uzun bir süre boyunca sürekli olarak fiziksel arınma gerçekleştirmesini sağlar. Ego, alması gereken uzun "yokluk izni" tarafından tehdit edildiğini hisseder, uykuya karşı temkinli olur ve rüya durumuna karşı engeller kurar. Bunların çoğu son derece yapaydır.

Görünen bir ikilik, bunun sonucudur ve benliğin bir parçasının diğerine karşı güvensizlik duymasıdır. Oldukça pratik değere sahip birçok yaratıcı malzeme bu süreçte kaybolur. Bahsedilen prosedürler, bu tür bilgilere çok daha fazla erişime izin verecek ve uyanık benlik daha fazla yenilenecektir. Rüyalardaki sembolizm, örneğin, şimdi verdiğiniz saatler içinde kaybolmaz, daha net bir şekilde ortaya çıkar.

uyumak.

Kas gücü fayda sağlayacaktır. Kan, vücut böyle bir süre boyunca yüzüstü yattığından daha etkili bir şekilde temizlenir. Hepsinden önemlisi, eğer izin verirseniz, benliğin öznel katmanları arasında daha iyi iletişim, artan bir güvenlik duygusu ve özellikle çocuklarla, yaratıcı yeteneklerin daha erken ortaya çıkması olurdu.

Açık, düzenli, parlak ve güçlü bir bilinç, etkinliğinin devam ettirilmesi ve gerçekliğin doğru yorumlanması için sık sık dinlenmeye ihtiyaç duyar. Aksi halde algılananı çarpıtır.

Dinlenme veya uyku tedavileri - çok uzun uyku süreleri - bazı durumlarda terapi için yardımcı olmuştur, çünkü uzun uyku kendi başına faydalı olduğu için değil, çok fazla toksin biriktiği için bu kadar uzun süreler gerekli olmuştur. Öğrenme süreçleri, mevcut alışkanlıklarınız tarafından kesinlikle engellenir, çünkü bilincin öğrenmeye uyum sağladığı belirli dönemler vardır ve siz yine de fark edilmeyen minimal dönemlerde öğrenmeye zorlamaya çalışırsınız. Yaratıcı ve psişik yetenekler, sırf bu yapay bölünme yüzünden arka plana itilir. Tüm faaliyetlerinizi etkileyen ikilikler sonucu.

Bazı durumlarda, bilinciniz maksimum noktalarından birindeyken, kelimenin tam anlamıyla kendinizi uyumaya zorlarsınız. Bu, tesadüfen, şafak öncesi dönemdedir. Belirli öğleden sonra saatlerinde bilinç azalır ve bunun yerine reddedilen yenilenmeye ihtiyaç

duyar.

Örneğin, şu anda uyku aşamaları incelenirken uyanık bilinç aşamaları incelenseydi, şüphelenilenden çok daha geniş bir faaliyet yelpazesi bulurdunuz. Bazı geçiş aşamaları tamamen göz ardı edilir. Birçok yönden, bilincin gerçekten titrediği ve yoğunluklara göre değiştiği söylenebilir. Örneğin, sabit bir ışık huzmesi gibi değildir.

Bilincin birçok özelliği vardır, bunlardan bazıları elbette sizin tarafınızdan bilinir. Bununla birlikte, bilincin özelliklerinin çoğu o kadar açık değildir, çünkü şu anda kendi bilincinizi, algılarının "doğal" kılıklardan oldukça farklı görüneceği şekilde büyük ölçüde kullanıyorsunuz. Başka bir deyişle, kendi fiziksel mekanizmanız aracılığıyla kendi bilincinizin farkındasınız. Beden dışı hallerde ve bazı ayrışmış koşullarda olduğu gibi, esas olarak bedenin aracılığı yoluyla işlemediği zaman, kendi bilincinizin neredeyse farkında değilsiniz.

İster bir bedende olun, ister bir bedenin dışında olun, bilincin özellikleri aynıdır. Bahsettiğim bilincin zirveleri ve vadileri, ölümden sonra alınan forma rağmen, tüm bilinçlerde bir dereceye kadar mevcuttur. Bilincinizin doğası temelde şimdi olduğundan farklı değildir, ancak onun birçok özelliğinin farkında olmayabilirsiniz.

Şimdi bilinciniz telepatik ve durugörülüdür, örneğin, siz farkında olmasanız bile. Uykuda sık sık bilinçsiz olduğunuzu varsaydığınızda, şimdi olduğunuzdan çok daha bilinçli olabilirsiniz, ancak uyanık yaşamda gerçek veya geçerli olarak kabul etmediğiniz bilincin yeteneklerini kullanabilirsiniz. Bu nedenle onları bilinçli deneyiminizin dışında tutuyorsunuz. Sizin ve benim bilinç, hem zamandan hem de uzaydan oldukça bağımsızdır. Ve ölümden sonra, sadece içinizde her zaman var olan daha büyük bilinç güçlerinin farkında olursunuz.

Yaptıkları için, elbette onları şimdi keşfedebilir ve kullanmayı öğrenebilirsiniz. Bu, ölüm sonrası deneyimde size doğrudan yardımcı olacaktır. Eğer önceden anlarsanız, örneğin kendi tepkilerinizin doğasından o kadar şaşırmayacaksınız.

bilinç yalnızca fiziksel bedeniniz tarafından hapsedilmemekle kalmaz, aynı zamanda istendiğinde başka bölümler de yaratabilir. Bilinçlerini bedenleriyle "aşırı özdeşleştirenler", bedenlerinde oyalanarak sebepsiz yere kendi yarattıkları eziyete maruz kalabilirler. Gerçekten de, gidecek başka bir yeri olmadığını düşünen oldukça kimsesiz bir ruh.

Daha önce de söylediğim gibi, artık bir ruhsunuz; ve o ruhun bir bilinci vardır. O halde bilinç ruha aittir ama ikisi aynı şey değildir. Ruh bilincini açıp kapatabilir. Doğası gereği bilinç titreyebilir ve dalgalanabilir, ancak ruh değişmez.

"Ruh" kelimesini, kendisine bağlı çeşitli imalar nedeniyle özellikle sevmiyorum, ancak kelimenin fiziksel formdan bağımsızlığını ima etmesi bakımından amaçlarımıza uygundur.

Bilinç uykuda kendini yenilemez. Sadece başka bir yöne döndürülür. Bilinç o zaman bu terimlerle uyumaz ve kapatılabilse de bir ışık gibi değildir.

Kapatılması, bir anahtar açıldığında ışığın kaybolması gibi onu söndürmez. Benzetmeyi takip edersek, bilinç size ait bir ışık gibi olsaydı, kapattığınızda bile bir tür alacakaranlık olurdu, ama karanlık değil.

Bu nedenle ruh, bilinci sönmüş haldeyken asla bir hiçlik halinde değildir. Bu nedenle bunun gerçekleşmesi çok önemlidir.

Daha önce, yalnızca bedenin medyumluğu aracılığıyla kullandığınız kendi bilincinizin özelliklerine aşina olduğunuzu söylemiştim. Bilincinizin algılarını ifade etmek için bedene güvenirsiniz. Yine, bilincinizin ifadesini bedenle özdeşleştirme eğilimindesiniz.

Yine de bilincin geri çekilmesine ve bir dereceye kadar fiziksel ifadesini kesmeye başlamasına izin verilebilir. Bu iznin bilinçli olarak farkında olmazdınız, çünkü normal uyanık bilinç bilseydi bu tür bir gösteri yapılamazdı. Otomatik olarak korkacaktı. Ben bilincin karartılmasından bahsederken, Joseph bunu deneyimledi.

Bu aslında bilincin manipülasyonunda bir alıştırma olabilir. Ölüme yakın bir zamanda, bilinç artık bedenin aracılığı yoluyla kendini ifade edemeyeceğini fark ettiğinde, bu aynı tür değişen derecelerde olur. Ölen kişi bedenle aşırı özdeşleşirse, tüm ifadelerin bu nedenle kesildiğini ve bu nedenle bilincinin sönmek üzere olduğunu düşünerek kolayca panikleyebilir.

Yok olmaya böyle bir inanç, kimliğin bir sonraki anda silineceğine dair bir kesinlik, başlı başına talihsiz tepkilere yol açabilecek şiddetli bir psikolojik deneyimdir. Bunun yerine, bilinci oldukça sağlam ve ifadesinin öncekinden çok daha az sınırlı olduğunu görürsünüz.

Şimdi, uygun olduğunu umduğum arka plan materyalinden sonra, fiziksel ölümden sonra, ölüm noktasındaki varoluşun doğası ve reenkarnasyon döngüsünün sonundaki nihai fiziksel ölümü içeren bazı bölümlerle ilgileneceğiz. Başlamadan önce kendi bilincinizin doğası ve davranışı hakkında bir şeyler anlamanız önemlidir.

BÖLÜM 9

"ÖLÜM" DENEYİMİ 535, 17 HAZİRAN 1970,

Ölüm noktasında ne olur? Soru cevaplamaktan çok daha kolay sorulur. Temel olarak, ani bir kaza durumunda bile, bu terimlerde belirli bir ölüm noktası yoktur. Bununla birlikte, bu pratik soru olarak düşündüğünüz şeye size pratik bir cevap vermeye çalışacağım. Çoğu insan için sorunun gerçekten anlamı şudur: Artık fiziksel olarak hayatta olmadığımda ne olacak? Ne hissedeceğim? Hala kendim olacak mıyım? Beni hayata iten duygular böyle devam edecek mi? Cennet veya cehennem var mı? Tanrılar veya şeytanlar, düşmanlar veya sevdiklerim tarafından karşılanacak mıyım? En çok soru şu anlama gelir: Öldüğümde hala şimdi olduğum kişi olacak mıyım ve şimdi benim için değerli olanları hatırlayacak mıyım?

Sorulara o terimlerle de cevap vereyim o zaman; ama bunu yapmadan önce, yaşam ve ölümün doğasıyla ilgili olarak ele almamız gereken, görünüşte pratik olmayan birkaç düşünce var.

Her şeyden önce, az önce bahsedilen gerçeği ele alalım. Ayrı, bölünmez, belirli bir ölüm noktası yoktur. Hayat bir oluş halidir ve ölüm de bu oluş sürecinin bir parçasıdır. Artık hayattasın, kendini bilen, ölü ve ölmekte olan hücrelerin enkazı arasında bilişle parıldayan bir bilinç; Vücudunuzun atomları ve molekülleri ölür ve yeniden doğarken hayatta kalırsınız. Bu nedenle, küçük ölümlerin ortasında hayattasınız; kendi görüntünüzün parçaları an be an parçalanıp yerine yenileri koyulur ve bu konuyu zar

zor düşünürsünüz. Yani şimdi bir dereceye kadar kendi ölümünüzün ortasında hayattasınız - fiziksel olarak bedeninizde meydana gelen sayısız ölüm ve yeniden doğuşlara rağmen ve yine de onlar sayesinde hayattasınız.

Hücreler ölmeseydi ve yenilenmeseydi, fiziksel görüntü var olmaya devam etmeyecekti, bu yüzden şimdi, bildiğiniz gibi, bilinciniz sürekli değişen bedensel görüntünüz hakkında titreşiyor.

Şu anda bildiğiniz haliyle bilincinizi birçok yönden bir ateş böceğine benzetebilirsiniz, çünkü size bilinciniz sürekliymiş gibi görünse de, bu böyle değildir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, hiçbir zaman tamamen sönmemiş olsa da, aynı zamanda titriyor ve açılıyor. Bununla birlikte, odak noktası sandığınız kadar sabit değildir. Bu nedenle, kendi sayısız küçük ölümlerinizin ortasında hayatta olduğunuz için, bunun farkında olmasanız da, kendi bilincinizin ışıltılı yaşamının ortasında bile sıklıkla "ölü" olursunuz.

Burada kendi terimlerinizi kullanıyorum. Bu nedenle "ölü" ile fiziksel gerçeklikte tamamen odaklanmamış olmayı kastediyorum. Şimdi bilinciniz, oldukça basit bir şekilde, fiziksel olarak canlı ve yönlendirilmiş olduğu süre ile tam olarak aynı miktarda fiziksel olarak canlı, fiziksel olarak yönlendirilmiş değildir. Bu kafa karıştırıcı gelebilir, ancak umarım daha açık hale getiririz. Bilincin nabız atışları vardır, yine de onların farkında olmayabilirsiniz.

Bu benzetmeyi düşünün. Bir an için bilinciniz "canlıdır", fiziksel gerçekliğe odaklanmıştır. Şimdi bir sonraki an için tamamen başka bir yere, farklı bir gerçeklik sistemine odaklanmıştır. Sizin düşünce tarzınıza göre cansızdır veya "ölü"dür. Bir sonraki an tekrar "canlıdır", realitenize odaklanmıştır, ancak aradaki cansızlık anının farkında değilsiniz. Bu nedenle, süreklilik duygunuz tamamen bilincin diğer her nabzı üzerine inşa edilmiştir.

Bunun bir benzetme olduğunu unutmayın, bu nedenle "anlık" kelimesi tam anlamıyla alınmamalıdır. O halde bilincin alt tarafı diyebileceğimiz bir şey var. Şimdi aynı şekilde atomlar ve moleküller de öyle var olurlar ki, sisteminizde "ölü" ya da hareketsiz, sonra canlı ya da aktif olurlar, ama onların var olmadığı anı algılayamazsınız. Bedenleriniz ve tüm fiziksel evreniniz atomlardan ve moleküllerden oluştuğuna göre, size tüm yapının aynı şekilde var olduğunu söylüyorum. Başka bir deyişle, belirli bir ritimde, örneğin nefes ritmi gibi titreyip duruyor.

Genel ritimler vardır ve bunların içinde sonsuz sayıda bireysel varyasyon vardır - neredeyse kozmik metabolizma gibi. Bu terimlerle, ölüm dediğiniz şey, farkında olmadığınız o nabzın daha uzun bir süresinin, deyim yerindeyse, o diğer boyutta uzun bir duraklamanın eklenmesidir.

Diyelim ki fiziksel dokunun ölümü, sisteminizde bildiğiniz şekliyle yaşam sürecinin bir parçası, oluş sürecinin bir parçası. Ve o dokulardan bildiğiniz gibi yeni bir hayat fışkıracak.

Bilinç - insan bilinci - dokulara bağlı değildir ve yine de bilincin bir kısmı tarafından meydana getirilmeyen hiçbir fiziksel madde yoktur. Örneğin, kısaca anlatacağım şekilde bireysel bilinciniz bedeni terk ettiğinde, atomların ve moleküllerin basit bilinçleri kalır ve yok olmaz.

Şu anki durumunuzda, keyfi olarak, belirli bir fiziksel görüntüye bağımlı olduğunuzu düşünüyorsunuz: Kendinizi bedeninizle özdeşleştiriyorsunuz.

Daha önce de belirtildiği gibi, tüm yaşamınız boyunca, o bedenin bölümleri ölür ve şu anda sahip olduğunuz beden, diyelim ki on yıl önce "onun" sahip olduğu fiziksel maddenin tek bir parçacığını içermez. Vücudunuz şimdi, on yıl öncesine göre tamamen farklı. Sevgili okurlarım, on yıl önce sahip olduğunuz beden öldü. Ama belli ki ölü olduğunuzu hissetmiyorsunuz ve bu kitabı tamamen yeni maddeden oluşan gözlerle okuyabiliyorsunuz. Öğrenciler, şu anda sahip olduğunuz "özdeş" öğrenciler, on yıl önce yoktu ve yine de vizyonunuzda büyük bir boşluk yok gibi görünüyor.

Gördüğünüz gibi bu süreç o kadar sorunsuz devam ediyor ki farkında değilsiniz. Daha önce bahsedilen nabızların süresi o kadar kısadır ki bilinciniz neşeyle onların üzerinden atlar, ancak daha uzun nabız ritmi meydana geldiğinde fiziksel algınız boşluğu kapatamıyor gibi görünür. Ve bu, ölüm olarak algıladığınız zamandır. Bu nedenle bilmek istediğiniz şey, bilinciniz fiziksel gerçeklikten uzaklaştığında ve bir an için giyecek bir görüntüsü olmadığında ne olduğudur.

Pratik olarak konuşursak, tek bir cevap yok, çünkü her biriniz birer bireysiniz. Genel olarak konuşursak, elbette, bu deneyimin ana konularını kapsamaya hizmet edecek bir cevap var, ancak ölüm türlerinin bilincin yaşadığı deneyimle çok ilgisi var. Ayrıca, bilincin kendisinin gelişimi ve deneyimle başa çıkmanın genel karakteristik yöntemi de buna dahildir.

Gerçekliğin doğasıyla ilgili sahip olduğunuz fikirler, deneyimlerinizi güçlü bir şekilde renklendirecek, çünkü onları inançlarınızın ışığında yorumlayacaksınız, hatta şimdi günlük hayatı neyin mümkün olup olmadığına dair fikirlerinize göre yorumluyor olsanız bile. Bilinciniz birçok değişkene göre yavaş veya hızlı bir şekilde vücudunuzdan çekilebilir.

Örneğin pek çok yaşlılık vakasında, kişiliğin güçlü bir şekilde organize olmuş bölümleri zaten bedeni terk etmiştir ve yeni koşullarla tanışmaktadır. Ölüm korkusunun kendisi öyle bir psikolojik paniğe neden olabilir ki, bir kendini koruma ve savunma duygusuyla bilincinizi düşürür, böylece komaya girersiniz ve iyileşmeniz biraz zaman alabilir.

Cehennem yangınlarına inanmak, Hades'in koşullarını halüsinasyon görmenize neden olabilir. Basmakalıp bir cennete olan inanç, cennetsel koşulların halüsinasyonuna neden olabilir. Her zaman kendi realitenizi fikir ve beklentilerinize göre şekillendirirsiniz. Bu, hangi gerçeklikte bulursa bulsun bilincin doğasıdır. Bu tür halüsinasyonlar, sizi temin ederim, geçicidir.

Bilinç yeteneklerini kullanmalıdır. Basmakalıp bir cennetin can sıkıntısı ve durgunluğu, çabalayan bilinci uzun süre tatmin etmeyecektir. Koşulları ve koşulları açıklayan öğretmenler var. Bu nedenle, halüsinasyon labirentinde kaybolmuş durumda değilsiniz. Fiziksel olarak öldüğünüzü hemen fark edebilir veya etmeyebilirsiniz.

Kendinizi başka bir biçimde, fiziksel sistem içinde onunla manipüle etmeye çalışmadığınız sürece size büyük ölçüde fiziksel görünecek bir görüntüde bulacaksınız. O zaman onunla fiziksel beden arasındaki farklar ortaya çıkacaktır.

Bilincinizin fiziksel bedeninizin bir ürünü olduğuna kesinlikle inanıyorsanız, ona tutunmaya çalışabilirsiniz. Bununla birlikte, her zaman yardım etmeye ve yardım etmeye hazır olan, tabiri caizse fahri bir muhafız olan bir kişilikler düzeni vardır.

Şimdi bu fahri muhafız sizin tabirinize göre hem yaşayan hem de ölü insanlardan

oluşuyor. Gerçeklik sisteminizde yaşayanlar, bu aktiviteleri fiziksel beden uyurken "beden dışı" bir deneyimde gerçekleştirirler. Bilincin yansıtılmasına, ilgili duyumlara aşinadırlar ve fiziksel bedene geri dönmeyecek olanları yönlendirmeye yardımcı olurlar.

Bu insanlar özellikle yararlıdır çünkü onlar hala fiziksel gerçeklikle ilgilenirler ve sizin tarafınızdan dahil olan duygu ve duygular hakkında daha hızlı bir anlayışa sahiptirler. Bu tür kişiler, gece etkinliklerinin bir anısı olabilir veya olmayabilir. Bilincin yansıtılmasıyla ilgili deneyimler ve bilincin hareketliliği bilgisi bu nedenle ölüme hazırlık olarak çok faydalıdır. Ölüm sonrası ortamı deyim yerindeyse önceden deneyimleyebilir ve karşılaşacağınız koşulları öğrenebilirsiniz.

Bu, tesadüfen, zorunlu olarak herhangi bir tür kasvetli çaba değildir, ne de ölümden sonraki ortamlar hiç de kasvetli değildir. Aksine, genellikle şu anda bildiğiniz gerçeklikten çok daha yoğun ve neşelidirler.

Farklı yasaların geçerli olduğu ve yasaların şu anda çalıştığınız fiziksel olanlardan çok daha az sınırlayıcı olduğu yeni bir ortamda çalışmayı öğreneceksiniz. Başka bir deyişle, yeni özgürlükleri anlamayı ve kullanmayı öğrenmelisiniz.

Bununla birlikte, bu deneyimler bile değişecektir ve bu durum bile bir oluş halidir, çünkü birçoğu diğer fiziksel yaşamlara devam edecektir. Bazıları farklı gerçeklik sistemlerinde hep birlikte var olacak ve yeteneklerini geliştirecek ve böylece bir süre için bu "ara" durumda kalacak.

Tembel olanlarınız için hiçbir umut sunamam: Ölüm size sonsuz bir dinlenme yeri getirmeyecek. Dilerseniz bir süre dinlenebilirsiniz. Ancak, sadece ölümden sonra yeteneklerinizi kullanmakla kalmamalı, aynı zamanda önceki varlığınız sırasında kullanmadığınız şeyler için kendinizle yüzleşmelisiniz.

Ölümden sonraki hayata inananlarınız yeni koşullara alışmayı çok daha kolay bulacaklar. Böyle bir inanca sahip olmayanlarınız, bu kitapta size daha sonra vereceğim alıştırmaları takip ederek, onu farklı bir şekilde kazanabilirler; çünkü bunlar, ısrarcı, beklenti içinde ve kararlıysanız, algılarınızı realitenin bu diğer katmanlarına genişletmenizi sağlayacaktır.

Şimdi, bildiğiniz gibi bilinç, daha önce bahsedilen fiziksel varolmayışın bu kısa boşluklarına alışmıştır. Daha uzun boşluklar, farklı derecelerde yönünü şaşırtır, ancak bunlar olağandışı değildir. Fiziksel beden uyuduğunda, bilinç genellikle fiziksel sistemi oldukça uzun süreler için terk eder. Ancak bilinç normalde fiziksel olarak uyanık durumda olmadığı için bu boşlukların farkında değildir ve nispeten umursamazdır.

Bilinç, bedeni normal olarak fiziksel olarak uyanık halden aynı süre boyunca boşaltsaydı, boyut ve deneyim arasındaki boşluğu rasyonalize edemediği için kendini ölü olarak kabul ederdi. Bu nedenle, uyku halindeyken, her biriniz - bir dereceye kadar - ölüm sırasında deneyimlediğiniz fiziksel gerçeklikten aynı türden bilinç yokluğuna maruz kaldınız.

Bu durumlarda, bedene geri dönersiniz, ancak birçok kez bu diğer varoluşların eşiğinden geçtiniz, bu nedenle, şimdi sandığınız kadar size yabancı gelmeyecektir. Daha sonra bahsedilecek olan rüya hatırlama deneyleri ve diğer zihinsel disiplinler, önerilen alıştırmalara başlayan hepiniz için bu noktaları oldukça açık hale getirecektir.

Şimdi, ölümden hemen sonra arkadaşlarınız veya akrabalarınız tarafından karşılanabilirsiniz veya karşılanmayabilirsiniz. Bu her zaman olduğu gibi kişisel bir

meseledir. Genel olarak, örneğin, geçmiş yaşamlarda tanıdığınız insanlarla, şimdiki yaşamınızda size yakın olanlardan çok daha fazla ilgilenebilirsiniz.

Ölmüş olan akrabalarınıza karşı gerçek duygunuz hem siz hem de onlar tarafından bilinecektir. İkiyüzlülük yok. Saygınızı veya sevginizi kazanmak için çok az şey yapan bir ebeveyni seviyormuş gibi davranmıyorsunuz. Telepati, bu ölüm sonrası dönemde bozulma olmadan çalışır, bu nedenle kendiniz ve sizi bekleyen tüm akrabalar ve arkadaşlar arasındaki gerçek ilişkilerle ilgilenmelisiniz.

Örneğin, sadece düşman olarak gördüğünüz birinin aslında sizin sevginizi ve saygınızı hak ettiğini görebilir ve ona göre davranabilirsiniz. Kendi güdüleriniz kristal berraklığında olacak. Ancak bu açıklığa kendi yönteminizle tepki vereceksiniz. Daha önce böyle değilsen otomatik olarak bilge olmayacaksın, ama kendi hislerinden, hislerinden ya da güdülerinden saklanmanın bir yolu da olmayacak. İçinizdeki düşük güdüleri kabul edip etmemek ya da onlardan bir şeyler öğrenmek yine size kalmış. Bununla birlikte, büyüme ve gelişme fırsatları çok zengindir ve emrinizde olan öğrenme yöntemleri çok etkilidir.

Geride bıraktığınız varoluşun dokusunu incelersiniz ve deneyimlerinizin nasıl kendi düşünce ve duygularınızın sonucu olduğunu ve bunların başkalarını nasıl etkilediğini anlamayı öğrenirsiniz. Bu muayene bitene kadar, kendi kimliğinizin daha büyük bölümlerinin henüz farkında değilsiniz. Az önce bıraktığınız hayatın önemini ve anlamını idrak ettiğinizde, diğer varoluşlarınızın bilinçli bilgisine hazırsınız demektir.

O zaman genişlemiş bir farkındalığın farkına varırsınız. Başka yaşamlarda ne olduğunuzu dahil etmeye başlıyorsunuz ve eğer birine karar verirseniz, bir sonraki fiziksel varoluşunuz için planlar yapmaya başlıyorsunuz. Bunun yerine başka bir gerçeklik düzeyine girebilir ve ardından isterseniz fiziksel bir varoluşa geri dönebilirsiniz.

Bilinciniz, düşündüğünüz gibi, elbette fiziksel ölümden önce bedeninizi tamamen terk edebilir. (Daha önce de belirttiğim gibi kesin bir ölüm noktası yok ama sanki size kolaylık olsun diye konuşuyorum.)

Bilinciniz, koşullara göre çeşitli şekillerde fiziksel organizmayı terk eder. Bazı durumlarda, daha önce var olan liderlik veya organizasyon olmasa da organizmanın kendisi hala bir dereceye kadar işlev görebilir. Atomların, hücrelerin ve organların basit bilinci, ana bilinç gittikten sonra bir süre daha varlığını sürdürür.

İnançlarınıza ve gelişiminize göre sizin açınızdan yönelim bozukluğu olabilir veya olmayabilir. Şimdi, mutlaka entelektüel gelişmeyi kastetmiyorum. Akıl, duygular ve sezgilerle el ele gitmelidir, ancak bunlara çok güçlü bir şekilde karşı koyarsa, yeni özgürleşen bilinç, içinde bulunduğu belirli gerçeklikle yüzleşmek yerine ölümden sonraki gerçeklik hakkındaki fikirlerini ele geçirdiğinde zorluklar ortaya çıkabilir. . Başka bir deyişle, duyguyu inkar edebilir ve hatta bedenden şu anki bağımsızlığını kanıtlamaya çalışabilir.

Yine, daha önce de belirtildiği gibi, kişi ölümün her şeyin sonu olduğundan, geçici de olsa unutulmanın ortaya çıkacağından o kadar emin olabilir. Çoğu durumda, vücuttan ayrılır ayrılmaz, elbette, şaşkınlık ve durumun farkına varılır. Örneğin, cesedin kendisi görülebilir ve birçok cenazenin şirket arasında bir onur konuğu vardır - ve hiç kimse cesedin yüzüne bu kadar merak ve merakla bakmaz.

Bu noktada, her biri bireysel geçmişin, bilginin ve alışkanlığın sonucu olan birçok

davranış varyasyonu ortaya çıkar. Ölülerin kendilerini içinde buldukları çevre genellikle değişir. Canlı halüsinasyonlar, ölümlü yaşamdaki herhangi bir deneyim kadar gerçek bir deneyim oluşturabilir. Şimdi, size düşüncelerin ve duyguların fiziksel gerçekliği ve ölüm sonrası deneyimi oluşturduğunu söyledim. Bu, deneyimlerin geçerli olmadığı anlamına gelmez, fiziksel yaşamın geçerli olmadığı anlamına da gelmez.

Bir varoluştan diğerine böyle bir geçişi simgelemek için belirli imgeler kullanılmıştır ve bunların çoğu, anlaşılabilir referanslarla bir çerçeve sağlamaları açısından son derece değerlidir. Styx Nehri'nin geçişi böyle bir şeydir. Ölen kişi, belirli prosedürlerin az çok düzenli bir şekilde gerçekleşmesini bekliyordu. Haritalar önceden biliniyordu. Ölümde, bilinç nehri canlı bir şekilde halüsinasyon gördü. Akrabalar ve zaten ölmüş olan arkadaşlar, kendi taraflarında da derin bir tören olan ritüele girdiler. Nehir, bildiğiniz her şey kadar gerçekti, yeterli bilgiye sahip olmayan tek başına bir gezgin için haindi. Rehberler, bu tür yolcuların karşıya geçmesine yardımcı olmak için her zaman nehirdeydi.

Böyle bir nehrin illüzyon olduğunu söylemek doğru olmaz. Sembol gerçektir, görüyorsunuz. Yol planlandı. Şimdi, o belirli harita artık genel olarak kullanımda değil. Yaşayanlar okumasını bilmiyor. Hıristiyanlık bir cennete ve bir cehenneme, bir araf ve hesaba inanmıştır; ve böylece, ölümde, bu sembollere inananlar için başka bir tören yapılır ve rehberler, o sevilen Hıristiyan aziz ve kahraman figürlerinin kılığına girerler.

Daha sonra bu çerçeve ile ve anlayabilecekleri şekilde bu kişilere gerçek durum anlatılır. Kitlesel dini hareketler, yüzyıllardır bu amacı, insana izlenecek bir plan vererek yerine getirdi. Planın daha sonra bir çocuk kitabı olarak görülmesi, renkli hikayelerle dolu bir talimat kitabı olarak görülmesi önemli değildi, asıl amaca hizmet edildi ve çok az yönelim bozukluğu oldu.

Bu tür kitlesel fikirlerin olmadığı dönemlerde daha fazla kafa karışıklığı olur ve ölümden sonraki yaşamın tamamen reddedildiği durumlarda sorun biraz daha büyür. Birçoğu, elbette, kendilerini hala bilinçli buldukları için çok mutlular. Diğerleri, düşüncelerinin veya duygularının yaratıcı gücünü fark etmedikleri için, belirli davranış yasalarını yeniden öğrenmek zorunda kalırlar.

Böyle bir birey, örneğin bir kirpik titremesi içinde on farklı ortamda, örneğin sebebini bilmeden kendini bulabilir. Hiç bir süreklilik görmeyecek ve bir deneyimden diğerine kafiyesiz veya mantıksız bir şekilde savrulduğunu hissedecek, kendi düşüncelerinin onu kelimenin tam anlamıyla harekete geçirdiğini asla fark etmeyecek.

Şimdi ölümden hemen sonraki olaylardan bahsediyorum, çünkü başka aşamalar da var. Rehberler, onlardan kurtulmanıza yardımcı olmak için, halüsinasyonlarınızın bir parçası olacaklardır, ancak her şeyden önce güveninizi kazanmaları gerekir.

Bir zamanlar - sizin terimlerinizle - ben de böyle bir rehber gibi davrandım; uyku durumunda olduğu gibi Ruburt şimdi aynı yolu izliyor. Rehberin bakış açısından durum oldukça zor, çünkü psikolojik olarak en üst düzeyde sağduyu kullanılmalıdır. Bir adamın Musa'sı, keşfettiğim gibi, başka bir adamın Musa'sı olmayabilir. Birkaç kez oldukça itibarlı bir Musa olarak hizmet ettim - ve bir keresinde buna inanmak zor olsa da, bir Arap için.

Bu arada Arap çok ilginç bir karakterdi ve içerdiği bazı zorlukları göstermek için size ondan bahsedeceğim. Yahudilerden nefret ediyordu ama bir şekilde Musa'nın Allah'tan

daha güçlü olduğu fikrine saplantılıydı ve bu yıllarca vicdanındaki gizli günahtı. Haçlı seferleri sırasında Konstantinopolis'te biraz zaman geçirdi. Yakalandı ve sonunda hepsi Hıristiyanlar tarafından idam edilecek bir grup Türk ile sonuçlandı, bu durumda çok korkunç. Ağzını zorla açtılar ve başlangıç olarak yanan kömürlerle doldurdular. Allah'a ve sonra Musa'ya daha büyük bir çaresizlik içinde yakardı ve bilinci bedeninden ayrılırken Musa oradaydı.

Musa'ya Allah'tan daha çok inanıyordu ve son ana kadar hangi şekle bürüneceğimi bilmiyordum. Çok sevecen bir adamdı ve bu şartlar altında ruhu için bir savaş beklediğini düşünmesi umurumda değildi. Musa ve Allah onun için savaşacaktı. Zorla ölmüş olmasına rağmen, kendisini güç fikrinden kurtaramadı ve bir tür savaş yapılana kadar hiçbir şey onu herhangi bir barışı, memnuniyeti veya herhangi bir dinlenmeyi kabul etmeye ikna edemezdi.

Bir arkadaşım ve ben, başkalarıyla birlikte töreni düzenledik ve Allah ve ben, gökyüzündeki uygun bulutlardan, ruhuna olan taleplerimizi haykırdık - o zavallı adam, aramızda yere sindi. Şimdi ben bu hikayeyi esprili bir şekilde anlatırken, adamın inancının bunu sağladığını anlamalısınız ve onu özgür kılmak için üzerinde çalıştık.

Yehova'ya yalvardım, ama boşuna, çünkü Arapımız Yehova'yı bilmiyordu - sadece Musa'yı - ve Musa'ya iman etti. Allah kozmik bir kılıç çekti ve ben onu ateşe verdim, o da düşürdü. Yere düştü ve araziyi tutuşturdu. Arap'ımız yine haykırdı. Allah'ın arkasında liglerca ümmet gördü ve benim arkamda da fertler fertler belirdi. Arkadaşımız, üçümüzden birinin yok edilmesi gerektiğine inanıyordu ve kurban olacağından şiddetle korkuyordu.

Sonunda, içinde göründüğümüz karşıt bulutlar yaklaştı. Elimde, "Öldürmeyeceksin" yazan bir tablet tuttum. Allah kılıcı tuttu. Yaklaştıkça bu eşyaları değiştirdik ve takipçilerimiz birleşti. Bir araya gelip bir güneş sureti oluşturduk ve "Biz biriz" dedik.

Birbirine taban tabana zıt iki fikir birleşmek zorundaydı, yoksa adam huzur bulamazdı ve ancak bu karşıtlar birleştiğinde onun durumunu açıklamaya başlayabilirdik.

Böyle bir rehber olmak büyük bir disiplin ve eğitim gerektirir.

Örneğin, az önce bahsettiğim olaydan önce, günlük uyku hallerimde bir başkasının rehberliği altında birçok yaşamımı rehberlik ederek geçirdim.

Örneğin oluşan halüsinasyonlarda bir an için kendinizi kaybetmeniz mümkündür ve bu gibi durumlarda başka bir öğretmenin sizi kurtarması gerekir. Psikolojik süreçlerin hassas bir şekilde araştırılması gereklidir ve dahil olabileceğiniz halüsinasyonların çeşitliliği sonsuzdur. Örneğin, bir bireyin çok sevilen ölü evcil hayvanı şeklini alabilirsiniz.

Tüm bu halüsinasyon aktiviteleri genellikle ölümün hemen ardından kısa bir süre içinde gerçekleşir. Ancak bazı kişiler, daha önceki eğitim ve gelişimleri nedeniyle durumlarının tamamen farkındadırlar ve diğer aşamalara geçmek isterlerse, bir dinlenmeden sonra hazırdırlar.

Örneğin, başka yaşamlarda tanıdıkları kişilikleri kolaylıkla tanıyarak, eğer bu kişilikler başka türlü meşgul değilse, kendi reenkarnasyon benliklerinin farkına varabilirler. Şimdi kasten halüsinasyon görebilirler veya isterlerse geçmiş yaşamların belirli bölümlerini "yeniden yaşayabilirler". Ardından, tüm performanslarını,

yeteneklerini ve zayıf noktalarını görebilecekleri ve fiziksel varlığa geri dönüp dönmeyeceklerine karar verebilecekleri bir kendi kendini inceleme, deyim yerindeyse hesap verme dönemi gelir.

Herhangi bir birey bu aşamalardan herhangi birini yaşayabilir, görüyorsunuz; Kendi kendini inceleme dışında, pek çoğu tamamen gözden kaçırılabilir. Duygular çok önemli olduğu için arkadaşların seni bekliyor olması büyük fayda sağlar. Bununla birlikte, birçok durumda, bu arkadaşlar diğer faaliyet aşamalarına ilerlemişlerdir ve genellikle bir rehber bir süreliğine bir arkadaş kılığında kalacaktır, böylece daha güvende hissedeceksiniz.

Tabii ki, çoğu insan bedeninizi terk edemeyeceğinize inandığı için, yaşamlarınız boyunca, genel olarak konuşursak, bilinçli olarak herhangi bir frekansta beden dışı deneyimler yaşamazsınız. Bu tür deneyimler, karşılaşılacak koşulların bazı anlayışlarıyla sizi kelimelerden çok daha iyi tanır.

Bir şekilde fiziksel varlığınızın toplu halüsinasyonların sonucu olduğunu unutmayın. Bir adamın gerçekliği ile diğerinin gerçekliği arasında büyük uçurumlar var. Ölümden sonra deneyim, şimdi bildiğiniz gibi, oldukça karmaşık ve karmaşıktır. Artık özel halüsinasyonların var, ama onların ne olduğunun farkında değilsin. Bahsettiğim gibi halüsinasyonlar, yoğun sembolik karşılaşmalar, kişiliğin büyük bir değişim döneminde olduğu veya karşıt fikirlerin birleştirilmesi gerektiği veya birinin diğerine Yol vermesi gerektiği zaman, uyku hallerinizde de ortaya çıkabilir. Bunlar, ölümden önce veya sonra olsun, son derece yüklü, önemli psikolojik ve psişik olaylardır.

Rüya durumunda meydana gelen, bir medeniyetin gidişatını değiştirebilirler. Ölümden sonra, bir kişi yaşamını, uzlaşması gereken bir hayvan olarak hayal edebilir ve böyle bir savaş ya da karşılaşmanın geniş kapsamlı sonuçları vardır, çünkü insan, kendisinin tüm bölümleriyle uzlaşmak zorundadır. Bu durumda, halüsinasyon, hayvana binmesiyle, onunla arkadaş olmasıyla, evcilleştirilmesiyle, öldürülmesiyle veya onun tarafından öldürülmesiyle bitip bitmeyeceği, her alternatif dikkatlice tartılır ve sonuçların gelecekteki gelişimiyle çok ilgisi olacaktır.

Bu "yaşam-sembolizasyonu", yaşamları boyunca kendi kendini incelemeyi çok az düşünenler tarafından benimsenebilir. Bu nedenle, bireyin yaşamını bir görüntüye dönüştürdüğü ve sonra onunla uğraştığı kendi kendini inceleme sürecinin bir parçasıdır. Böyle bir yöntem herkes tarafından kullanılmaz. Bazen böyle bir dizi bölüm gereklidir .....

Ruburt'un öğrencilerinden biri, ölümden hemen sonraki deneyimlerde herhangi bir organizasyon olup olmadığını merak etti. Bu pek çok kişinin aklına gelecek bir soru olduğu için burada ele alacağım.

Her şeyden önce, şu ana kadar söylediklerimden açıkça anlaşılmalıdır ki, ölüm sonrası realitesi yoktur, ancak her deneyim farklıdır. Ancak genel olarak konuşursak, bu bireysel deneyimlerin içine düşeceği boyutlar vardır. Örneğin, fiziksel gerçekliğe hala güçlü bir şekilde odaklananlar ve bir iyileşme ve dinlenme dönemine ihtiyaç duyanlar için bir başlangıç aşaması vardır. Bu katta hastaneler ve huzurevleri olacak. Hastalar henüz kendilerinde yanlış bir şey olmadığının farkında değiller.

Bazı durumlarda hastalık fikri o kadar güçlüdür ki dünyevi yıllarını bu psikolojik merkez etrafında kurmuşlardır. Eski bedene yaptıkları gibi, yeni bedene de kötü koşullar

yansıtırlar. Onlara psişik nitelikte çeşitli tedaviler verilir ve bu bedenin durumunun kendi inançlarının doğası tarafından meydana getirildiği söylenir.

Şimdi, birçok kişinin bu belirli dönemden geçmesi gerekmiyor. Hastanelerin ve eğitim merkezlerinin sizin açınızdan fiziksel olmadığını söylemeye gerek yok. Çoğu zaman, gerekli planları gerçekleştiren rehberler tarafından toplu halde sürdürülürler. Şimdi isterseniz bu toplu halüsinasyon diyebilirsiniz. Gerçek şu ki, bu gerçekle karşılaşanlar için olaylar oldukça gerçektir.

Eğitim merkezleri de var. Bunlarda gerçekliğin doğası, bireyin onu anlama ve algılama yeteneğine göre açıklanır. Bazıları için tanıdık meseller, en azından başlangıçta kullanılmaya devam edecek ve daha sonra bu kişiler yavaş yavaş onlardan uzaklaşacaktır. Bu merkezlerde, fiziksel çevreye geri dönmeyi seçenlerin yararına eğitim verilen belirli sınıflar vardır.

Başka bir deyişle, onlara duygu ve düşünceyi fiziksel gerçekliğe çevirmelerine izin veren yöntemler öğretilir. Bu tür düşüncelerin başlaması ve gerçekleşmesi arasında üç boyutlu sistemde olması gerektiği gibi bir zaman gecikmesi yoktur.

Bütün bunlar aşağı yukarı bir düzeyde gerçekleşir, ancak burada meseleleri bir dereceye kadar basitleştirdiğimi anlamalısınız. Örneğin, bazı bireyler bu tür dönemlerden geçmezler, ancak geçmiş yaşamlarındaki gelişme ve ilerleme nedeniyle daha iddialı programlara başlamaya hazırdırlar.

Şimdi böyle bir gelişmeden daha önce bahsetmiştim. Okurlarımdan bazıları, belki de kendilerine ait herhangi bir psişik yeteneğin farkında olmadıklarından, uzun ve uzun bir ölüm sonrası eğitim döneminde olduklarını düşünebilirler. Tüm bu yeteneklerin bilinçli olmak zorunda olmadığını ve bunların çoğunun uyku halindeyken, siz farkında değilken gerçekleştiğini size hemen söylememe izin verin.

Ölümden sonra, öldüğüne inanmayı tamamen reddedebilir ve duygusal enerjini hayatta tanıdıklarına odaklamaya devam edebilirsin.

Örneğin, belirli bir projeye takıntılıysanız, onu tamamlamayı deneyebilirsiniz. Durumunuzu anlamanıza yardımcı olacak kılavuzlar her zaman vardır, ancak kendinizi o kadar kaptırmış olabilirsiniz ki bunlara aldırmazsınız.

Hayaletler konusunu bu bölümden ziyade ayrı ayrı ele alacağım. Fiziksel gerçekliğe yönelik geniş duygusal odak alanlarının sizi daha fazla gelişmekten alıkoyabileceğini söylemek yeterlidir.

Bilinç bedenden ayrıldığında ve bir süre uzak kaldığında, bağlantı elbette bozulur. Vücut dışı durumlarda bağlantı hala geçerlidir. Artık ölen bir kişinin deneyimi tamamen yanlış yorumlaması ve cesete tekrar girmeye çalışması mümkündür. Bu, kişilik kendini neredeyse yalnızca fiziksel görüntüyle tanımladığında olabilir.

Yaygın değil. Ancak yine de, çeşitli koşullar altında, bu tür bireyler, vücudun durumunu keşfettiklerinde daha fazla paniğe kapılarak fiziksel mekanizmayı yeniden etkinleştirmeye çalışacaklardır. Örneğin bazıları, yas tutanlar gittikten çok sonra, kendilerinin tamamen bütün olduklarının farkına varmadan ceset için ağladılar - örneğin, vücut hasta veya onarılamayacak organlar olabilir.

Bir kemiği endişelendiren bir köpek gibidirler. Bilincini bedenle tam olarak özdeşleştirmemiş olanlar, onu terk etmeyi çok daha kolay bulurlar. Bedenden nefret edenler, garip bir şekilde, ölümden hemen sonra bedene çekildiklerini fark ederler.

Bu koşulların tümü, ilgili kişiye göre ortaya çıkabilir veya çıkmayabilir. Ancak, fiziksel bedenden ayrıldıktan sonra kendinizi hemen bir başkasında bulacaksınız. Bu, beden dışı projeksiyonlarda seyahat ettiğiniz aynı türden bir formdur ve okuyucularıma her birinin uyku sırasında her gece bir süre bedeni terk ettiğini tekrar hatırlatmama izin verin.

Bu form fiziksel görünecek. Bununla birlikte, genel olarak konuşursak, hala fiziksel bedende olanlar tarafından görülmeyecektir. Şimdi rüyalarınızda yaptığınız her şeyi yapabilir. Bu nedenle uçar, katı cisimlerin içinden geçer ve doğrudan sizin iradeniz tarafından hareket ettirilir, bu konumları düşündüğünüz gibi sizi bir konumdan diğerine götürür.

Sally Teyze'nin, örneğin Poughkeepsie, New York'ta ne yaptığını merak ediyorsanız, kendinizi orada bulacaksınız. Ancak, kural olarak fiziksel nesneleri manipüle edemezsiniz. Bir lamba alamazsınız veya bir tabak atamazsınız. Bu beden anında sizindir, ancak sahip olacağınız tek form bu değildir. Bu nedenle, bu görüntü yeni bir görüntü değil. O şimdi fiziksel bedeninizle iç içe geçmiş durumda ama siz onu algılamıyorsunuz. Ölümden sonra, bir süre için farkında olduğunuz tek beden olacaktır.

Çok daha sonra ve birçok düzeyde, bilinçli olarak seçtiğiniz birçok biçimi almayı öğreneceksiniz. Bir anlamda bunu şimdi yapıyorsunuz, görüyorsunuz, psikolojik deneyiminizi düşüncelerinizi ve duygularınızı - kelimenin tam anlamıyla ama bilinçsizce fiziksel nesnelere çeviriyorsunuz. Ölümden sonra kendinizi bir çocuk olarak hayal ettiğinizde - aniden olduğunuz çocuk formuna sahip olduğunuzu görebilirsiniz. Bu nedenle, belirli bir süre boyunca, bu formu, hemen önceki fiziksel yaşamda fiziksel formunuzla bağlantılıyken sahip olduğu herhangi bir görünümü alacak şekilde manipüle edebilirsiniz. Seksen yaşında ölebilir ve öldükten sonra yirmi yaşında sahip olduğunuz gençliği ve canlılığı düşünün ve o zaman formunuzun bu içsel görüntüye uygun olarak değiştiğini görebilirsiniz.

Ölümden sonra çoğu kişi, fiziksel zirveye ulaşıldığı yaştan bağımsız olarak, genellikle en yüksek fiziksel yeteneklere karşılık gelen daha olgun bir görüntü seçer. Diğerleri bunun yerine, formu karakterize eden güzellik veya yaştan bağımsız olarak, en büyük zihinsel veya duygusal zirvelere ulaşıldığı belirli bir noktada sahip oldukları formu almayı seçerler.

Bu nedenle seçtiğiniz form konusunda kendinizi rahat hissedeceksiniz ve genellikle tanıdığınız kişilerle iletişim kurmak istediğinizde kullanacaksınız; bununla birlikte, yaşayanlarla bu tür iletişimler için, bunun yerine, iletişim kurmak istediğiniz kişi tarafından tanındığınız zaman sahip olduğunuz formu benimseyebilirsiniz.

Bu ölüm sonrası ortamlar mutlaka diğer gezegenlerde mevcut değildir. Yer kaplamazlar, bu yüzden "Bütün bunlar nerede oluyor?" temel anlamda anlamsızdır.

Gerçekliğin doğasına ilişkin kendi yanlış yorumlarınızın sonucudur. Bu nedenle tek bir yer yoktur, belirli bir konum yoktur. Bu ortamlar, bildiğiniz fiziksel dünyanın ortasında sizin tarafınızdan algılanmadan var olur. Algılama mekanizmalarınız, onların menzillerine uyum sağlamanıza izin vermiyor. Oldukça spesifik ama sınırlı bir alana tepki veriyorsunuz. Daha önce de belirttiğim gibi, örneğin ölüm anında başka gerçeklikler de sizinkiyle bir arada var olur. Kendinizi fiziksel gereçlerden kurtarır, farklı alanlara uyum sağlar ve diğer varsayım setlerine tepki verirsiniz.

Bu diğer bakış açısından, bir dereceye kadar fiziksel gerçekliği algılayabilirsiniz. Ancak, onları ayıran enerji alanları vardır. Tüm uzay kavramınız o kadar çarpıtılmış ki, herhangi bir gerçek açıklama oldukça zor. Bize bir dakika verin.

Örneğin, algılama mekanizmalarınız nesnelerin katı olduklarında ısrar ederken, uzay diye bir şeyin var olduğu konusunda ısrar ederler. Şimdi, duyularınızın maddenin doğası hakkında size söyledikleri tamamen yanlıştır ve size uzay hakkında söyledikleri de eşit derecede yanlıştır - temel gerçeklik açısından yanlış, ancak üç boyutlu kavramlarla oldukça uyumludur. Yaşam durumundan kaynaklanan beden dışı deneyimlerde, ölümden sonra karşılaşılacak olan mekânsal olarak birçok sorunla karşılaşılmaktadır. Ve bu tür olaylarda, bu nedenle, zamanın ve uzayın gerçek doğası daha belirgin hale gelir. Örneğin ölümden sonra uzayda yolculuk yapmak zaman almaz. Mesafe açısından uzay yoktur. Bu bir illüzyon. Engeller vardır, ancak bunlar zihinsel veya psişik engellerdir. Örneğin,

Ölümden sonra kendinizi bir eğitim merkezinde bulabilirsiniz. Şimdi teorik olarak, bu merkez şu anki oturma odanızın ortasında, fiziksel mekanda olabilir, ancak sizinle hala yaşayan aile üyeleri arasındaki mesafenin - belki oturmak, sizi düşünmek ya da bir gazete okumak - hiçbir şey yapmazdı. bildiğiniz gibi uzay ile. Onlardan, örneğin ayda olduğunuzdan daha fazla ayrı olurdunuz. Belki de kendi dikkat odağınızı merkezden uzaklaştırabilir ve teorik olarak odayı ve içinde yaşayanları görebilirsiniz; ama yine de kilometrelerle alakası olmayan bu mesafe aranızda olur.

BÖLÜM 10

HAYATTA "ÖLÜM" KOŞULLARI

Şimdiki varoluşunuzun normal bir parçası olarak benzer durumlarla karşılaştığınızı fark ederseniz, ölüm sonrası deneyimler o kadar da yabancı veya anlaşılmaz görünmeyecektir.

Uyku ve rüya hallerinde, ölüm sonrası deneyimlerinizi yaşayacağınız varoluşun aynı boyutuna dahil olursunuz. Bu gece maceralarının en önemli kısmını hatırlamıyorsunuz ve bu yüzden hatırladıklarınız kural olarak tuhaf veya kaotik görünüyor. Bunun nedeni, şu anki gelişme durumunuzda, birden fazla ortam içinde bilinçli olarak manipüle edememenizdir.

Bununla birlikte, fiziksel beden uyurken tutarlı, amaçlı bir yaratıcı durumda bilinçli olarak var oluyorsunuz ve ölümden sonra karşılaşacağınızı söylediğim birçok faaliyeti sürdürüyorsunuz. Sadece dikkatinizin ana odağını, gerçekten de sürekli olarak içinde bulunduğunuz farklı bir faaliyet boyutuna çevirirsiniz.

Şimdi, uyanık yaşamınızın anısına sahip olduğunuzda ve günlük fiziksel karşılaşmalar için bu türden büyük bir bellek gövdesini sakladığınızda ve bu bellek kaynağı size bir günlük devamlılık duygusu sağladığı için, rüya gören benliğiniz de eşit derecede geniştir. hafıza gövdesi. Günlük yaşamınızda bir süreklilik olduğu gibi uyku yaşamınızda da süreklilik vardır.

Bu nedenle, bir parçanız her rüya karşılaşmasının ve deneyiminin farkındadır. Rüyalar, fiziksel hayatınızdan daha fazla halüsinasyon değildir. Uyanık fiziksel benliğiniz, rüya gören benliğiniz söz konusu olduğunda, rüya görendir: Siz, onun yolunda gönderdiği hayalperestsiniz. Günlük deneyimleriniz onun gördüğü rüyalardır, bu yüzden rüya gören benliğinize baktığınızda veya onu düşündüğünüzde, bunu son derece önyargılı bir gözle yaparsınız, "gerçekliğinizin" gerçek olduğunu ve gerçekliğinin yanılsama olduğunu kabul edersiniz.

Ancak, onun gerçekliği sizin varlığınıza çok daha doğaldır. Rüya durumunda tutarlılık bulamıyorsanız, bunun nedeni kendinizi hipnotize ederek hiçbir şeyin var olmadığına inandırmış olmanızdır. Tabii ki, uyandıktan sonra gece maceralarınızı fiziksel terimlere çevirmeye çalışıyorsunuz ve onları, gerçekliğin doğasına ilişkin çoğu zaman sınırlı olan çarpıtmalarınıza uydurmaya çalışıyorsunuz.

Bir dereceye kadar bu doğaldır. Bir nedenden dolayı günlük hayata

odaklanıyorsunuz. Bunu bir meydan okuma olarak benimsemişsin. Ama onun çerçevesi içinde aynı zamanda büyümeniz ve gelişmeniz ve bilincinizin sınırlarını genişletmeniz de amaçlanmaktadır. Uyku durumunda, uyanık halden birçok yönden daha etkili ve yaratıcı olduğunuzu kabul etmek çok zordur ve rüya bedeninin hem zamana hem de uzaya meydan okuyarak gerçekten uçabileceğini kabul etmek biraz sarsıcıdır. Karmaşık psikolojik teoriler geliştirmek, örneğin uçan rüyaları açıklamak gibi, tüm bu tür deneyimlerin gerçek değil sembolik olduğunu iddia etmek çok daha kolaydır.

Basit gerçek şu ki, uçtuğunuzu hayal ettiğinizde, genellikle uçarsınız. Rüya halindeyken, fiziksel gerçekliğe odaklanmamış bir bilince özgü olan aşağı yukarı aynı koşullar altında çalışırsınız. Bu nedenle, deneyimlerinizin çoğu tam olarak ölümden sonra karşılaşabileceğiniz deneyimlerdir. Ölmüş arkadaşlar veya akrabalarla konuşabilir, geçmişi tekrar ziyaret edebilir, eski sınıf arkadaşlarınızla selamlaşabilir, fiziki zamanda elli yıl önce var olan sokaklarda yürüyebilir, fiziksel zaman ayırmadan uzayda seyahat edebilir, rehberler tarafından karşılanabilir, talimat alabilir, öğretebilirsiniz. diğerleri, anlamlı Çalışmalar gerçekleştirin, sorunları çözün, halüsinasyonlar görün.

Fiziksel yaşamda, bir fikir kavramı ile fiziksel inşa arasında bir gecikme vardır. Rüya gerçekliğinde, bu böyle değil. Bu nedenle, ölüm sonrası gerçeklikle önceden tanışmanın en iyi yolu, tabiri caizse, kendi rüya gören benliğinizin doğasını keşfetmek ve anlamaktır. Çok fazla insan zaman veya enerji almak istemez.

Ancak yöntemler mevcuttur ve bunları kullananlar, ölümden sonra tüm dikkatleri o yöne çevrildiğinde kendilerini yabancılaşmış bulmayacaklardır.

Bilinçli hafızanız bedendeki farkındalıkla çok güçlü bir şekilde bağlantılı olduğu için, bedeni uyurken terk etmenize rağmen, uyanık bilinç genellikle bununla ilgili bir hafızaya sahip değildir.

Uyku durumunda, bu insanlardan bazılarıyla gündüz varoluşunuzda tanışmış veya karşılaşmamış olsanız da, rüyalarınızda tanıştığınız herkesin anısına sahipsiniz. Uyku halindeyken, tamamen dünyanın başka bir bölümünde yaşayabilen ve uyanık haldeyken size yabancı olabilen yakın ortaklarla yıllar boyunca sürekli deneyime sahip olabilirsiniz.

Günlük çabalarınızın bir anlamı ve amacı olduğu gibi, hayalinizdeki maceralar da öyle ve bunlarda da kendinize ait çeşitli hedeflere ulaşıyorsunuz. Bunlara ölüm sonrası deneyimde devam edeceksiniz. Fiziksel varlığınızın arkasındaki canlılık gücü, yaşam ve yaratıcılık bu diğer boyutta üretilir. Başka bir deyişle, birçok yönden rüya gören benliğinizin etli bir yansımasısınız.

Bununla birlikte, sizin onu tasavvur ettiğiniz şekliyle rüya gören benlik, kendi gerçekliğinin bir gölgesinden başka bir şey değildir, çünkü rüya gören benlik psikolojik bir referans noktasıdır ve sizin terimlerinizle, kimliğinizin tüm parçalarını bir araya getiren sürekliliktir. Daha derin doğasının yalnızca en gelişmişleri farkındadır. Başka bir deyişle, tüm kimliğinizin güçlü bir birleştirici yönünü temsil eder. Deneyimleri canlı ve "kişiliği", bildiğiniz fiziksel kişilik bağlamında zengin - aslında daha zengindir.

Bir an için çocukmuşsunuz gibi yapın ve ben size en gelişmiş, yetişkin benliğinizin nasıl olacağını açıklama işini üstlenmeye çalışıyorum - ve açıklamamda, bu yetişkin benliğin bir dereceye kadar zaten olduğunu söylüyorum. sizin bir parçanız, ne

olduğunuzun bir uzantısı veya yansıması. Ve çocuk der ki, "Fakat bana ne olacak? Bu diğer ben olmak için ölmeli miyim? Değişmek istemiyorum. Şu anda olduğum gibi değilken, ne olduğu gibi ölmeden nasıl bu yetişkin ben olabilirim? Ben.

Size bu içsel benliğin doğasını açıklamaya çalıştığımda biraz aynı durumdayım, çünkü rüyalarda bunun farkına varabilirken, olgunluğunu veya yeteneklerini gerçekten takdir edemezsiniz; ama adamın yetenekleri çocuğa ait olduğu gibi onlar da sizindir. Rüya halindeyken, diğer şeylerin yanı sıra, günden güne kendi fiziksel realitenizi nasıl inşa edeceğinizi öğrenirsiniz, tıpkı ölümden sonra bir sonraki fiziksel yaşamınızı nasıl inşa edeceğinizi öğrendiğiniz gibi.

Rüyalarda sorunları çözersiniz. Gündüzleri uykuda öğrendiğiniz problem çözme yöntemlerinin bilinçli olarak farkındasınız. Rüyalarda hedeflerinizi belirlersiniz, ölümden sonra başka bir enkarnasyon için hedefler belirlersiniz.

Artık hiçbir psikolojik yapıyı kelimelerle anlatmak kolay değil. Kişiliğin genel olarak bilindiği şekliyle doğasını açıklamak için her türlü terim kullanılmaktadır: id, bilinçaltı, ego, süperego; bunların tümü, fiziksel kişiliği oluşturan iç içe geçmiş eylemleri ayırt etmek için. Rüya gören benlik de bir o kadar karmaşıktır. Yani belirli bölümlerinin fiziksel gerçeklik, fiziksel manipülasyon ve planlarla ilgili olduğunu söyleyebilirsiniz; bazıları fiziksel olarak hayatta kalmayı garantileyen daha derin yaratıcılık ve başarı seviyelerine sahiptir; bazıları iletişimle, kişiliğin artık genellikle bilinmeyen daha kapsamlı unsurlarıyla; bazıları, ruh veya genel olarak bireysel varlık olarak adlandırabileceğiniz şeyin, gerçek çok boyutlu benliğin devam eden deneyimi ve varlığı ile.

Ruh eti yaratır. Yaratıcı, yaratılışına pek tepeden bakmaz. Ruh, bedeni bir neden için ve fiziksel varoluşu bir neden için yaratır, bu nedenle bunların hiçbiri sizi fiziksel yaşamdan tiksinmeye ya da etrafınızı saran o tensel sevinçler için takdir eksikliğine götürmez. Herhangi bir içsel yolculuk, şimdi bildiğiniz gibi hayatta daha büyük bir anlam, güzellik ve anlam bulmanızı sağlamalıdır; ama tam bir keyif ve gelişim aynı zamanda tüm yeteneklerinizi kullanmanız, iç boyutları bir o kadar merak ve coşkuyla keşfetmeniz anlamına gelir. Bu nedenle, uygun bir anlayışla, şimdi ölüm sonrası manzaralara, ortamlara ve deneyimlere oldukça aşina olmanız oldukça mümkündür. Onları bildiğiniz herkes kadar canlı bulacaksınız. Bu tür keşifler, ölümden sonra varoluşla ilgili kasvetli önyargıları tamamen değiştirecektir. Kendinizi mümkün olduğu kadar çok önyargıdan kurtarmanız çok önemlidir, ancak bunlar ilerlemenizi engelleyecektir.

Genel olarak konuşursak, fiziksel gerçeklikten oldukça memnunsanız, bu iç ortamları incelemek için daha iyi bir konumdasınız.

Fiziksel hayatta etrafınızdaki her şeyi kötü görüyorsanız ve bu iyiden daha ağır basıyorsa, hazır değilsiniz demektir. Depresyondaysanız bu gece maceralarını keşfetmeye başlamamalısınız, çünkü bu zamanda kendi psişik durumunuz, ister uyanık ister uykuda olsun, depresif deneyimlere yatkındır. Fiziksel deneyimin yerine içsel deneyimi geçirmeyi umuyorsanız, böyle bir araştırmaya girişmemelisiniz.

İyi ve kötü hakkındaki fikirleriniz katıysa, bükülmez ise, o zaman bu diğer boyutta herhangi bir bilinçli manipülasyon için gerekli olan anlayışa sahip değilsiniz. Başka bir

deyişle, mümkün olduğunca zihinsel, psikolojik ve ruhsal olarak esnek, yeni fikirlere açık, yaratıcı ve organizasyonlara veya dogmalara aşırı bağımlı olmamalısınız.

Oldukça yetkin ve sempatik olmalısınız. Aynı zamanda fiziksel çevrenizde yeterince dışa dönük olmalısınız ki, hayatınızı olduğu gibi idare edebilesiniz. Tüm kaynaklarınıza ihtiyacınız var. Bu, pasif bir geri çekilme ve kesinlikle korkakça bir geri çekilme değil, aktif bir keşif ve çaba olacaktır. Bu kitabın sonuna doğru, ilgilenenler için bu ölüm sonrası koşulları bilinçli olarak keşfedebilmeniz, deneyimleriniz ve ilerlemeniz üzerinde bir miktar kontrol sahibi olabilmeniz için yöntemler verilecektir.

Ancak burada, bu koşulları biraz daha ayrıntılı olarak açıklamak istiyorum. Şimdi, fiziksel hayatta görmek istediğinizi görürsünüz. Mevcut realite alanından belirli verileri algılarsınız - realitenin ne olduğuna dair fikirlerinize göre sizin tarafınızdan özenle seçilmiş veriler. Başlamak için verileri oluşturursunuz.

Tüm insanların kötü olduğuna inanıyorsanız, sadece insanlarda iyiliği deneyimleyemezsiniz. Buna tamamen kapalı olacaksınız. Onlar da size her zaman en kötü yanlarını gösterecekler. Telepatik olarak başkalarının sizden hoşlanmamasını sağlayacaksınız ve hoşlanmadığınızı onlara yansıtacaksınız.

Başka bir deyişle, deneyiminiz beklentilerinizi takip eder. Şimdi aynısı ölüm sonrası deneyim ve rüya deneyimi ve herhangi bir beden dışı karşılaşma için de geçerlidir. Kötülük fikrine takıntılıysanız, kötü koşullarla karşılaşacaksınız. Eğer şeytanlara inanıyorsanız, bunlarla karşılaşacaksınız. Daha önce bahsettiğim gibi, bilinç fiziksel olarak yönlendirilmediğinde daha fazla özgürlük vardır. Düşünceler ve duygular, fiziksel zaman aşımı olmaksızın tekrar gerçeğe dönüştürülür. Dolayısıyla, bir iblis tarafından karşılanacağınıza inanıyorsanız, onun kendi yaratımınız olduğunun farkında olmadan kendi düşünce formunuzu yaratacaksınız.

Bu nedenle, kendinizi fiziksel varoluşun kötülüklerine bu şekilde konsantre olurken bulursanız, bu tür keşiflere hazır değilsiniz. Bu şartlar altında başkasına ait bir düşünce formuyla karşılaşmak elbette mümkündür, ancak iblislere en baştan inanmıyorsanız, her zaman fenomenlerin doğasını tanıyacak ve zarar görmeyeceksiniz.

Eğer bu sizin kendi düşünce formunuzsa, o zaman aslında, kendinize bunun neyi temsil ettiğini, bu kadar somutlaştırdığınız hangi problemi sorarak ondan öğrenebilirsiniz. Şimdi aynı şeyi ölümden sonra da halüsinasyon görebilir, onu bir sembol olarak kullanabilir ve daha fazla anlayışa sahip olsaydınız elbette gerekli olmayacak türden ruhsal bir savaşa girebilirsiniz. Fikirlerinizi, problemlerinizi veya ikilemlerinizi kendi anlayış seviyenize göre çözeceksiniz.

Ölüm sonrası ortamlar artık tamamen sizinle ilgili. Dönem.

Sanki şu anki durumunuz ve onun tüm fiziksel fenomenleri, içinizden dışarıya yansıtılmış, size sürekli bir hareketli görüntü vererek, sizi yalnızca aktarılan görüntüleri algılamaya zorlamış gibidir. Bunlar o kadar gerçek görünüyor ki, kendinizi sürekli onlara tepki verme konumunda buluyorsunuz.

Bununla birlikte, aynı anda var olan diğer oldukça geçerli gerçeklikleri maskelemeye hizmet ederler ve aslında bu diğer gerçekliklerden maddi projeksiyonları işletmek için güç ve bilgi kazanırsınız. Deyim yerindeyse "makineyi boşta çalıştırabilir", görünen hareketi durdurabilir ve dikkatinizi bu gerçeklere çevirebilirsiniz.

Her şeyden önce, onların var olduğunu anlamalısınız. Daha sonra vereceğim yöntemlere bir ön hazırlık olarak, ara sıra kendinize şu soruyu sormak iyi bir fikirdir: "Şu anda gerçekten neyin bilincindeyim?" Bunu gözleriniz açıkken ve kapalıyken tekrar yapın.

Gözleriniz açıkken, yalnızca anında algılanabilen nesnelerin var olduğunu kabul etmeyin. Uzayın boş göründüğü yere bakın ve sessizliğin ortasında dinleyin. Boş uzayın her santiminde moleküler yapılar var ama sen onları algılamamayı kendine öğrettin. Başka sesler de var ama sen kulaklarını onları duymamaya şartlandırdın. Rüya halindeyken iç duyularınızı kullanır ve uyandığınızda onları görmezden gelirsiniz.

İç duyular, fiziksel olmayan verileri algılamak için donatılmıştır. Üç boyutlu gerçeklikte yansıttığınız görüntülere aldanmazlar. Artık fiziksel nesneleri algılayabilirler. Fiziksel duyularınız bu içsel algılama yöntemlerinin uzantılarıdır ve ölümden sonra bunlara güveneceksiniz. Beden dışı deneyimlerde kullanılırlar. Sürekli olarak normal uyanık bilincin altında çalışırlar, böylece şimdi ölümden sonra algının doğasına bile aşina olabilirsiniz. Dönem.

Başka bir deyişle, ortam, koşullar ve algılama yöntemleri yabancı olmayacaktır. Aniden bir bilinmeyene itilmiyorsunuz; o bilinmeyen artık senin bir parçan. Bu fiziksel doğumdan önce sizin bir parçanızdı ve fiziksel ölümden sonra da öyle olacak. Bununla birlikte, bu koşullar, fiziksel tarih boyunca esas olarak bilincinizden silinmiştir. İnsanoğlunun kendi gerçekliği hakkında çeşitli anlayışları olmuştur, ancak görünüşe göre son yüzyılda bilerek ondan yüz çevirmiştir. Bunun birçok nedeni var ve biz bunlardan bazılarını ele almaya çalışacağız.

O zaman birçok yönden artık "ölü"sün - ve hiç olmayacağın kadar ölüsün.

Siz günlük işlerinizi ve çabalarınızı sürdürürken, normal uyanık bilincin altında, sürekli olarak başka realitelere de odaklanırsınız, fiziksel bilinçli benliğinizin farkında olmadığı uyaranlara tepki verirsiniz, koşulları içsel duyular yoluyla algılarsınız ve bunlar olan olayları deneyimlersiniz. fiziksel beyinde kayıtlı bile değil. Bütün bu son kısmın altı çizilmelidir.

Ölümden sonra, artık görmezden geldiğiniz bu faaliyet boyutlarının sadece farkında olursunuz. Şimdi, fiziksel varoluş hakimdir. O zaman, olmayacak. Bununla birlikte, sizin için kaybolmaz; örneğin, anılarınız korunacaktır. Sadece belirli bir referans çerçevesinden çıkacaksınız. Hatta belli koşullar altında size verilmiş gibi görünen yılları farklı şekillerde kullanmakta bile özgür olacaksınız.

Örneğin: Size zamanın birbiri ardına gelen bir dizi andan oluşmadığını söylemiştim, ancak şimdi onu bu şekilde algılıyorsunuz. Olaylar başınıza gelen şeyler değildir. Beklentileriniz ve inançlarınız doğrultusunda sizin tarafınızdan oluşturulan somutlaşmış deneyimlerdir. Kişiliğinizin iç kısımları bunu şimdi fark ediyor. Ölümden sonra zamanın ve olayların aldığı fiziksel biçimlere konsantre olmayacaksınız. Bir ressamın renklerini kullanabileceği gibi, aynı öğeleri kullanabilirsiniz.

Belki de ömrünüz yetmiş yedi yıldır. Ölümden sonra, belirli koşullar altında ve dilerseniz, bu yetmiş yedi yılın olaylarını boş zamanlarınızda yaşayabilirsiniz - ama mutlaka süreklilik açısından değil. Olayları değiştirebilirsiniz. Yetmiş yedi yılınızı temsil eden o belirli faaliyet boyutu içinde manipüle edebilirsiniz.

Ciddi muhakeme hataları bulursanız, bunları düzeltebilirsiniz. Başka bir deyişle mükemmelleşebilirsiniz, ancak sözgelimi zamanın tarihsel eğilimlerini takip eden tamamen katılımcı bir bilinç olarak bu referans çerçevesine tekrar giremezsiniz, uygulamalı bilincinizden kaynaklanan kitlesel varsanılı varoluşa katılamazsınız. kendiniz ve "çağdaşlarınız".

Bazıları bunu reenkarnasyon yerine veya daha doğrusu yeni bir reenkarnasyondan önceki bir çalışma olarak seçiyor. Bu insanlar genellikle özünde mükemmeliyetçidir. Geri dönüp yaratmalılar. Hatalarını düzeltmeliler. Hemen-geçmişi bir tuval gibi kullanırlar ve aynı "tuval" ile daha iyi bir resim yapmaya çalışırlar. Bu, birçok kişi tarafından üstlenilen, büyük konsantrasyon gerektiren zihinsel ve psişik bir egzersizdir ve herhangi bir varoluştan daha fazla halüsinasyon değildir.

Hayatınızın belirli bölümlerini daha iyi anlamak için "yeniden yaşamak" istediğinizi hissedebilirsiniz. Bu nedenle, yaşam deneyiminiz size aittir. Bu tür koşullar kesinlikle yabancı değildir. Sıradan yaşamda, genellikle kendinizi olduğundan farklı bir şekilde davrandığınızı veya zihninizde olayları onlardan daha iyi anlamak için yeniden deneyimlediğinizi hayal edersiniz. Hayatınız sizin kendi kişisel deneyim perspektifinizdir ve ölüm anında onu kitlesel fiziksel zaman bağlamından çıkardığınızda, onu birçok şekilde deneyimleyebilirsiniz. Olaylar ve nesneler mutlak değil, hatırlayın, plastiktir. Olaylar, meydana gelmeden önce ve sonra değiştirilebilir. Üç boyutlu gerçeklik bağlamında öyle görünseler bile asla sabit veya kalıcı değildirler.

Üç boyutlu varoluşta farkında olduğunuz herhangi bir şey, yalnızca daha büyük bir realitenin o boyuta yansımasıdır. Bilincinde olduğunuz olaylar, normal uyanık bilincinize giren ya da görünen aktivite parçalarıdır. Bu olayların diğer kısımları, hem rüya halindeyken hem de gün boyunca uyanık bilinç altında sizin için oldukça açıktır.

Ölümün nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorsanız, o zaman fiziksel aktivitelerden boşanmış olduğu için kendi bilincinizin farkına varın. Oldukça aktif olduğunu göreceksiniz. Uygulama ile normal uyanıklık bilincinizin oldukça sınırlı olduğunu ve bir zamanlar ölüm koşulları olarak düşündüğünüz şeylerin yaşam koşullarına daha çok benzediğini keşfedeceksiniz.

Bu tür diğer varoluşlar ve realiteler, biraz önce anlatılan sizinkiyle bir arada var olur ve uyanıkken onların farkında değilsiniz. Şimdi, rüyalarınızda sıklıkla bu tür diğer durumları algılayabilirsiniz, ancak onları sıklıkla kendi rüya gereçlerinize sararsınız, bu durumda uyandığınızda çok az net hafızanız olur.

Aynı şekilde, yaşamın ortasında, sözde hayaletler ve hayaletler ile yaşarsınız ve bu nedenle, kendiniz, özellikle uyku durumundan güçlü düşünce formları gönderdiğinizde, hatta bilinçsizce başkalarına hayaletler olarak görünürsünüz. fiziksel bedeninizin dışına seyahat ediyorsunuz.

Açıkça ne kadar insan varsa o kadar çok hayalet ve görüntü türü vardır. Onlar kendi durumlarına karşı sizin kendi durumunuza karşı olduğu kadar tetikte ya da habersizdirler. Bununla birlikte, ne kişilik ne de form olarak fiziksel gerçekliğe tam olarak odaklanmazlar ve bu onların ana farkıdır. Bazı görünümler, hayatta kalan kişilikler tarafından kalıcı derin kaygıdan gönderilen düşünce formlarıdır. Sıradan deneyimlerinizde birçok durumda görülebilen aynı zorlayıcı tipte davranışı tasvir ederler.

Rahatsız bir kadının, örneğin sürekli el yıkama ve tekrar yıkama gibi tekrarlayan eylemler gerçekleştirmesine neden olan aynı mekanizma, aynı zamanda belirli bir tür hayaletin tekrar tekrar bir yere dönmesine neden olur. Bu gibi durumlarda davranış genellikle tekrarlayan eylemlerden oluşur.

Çeşitli nedenlerle, böyle bir kişilik kendi deneyimini özümsemeyi öğrenmemiştir. Bu tür görünümlerin özellikleri, bazı istisnalar dışında, rahatsız bir kişiliğin özelliklerini takip eder. Tüm bilinç mevcut değildir. Kişiliğin kendisi bir kabus ya da fiziksel çevreye döndüğü bir dizi yinelenen rüya görüyor gibi görünüyor. Kişiliğin kendisi "güvenli ve sağlamdır", ancak bazı bölümleri çözülmemiş sorunları çözer ve enerjiyi böyle bir şekilde boşaltır.

Kendi içlerinde oldukça zararsızdırlar. Sadece onların eylemlerini yorumlamanız zorluklara neden olabilir. Şimdi yaşamın ortasında, yaşam koşullarının ortasında, ara sıra hayaletler olarak da görünüyorsunuz, burada "sözde görünüşünüz" bazı yorumlara neden oluyor ve birçok mite zemin oluşturuyor - ve bunun farkında bile değilsiniz.

Şimdi genel konuşuyorum. Yine, hafızanın korunduğu istisnalar vardır, ancak bir kural olarak, hayaletler ve hayaletler, sizin için oldukça garip olan dünyalarda tamamen bilinçsizce hayaletler olarak göründüğünüzde, başkaları üzerindeki etkilerinin sizin kadar farkında değildir.

Düşünce, duygu ve arzunun birleşimi form yaratır, enerjiye sahiptir ve enerjiden oluşur. Kendini mümkün olduğu kadar çok şekilde gösterecektir. Siz sadece fiziksel cisimleşmeleri tanıyorsunuz, ancak bu kitapta daha önce bahsedildiği gibi, kendinizden farkında olmadığınız sahte formlar gönderiyorsunuz; ve bu, çok daha karmaşık bir olay olan astral seyahat veya projeksiyonun varlığından tamamen ayrıdır.

Kendinizinkinden nispeten daha gelişmiş gerçekliklerde astral formda görünüyorsunuz. Genellikle oryantasyon bozukluğunuz nedeniyle tanınırsınız. Nasıl manipüle edeceğinizi bilmiyorsunuz. Sen gelenekleri bilmiyorsun. Ama fiziksel bir formunuz olsun ya da olmasın, duygularınız veya hisleriniz varsa bunlar şekil alacaktır. Onların bir gerçekliği var. Bir nesneyi güçlü bir şekilde düşünürseniz, bir yerde görünecektir.

Başka bir yerde olmayı güçlü bir şekilde düşünürseniz, algılansın ya da algılanmasın, siz bunun bilincinde veya bilincinde olsanız da olmasanız da, sizden o yere sahte bir imajınız yansıtılacaktır. Bu, fiziksel sisteminizden ayrılanlar ve onun içinde olanlar için geçerlidir.

Bu formların tümüne ikincil yapılar denir, çünkü bir kural olarak kişiliğin tam bilinci onlarda yoktur. Otomatik projeksiyonlardır.

Şimdi, birincil yapılarda, genellikle tamamen farkında ve tetikte olan bir bilinç, bir biçimi benimser - "yerli" olanı değil - ve bilinçli olarak onu, çoğu zaman başka bir gerçeklik düzeyine yansıtır. Bu bile oldukça karmaşık bir çabadır ve nadiren iletişim amacıyla kullanılır.

Çok daha kolay başka yöntemler de var. Görüntülerin mevcut bir enerji alanından nasıl oluşturulduğunu bir dereceye kadar açıkladım. Sadece kendi yapılarınızı algılarsınız. Bu nedenle, bir "hayalet" sizinle iletişim kurmak isterse, bunu telepati yoluyla yapabilir ve isterseniz buna karşılık gelen görüntüyü kendiniz oluşturabilirsiniz.

Veya kişi sizinle telepatik olarak iletişim kurarken aynı zamanda size bir düşünce formu da gönderebilir. Odalarınız artık algılamadığınız düşünce formlarıyla dolu; ve yine, ölümden sonra olacağın kadar şimdi de hayaletimsi bir fenomensin. Sadece gerçeğin farkında değilsin.

Bunun yerine bu tür düşünce formlarının göstergesi olan belirli sıcaklık değişimlerini ve havadaki kıpırtıları hayal gücü olarak görmezden geliyorsunuz. Bu tür biçimlere sıklıkla eşlik eden telepatik iletişimleri arka plana atarsınız ve diğer gerçekliklerin sizinkiyle oldukça geçerli bir şekilde var olduğuna ve tek bir varoluşun ortasında somut olmayan ama geçerli kanıtlarla çevrili olduğunuza dair tüm ipuçlarından uzaklaşırsınız. "Yaşam" ve "ölüm" sözcükleri, anlayışınızı sınırlamaya, hiçbirinin özünde var olmayan engeller oluşturmaya hizmet eder.

Bazı ölü arkadaşlar ve akrabalar, kendi gerçeklik düzeylerinden sizinkine yansıtarak sizi ziyaret ederler, ancak kural olarak onların biçimlerini algılayamazsınız. Bununla birlikte, uyku durumundan kendi gerçekliklerine yansıttığınızda olduğundan daha hayalet ya da "ölü" değillerdir.

Ancak kural olarak, sizi bu durumlarda algılayabilirler. Sıklıkla unuttuğunuz şey, bu tür bireylerin çeşitli gelişim aşamalarında olduklarıdır. Bazılarının fiziksel sistemle diğerlerinden daha güçlü bağlantıları vardır. Senin terimlerinde bir bireyin ölü olduğu sürenin, bu kadar ziyaret edilip edilmeyeceğiniz ile çok az ilgisi var, daha ziyade ilişkinin yoğunluğu.

Bununla birlikte, daha önce belirtildiği gibi, uyku halindeyken, yakın zamanda ölmüş kişilerin, tamamen yabancıların ölüm sonrası koşullara alışmalarına yardımcı olabilirsiniz, bu bilgi sabahları sizin için mevcut olmasa bile. Böylece başkaları, yabancılar, siz uyurken sizinle iletişim kurabilir ve hatta hayatınızın çeşitli dönemlerinde size rehberlik edebilir.

Bildiğiniz yaşam koşullarını açıklamak basit bir konu değil, bu nedenle farkında olmadığınız karmaşıklıkları tartışmak son derece zor.

Bu bölümde değinmek istediğim asıl nokta, ölümden sonra karşılaşacağınız tüm koşulları zaten bildiğiniz ve bunların bir ölçüde bilinçli olarak farkına varabileceğinizdir.

BÖLÜM 11

ÖLÜM SONRASI SEÇİMLER VE GEÇİŞİN MEKANİĞİ

Ölümden sonra size açık olan sınırsız çeşitlilikte deneyim vardır, hepsi mümkündür, ancak gelişiminize göre bazıları diğerlerinden daha az olasıdır. İstisnalar ve olağanüstü durumlar başka yollar izleyebilse de, şu anda çok genel olarak üç ana alan var.

Başka bir reenkarnasyona karar verebilirsiniz. Bunun yerine geçmiş yaşamınıza odaklanmaya karar verebilirsiniz, daha önce de belirtildiği gibi, onları bildiğiniz gibi olayların varyasyonlarını yaratarak, istediğiniz gibi düzeltmeler yaparak, onu yeni bir deneyimin malzemesi olarak kullanarak. Veya tamamen başka bir olasılık sistemine girebilirsiniz; ve bu reenkarnasyonal bir varoluştan oldukça farklıdır. Böyle bir durumda zamanın sürekliliği ile ilgili tüm düşünceleri arkanızda bırakacaksınız.

Şimdi bazı bireyler, bazı kişilikler, görünüşte mantıklı bir yapı içinde geçmiş, şimdi ve gelecekle bağlantılı bir yaşam organizasyonunu tercih ediyor ve bu kişiler genellikle reenkarnasyonu seçiyor. Diğerleri, organizasyonun çağrışımsal süreçler tarafından sağlanmasıyla, olayları olağanüstü sezgisel bir şekilde deneyimlemeyi safça tercih eder. Bunlar bir sonraki ana çabaları için bir olasılıklar sistemi seçeceklerdir.

Bazıları sadece fiziksel sistemi kendi beğenilerine göre bulmazlar ve bu şekilde ondan ayrılırlar. Ancak bu, reenkarnasyon döngüsü bir kez seçildikten sonra tamamlanana kadar yapılamaz, bu nedenle yeteneklerini bu sistem içinde mümkün olduğunca reenkarnasyon yoluyla geliştirenler için son seçim vardır.

Reenkarnasyonla biten bazıları, öğretmen olarak hareket ederek döngüye yeniden girmeyi seçebilir ve bu gibi durumlarda daha yüksek kimliğin bir miktar tanınması her zaman mevcuttur. Şimdi, göreceli kararsızlığın bir ara aşaması, bir varoluş orta düzlemi vardır; bir dinlenme alanı, karşılaştırmalı olarak konuşursak ve akrabalardan gelen çoğu iletişim bu bölgeden gerçekleşir. Bu genellikle rüya durumundan izdüşümlerde yaşayanların ziyaret ettiği seviyedir.

Bununla birlikte, seçim zamanından önce bir kendi kendini inceleme dönemi vardır ve tüm "geçmişiniz" sizin için erişilebilir hale gelir. Varlığın doğasını anlıyorsunuz ve o varlığın sizden daha "ileri" olan diğer bölümleri tarafından tavsiye ediliyorsunuz.

Örneğin, diğer reenkarnasyonal benliklerinizin farkına varacaksınız. Geçmiş yaşamlarda tanıdığınız diğer kişiliklerle duygusal bağlar olacak ve bunlardan bazıları, yakın geçmiş yaşamdaki ilişkilerinizin yerini alabilir. Ancak bu, kendi sisteminizden bireyler için de bir buluşma yeridir.

Yönünü şaşıranlara gerekli tüm açıklamalar yapılır. Öldüklerinin farkında olmayanlara burada gerçek durumları anlatılır, enerji ve ruhların tazelenmesi için her türlü çaba gösterilir. Bu bir çalışma ve anlama zamanıdır. Bu bölgeden bazı rahatsız kişilikler, fiziksel çevreye geri dönme hayallerini görürler.

Bir bakıma, sistemler arasında bir ticaret yeridir. Bu alanda bireysel kalışların uzunluğundan ziyade koşullar ve gelişim önemlidir. Bu bir ara adımdır, ancak önemli bir adımdır. Rüyalarında buradaydın.

Reenkarnasyon, başka bir fiziksel varoluştan geçmek için basit bir karardan çok daha fazlasını içerir. Bahsettiğim bu ara dönemde, bu nedenle birçok konu ele alınmaktadır. Çoğu insan reenkarnasyonu düşündüğünde, ruhun birbirini takip eden her yaşamda kendini mükemmelleştirdiği tek satırlık bir ilerleme açısından düşünürler. Bu büyük bir basitleştirmedir. Bu tek temanın sonsuz çeşitleri var, bireysel varyasyonlar. Bu nedenle, reenkarnasyon süreci birçok şekilde kullanılır ve bu dinlenme zamanında bireyler, reenkarnasyonun hangi benzersiz şekilde kullanılacağına karar vermelidir.

Örneğin bazıları, belirli bir yaşamdaki çeşitli özellikleri yalıtmayı seçer ve belirli bir varoluşu, diyelim ki tek bir ana temaya dayandırarak neredeyse yalnızca bunlar üzerinde çalışır. Fiziksel bir bakış açısından bakıldığında, böyle bir kişilik çok tek taraflı ve iyi gelişmiş bir bireyden uzak görünür.

Tek bir yaşamda, zeka kasıtlı olarak çok yüksek olabilir ve zihnin bu güçleri bireyin alabileceği kadar ileri götürülebilir. Bu yetenekler daha sonra tüm kişilik tarafından etraflıca incelenir, zekanın hem yararları hem de zararları dikkatle tartılır. Başka bir

yaşamdaki deneyim yoluyla, bu aynı tür birey duygusal gelişimde uzmanlaşabilir ve bilinçli olarak entelektüel yeteneklerin altından kalkabilir.

Yine, fiziksel resim mutlaka iyi gelişmiş veya dengeli bir kişilik olmayabilir. Belirli yaratıcı yetenekler de aynı şekilde özelleştirilebilir. Bu yaşamlara olağan terimlerle bir dizi ilerleme olarak bakarsanız, o zaman birçok cevapsız soruyla baş başa kalırsınız. Yine de gelişim gerçekleşir, ancak bireyler bu gelişimin gerçekleşmesini tercih ettikleri yolu seçerler.

Kişiler, diyelim ki belirli bir yaşamdaki entelektüel gelişimi yadsıyarak, sahip olmadıkları şeylerin değerini ve amacını da öğrenirler. Bunun için arzu içlerinde doğar - örneğin, daha önce aklın amaçlarını anlamadılarsa. Dolayısıyla seçim zamanında, kişilikler sonraki enkarnasyonda nasıl gelişeceklerine karar verirler.

Bazıları ilerlemeyi daha kolay bir oranda ve daha dengeli bir şekilde seçecektir. Kişiliğin tüm zincirlerinin aynı anda çalışmasına yardımcı olacaklar, hatta başka yaşamlarda tanıdıkları insanlarla tekrar tekrar tanışacaklar. Sorunları, örneğin patlayıcı bir şekilde değil, oldukça kolay bir oranda çözeceklerdir. Dansçıların yaptığı gibi kendilerini hızlandıracaklar.

Bu dinlenme ve seçim zamanında, tüm öğütler verilir. Bazı kişilikler, birçok nedenden dolayı, tavsiye edilmeden önce reenkarne olurlar. Bu genellikle kısa vadede talihsiz bir durumdur, çünkü gerekli planlama yapılmamıştır. Ama uzun vadede yine de "hata"dan büyük dersler alınacak. Bir zaman çizelgesi yoktur ve yine de bir bireyin yaşamlar arasında üç yüzyıldan fazla bir süre beklemesi çok olağandışıdır, çünkü bu oryantasyonu çok zorlaştırır ve toprakla olan duygusal bağları zayıflar.

Bir sonraki yaşam için ilişkiler üzerinde karar kılınmalıdır ve bu, dahil olacak olan herkesle telepatik iletişimi içerir. O halde bu, birçok projeksiyonun zamanıdır. Dünyanın tarihsel dönemleri için büyük bir his olmadan reenkarne olan, sadece yalnız olanlar var. Bazı belirli geçmiş tarihsel zamanlardaki çağdaşları tekrar geri döndüğünde geri dönmeyi seven başkaları da vardır ve bu nedenle, hepsinin değil, birçoğunun dahil olduğu reenkarnasyon döngülerini içeren grup kalıpları vardır.

Elbette ailelerin reenkarne olabileceği, birbirleriyle farklı ilişkiler kurabileceği kişisel döngüler vardır ve bunların birçoğuna dahil oldunuz.

Reenkarnasyonal varoluşlarda araştırılacak farklı derinlikler vardır. Bazıları "sonuna kadar gitmeyi" seçer. Bu kişilikler fiziksel varoluşta uzmanlaşmıştır ve bu sistem hakkındaki bilgileri çok kapsamlıdır. Bunlar için, ırk tiplerinizin her biri arasında bir hareket vardır - çoğu kişinin üstlenmediği bir gereklilik. Tarihsel dönemlerle yoğun bir meşguliyet vardır. Bu kişiliklerin çoğu nispeten kısa, ama çok yoğun hayatlar yaşıyor ve diğer birçok bireyden daha fazla hayat yaşıyorlar. Başka bir deyişle, mümkün olduğu kadar çok tarihsel zamanda geri dönerler ve sonunda bildiğiniz gibi dünyayı şekillendirmeye yardımcı olurlar.

Öyle ya da böyle, daha ilk reenkarnasyon döngünüze başlamadan önce hepiniz yolcusunuz. Elimden geldiğince basitleştirmek için, gerçekliğin fiziksel sistemine girdiğinizde mutlaka aynı geçmişe sahip olmadığınızı söyleyeceğim. Daha önce de belirtildiği gibi, dünyevi varoluş bir eğitim dönemidir; ve yine de mümkün olduğunca sıradan ilerleme fikirlerinizi unutmanızı istiyorum.

Örneğin, iyi, daha iyi, en iyi fikirleri sizi yoldan çıkarabilir. Olabildiğince eksiksiz olmayı öğreniyorsun. Bir şekilde kendinizi yaratmayı öğreniyorsunuz. Bunu reenkarnasyon döngüsü sırasında yaparak, fiziksel yaşamdaki ana yeteneklerinize odaklanıyor, insan niteliklerini ve özelliklerini geliştiriyor, yeni aktivite boyutları açıyorsunuz. Bu, iyinin var olmadığı veya sizin terimlerinizle "ilerleme" yapmadığınız anlamına gelmez, ancak iyi ve ilerleme kavramlarınız son derece çarpıktır.

Şimdi birçok kişilik belirli hatlar boyunca olağanüstü yeteneklere sahiptir ve bunlar sonraki varoluşlarda tekrar tekrar ortaya çıkabilir. Temperlenebilirler, çeşitli kombinasyonlarda kullanılabilirler ve yine de genel olarak hala bir kişiliğin en güçlü bireysellik ve benzersizlik işareti olmaya devam ederler. Çoğu insan, örneğin reenkarnasyon döngüsü boyunca farklı meslekler, meslekler ve ilgi alanları benimserken, bazılarında çok belirgin bir süreklilik çizgisi olacaktır. Ara sıra kırılabilir, ama her zaman oradadır. Örneğin, neredeyse yalnızca rahipler veya öğretmenler olabilirler.

Bu kitapta özellikle reenkarnasyon üzerinde duran biraz daha malzeme olacak, ancak burada, yaşamlar arasında seçim yapmanın bu zamanında, önerilen yeniden doğuş gibi basit bir meseleden çok daha fazla meselenin tehlikede olduğuna dikkat çekmek istiyorum.

Bazen, bazı kişiliklere genel kuralın bir istisnası verilebilir ve reenkarnasyonlardan bir izin alabilir, tabiri caizse bir yan gezi, başka bir gerçeklik katmanına gidebilir ve sonra geri dönebilir. Ancak bu tür durumlar yaygın değildir. Bu tür konulara da bu dönemde karar verilir. Reenkarnasyon Döngüleri bitmiş bu sistemden ayrılmayı seçenlerin daha çok kararları vardır.

Olasılıklar alanına girmek, reenkarnasyon döngüsüne girmekle karşılaştırılabilir. Tamamen farklı bir gerçeklik türünde sürekli bir farkındalık ve varoluş odağı olacaktır. Çokboyutlu kişilikte gizli ama zar zor farkedilen güçlerden yararlanılır ve

Böyle bir seçim yapıldığında kullanılır.

Psikolojik deneyim, bildiğinizden önemli ölçüde farklıdır, ancak yine de kendi psişenizde bunun ipuçları vardır. Burada kişilik, olayları tamamen farklı bir şekilde ve sizin bildiğiniz gibi zaman yapısına herhangi bir güven duymadan gruplamayı öğrenmelidir.

Bunda, başka hiçbir gerçeklikte olmadığı gibi, entelektüel ve sezgisel yetenekler nihayet birlikte o kadar iyi çalışır ki aralarında çok az fark vardır. Reenkarnasyonel varoluşa karar veren benlik, olası sistem içinde deneyimi seçen benlikle aynıdır. Bununla birlikte, sistem içindeki kişiliğin yapısı oldukça farklıdır. Aşina olduğunuz kişilik yapıları, sizin için mevcut olan birçok farkındalık formunun bir çeşididir.

Bu nedenle olası sistem, reenkarnasyon sistemi kadar karmaşıktır. Şimdi size tüm eylemlerin eşzamanlı olduğunu söyledim; bu nedenle, bir yandan iki sistemde aynı anda var olursunuz. Ancak, size kararların söz konusu olduğunu açıklamak ve bu olayları birbirinden ayırmak için onları bir dereceye kadar basitleştirmeliyim. Şöyle ifade edin: Bütün benliğin bir kısmı reenkarnasyon döngülerine odaklanır ve oradaki gelişmeleri yönetir. Diğer kısım ise olasılıklara odaklanır ve oradaki gelişmeleri ele alır.

(Elbette, reenkarnasyon döngüsünün olmadığı bir olası sistem ve hiçbir olasılığın

olmadığı bir reenkarnasyon döngüsü vardır.) Kişiliğin açıklığı ve esnekliği çok önemlidir. Varoluşların kapıları açılabilir ve kişilik onları görmeyi reddedebilir.

Öte yandan, tüm olası varoluş açıktır ve bilinç, bu anlamda hiçbir şeyin olmadığı bir kapı yapabilir. Bu seçim ve karar döneminde, alternatifleri işaret eden ve varoluşun doğasını açıklayan rehberler ve öğretmenler vardır. Tüm kişilikler aynı gelişim düzeyinde değildir. Bu nedenle, "alt" seviyelerde ileri düzey öğretmenler ve öğretmenler vardır.

Ama bu bir kafa karışıklığı değil, büyük bir aydınlanma ve inanılmaz bir meydan okuma zamanıdır. Bu kitapta daha sonra, bu bölümde söylenmemiş bazı şeyleri anlamanıza yardımcı olacak tanrı kavramıyla ilgili materyaller olacak.

Şimdi yeniden birleştirmeyi, "karıştırma ya da eşleştirmeyi" seçenler için, hemen geçmiş yaşamdan olayları - örneğin yeni yollarla denemek için, dersler de verilmelidir. Bu vakaların çoğunda, daha önce bahsedilen mükemmeliyetçi özelliklerle birlikte ciddi bir sorun ve belirli bir katılık vardır.

Dünya yılları tekrar yaşanacak, ama mutlaka süreklilik içinde değil. Olaylar, kişinin istediği şekilde kullanılabilir; değiştirilmiş, kontrast için olduğu gibi oynatılmış; Belki de bir aktörün, üzerinde çalışmak için tekrar ortaya çıktığı eski bir filmi oynaması gibi. Ancak bu durumda elbette oyuncu yaklaşımını veya sonunu değiştirebilir. O yıllarda yaşanan olaylarla tam bir özgürlüğe sahiptir.

Bununla birlikte, birkaç çağdaş olaya birlikte katılmadıkça, diğer aktörler düşünce biçimleridir.

Bu koşullar altında, kişilik elbette olayları bilinçli olarak manipüle eder ve çeşitli etkileri inceler. Talep edilen odak oldukça yoğundur.

Kendisine katılanların doğası anlatılır. Örneğin, onların düşünce biçimleri olduğunu ve kendisinin olduğunu fark eder; ama yine, düşünce formları belirli bir gerçekliğe ve bilince sahiptir. Onun istediği zaman ortalıkta dolaşabileceği karton oyuncular değiller. Dolayısıyla bunları dikkate almak zorundadır ve onlara karşı belli bir sorumluluğu vardır.

Bilinçte büyüyecekler ve farklı seviyelerde kendi gelişim çizgilerini sürdürecekler. Bir şekilde, hepimiz düşünce formlarıyız ve bu, tanrı kavramıyla ilgili materyalde daha fazla açıklanacaktır. Bununla birlikte, eylem, bireysellik veya amaç için kendi inisiyatifimizden yoksun olduğumuzu kastetmediğimi anlayın - ve ayrıca burada, içten dışa doğru yaşadığınızı da unutmayın. O zaman belki de ifade 'sizin için daha anlamlı' olacaktır.

Şimdi bu seçim zamanında tüm bu konular göz önünde bulundurulur ve Uygun hazırlıklar yapılır, ancak planlamanın kendisi tamamen deneyim ve gelişimin bir parçasıdır. Bu nedenle aradaki varoluş, seçilen dönem kadar önemlidir. Başka bir deyişle, varoluşunuzu planlamayı öğreniyorsunuz. Ayrıca bu dinlenme dönemlerinde tekrar tekrar ve belki de sadece arada yaşamlar sırasında tanıştığınız arkadaşlar ve tanıdıklar edinirsiniz.

Onlarla reenkarnasyon döngüleri sırasındaki deneyiminizi tartışabilirsiniz. Bunlar eski arkadaşlar gibi. Örneğin öğretmenlerin kendileri bir döngü içindedir. Daha gelişmiş olanlar, reenkarnasyon ve olasılık sistemleriyle zaten karşılaşmışlardır ve kendi deneyimlerinin "gelecekteki" doğasına kendileri karar vermektedirler. Ancak onların seçimleri sizin seçimleriniz değildir. Daha sonraki bir bölümde onlara açık olan diğer

bazı varoluş alemlerinden bahsedebilecek olsam da, burada bunlara dahil olmayacağız.

Seçim zamanı, bireyin fiziksel hayattan geçişi izleyen durum ve koşullara bağlıdır. Bazılarının gerçek durumu anlaması diğerlerinden daha uzun sürer.

Diğerleri, daha önce açıklandığı gibi, birçok engelleyici fikir ve sembolden arındırılmalıdır. Seçim zamanı sizin koşullarınıza göre hemen gerçekleşebilir veya eğitim devam ederken çok daha uzun bir süre için ertelenebilir. Seçim zamanının önündeki en büyük engeller, elbette, herhangi bir bireyin içinde barındırdığı hatalı fikirlerdir.

Cennet veya cehenneme inanmak, belirli koşullar altında eşit derecede dezavantajlı olabilir. Bazıları daha fazla çalışma, geliştirme ve meydan okuma fikrini kabul etmeyi reddedecek, bunun yerine geleneksel cennet durumlarının tek olasılık olduğuna inanacak. Varoluşun gelişmeyi gerektirdiğini ve böyle bir cennetin kısır, sıkıcı ve gerçekten de "ölümcül" olacağını kendi deneyimleriyle öğrenene kadar bir süre gerçekten böyle bir ortamda yaşayabilirler.

Sonra seçim zamanı için hazırlar. Başkaları, günahlarından dolayı cehenneme atılacaklarında ısrar edebilirler ve böyle bir inancın gücünden dolayı, bir süre gerçekten bu şartlarla karşılaşabilirler. Ancak her iki durumda da, her zaman müsait öğretmenler vardır. Bu yanlış inançlardan kurtulmaya çalışırlar.

Hades koşullarında, bireyler duyularına biraz daha çabuk gelirler. Kendi korkuları, kendi içlerinde yanıt veren salıvermeyi tetikler. Başka bir deyişle, ihtiyaçları, bilginin iç kapılarını daha hızlı açar. Bu nedenle, durumları genellikle cennet durumu kadar uzun sürmez.

Ancak her iki durum da seçim zamanını ve bir sonraki varoluşu erteler. Burada değinmek istediğim bir nokta var: Her durumda birey kendi deneyimini yaratır. Bunu kendim tekrar etme pahasına tekrar söylüyorum çünkü bu, tüm bilincin ve varoluşun temel bir gerçeğidir. Herhangi bir kişiliğin deneyime sahip olması gereken, fiziksel ölümden sonra ayrılmış özel "yerler" veya durumlar ya da koşullar yoktur.

Örneğin intiharlar, bir sınıf olarak kendilerine verilen belirli bir "ceza"ya sahip değildir ve durumları a priori olarak daha kötü değildir. Birey olarak muamele görürler. Bu hayatta karşılaşılmayan sorunlar, ancak başka bir hayatta karşılaşılacaktır. Ancak bu sadece intiharlar için geçerli değildir.

Bir intihar kendi ölümünü getirebilir, çünkü kendisi tarafından seçilen son derece spesifik terimler dışında herhangi bir varoluşu reddeder. Eğer durum buysa, o zaman elbette farklı öğrenmesi gerekecek. Ancak diğerleri, fiziksel sistem içindeyken deneyimlerini inkar etmeyi, fiziksel olarak hayattayken oldukça etkili bir şekilde intihar etmeyi seçerler.

Bir intihar eylemiyle bağlantılı koşullar ve bireyin içsel gerçekliği ve gerçekleşmesi de önemlidir. Bunu burada belirtiyorum çünkü birçok felsefe intiharların bir tür özel, neredeyse kindar bir kaderle karşılandığını öğretiyor ve durum böyle değil. Bununla birlikte, bir kişi, eylemin bilincini sonsuza dek yok edeceğine inanarak kendini öldürürse, bu yanlış fikir, ilerlemesini ciddi şekilde engelleyebilir, çünkü suçluluk tarafından daha da yoğunlaşacaktır.

Yine öğretmenler gerçek durumu açıklamaya hazırdır. Çeşitli terapiler kullanılır. Örneğin kişilik, karar vermeden önceki olaylara yönlendirilebilir. Daha sonra kişiliğin

kararı değiştirmesine izin verilir. Bir amnezi etkisi yaratılır, böylece intiharın kendisi unutulur. Ancak daha sonra birey, eylemle daha iyi yüzleşebildiği ve anlayabildiği zaman eylem hakkında bilgilendirilir.

Ancak bu koşulların da seçim zamanının önünde birer engel olduğu açıktır. Dünyevi kaygılara olan bir saplantının da aynı şekilde hareket ettiğini söylemeye gerek yok. Bu gibi durumlarda, kişilik genellikle algılama yeteneklerini ve enerjilerini fiziksel varoluşa odaklamakta ısrar edecektir. Bu, ölüm gerçeğini kabul etmenin psişik bir reddidir. Birey sizin terimlerinizle öldüğünü gayet iyi biliyor, ancak psişik ayrılığı tamamlamayı reddediyor.

Elbette ilgili kişilerin ölüm gerçeğini anlamadığı durumlar vardır. Bu, onu kabul etmeyi reddetme meselesi değil, bir algı eksikliği meselesidir. Bu durumda, böyle bir kişi aynı zamanda dünyevi kaygılara da saplanacak ve belki de kendi evinde veya çevresinde şaşkınlık içinde dolaşacaktır. Seçim zamanı elbette zorunlu olarak ertelenecektir.

Bu nedenle, fiziksel yaşamın mekaniği oldukça değişken olduğundan, geçiş mekaniği de oldukça değişkendir. Bahsettiğim engellerin çoğu, yalnızca ölümden sonra değil, kendi fiziksel varlığınız sırasında da ilerlemeyi engeller. Bu kesinlikle dikkate alınmalıdır. Cinsel özelliklerle aşırı güçlü bir özdeşleşme de ilerlemeyi engelleyebilir. Kişi kimliği erkek veya kadın kimliği açısından güçlü bir şekilde değerlendiriyorsa, böyle bir kişi reenkarnasyon varoluşlarında meydana gelen cinsel değişiklikler gerçeğini kabul etmeyi reddedebilir. Ancak bu tür bir cinsel kimlik, fiziksel yaşam boyunca kişilik gelişimini de engeller.

Genel olarak konuşursak, az önce bahsedilen konular engel teşkil etse de, her zaman istisnalar vardır. Saplantılı bir inanç olmayan cennete olan inanç, bir bireyin daha sonra sunulacak yeni açıklamaları kolayca kabul edeceği bir işlem temeli olarak yararlı bir çerçeve olarak kullanılabilir.

Yargılama zamanına inanmak bile birçok durumda faydalı bir çerçevedir, çünkü sizin koşullarınızda ceza verilmese de, kişi daha sonra bir tür ruhsal inceleme ve değerlendirmeye hazırlanır.

Gerçeğin kendi kendine yaratıldığını iyice anlayanlar en az zorluk çekeceklerdir. Rüya halinin mekaniğini anlamayı ve işlemeyi öğrenmiş olanlar büyük avantaja sahip olacaklardır. İblislere inanç, fiziksel varoluş sırasında olduğu gibi ölümden sonra da oldukça dezavantajlıdır. Sistematize edilmiş bir karşıtlık teolojisi de zararlıdır. Örneğin, tüm iyiliğin kötülükle dengelenmesi gerektiğine inanıyorsanız, kendinizi son derece sınırlayıcı ve içinde büyük işkence tohumlarını barındıran bir gerçeklik sistemine bağlarsınız.

Böyle bir sistemde iyilik bile şüpheli hale gelir, çünkü eşit bir kötülüğün onu takip ettiği görülür. Tanrı-şeytan, melekler-şeytanlar-hayvanlar ve melekler arasındaki uçurum- tüm bu çarpıtmalar birer engeldir. Gerçeklik sisteminizde şimdi büyük karşıtlıklar ve karşıt etkenler oluşturuyorsunuz. Bunlar realitenizde kök varsayımlar olarak çalışır.

Son derece yüzeyseldirler ve büyük ölçüde yanlış kullanılan entelektüel yeteneklerin sonucudurlar. Sezgilerin kesin olarak bildiğini tek başına akıl anlayamaz. Akıl, kendi fiziksel varoluşu çerçevesinde anlamlandırmaya çalışırken, bu karşıt unsurları

kurmuştur. Akıl, "Eğer iyilik varsa, kötülük de vardır" der, çünkü her şeyin düzgün paketler halinde açıklanmasını ister. Yukarısı varsa aşağısı da olmalıdır. Denge olmalı. Bununla birlikte, içsel benlik, çok daha geniş terimlerle, kötülüğün basitçe cehalet olduğunu, "yukarı" ve "aşağı"nın, böyle bir yön bilmeyen uzaya uygulanan düzgün terimler olduğunu anlar.

Bununla birlikte, bu tür karşıt güçlere güçlü bir inanç, son derece zararlıdır, çünkü gerçeklerin - içsel birlik ve birlik, karşılıklı bağlantılar ve işbirliği gerçeklerinin - anlaşılmasını engeller. Bu nedenle, bir inanç, bu tür karşıt faktörlere takıntılı bir inanç, belki de sadece ölümden sonra değil, herhangi bir varoluş sırasında en zararlı unsurdur.

Bu tür zıt faktörlerin birleştiği o uyum ve birlik duygusunu fiziksel yaşamda hiç yaşamamış bazı bireyler vardır. Bu tür bireylerin geçişi takiben geçmeleri gereken birçok aşamaları ve genellikle "önlerinde" birçok başka fiziksel yaşamları vardır.

Fiziksel varlığınızı bireysel ve toplu olarak oluştururken, seçim zamanından sonra, aynı genel deneyim türüne karar vermiş olan diğerlerine katılırsınız. Hazırlıklar yapılırken güçlü bir ortak girişim başlatılır. Bunlar seçilen varlığın türüne göre değişecektir. Bu nedenle genel kalıplar vardır. Hiçbir bireyin gerçekliği diğerininkiyle aynı değildir ve yine de genel gruplaşmalar vardır.

Basitçe, kötülüğe inanmadan iyiye inanmak size çok gerçekçi gelmeyebilir. Ancak bu inanç, hem fiziksel hayatta hem de sonrasında sahip olabileceğiniz en iyi sigorta türüdür.

Zihninizi öfkelendirebilir ve fiziksel duyularınızın kanıtı bunun doğru olmadığını haykırabilir, ancak kötülüğe inanmadan iyiye inanmak aslında son derece gerçekçidir, çünkü fiziksel hayatta vücudunuzu daha sağlıklı tutacak, sizi psikolojik olarak özgür tutacaktır. birçok korku ve zihinsel zorluğun üstesinden gelir ve size yeteneklerinizin gelişiminin daha iyi gerçekleştirilebileceği bir rahatlık ve kendiliğindenlik hissi verir. Ölümden sonra sizi cinlere, cehenneme ve cebri cezaya inanmaktan kurtarır. Gerçekliğin doğasını olduğu gibi anlamaya daha iyi hazırlanacaksınız. Kavramın gerçekten de aklınızı rahatsız ettiğini ve duyularınızın bunu inkar ettiğini anlıyorum. Yine de duyularınızın size doğru olmayan birçok şey söylediğini anlamalısınız;

Kötülüklere inanarak, elbette onları algılayacaksınız. Dünyanız sizi serbest bırakacak deneyi henüz denemedi. Hristiyanlık, bu ana gerçeğin - yani bildiğiniz gibi organize Hristiyanlığın - çarpıtılmasından başka bir şey değildi. Burada sadece orijinal ilkelerden bahsetmiyorum. Onlara neredeyse hiç şans verilmedi ve bunların bazılarını daha sonra kitapta tartışacağız.

Dünyanızı dönüştürecek deney, kendi realitenizi inançlarınızın doğasına göre yarattığınız ve tüm varoluşun kutsanmış olduğu ve onda kötülüğün bulunmadığı temel fikrine göre işleyecekti. Bu fikirler bireysel ve toplu olarak takip edilseydi, o zaman fiziksel duyularınızın kanıtları hiçbir çelişki bulamazdı. Dünyayı ve varlığı iyi olarak algılarlardı.

Bu denenmemiş bir deneydir ve bunlar fiziksel ölümden sonra öğrenmeniz gereken gerçeklerdir. Bazıları öldükten sonra bu gerçekleri anlayarak fiziksel varoluşa dönmeyi ve bunları açıklamayı seçer. Yüzyıllar boyunca bu böyle olmuştur. Fiziksel gerçeklikten kaynaklanan olasılıklar sisteminde de durum böyledir.

Kendi sisteminizle hiç bağlantılı olmayan, şu anda hayal ettiğinizden çok daha gelişmiş olasılık sistemleri var ve bunlarda sözünü ettiğim gerçekler iyi biliniyor. Onlarda bireyler, yaratıcı bir şekilde ve kasıtlı olarak gerçeklikler yaratırlar, bunu nasıl yapacaklarını bilirler ve bilincin yaratıcı yeteneklerinin dizginlerini tam olarak verirler.

Bunu, sisteminizle bağlantılı olmayan birçok ölüm sonrası durum olduğuna dikkat çekmek için burada belirtiyorum. Bu aradaki dönemde kapasitenizi öğrendiğinizde, ilerlemeye hazırsınız. Ancak aradaki dönemin kendisi birçok etkinlik boyutuna ve deneyim bölümlerine sahiptir. Gördüğünüz gibi, mümkün olduğunca basit bir şekilde ifade etmek gerekirse, herkes diğerlerini "tanımaz".

Ülkeler veya fiziksel bölünmeler yerine psikolojik durumlarınız var. Birindeki bireye, diğeri oldukça yabancı görünebilir. Bu geçiş durumlarındaki kişilerle yapılan birçok iletişimde, ortamlar aracılığıyla iletiler oldukça çelişkili görünebilir. "Ölü" deneyimi aynı değildir. Koşullar ve durumlar değişir. Kendi gerçekliğini açıklayan bir birey ancak bildiğini açıklayabilir. Yine, bu tür materyaller genellikle basit, düzgün cevaplar ve birbirini tamamlayan açıklamalar talep eden zekayı rahatsız eder.

Bu evrelerden "yaşayan" akrabalarla iletişim kuran bireylerin çoğu, henüz seçme zamanına gelmemiş ve eğitimlerini tamamlamamıştır.

Hala gerçekliği eski inançlarına göre algılıyor olabilirler. Hemen hemen tüm iletişimler, özellikle hemen önceki yaşamda bir ilişki bağı olduğunda, bu seviyeden gelir. Ancak bu düzeyde bile bu tür mesajlar bir amaca hizmet eder. İletişimciler, yaşayan akrabalarına varlığın devam ettiğini bildirebilir ve bunu yaşayanların anlayabileceği şekilde yapabilirler.

Çoğu zaman inançları hala aynı olduğu için, yaşayanlarla ilişki kurabilirler; şanslı durumlarda öğrendikleri gibi bilgilerini iletebilirler. Ancak yavaş yavaş kendi çıkarları değişir. İlişkileri yeni varoluşlarında üstlenirler.

Bu nedenle, seçim sırasında kişilik, kendisini başka bir varoluş için terk etmeye hazırlanmaktadır. Sizin zamanınız açısından bu ara dönem yüzyıllarca sürebilir. Sadece birkaç yıl sürebilir. Yine, ancak, istisnalar vardır. Bir kişiliğin çok hızlı bir şekilde başka bir fiziksel hayata, belki de birkaç saat içinde geçtiği durumlar vardır. Bu genellikle talihsiz bir durumdur ve fiziksel yaşama dönmek için takıntılı bir istekten kaynaklanır.

Bununla birlikte, böylesine hızlı bir dönüş, büyük bir amaçla görevlendirilmiş, eski bir fiziksel bedeni hiçe sayan veya bir kenara atan ve halihazırda önemli ve gerekli bir projeyi bitirmek için neredeyse anında yeni bir bedene yeniden doğan bir kişilik tarafından da alınabilir. başladı.

Burada eklemek istediğim bazı noktalar var. Son reenkarnasyon döngüsü, sizin terimlerinizle tamamlanırsa, seçim zamanı biraz daha karmaşıktır.

Her şeyden önce, artık gerçek kimliğinizin farkında olmadığınızı tekrar anlamalısınız. Bunun yerine şimdiki egonuzla özdeşleşirsiniz, bu yüzden ölümden sonraki yaşam açısından düşündüğünüzde gerçekten de bildiğiniz egonun gelecekteki yaşamını kastediyorsunuz. Reenkarnasyon döngüsünün sonunda, sizin, temel kimliğinizin, varlığınızın iç çekirdeğinin, reenkarnasyon kişiliklerinizin toplamından daha fazlası olduğunu oldukça iyi anlarsınız.

O zaman kişiliklerin buradaki benliğinizin bölümleri olduğunu söyleyebilirsiniz.

Aralarında rekabet yoktur. Hiçbir zaman gerçek bir bölünme olmadı, sadece içinde çeşitli roller oynadığınız, farklı yetenekler geliştirdiğiniz, yeni ve farklı şekillerde yaratmayı öğrendiğiniz görünüşte bir bölünme oldu. Bu reenkarnasyonal kişilikler gelişmeye devam ediyor, ancak aynı zamanda ana kimliklerinin de size ait olduğunu anlıyorlar.

Döngü bittiğinde, bu nedenle, geçmiş yaşamlarınız hakkında eksiksiz bilgi sahibi olursunuz. Bilgi, deneyim ve yetenekler parmaklarınızın ucunda. Bu sadece, çok boyutlu realitenizi pratik terimlerle anladığınız anlamına gelir. Çok boyutlu kelimesini sık sık kullandım ve görüyorsunuz ki, kelimenin tam anlamıyla demek istiyorum, çünkü realiteniz sadece reenkarnasyon varoluşları açısından değil, aynı zamanda daha önce bahsedilen olası realitelerde de var.

Bu nedenle, seçim zamanı geldiğinde, mevcut seçenekler, hala reenkarne olması gereken kişiliklere sunulan veya mümkün olanlardan çok daha çeşitlidir. Eğiliminiz ve yetenekleriniz varsa her zaman öğretme fırsatı vardır, ancak çok boyutlu öğretim, şu anda bildiğiniz öğretimden çok farklıdır ve sıkı bir eğitim gerektirir.

Böyle bir öğretmen, sizin terimlerinizle aynı anda bir varlığın çeşitli kısımlarını öğretebilmelidir. Örneğin, belirli bir varlığın 14. yüzyılda, MÖ 3'te, MS 260 yılında ve Atlantis zamanında reenkarnasyonları olduğunu varsayalım. Bir öğretmen aynı anda bu çeşitli kişiliklerle temas halinde olacak, onlarla anlayabilecekleri şekilde iletişim kuracaktır. Bu tür iletişim, bu dönemlerin temel varsayımları ve o zamanın genel felsefi ve bilimsel düşünce iklimi hakkında tam bir bilgi gerektirir.

Varlık birçok olası sistemi de araştırıyor olabilir ve bu kişiliklere de ulaşılması ve onlarla iletişim kurulması gerekir. Gerekli bilgi ve eğitim miktarı, böyle bir öğretim iletişimci-kariyerini son derece talepkar kılar, ancak mevcut kurslardan biridir. Bu tür bilgileri öğrenme süreci mutlaka öğretmenin gelişimine ve yeteneklerine katkıda bulunur. Hassas bir enerji manipülasyonu ve boyutlar arasında sürekli bir yolculuk gereklidir. Böyle bir seçim yapıldığında, her zaman pratik bir uzmanın liderliğinde eğitim hemen başlar. Meslek, bir meslek olduğu için, böyle bir öğretmeni daha önce var olduğunu bildiğinden başka gerçeklik alemlerine bile götürür.

Reenkarnasyonlarla tamamlanan ve farklı bir genel doğaya sahip diğerleri, bir yaratıcının mesleğine giden uzun yolculuğa başlayabilir. Çok farklı bir düzlemde, bu, kendi fiziksel realitenizdeki yaratıcı alanlardaki dahiler ile karşılaştırılabilir.

Boyalar, pigmentler, kelimeler, müzik notaları yerine yaratıcılar, mümkün olduğu kadar çok formda bilgi vererek, gerçekliğin boyutlarını denemeye başlarlar - ve fiziksel formları kastetmiyorum. Zaman diyeceğiniz şey, bir sanatçının pigmenti manipüle etmesi gibi manipüle edilir. Uzay dediğiniz şey farklı şekillerde bir araya toplanmıştır.

O halde sanat, zaman - örneğin - bir yapı olarak kullanılarak yaratılır. Senin terimlerinde zaman ve mekan karıştırılabilir. Çeşitli çağların güzellikleri, doğal güzellikler, tablolar ve binalar, hepsi bu yeni başlayanlar için öğrenme yöntemleri olarak yeniden yaratılıyor. Ana uğraşlarından biri, gerçekliğin mümkün olduğu kadar çok çeşitli boyutlarında kendisini etkileyen güzellik yaratmaktır.

Böyle bir çalışma, örneğin sisteminizde tek bir şey olarak algılanır, ancak aynı zamanda, belki tamamen farklı bir şekilde de olsa, olası gerçekliklerde de algılanır - çok boyutlu bir sanat, görüyorsunuz, o kadar özgür ve basit ki aynı anda ortaya çıkacaktı.

birçok gerçek.

Böyle bir sanatı kelimelerle anlatmak mümkün değil. Kavramın sözlü karşılığı yoktur. Bununla birlikte, bu yaratıcılar, aynı zamanda, kendileri için mevcut olan tüm gerçeklik seviyelerinde olanlara ilham vermekle de ilgilenirler. Örneğin, sisteminizdeki ilham genellikle bu tür yaratıcıların işidir.

Bu "sanat biçimleri" genellikle gerçekliğin doğasının sembolik temsilleridir. Onları algılayanların yeteneklerine göre çeşitli şekillerde yorumlanacaktır.

Sizin terimlerinizle, yaşayan dramalar olabilirler. Bununla birlikte, her zaman, herhangi bir gerçeklik sisteminden ayrı olarak var olan, ancak en azından birçokları tarafından kısmen algılanan psişik yapılar olacaktır. Bazıları sizin astral plan diyebileceğiniz yerde bulunur ve siz onları uyku halindeyken yaptığınız ziyaretlerde algılarsınız.

Diğerleri, siz yarı uykuda ve yarı uyanıkken veya diğer çözülme dönemlerinde geçici zihniniz tarafından anlık veya küçük parçalar halinde algılanır. Çok boyutlu sanatın çeşitli türleri vardır ve bu nedenle yaratıcıların çalıştığı birçok seviye vardır. Bütün İsa hikayesi böyle bir yaratımdı.

Şifacı olmayı seçenler de vardır ve elbette bu, bildiğiniz gibi şifadan çok daha fazlasını içerir. Bu şifacılar, varlığın bir parçası olan kişiliklere doğrudan yardım ederek, varlığın deneyiminin tüm seviyeleriyle çalışabilmelidir. Yine, bu, reenkarnasyon kalıpları yoluyla bir manipülasyonu ve burada yine büyük çeşitlilik içerir. Bir şifacı, çeşitli zorluklarla reenkarnasyonal benliklerle başlar. İlgili şifa her zaman psişik ve ruhsaldır ve bu şifacılar bildiğiniz şekliyle sisteminizdeki, şimdiki zamanınızda ve diğer sistemlerdeki her bir kişiliğe yardım etmeye hazırdır.

Daha geniş bir bağlamda ve daha fazla eğitimle, gelişmiş şifacılar çok sayıda kişiliğin ruhsal hastalıklarıyla uğraşırlar. Öğretmen, yaratıcı ve şifacı niteliklerini birleştirenler var. Diğerleri, özellikle kendi özelliklerine uygun gelişim çizgilerini seçerler.

Ancak bu bölümde bilincin sürekli varoluşunun veya gelişiminin amacını tartışmak istemiyorum. Sadece geniş ilerleme olanaklarının mümkün olduğunu açıklığa kavuşturmak ve her kişiliğin tam özgürlüğe sahip olduğu gerçeğini vurgulamak istiyorum.

Gerçekleşen bilinç gelişmeleri doğal nitelikler, doğal aşamalardır. Herhangi bir zorlama uygulanmamaktadır. Daha sonraki tüm gelişmeler, yetişkin çocuğun doğasında olduğu gibi, bildiğiniz kişiliğin doğasında vardır.

Şimdi, ölüm sonrası olayların bu açıklamaları, özellikle basit bir cennet ya da sonsuz dinlenme hikayesine alışmışsanız, çok karmaşık gelebilir. Ne yazık ki, kelimeler anlamanızı istediğim birçok temel şeyi tarif edemiyor. Ancak kendi içinizde sezgilerinizi salıverme ve içsel bilgiyi alma yeteneğine sahipsiniz.

Bu kitabı okurken, kelimeler kendi sezgisel yeteneklerinizi serbest bırakmak içindir. Onu okurken, kendi rüyalarınız size ek bilgiler verecek ve onlar için uyanıksanız, uyandığınızda zihninizde olacaktır. Bildiğiniz hayatın, cennetin hikayesi gibi basit bir sonu yoktur. Kendi realitenizi anlama, yeteneklerinizi daha da geliştirme ve Var Olan Her Şey'in bir parçası olarak kendi varoluşunuzun doğasını daha derinden hissetme özgürlüğü vardır.

BÖLÜM 12

REENKARNASYONEL İLİŞKİLER

Reenkarnasyonal varoluşlarınız boyunca bilincinizi, fikirlerinizi, algılarınızı, değerlerinizi genişletirsiniz. Kendi kendinize benimsediğiniz kısıtlamalardan kurtulursunuz ve sınırlayıcı anlayışlardan ve dogmalardan uzaklaşmayı öğrendikçe ruhsal olarak gelişirsiniz.

Bununla birlikte, öğrenme oranınız tamamen size bağlıdır. Sınırlı, dogmatik veya katı iyi ve kötü kavramları sizi geride tutabilir. Ruhsal ve ruhsal olarak esnek olmayı seçmezseniz, varoluşun doğasına ilişkin çok dar fikirler sizi birkaç yaşam boyunca takip edebilir.

Bu katı fikirler gerçekten de tasma görevi görebilir, böylece bağlı bir köpek yavrusu gibi çok küçük bir yarıçap etrafında daire çizmeye zorlanabilirsiniz. Bu gibi durumlarda, belki bir grup varoluş aracılığıyla, kendinizi iyi ve kötü fikirleriyle savaşırken, bir karışıklık, şüphe ve endişe çemberinde koşarken bulacaksınız.

Arkadaşlarınız ve tanıdıklarınız da aynı sorunlarla ilgilenecek, çünkü aynı kaygıları olanları kendinize çekeceksiniz. Bu nedenle, size tekrar söylüyorum, iyi ve kötü hakkındaki fikirlerinizin çoğu oldukça çarpıktır ve gerçekliğin doğasına dair sahip olduğunuz tüm anlayışları gölgeler.

Zihninizde bir suçluluk oluşturursanız, bu sizin için bir gerçektir ve onu çözmeniz gerekir. Ama birçoğunuz, yeterli bir nedeni olmayan suçluluklar kuruyorsunuz ve bu suçluluklarla sebepsiz yere kendinizi sırtınıza atıyorsunuz. Faaliyet boyutunuzda vahşi bir kötülük çeşitliliği var gibi görünüyor. Size söyleyeyim ki, bir kötülükten nefret eden, yalnızca bir başkasını yaratır.

Referans noktanızdan, tüm olayların yaratıcılığa yönelik olduğunu algılamanız veya kendi doğanızın kendiliğinden yaratıcılığına güvenmeniz genellikle zordur. Sisteminizde, öldürmek açıkça ahlaki bir suçtur, ancak ceza olarak başka birini öldürmek yalnızca asıl hatayı birleştirir. Kilise -isterseniz medeniyet- kuran çok iyi bilinen biri bir keresinde 'Saldırıya uğrarsanız diğer yanağınızı çevirin' demişti. temelde saldırganın sadece kendisine saldırdığını anlıyorsunuz.

O zaman özgürsünüz ve tepki iyi. Ancak bu anlayış olmadan diğer yanağınızı çevirir ve kırgınlık duyarsanız ya da sözde ahlaki üstünlük duygusuyla diğer yanağınızı

çevirirseniz, tepki yeterli olmaktan uzaktır.

Şimdi tüm bunlar, reenkarnasyon varoluşlarınızdaki ilişkilerinize uygulanabilir ve tabii ki aynı zamanda şu anki günlük deneyiminizle de oldukça ilgilidir. Başka bir kişiden nefret ederseniz, bu nefret sizi, nefretin sizi tüketmesine izin verdiğiniz kadar çok yaşam boyunca ona bağlayabilir. Bu varoluşta ve tüm diğerlerinde dikkatinizi yoğunlaştırdığınız nitelikleri kendinize çekersiniz. Size yapıldığını hissettiğiniz haksızlıklarla canlı bir şekilde ilgilenirseniz, bu tür deneyimleri daha fazla çekersiniz ve bu devam ederse, bir sonraki varoluşunuzda yansıtılacaktır. Yaşamlar arasında anlama ve tefekkür için "zaman" olduğu doğrudur.

Bu hayatta bu tür fırsatlardan yararlanmayanlar, çoğu zaman bittiğinde bunu yapmazlar. Bilinç genişleyecektir. Yaratacaktır. Bunu yapmak için kendini tersine çevirecektir. Sizin dışınızda sizi bu sorunları anlamaya ya da yüzleşmeye zorlayacak hiçbir şey yoktur.

O zaman, "Bu hayat sona erdiğinde, geriye dönüp deneyimlerime bakıp yollarımı düzelteceğim" demenin faydası yok. Bu, genç bir adamın "Yaşlanıp emekli olduğumda, şu anda geliştirmediğim tüm yeteneklerimi kullanacağım" demesine benziyor. Şimdi "sonraki" yaşamınız için zemin hazırlıyorsunuz. Bugün düşündüğünüz düşünceler bir şekilde bir sonraki varoluşunuzun dokusu haline gelecek. Sizi bilge yapacak, sizi anlayış ve şefkatle dolduracak, bilincinizi genişletecek sihirli kelimeler yoktur.

Düşünceleriniz ve günlük deneyimleriniz cevapları içerir. Bu hayattaki herhangi bir başarı, herhangi bir yetenek, geçmiş deneyimlerle işlenmiştir. Onlar senindir. Onları geliştirmek için çalıştın. Çevrenize, akrabalarınıza, arkadaşlarınıza, tanıdıklarınıza ve iş arkadaşlarınıza bakarsanız, nasıl bir insan olduğunuzu da görürsünüz, çünkü çok temel içsel benzerliklerle, onlar size çekilirken siz de onlara çekiliyorsunuz.

Ayda birkaç kez, gün içinde çeşitli zamanlarda beş dakika boyunca düşüncelerinizi incelerseniz, bir sonraki varoluşta şimdiye kadar kendiniz için düzenlediğiniz yaşam türü hakkında gerçekten doğru bir izlenim edineceksiniz. Keşfettiklerinizden memnun değilseniz, düşüncelerinizin ve duygularınızın doğasını değiştirmeye başlasanız iyi olur.

Bu kitapta daha sonra göreceğiniz gibi, bunu yapabilirsiniz. Her yaşamda daha önce tanıdığınız kişilerle tekrar karşılaşmanız gerektiğini söyleyen bir kural yoktur; ve yine de çekimin doğası gereği, durum genellikle böyledir.

Birçok nedenden dolayı mevcut ailenizde doğabilirsiniz. Ölümden sonra, geçmiş bir yaşamdan bir kişilikle duygusal olarak çok daha güçlü bir ilişki bulabilirsiniz. Örneğin evliyseniz ve eşinizle gerçek bir ilişkiniz yoksa, bunun yerine sizi bekleyen eski bir eş veya koca bulabilirsiniz.

Çoğu zaman çeşitli grupların üyeleri - askeri gruplar, kilise grupları, av grupları, daha sonra eski sorunları yeni yollarla çözecekleri başka bir yaşam biçiminde aile ilişkileri oluştururlar. Aileler, psişik aktivitenin gestaltları olarak düşünülmelidir; grubun hiçbir üyesinin farkında olamayacağı öznel bir kimliğe sahiptirler.

Ailelerin bilinçaltı amaçları vardır, ancak ailenin bireysel üyeleri bilinçli farkındalık olmadan bu amaçların peşinden gidebilirler. Bu tür gruplar, tabiri caizse, fiziksel varoluşlar arasında vaktinden önce kurulur. Çoğu zaman dört veya beş kişi kendilerine belirli bir meydan okuma belirler ve çeşitli üyelere oynamaları için farklı parçalar atar. O

zaman fiziksel bir varoluşta roller çözülecektir.

İçsel benlik, bu aile gestaltlarının gizli mekanizmalarının her zaman farkındadır. Duygusal bağlarla sıkı sıkıya bağlı olanlar, çoğu kez, birçok yaşam boyunca devam eden sıkı veya gevşek bağlı fiziksel ilişkilerde kalmayı tercih ederler. Bununla birlikte, yeni ilişkiler her zaman teşvik edilir, çünkü büyümüş reenkarnasyonlu "ailelere" sahip olabilirsiniz. Bunların çoğu, aslında iç gruplaşmaların tezahürleri olan fiziksel organizasyonlar oluşturur.

Daha önce katı doğru ve yanlış kavramlarından bahsetmiştim. Bu sorunu önlemenin tek bir yolu var. Yalnızca gerçek şefkat ve sevgi, iyinin doğasının anlaşılmasına yol açacaktır ve yalnızca bu nitelikler, kötülüğün hatalı ve çarpık kavramlarını ortadan kaldırmaya hizmet edecektir.

Basit gerçek şu ki, kötülük kavramına inandığınız sürece, bu sisteminizde bir gerçekliktir ve onu her zaman tezahür etmiş olarak bulacaksınız. Bu nedenle, ona olan inancınız son derece haklı görünecek. Bu kavramı sonraki nesillere, reenkarnasyonlara taşırsanız, onun gerçekliğine katkıda bulunursunuz.

Size anlatmaya çalıştığım şeye biraz ışık tutmaya çalışayım. Her şeyden önce, aşk her zaman özgürlüğü içerir. Bir adam seni sevdiğini söylese de özgürlüğünü reddederse, o zaman genellikle ondan nefret edersin. Yine de onun sözlerinden dolayı duyguda haklı hissetmiyorsunuz. Bu tür bir duygusal karışıklığın kendisi, çeşitli yaşamlar boyunca devam eden karışıklıklara yol açabilir.

Eğer kötülükten nefret ediyorsan, o zaman kelime anlayışına dikkat et. Nefret kısıtlayıcıdır. Algınızı daraltır. Gerçekten de tüm deneyimlerinizi gölgeleyen koyu renkli bir camdır. Nefret edecek daha çok şey bulacak ve nefret edilen unsurları kendi deneyiminize dahil edeceksiniz.

Örneğin, bir ebeveynden nefret ediyorsanız, o zaman herhangi bir ebeveynden nefret etmek oldukça kolay hale gelir, çünkü onların yüzlerinde ilk suçluyu görür ve yansıtırsınız. Sonraki yaşamlarda da bir aileye çekilip kendinizi aynı duygular içinde bulabilirsiniz, çünkü sorun duygulardır, onları ortaya çıkaran unsurlar değil.

Hastalıktan nefret ediyorsanız, kendinize hastalıklı bir yaşam sürebilirsiniz, çünkü nefret onu size çekmiştir. Sevgi, sağlık ve varoluş duygunuzu genişletirseniz, bu yaşamda ve diğerlerinde bu niteliklere doğru çekilirsiniz; çünkü onlar üzerinde yoğunlaştığınız şeylerdir. Savaştan nefret eden bir nesil barış getiremez. Barışı seven bir nesil barış getirecektir.

Herhangi bir nedenle, herhangi bir kişi için veya herhangi bir nedenle nefretle ölmek büyük bir dezavantajdır. Artık kişisel deneyiminizi daha faydalı şekillerde yeniden yaratmak ve dünyanızı değiştirmek için her türlü fırsatınız var.

Bir sonraki yaşamda, şimdi size ait olan tutumlarla çalışıyor olacaksınız. Şimdi içinizde nefret beslemekte ısrar ederseniz, bunu yapmaya devam etmeniz çok muhtemeldir. Öte yandan, şimdi kazanılan hakikat, sezgi, sevgi, neşe, yaratıcılık ve başarı kıvılcımları, şimdi olduğu gibi o zaman da sizin için çalışacaktır.

Onlar, görüyorsunuz, tek gerçek gerçekler. Onlar varoluşun tek gerçek temelleridir.

Ruburt'un bir zamanlar dediği gibi, bir fırtınadan nefret etmek ya da ona yumruk sallamak ve ona isim vermek aptallıktır. Bu tür etkinliklerde çocukları veya yerlileri düşünürseniz gülersiniz. Bir fırtınayı kişileştirmek ve ona bir iblis gibi davranmak, onun yıkıcı unsurlarına veya size yıkıcı görünen unsurlara odaklanmak işe yaramaz.

Biçim değişikliği yıkıcı değildir. Bir fırtınanın patlayıcı enerjisi son derece yaratıcıdır. Bilinç yok edilmez. Fırtına, yaratıcılığın bir parçasıdır. Siz ona kendi bakış açınızdan bakıyorsunuz ve yine de bir kişi yaratıcılığın bitmeyen döngüsünü fırtınanın içinde hissedecek ve bir diğeri onu şeytanın işi olarak kişileştirecek.

Tüm hayatınız boyunca, gördüğünüz gerçekliği kendi tarzınıza göre yorumlayacaksınız ve bu şekilde sizin üzerinizde ve dolayısıyla başkaları üzerinde etkisi olacaktır. Kelimenin tam anlamıyla nefret eden insan, hemen kendini şu şekilde kurar: Gerçekliğin doğasına kendi sınırlı anlayışına göre ön yargıda bulunur.

Şimdi reenkarnasyonla ilgili bu bölümde nefret konusunu vurguluyorum çünkü sonuçları çok feci olabilir. Nefret eden bir adam her zaman haklı olduğuna inanır. İyi olduğuna inandığı hiçbir şeyden nefret etmez. Bu nedenle, nefretinde adil olduğunu düşünür, ancak nefretin kendisi, yalnızca nefretin kendisinin yok edici olduğunu öğrenene kadar, yaşamı boyunca onu takip edecek çok güçlü bir iddia oluşturur.

Düzenleyici konuşmanızı bölmek benden uzak olsun. Neye konsantre olduğunuzu hatırlayın, biz de onu burada bırakacağız. Şimdi dikte etmeye devam edeceğiz.

Nefretten nefret ederek de kazanılacak bir şey olmadığını açıkça belirtmek isterim. Aynı tuzağa düşüyorsunuz.

İhtiyaç duyulan şey, canlılığın doğasına temel bir güven ve "kötülüğün" yaratıcılığa dönüşme şeklini algılayabilseniz de algılamasanız da, deneyimin tüm unsurlarının daha büyük bir iyilik için kullanıldığına olan inançtır. Sevdiğiniz şey aynı zamanda bu hayattaki ve diğerlerindeki deneyiminizin bir parçası olacaktır.

Hatırlanması gereken en önemli fikir, hiç kimsenin herhangi bir yaşamın deneyimini size yüklememesidir. Kendi duygu ve inançlarınıza göre sadakatle oluşturulur. Sevginin ve yaratıcılığın büyük gücü ve enerjisi, yalnızca varlığınızın gerçeğinde kendini gösterir. Bu çok sık unutulan bir gerçektir - bilinç ve varoluşun [birleşmesi] devam eder ve size çok yıkıcı görünen unsurları emer.

Nefret, ona inanırsan güçlüdür ve yine de hayattan nefret etsen de var olmaya devam edeceksin. Her biriniz, unuttuğunuz randevular aldınız. Onlar, tabiri caizse, siz bu varoluşta doğmadan önce imzalandılar. Çoğu durumda, edindiğiniz arkadaşlar, bu hayatta onlarla tanışmadan çok önce size yakındı.

Bu, şu anki tanışıklığınızdaki herkesin sizin tarafınızdan tanındığı anlamına gelmez ve kesinlikle tekrar tekrar çalınan sıkıcı bir plak anlamına gelmez, çünkü her karşılaşma kendi tarzında yenidir. Aileler hakkında söylediklerimi hatırlayarak, grup farklı deneyler denerken, kasaba ve köylerin de bu tür diğer kasaba ve köylerin eski sakinlerinden oluşabileceğini, yeni deneyimler ve arka planlarla aktarılmış olabileceğini fark edin.

Şimdi bazen, belirli bir kasabanın sakinlerinin, örneğin 1632'de küçük bir İrlanda köyünde yaşayanların yeniden doğmuş sakinleri olabileceği konusunda da farklılıklar vardır. Idaho'daki bir kasabaya nakledilebilirler.

Eski Dünya'dan Yeni'ye seyahat etmek isteyenler, yeni dünyada yeniden doğabilirler.

Ayrıca geçmiş yaşamlardan gelen yeteneklerin şimdiki kullanımınız için emrinizde olduğunu da hatırlamalısınız. Kendi ödüllerinizi toplarsınız. Bunlarla ilgili bilgiler size genellikle uyku halindeyken verilir ve bir tür gestalt rüyası vardır, bir kök rüya, geçmiş yaşamlarda birbirini tanıyanların şimdi iletişim kurdukları.

Bu tür rüyalarda, kişilerin daha sonra istedikleri gibi kullanabilecekleri genel kitlesel bilgiler verilir. Bir kasabanın grup üyeleri, örneğin, kaderine karar verirken, kalkınma için genel planlar yapılır. Bazı bireyler her zaman bir grubun parçası olarak doğmayı seçerler - başka bir deyişle, eski çağdaşlarıyla birlikte yeniden doğarlar, diğerleri ise bu tür çabaları küçümseyerek çok daha yalıtılmış konumlara dönerler.

Bu psikolojik bir duygu meselesidir. Bu durumda bazı kişiler daha rahat, daha kendinden emin ve başkalarıyla daha yeteneklidir. John Doe'nun anaokulu sınıfını lise boyunca takip ettiği bir benzetme düşünebilirsiniz. Bir reenkarnasyon durumunda, her zaman ortaklarla birlikte geri dönmeyi seçerdi. Bununla birlikte, diğerleri okuldan okula atlamayı, yalnız görünmeyi, nispeten konuşma, daha fazla özgürlükle, daha fazla zorlukla, ancak diğerleri tarafından seçilen rahatlatıcı güvenlik çerçevesi olmadan olmayı tercih ederler.

Her durumda birey, yalnızca birbirini izleyen her yaşamın, zamanının, çevresinin ve tarihsel tarihinin değil, aynı zamanda genel karakterinin ve başarı yöntemlerinin de yargıcıdır. Bu nedenle, ne kadar içsel benlik varsa, o kadar reenkarne olma yolu vardır ve her içsel benlik kendi karakteristik yöntemlerini seçecektir.

Her yaşamda içsel durumunuzu öğrenmek için dış ortamı kontrol etmeniz gerekir. Dış, içtekinin bir yansımasıdır.

İçsel benliğinizin doğasını anlamanız ve onu dışa vurmanız gerekiyor. Bu yapılırken, içsel benlik kendi doğasının ve yeteneklerinin daha çok farkına vardıkça dış koşullar daha iyiye doğru değişmelidir. Teorik olarak, o zaman, her yaşamda daha güçlü, daha sağlıklı, daha zengin ve daha akıllı olursunuz, ancak birçok nedenden dolayı bu şekilde çalışmaz. Daha önce de belirtildiği gibi, birçok kişilik, belirli belirli alanlarda gelişmeye odaklanarak ve belki de bir dizi yaşam için diğerlerini görmezden gelerek farklı türde deneyimler benimser.

Hiçbir bilinç aynı deneyimlere sahip değildir veya onları aynı şekilde yorumlamaz ve bu nedenle her birey reenkarnasyon fırsatlarını kendi yolunda kullanır. Örneğin cinsiyet değişiklikleri gereklidir. Bazı bireyler her yaşamda cinsiyetlerini değiştirir. Diğerlerinin bir dizi kadın yaşamı ve ardından bir dizi erkek yaşamı vardır ya da tam tersi, ancak tüm reenkarnasyon çerçevesi her iki cinsel deneyimi de içermelidir.

Yetenekler tek cinsiyetli bir çizgiyi izleyerek geliştirilemez. Annelik ve babalık deneyimleri olmalı. Günlük varoluşunuzu ve bildiğiniz hayatı oluşturduğunuzu fark ettiğiniz noktaya geldiğinizde, kendi zihinsel ve psişik kalıplarınızı değiştirmeye başlayabilir ve dolayısıyla günlük çevrenizi değiştirebilirsiniz.

Ancak bu idrak, içsel benliğin yeteneklerine ilişkin derin bir sezgisel bilgi ile el ele gitmelidir. Bu iki faktör birlikte sizi geçmiş yaşamlarda ortaya çıkan zorluklardan kurtarabilir. Varlığınızın tüm yapısı bu farkındalıklarla değişmeye başlayacak ve ruhsal ve psişik büyümenin hızlanması gelişecektir.

Mevcut ilişkilerinizde, tutumlarınızda ve deneyimlerinizde içsel bir mantık vardır.

Örneğin, bir yaşamda kadınlardan nefret ettiyseniz, sonraki yaşamda çok iyi bir kadın olabilirsiniz. Kadınlık deneyimiyle ancak bu şekilde ilişki kurabilir ve sonra bir kadın olarak geçmişte kadınlara karşı sahip olduğunuz tavırlarla yüzleşebilirsiniz.

Hastalara karşı hiç sempatiniz yoksa, o zaman yine kendi seçtiğiniz ciddi bir hastalıkla doğabilir ve kendinizi bir zamanlar size ait olan tavırlarla karşı karşıya bulabilirsiniz. Bununla birlikte, böyle bir varoluş genellikle başka sorunları da içerecektir. Hiçbir varoluş yalnızca bir nedenle seçilmez, aynı zamanda birçok başka psikolojik deneyime de hizmet eder.

Örneğin, kronik olarak hasta bir yaşam, sağlıklı bir yaşamda göz ardı ettiğiniz daha derin yetenekleri kullanmanızı sağlayan bir disiplin ölçüsü olabilir. Örneğin, tamamen mutlu bir yaşam, yüzeyde muhteşem görünebilir, ancak aynı zamanda temelde sığ olabilir ve kişiliği geliştirmek için çok az şey yapabilir.

Bununla birlikte, gerçekten mutlu varoluş, kendiliğinden bilgeliği ve ruhsal sevinci içerecek olan, derinden tatmin edici bir varoluştur. Başka bir deyişle, ıstırabın mutlaka ruhsal doyuma yol açtığını ya da tüm hastalıkların böyle bir amaç için kabul edildiğini veya seçildiğini söylemiyorum, çünkü durum böyle değil.

Hastalık genellikle cehalet ve tembel zihinsel alışkanlıkların sonucudur. Ancak böyle bir disiplin, diğer özelliklerden dolayı kendilerine karşı güçlü önlemler alması gereken bazı kişilikler tarafından benimsenebilir. Yaşamlardaki ilişkilerin genel bir kalıbı vardır ve yine de bu, aynı sınırlı ve tanıdık sayıda arkadaş ve tanıdıkla çeşitli varoluşlarda seyahat ettiğiniz, yalnızca yüz veya kostüm değiştiren oyuncular gibi değiştirilmiş olduğunuz anlamına gelmez.

Bireylerden oluşan gruplar, çeşitli yaşamlarda belirli amaçlar için bir araya gelirler, ayrılırlar ve farklı bir zaman veya yerde tekrar bir araya gelebilirler veya gelmeyebilirler. Yine, ancak, katı bir kural yoktur. Bazı aileler atalarının tam anlamıyla reenkarnasyonlarıdır, ancak bu hiçbir şekilde genel durum değildir. Derin ilişkiler öyle ya da böyle devam edecek. Diğerleri basitçe kaybolacak.

Belirtmek istediğim nokta, gelişme ve bilgi fırsatının şu anda, bu hayatta her zaman olduğu gibi mevcut olduğudur. Şimdi gelişme için günlük fırsatları görmezden gelirseniz, kimse sizi ölümden sonra veya yaşamlar arasında daha büyük yetenekleri kabul etmeye ve kullanmaya zorlayamaz. Öğretmenler ölüm sonrası deneyimde oradalar, ama şimdi burada sizin varlığınızda da öğretmenler var.

Bazı aileler, belirli bir yaşamda, geçmişteki büyük çekim veya aşk nedeniyle değil, tam tersi nedenle bir araya gelirler. O halde, aileler, geçmişte birbirlerinden hoşlanmayan ve ortak bir amaç için birlikte çalışacakları, birbirlerini daha iyi anlamayı öğrenecekleri ve sorunları farklı bir biçimde çözecekleri yakın bir ilişki içinde bir araya gelen bireylerden oluşabilir. bağlam.

Ortaklaşa, her neslin kendi amacı vardır. Bu - içsel bilgiyi mükemmelleştirmek ve onu mümkün olduğunca sadık bir şekilde dünyanın dışına doğru somutlaştırmak. Yüzyıllar boyunca değişen fiziksel manzara, bildiğiniz gibi, çeşitli çağlar boyunca dünya içinde yaşamış bireylerin zihinlerinde titreşen içsel görüntüleri temsil eder.

Kendi geçmiş yaşamlarınız hakkında bilgi edinmenize gerek yoktur, ancak bu sefer doğduğunuz koşulları sizin seçtiğinizi anlamanız faydalı olabilir.

Şimdi kendi hayatınızı dikkatlice incelerseniz, kendinize koyduğunuz zorluklar ortaya çıkacaktır. Bunu yapmak kolay değildir, ancak her bireyin kavrayışı içindedir. Kendinizi nefretten kurtarırsanız, gelecekte bu tür ilişkilerden veya nefrete dayalı deneyimlerden de otomatik olarak kurtulursunuz.

Reenkarnasyon geçmişinizi bilmek ama şimdiki benliğinizin gerçek doğasını bilmemek işe yaramaz. “Bu, geçmiş yaşamda yaptığım bir şey yüzünden” diyerek mevcut koşulları haklı çıkaramaz veya rasyonelleştiremezsiniz, çünkü şimdi içinizde olumsuz etkileri değiştirme yeteneği vardır. Belirli bir nedenle yaşamınıza olumsuz etkiler getirmiş olabilirsiniz, ancak bunun nedeni her zaman anlamakla ilgilidir ve anlayış bu etkileri ortadan kaldırır.

"Yoksullar sadece yoksulluğu seçtikleri için yoksuldurlar ve bu nedenle benim onlara yardım etmem gerekmiyor" diyemezsiniz. Bu tutum, bir sonraki deneyimde size kolayca yoksulluğu çekebilir.

Her birey reenkarnasyon döngüsünün sonunda bile aynı başarı düzeyinde değildir. Bazıları, insan deneyiminde bir karşılığı olmayan belirli niteliklere sahiptir. Fiziksel varoluşun kendisi çeşitli bireyler üzerinde farklı bir etkiye sahiptir. Bazıları onu mükemmel bir ifade ve gelişme aracı buluyor. Buna uygundurlar. Kendilerini fiziksel yollarla ifade etme ve içsel duygularını sadakatle nesneleştirme becerisine sahiptirler. Başkaları bunu zor bulur, ancak yine de bu aynı bireyler diğer gerçeklik seviyelerinde çok daha iyisini yapabilirler.

Fiziksel gerçeklikte gelişen ve fiziksel olmayan diğer faaliyet alanlarına alışmakta zorluk çekebilen "dayanıklı ruhlar" vardır. Ancak tüm bu alanlarda derin ruhsal veya duygusal bağlamlar asla reddedilmez. Geçmiş yaşamlardan, bunu yapabilecek durumda olan çok yakın arkadaşlar, rüya halindeyken sıklıkla sizinle iletişim kurar ve siz farkında olmasanız da ilişkiler devam eder.

Bilinçsiz bir temelde, geçmişte tanıdığınız birinin fiziksel yaşamına doğduğunun farkındasınız. Rüyalarınızda tanıştığınız yabancılar, elbette, geçmiş yaşamlarda da tanıdığınız şu anda hayatta olan - çağdaşlar - insanlardır.

Ayrıca geçen ilişkiler, yapılan ve sonra bırakılan temaslar da var. Örneğin, herhangi bir yaşamdan bir eş, derin bir bağınız olan birini temsil edebilir veya olmayabilir ve yine, geçmiş bir yaşamdan oldukça belirsiz duygular nedeniyle biriyle evlenebilirsiniz ve temelli olmayan evli bir ilişki seçebilirsiniz. aşk üzerine, aşk ortaya çıksa da.

İkizler, tesadüfen, neredeyse her zaman, güçlü, bazen takıntılı bir yapıya sahip çok derin, kalıcı psişik ilişkiler içerir. Şimdi tek yumurta ikizlerinden bahsediyorum.

Reenkarnasyonel hedefler de büyük ölçüde değişir. Reenkarnasyonun kişilikler tarafından kullanılan bir araç olduğunu vurgulamak istiyorum. Her biri kendi yolunda kullanır. Bazıları kadın varlıklarından hoşlanır veya erkek yaşamlarına daha fazla düşkündür. Her ikisiyle de karşılaşılması gerekirken, çok çeşitli seçenekler ve etkinlikler var. Bazı kişilikler belirli yönlerde zorluklar yaşayacak ve diğer yönlerden görece kolaylıkla gelişecektir.

Zorluk ve koşullar seçildiği için önceden belirleme asla söz konusu değildir. Bazı problemler, örneğin birkaç varoluş için ertelenebilir. Bazı kişilikler, belki de bir dizi daha zorlu varoluşlar ve abartılı koşullar içinde, en güçlü sorunlarını çözmek ve onları aşmak

ister.

Daha sakin bir yapıya sahip diğerleri, sorunlarını birer birer ele alacaktır. Dinlenme süreleri de alınabilir ve bunlar oldukça terapötiktir. Örneğin, minimum sorunlu mükemmel, tatmin edici bir yaşam, ya yoğun bir mücadele yaşamının başlangıcı olarak ya da önceki zor bir yaşam için kendi kendine kabul edilen bir ödül olarak seçilebilir. Bununla birlikte, fiziksel ortamdan tamamen hoşlananlar, buna takıntılı olmadan gerçekten çok iyi yapıyorlar. Reenkarnasyonun "yasaları", bireysel kişilikler tarafından kendilerine uyacak şekilde uyarlanır.

BÖLÜM 13

REENKARNASYON, HAYALLER VE GİZLİ OLAN KENDİNDEN ERKEK VE KADIN

Daha önce de belirttiğim gibi, her insan hem erkek hem de kadın hayatı yaşar. Kural olarak, bunların bilinçli hafızası tutulmaz. Bireyin mevcut cinsiyetiyle aşırı özdeşleştirilmesini önlemek için, erkeğin içinde dişiliğin içsel bir kişileştirmesi bulunur. Dişiliğin erkekte bu kişileştirilmesi, Jung'un "anima" dediği şeyin gerçek anlamıdır.

Erkekteki anima, bu nedenle, içsel benliğin dahil olduğu önceki tüm kadın varoluşlarının psişik hafızası ve özdeşleşmesidir. İçinde mevcut erkeğin geçmiş kadın tarihlerinin bilgisini ve kişiliğin doğuştan sahip olduğu tüm kadın niteliklerinin sezgisel anlayışını içerir.

Dolayısıyla anima, erkeğin mevcut geçmiş, çevre ve eğitim yoluyla kendisine empoze edilen kültürel erkek özellikleriyle aşırı özdeşleşmesini engelleyen önemli bir güvencedir. Anima, yalnızca kişisel değil, aynı zamanda kitlesel uygarlaştırıcı bir etki olarak da hizmet eder, güçlü saldırgan eğilimleri yumuşatır ve aynı zamanda hem bir aile ilişkisinde kadınlarla iletişimde hem de sanat ve sözlü anlatım yoluyla uygulandığı için iletişimde bir köprü görevi görür.

Erkek genellikle kendini bir kadın olarak hayal eder. Bunu yaptığı özel yol, bir kadın olarak faaliyet gösterdiği kendi reenkarnasyon geçmişi hakkında ona çok şey söyleyebilir. Erkeklik ve dişilik açıkça zıt değil, eğilimleri birleştiriyor. Rahibe, anne, genç cadı, eş ve yaşlı bilge kadın - bu genel tipler arketiplerdir, çünkü bunlar sembolik olarak çeşitli kadın niteliklerini ve çeşitli çocukları temsil eden "kök unsurlar"dır. erkeklerin yaşadığı kadın hayatları.

Onlar da elbette dişiler tarafından yaşanmıştır. Bununla birlikte, kadınlara dişiliklerinin hatırlatılmasına gerek yoktur, ancak yine de mevcut cinsiyetleriyle aşırı özdeşleşmemeleri için Jung'un "animus" dediği veya kadının içindeki gizli erkek vardır.

Yine de bu, benliğin dahil olduğu erkek yaşamlarını temsil eder - genç çocuk, rahip, saldırgan 'orman adamı' ve bilge yaşlı adam. Bunlar, genel ve sembolik olarak erkeklerin yaşadığı geçmiş erkek yaşamlarını temsil eden tiplerdir. Bu nedenle kadınlar, bu tiplerin ortaya çıktığı veya kendilerinin erkek olarak göründükleri rüyaları inceleyerek, erkek olarak reenkarnasyon geçmişleri hakkında çok şey öğrenebilirler.

Anima ve animus denilen şey aracılığıyla, mevcut kişilikler, karşı cins olarak geçmiş varoluşlardan türetilen bilgi ve sezgileri ve arka planı kullanabilirler. Bazı durumlarda, örneğin, kadın aşırıya kaçabilir ve kadın özelliklerini abartabilir, bu durumda içindeki animus veya erkek yardımına gelir ve rüya deneyimlerini telafi eden erkeksi tepkilerle sonuçlanacak bir bilgi akışı getirir.

Aynısı, erkek özellikleri olduğuna inandığı şeylerle, her ne sebeple olursa olsun, aşırı özdeşleştiği zaman bir erkek için de geçerlidir. İçindeki anima veya kadın, onu telafi edici eylemler yapmaya teşvik edecek, sezgisel yeteneklerin artmasına neden olacak ve saldırganlığı dengelemek için yaratıcı bir unsur getirecektir.

İdeal olarak, bu operasyonlar, tek başına bırakıldığında, saldırganlığın her zaman yaratıcı bir şekilde kullanıldığı, gerçekten olabileceği ve olması gerektiği gibi, bireysel ve toplu bir denge ile sonuçlanacaktır.

Animus ve anima, elbette, psişik olarak oldukça yüklüdür, ancak bu psişik yükün ve içsel büyülenmenin kökeni, bu kişileştirilmiş diğer cinsiyet özellikleriyle oldukça meşru bir içsel özdeşleşmenin sonucudur.

Bununla birlikte, sadece psişede bir gerçekliğe sahip olmakla kalmazlar, aynı zamanda içsel benlik tarafından genetik olarak kodlanmış verilere gömülüdürler - geçmiş psişik olayların genetik bir hafızası - vücudu oluşturan hücrelerin genetik hafızasına aktarılır.

Yeni bir bedeni benimseyen her içsel benlik, ona ve onun tüm genetik yapısına dahil olduğu geçmiş fiziksel biçimlerin hafızasını empoze eder. Şimdi mevcut özellikler genellikle geçmiştekileri gölgede bırakıyor. Baskındırlar, ancak diğer özellikler örüntünün içine yerleştirilmiş olarak gizli ve mevcuttur. Bu nedenle, mevcut bedenin fiziksel kalıbı, benliğin geçmiş fiziksel biçimlerinin ve onların güçlü ve zayıf yönlerinin genetik bir hafızasıdır.

Bunu mümkün olduğunca basit bir şekilde ifade etmeye çalışacağım. Vücudun içinde şu anda görünmez katmanlar var, gördüğünüz en üst katman, elbette mevcut fiziksel formu temsil ediyor. Ancak bunun içinde, kişiliğe ait olan önceki fiziksel görüntüleri temsil eden görünmez katmanlar, "gölge", gizli katmanlar vardır.

Deyim yerindeyse askıda tutuluyorlar. Mevcut bedenin atomik yapısına elektromanyetik olarak bağlıdırlar. Sizin düşünce tarzınıza göre, odaklanmamış olacaklardır. Bununla birlikte, onlar psişik mirasınızın bir parçasıdır. Çoğu zaman, mevcut bir zayıflığı telafi etmeye yardımcı olmak için önceki bir vücudun geçmiş gücünü çağırabilirsiniz. Bu nedenle beden, bu yaşamda yalnızca biyolojik olarak kendi geçmiş durumunun hafızasını taşımakla kalmaz, onunla birlikte, hatta fiziksel olarak, kişiliğin önceki reenkarnasyonlarda oluşturduğu diğer bedenlerin hatıraları silinmez bir şekilde bulunur.

Anima ve animus, bu iç beden imgeleriyle yakından bağlantılıdır. Bu beden imgeleri psişik olarak oldukça yüklüdür ve aynı zamanda rüya durumunda da ortaya çıkar. Kendinizi mevcut fiziksel bedeninizle aşırı özdeşleştirmenizi önlemek için telafiler ve hatırlatıcılar olarak çalışırlar.

Tabii ki, hem erkek hem de kadın. Hasta olduğunuzda, rüya halindeyken, genellikle tamamen sağlıklı bir vücuda sahip başka biri gibi göründüğünüz deneyimler yaşarsınız.

Genellikle böyle bir rüya tedavi edicidir. Sağlığının anısıyla güç aldığınız, "yaşlı" bir reenkarnasyon bedeni yardımınıza geldi.

Reenkarnasyon deneyimleri benliğin çerçevesinin bir parçasıdır, yaşayan psişenin çok boyutlu gerçekliğinin bir yüzüdür. Bu nedenle, bu deneyimler yalnızca rüya durumunda değil, diğer etkinlik katmanlarında da yansıtılacaktır.

Şimdiki benliğin dokusu bu reenkarnasyonal "geçmişler" ile iç içe geçmiştir ve onlardan şimdiki benlik bilinçsizce kendi kişilik özellikleri, faaliyetleri ve içgörülerinden yararlanır. Genellikle geçmiş yaşam anıları yüzeye çıkar, ancak fantezi biçiminde göründükleri veya sanat eserlerine yansıtıldıkları için bu şekilde tanınmazlar.

Örneğin birçok tarihi eser yazarı, o dönemlerle ilgili doğrudan deneyimlerinden yola çıkarak yazıyor. Bu tür örnekler, mevcut benlik ile bilinçdışı arasında mükemmel bir çalışma ilişkisini temsil eder ve bu anıları, mevcut yaşamı zenginleştirecek şekilde yüzeye çıkarır. Çoğu zaman, durumun gerçek farkındalığı çoğu zaman neredeyse bilinçli hale gelir ve farkındalığın hemen altında birey kendi özgün malzemesinin kaynağını bilir.

Rüyalarda bu reenkarnasyon malzemesi aynı şekilde çok sık bir şekilde dramatik bir kalıba dökülür. Bütün bunların altında, anima ve animus birlikte çalışır, yine karşıtlar değil, harmanlayan özellikler. Elbette birlikte, fiziksel olduğu kadar psişik olarak da yaratıcılığın kaynağını temsil ediyorlar.

Anima, gerekli ilk "içselliği", derin düşünceli, ilgili, sezgisel, içe dönük özellikleri, yaratıcılığın geldiği içe odaklanmayı temsil eder.

"Pasif" kelimesi, anima'nın özelliklerini tanımlamak için yetersiz bir kelimedir, çünkü hareket eksikliğini akla getirir ve durum pek de böyle değildir. Anima'nın kendisine göre hareket edilmesine izin verdiği doğrudur, ancak bunun arkasındaki güdü, son derece güçlü olan diğer güçlere uyum sağlama arzusu ve gerekliliğidir. Bu nedenle, sürüklenme arzusu, anima ile karşıt dinlenme arzusu kadar güçlüdür. Animus'un özellikleri, kişiliği dışa, fiziksel aktivitelere geri döndüren ve anima özelliklerinin güvence altına aldığı yaratıcılığın ürünlerini muzaffer bir şekilde tutan saldırgan itici gücü sağlar.

Bütün benlik açıkçası bu özelliklerin toplamıdır ve daha fazlası. Son enkarnasyondan sonra, fiziksel, cinsel yaratıcılığa artık ihtiyaç yoktur. Başka bir deyişle, fiziksel olarak çoğaltmanıza gerek yoktur. Basit bir ifadeyle, bütün benlik, gerçek kimliğin ortaya çıkabilmesi için ince bir şekilde birbirine ayarlanmış, harmanlanmış erkek ve dişi özellikleri içerir - çünkü bir grup özelliğin diğer grup üzerinde vurgulanması gerektiğinde, şu anki fiziksel durumunuzda olması gerektiği gibi olamaz. varoluş.

Sizin boyutunuzda ayrılığın benimsenmesinin birçok nedeni vardır. Sebepler, insanlığın gelişmek ve yeteneklerini kullanmak için seçtiği özel yolla ilgili olmalıdır; ve bu nokta hakkında söyleyecek daha çok şeyim olacak, ama bu bölüme ait değil.

Erkeğin anima'sının ya da gizli kadın benliğinin [onun] ilişkilerine yansıması oldukça doğaldır ve onun yalnızca onları daha iyi anlamasını değil, kendi diğer kadın varoluşlarıyla ilişki kurmasını da sağlar. Aynısı, kadının animusunu erkek akrabalar ve arkadaşlar üzerine yansıtması için de geçerlidir. Anima ve animusun gerçekliği, Jung'un varsaydığından çok daha derindir. Sembolik olarak konuşursak, ikisi birlikte çeşitli yetenekleri, arzuları ve özellikleriyle bütün benliği temsil eder.

Birlikte, uygarlığınızın yüzünün arkasında yalnızca bireysel olarak değil kültürel

olarak da faaliyet gösteren yerleşik, bilinçsiz bir dengeleyici faktör olarak hareket ederler.

Bildiğiniz gibi kişilik, anima ve animusun gerçek anlamı dikkate alınmadan anlaşılamaz. Reenkarnasyon modeli genellikle açık bir modeldir, çünkü içinde çeşitliliğe yer vardır. Her bir benliğin kendine has özellikleri vardır. Hayatlarını kurallara uygun gördüğü şekilde yaşayabilir. Kesintisiz bir dizi erkek ya da kadın varoluşu olabilir. Böyle bir seçimin bazı dezavantajları vardır.

Bununla birlikte, değişen enkarnasyonlarda cinsel gelişimi dikte eden hiçbir kural yoktur, ancak her iki cinsiyetle de deneyimin alınması ve çeşitli özelliklerin geliştirilmesi gerekir. Bu, eşit sayıda erkek ve kadın yaşamının yaşanması gerektiği anlamına gelmez. Örneğin bazıları, bir cinsiyet olarak gelişmeyi çok daha kolay buluyor ve zorluk yaşadıkları cinsiyet olarak deneyim için daha fazla fırsata ihtiyaç duyacaklar.

Bir dizi tek cinsiyetli yaşamın seçildiği bu durumlarda animus ve anima daha da önemli hale gelir. Animus ve anima için orijinal model, reenkarnasyonlardan önceki tüm benlikten gelir. Animus ve anima, ilk fiziksel yaşamla bireyin içine doğar ve kişiliğin temel birliğini hatırlatan bir içsel model olarak hizmet eder. Bu sembollerin ardındaki güçlü psişik yükün ve iletebilecekleri ve yansıtabilecekleri tanrısal kalitenin bir başka nedeni de burada.

Erkek, anima'yı arzular, çünkü o, derin bilinçaltına, bir yandan gizli yatan ve diğer yandan serbest kalma mücadelesi veren tüm benliğin diğer özelliklerini temsil eder. İkisi arasındaki gerilim, saldırganlığı yaratıcılıkla yumuşatmasına veya saldırganlığı yaratıcı bir şekilde kullanmasına yol açar.

Şimdi bu semboller ile insanlığın dahil olduğu mücadele arasında derin ilişkiler var. Bildiğiniz şekliyle bilinciniz, şu anki özel bilinciniz, belirli bir tür gerilimin getirdiği bir farkındalık ifadesidir, tüm benliğin gerçek bilinçaltından kaynaklanan belirli bir tür odaklanmadır.

Gerçek bilinçdışı bilinçdışı değildir. Bunun yerine, o kadar derinden ve anlatılamayacak kadar bilinçlidir ki, baloncuklar uçuşur. Bildiğiniz yaşam, bilinçli olduğu birçok alandan sadece biridir. Bilincinin her bir veçhesinde, bu özel bilinç-deneyimini diğerlerinden uzak tutmak için kelimenin tam anlamıyla muazzam güç ve denge korunmalıdır.

Gerçekliğiniz, daha yeni ortaya çıktığınız sonsuz olasılıklara geri dönmeyi önlemek için saldırgan niteliklerin, dışa doğru itici özelliklerin son derece gerekli olduğu belirli bir faaliyet alanında var olur. Yine de bu bilinçsiz olasılıklar yatağından gücünüzü, yaratıcılığınızı ve kendinize ait kırılgan ama güçlü bireysel bilinç türünü elde edersiniz.

İki cinsiyetli ayrım, bu en gerekli ancak görünüşte karşıt eğilimleri ayırıp dengeleyerek benimsendi. Yalnızca başlangıç bilincinin bu tür kontrollere ihtiyacı vardır. Bu nedenle, anima ve animus, zorunlu tamamlayıcı, ancak görünüşte karşıt eğilimleriyle derinden gömülüdür ve bunlar, insan bilincinizin tam doğasını korumada son derece önemlidir.

O halde, cinsiyetler arasında, fiziksel olanlardan çok daha derin nedenlere dayanan doğal bir gerilim de vardır. Gerilim, anima'dan kaynaklanan bilincinizin doğasından kaynaklanır, ancak devam etmesi animusun "saldırganlığına" bağlıdır. Birinin diğerine duyduğu hayranlığı, bütün benliğin içsel bilgisine yakışan, onun bir parçası olan

görünüşte zıt eğilimleri birleştirmeye ve yerine getirmeye çalışırken gerçek kimliği elde etmeye çalışan bir kişi olarak açıklamış oldum.

Reenkarnasyon döngüsünün sonunda, bütün benlik eskisinden çok daha gelişmiştir. Daha önce bilmediği bir gerçeklik boyutunda kendini fark etmiş ve deneyimlemiştir ve bunu yaparken de elbette varlığını artırmıştır. O halde mesele, bütün bir benliğin ikiye bölünmesi ve sonra basitçe kendisine dönmesi meselesi değildir.

Şimdi burada tartışılması gereken gebeliğin doğasıyla ilgili birçok konu var. Yine de, boşluk ve birçok varyasyon var. Genellikle hayatlar arasında çocuklarınızı önceden seçersiniz ve onlar sizi ebeveyn olarak seçerler.

Eğer bir erkek olarak doğacaksanız, o zaman anne, içinizdeki anima sembolünü harekete geçirmek için bir uyarıcı görevi görür, böylece kendi kadın yaşamlarınızın kalıbı bir sonraki varoluşunuzun bir parçası olur. Anneniz, eğer onu geçmişte tanımışsanız, doğumunuzda ikinizin birlikte olduğu diğer varoluşları içeren bir rüya patlaması görecektir.

Bunlar bilinçli olarak kaydedilmemiş bile olabilir, ancak çoğu durumda öyledir ve sonra unutulur. Kendi geçmiş erkek yaşamları, oğlu olarak sizinle ilişki kurmasına yardımcı olacaktır. Bazı durumlarda yeni anneler kendilerini oldukça agresif ve gergin hissedebilirler. Bu duygular bazen erkek oğlunun onda animusun harekete geçmesine neden olması ve bunun sonucunda saldırgan duyguların yüklenmesinden kaynaklanır.

Fetusu oluşturan atomların kendi bilinçleri vardır. Maddeden bağımsız olarak var olan uçucu farkındalık-bilinçler, yeteneklerine ve derecelerine göre maddeyi oluştururlar. Bu nedenle fetüsün kendi bilinci, onu oluşturan atomlardan oluşan basit bileşen bilinci vardır. Bu, reenkarne olan herhangi bir kişilik ona girmeden önce var olur. Maddenin bilinci her maddede mevcuttur - bir fetüs, bir kaya, bir ot, bir çivi.

Reenkarne olan kişilik, yeni cenine kendi eğilimlerine, arzularına ve özelliklerine göre, bazı yerleşik güvencelerle girer. Bununla birlikte, reenkarne olan kişiliğin, kendisi için hazırlanan yeni formu ya gebe kalma anında, fetüsün büyümesinin en erken aylarında, hatta doğum anında devralması gerektiğini söyleyen bir kural yoktur.

Süreç kademeli, bireysel ve diğer yaşamlardaki deneyimlerle belirlenir. Özellikle duygusal özelliklere bağlıdır - ille de son enkarne olan benliğe değil, bir grup geçmiş varoluşun bir sonucu olarak ortaya çıkan duygusal gerilimlere.

Çeşitli giriş yöntemleri benimsenmiştir. Ebeveynler ve müstakbel çocuk arasında güçlü bir ilişki varsa, o zaman onlara yeniden katılmak için aşırı derecede endişeliyse, kişilik gebe kalma noktasına girebilir. Ancak burada bile, öz farkındalığın büyük bölümleri yaşamlar arası boyutta işlemeye devam eder.

Başlangıçta, bu koşullar altında rahim durumu rüya gibidir, kişilik hala esas olarak yaşamlar arası varoluşa odaklanmıştır. Yavaş yavaş durum tersine döner, ta ki yaşamlar arası durumda net konsantrasyonu korumak daha zor hale gelene kadar.

Bu koşullarda, kişilik kendini gebe kalmaya bağladığında, ebeveynler ve çocuk arasında neredeyse istisnasız güçlü geçmiş yaşam bağlantıları vardır veya dünyevi duruma - ya belirli bir amaç için ya da çünkü reenkarne olan kişilik şu anda dünyevi varoluşa takıntılıdır. Bu mutlaka zararlı değildir. Kişilik, iyi bir fiziksel deneyime ihtiyaç duyduğunu, şu anda dünyaya yönelik olduğunu ve dünyevi atmosferi kendi

yeteneklerinin gelişimi için zengin bir boyut bulduğunu kolayca anlayabilir.

Bazı kişilikler, görünüşte daha az değerli olan güdülerin - örneğin açgözlülük veya kısmen çözülmemiş sorunlardan oluşan saplantılı bir arzunun - bir sonucu olarak gebe kalmaya çekilir. Hiçbir zaman dünyevi varoluşa tam olarak katılmayan diğer kişilikler, bir süre tam girişe engel olabilir ve o zaman bile her zaman bedenden belirli bir mesafede kalabilirler. Ölçeğin diğer ucunda, ölümden önce aynısı geçerlidir, bazı kişiler odaklarını fiziksel yaşamdan uzaklaştırarak beden bilincini kendi haline bırakırlar. Diğerleri son ana kadar vücutla kalır. Bebekliğin ilk günlerinde, her halükarda bedende kişiliğin sabit bir odağı yoktur.

Her durumda, size söylediğim gibi kararlar önceden alınmıştır. Bu nedenle reenkarne olan kişilik, beklediği gebeliğin ne zaman gerçekleştiğinin farkındadır. Ve o noktada girmeyi seçse de seçmese de, uzayda ve ette karşı konulmaz bir şekilde o zamana ve noktaya çekilir.

Bazen, gebe kalmadan çok önce, müstakbel çocuk olacak olan kişilik, her iki ebeveyn adayının da o çevresini ziyaret edecek ve yeniden çizilecektir. Bu oldukça doğal.

Bir birey, yaşamlar arasında, belirli olayların ille de değil, gelecekteki varoluşun parıltılarını görebilir, ancak yeni ilişkinin özünü deneyimleyebilir ve beklenti içinde kendisine koyduğu meydan okumayı hatırlatır. Bu terimlerle, geleceğin hayaletleri, evlerinizde geçmişin hayaletleri kadar gerçektir.

Doldurulmak üzere olan tamamen boş madde kabuklarına sahip değilsiniz, çünkü yeni kişilik özellikle gebe kaldıktan sonra ve daha sonra daha sık ve yoğun bir şekilde içinde ve çevresinde geziniyor. Bununla birlikte, doğum şokunun, genellikle kişiliği, tabiri caizse, fiziksel gerçekliğe çeken çeşitli sonuçları vardır.

Bundan önce, koşullar oldukça tekdüzedir. Beden bilinci, neredeyse otomatik olarak beslenir, güçlü tepkiler verir, ancak son derece kontrollü koşullar altında.

Doğumda, tüm bunlar aniden sona erer ve [yeni] uyaranlar, beden bilincinin o ana kadar deneyimlemediği bir hızla ortaya çıkar.

Büyük ölçüde dengeleyici bir faktöre ihtiyaç duyar. Daha önce beden bilinci, anne ile derin biyolojik ve telepatik özdeşleşme ile zenginleştirilmiş ve desteklenmiştir. Canlı hücrelerin iletişimi sandığınızdan çok daha derindir. Yalnızca beden bilinci söz konusu olduğunda, özdeşleşme doğumdan önce neredeyse tamamlanır.

Yeni kişilik girinceye kadar, fetüs kendisini annenin organizmasının bir parçası olarak görür. Bu destek doğumda aniden reddedilir. Yeni kişilik tam olarak daha erken girmediyse, yeni organizmayı stabilize etmek için genellikle doğumda bunu yapar. Başka bir deyişle, yeni organizmayı rahatlatır. Dolayısıyla yeni kişilik, bu boyuta ne zaman girdiğine göre değişen derecelerde doğum deneyimleyecektir.

Doğum anında girdiğinde oldukça bağımsızdır, girdiği formla henüz özdeşleşmez ve destekleyici rol oynar. Kişilik döllenme sırasında veya doğumdan bir süre önce girmişse, o zaman bir dereceye kadar beden bilinciyle, fetüsle özdeşleşmiştir. Algıyı yönlendirmeye çoktan başladı - her ne kadar bu şekilde yönlendirilmiş olsun ya da olmasın algı başladı - ve doğum şokunu dolaysız, doğrudan terimlerle yaşayacak.

O zaman kişilik ile doğum deneyimi arasında hiçbir mesafe olmayacak. Yeni girilen kişilik, bir bilinç olarak titrer, çünkü istikrarın gerçekleşmesinden önce bir süre vardır.

Çocuk, özellikle küçük çocuk, örneğin uyurken, kişilik genellikle bedeni terk eder. Yavaş yavaş, yaşamlar arası durumla özdeşleşme, neredeyse tam odak fiziksel bedende bulunana kadar azalır.

Belli ki bedenle diğerlerinden çok daha eksiksiz bir şekilde özdeşleşenler var. Genel olarak konuşursak, fiziksel gerçeklikte optimum bir odak noktası, süre ile hiçbir ilgisi olmayan bir yoğunlaşma dönemi vardır. Bir hafta veya otuz yıl sürebilir ve o andan itibaren azalmaya başlar ve fark edilmeden diğer gerçeklik katmanlarına kaymaya başlar.

Şimdi. Özellikle yaşamın çok erken döneminde ya da çok geç döneminde yaşanan bir kriz, kişiliğin bedenle özdeşleşmesini o kadar sarsabilir ki, kişi onu geçici olarak terk eder. Pek çok şeyden birini yapabilir. Beden bilinci de şoka uğramışsa, o kadar tamamen ayrılabilir ki, vücut komaya girer. Şok psikolojikse ve beden bilinci hala az çok normal çalışıyorsa, kişi daha önceki bir reenkarnasyon kişiliğine geri dönebilir.

Böyle bir durumda, bu sadece sıklıkla geçen bir gerilemedir. Burada yeniden animus ve anima ile ilgileniyoruz. Bir kişilik, bir erkek hayatında kötü bir iş çıkardığına inanırsa, kendisini iyi idare ettiği geçmiş bir kadın varoluşunun özelliklerini alarak anima'nın niteliklerini harekete geçirebilir. Resmi tersine çevirecek olursak, aynı şey bir kadının başına da gelebilir.

Öte yandan, kişilik, şimdiki cinsiyetiyle aşırı özdeşleştiğini ve bireyselliğinin derinden tehdit edildiğini fark ederse, o zaman tam tersi bir tabloyu da ön plana çıkarabilir ve geçmiş bir kişilikle yeniden özdeşleşecek kadar ileri gidebilir. karşı cinsten.

Kişiliğin vücut üzerindeki etkisi ilk yıllarda zayıftır ve güçlenir. Kişilik, kendi nedenleriyle, estetik açıdan hoş olmayan bir beden seçmeye karar verebilir. Onunla asla ilişki kurmayabilir ve varoluş aklındaki her ne amaçlara hizmet edecek olsa da, beden ve içindeki kişilik arasında her zaman temel bir algılanmış mesafe olacaktır.

Daha önce bahsedilenler, gebe kalma noktasına girenler, genellikle fiziksel varoluş için oldukça endişelidirler. Bu nedenle, daha tam olarak gelişecekler ve bireysel özelliklerini çok erken gösterecekler. Yeni bedene el koyuyorlar ve onu şimdiden biçimlendiriyorlar. Madde üzerindeki kontrol güçlüdür ve genellikle vücudun içinde kalırlar, ya ölümün hemen gerçekleştiği kazalarda ya da uykuda ya da hızla vuran bir hastalıkla ölürler. Kural olarak, maddenin manipülatörleridir.

Duygusaldırlar. Sorunlarını ani, bazen sabırsız, elle tutulur yollarla çözerler. Toprak malzemeleriyle iyi çalışırlar ve fikirlerini büyük bir güçle fiziksel terimlere dönüştürürler. Şehirler, anıtlar yaparlar. Onlar mimar. endişeliler

maddeyi şekillendirerek ve onu arzularına göre şekillendirerek.

Olarakbir kural, şimdi, doğum noktanıza kadar varoluş planınıza girmeyenler, bu belirli terimlerde daha az yetenekli manipülatörlerdir. Bunlar ortalama, eğer böyle bir terim kullanılabilirse, ortalama veya ortalamadır.

Şimdi yeni varoluşa, seçmiş olmalarına rağmen, mümkün olduğu kadar direnenler var. Bir dereceye kadar doğumda bulunmaları gerekir, ancak yine de doğan bebekle tam bir özdeşleşmeden kaçabilirler. Formun içinde ve çevresinde gezinirler, ancak isteksizce. Bu tür davranışların birçok nedeni vardır. Bazı kişilikler sadece hayatın ortasındaki varoluşu tercih ederler ve pratik uygulamalardan çok daha fazla problemlerin teorik

çözümü ile ilgilenirler. Diğerleri, fiziksel varoluşun ihtiyaçlarını düşündükleri kadar iyi karşılamadığını ve diğer gerçeklik ve varoluş alanlarında çok daha iyi ilerleyeceklerini keşfettiler.

Ancak kimileri kendi özelliklerinden dolayı kendi fiziksel varlıkları ile arasına belirli bir mesafe koymayı tercih ederler. Sembollerle çok daha fazla ilgileniyorlar. Dünyevi yaşama son derece deneysel olarak bakarlar. Neredeyse sarılık gözüyle yaklaşıyorlar, tabiri caizse. Maddeyi manipüle etmekten çok, fikirlerin madde içinde nasıl göründüğünü merak ederler.

Yine genel olarak konuşursak, fikirler, felsefeler ve somut olmayan gerçeklerle her zaman daha fazla evdedirler. Her zaman biraz ayrı düşünürler, vücut tipleri kas gelişimi eksikliği gösterir. Şairler ve sanatçılar, bu nitelikte olsalar da, aynı özelliklerin çoğuna sahip olmalarına rağmen, bir kural olarak, dünyevi varoluşun fiziksel değerlerini daha derinden takdir ederler.

Bu nedenle, bedene karşı tutum her zaman değişecektir. Çeşitli beden türleri seçilebilir, ancak yine de tüm benliğin genel tercihleri ve tüm benliğe öncülük edecek özellikler olacaktır, böylece genellikle yaşanan çeşitli yaşamlar hala kendi bireysel lezzetlerine sahip olacaktır.

Kişiliğin fiziksel bedene ne zaman girdiğinden nasıl ayrıldığını tartışmadan konuşmak neredeyse imkansızdır, çünkü tüm bunlar büyük ölçüde kişisel özelliklere ve fiziksel gerçekliğe yönelik tutumlara bağlıdır. Gelecekteki yaşamlarla ilgili kararlar, yalnızca yaşamlar arası koşullarda değil, herhangi bir yaşamdaki rüya durumlarında da verilebilir.

Örneğin, bir sonraki enkarnasyonunuz için koşullara şimdiden karar vermiş olabilirsiniz. Sizin şartlarınıza göre yeni anne-babanız şimdi bebek olabilir veya sizin zaman ölçeğinizde doğmamış olsa bile, düzenlemeler yine de yapılabilir.

BÖLÜM 14

BAŞLANGIÇ VE ÇOK BOYUTLU TANRI HİKAYELERİ

Herhangi bir bireyin mevcut yaşamı, fiziksel olarak kolayca erişilebilenlerin ötesindeki gizli boyutlardan yükselirken ve enerjisini ve gücünü bilinçsiz kaynaklardan aldığından, bildiğiniz gibi mevcut fiziksel evren de diğer boyutlardan yükselir. Onun kaynağı da öyle ve enerjisini daha derin gerçekliklerden alıyor.

Bildiğiniz gibi tarih, odaklandığınız tek bir ışığı temsil eder. Orada gördüğün olayları yorumluyorsun ve meydana gelebilecek olayları yorumunu onun parıltısına yansıtıyorsun. Konsantrasyonunuz o kadar mest oluyor ki, gerçekliğin doğasını merak ettiğinizde, sorunuzu otomatik olarak, fiziksel gerçeklik dediğiniz bu küçük titrek an ile sınırlandırıyorsunuz. Tanrı'nın veçheleri üzerinde düşündüğünüzde, düşünmeden o tek ışığın yaratıcısından söz ediyorsunuz. Bu ışık benzersizdir ve onun ne olduğunu gerçekten anlasaydınız, gerçek gerçekliğin doğasını gerçekten anlardınız.

Tarih, düşündüğünüz gibi, şu anda içine dalmış olduğunuz ince bir olasılık çizgisini temsil eder. Türünüzün tüm ömrünü veya fiziksel aktiviteler kataloğunu temsil etmez veya fiziksel yaratıkların, uygarlıklarının, savaşlarının, sevinçlerinin, teknolojilerinin veya zaferlerinin hikayesini anlatmaya başlamaz. Gerçeklik, şu anda tahmin edebileceğinizden veya kavrayabileceğinizden çok daha çeşitli, çok daha zengin ve anlatılmaz. Evrim, sizin düşündüğünüz ve bilim adamlarınız tarafından kategorize edildiği şekliyle, olası bir evrim çizgisinden başka bir şey değildir, yine şu anda içinde bulunduğunuz evrim çizgisini temsil eder.

Bu nedenle, tümü diğer olası fiziksel gerçeklik sistemleri içinde, meydana gelen ve meydana gelen ve meydana gelecek olan, eşit derecede geçerli, eşit derecede gerçek birçok başka evrimsel gelişme vardır. Mümkün olan çeşitli, sonsuz gelişme olasılıkları, asla gerçekliğin ince bir çerçevesi içinde ortaya çıkamaz.

Görkemli bir masumiyet ve coşkun bir gururla, bildiğiniz şekliyle evrim sisteminin tek olduğunu, fiziksel olarak başka bir sistemin olamayacağını hayal ediyorsunuz. Şimdi, bildiğiniz fiziksel realitenin içinde, diğer fiziksel realitelerin doğasına ilişkin ipuçları ve ipuçları var. Kendi fiziksel formlarınızda gizli, kullanılmayan, öne çıkmış olabilecek, ancak muhtemelen gelmemiş olan başka duyular vardır. Şimdi dünyevi gelişmelerden bahsediyorum, bu nedenle realiteler sizin bildiğiniz şekliyle dünyevi yönler hakkında kümelenmiştir.

Hiçbir evrim çizgisi ölü bir çizgi değildir. Bu nedenle, sisteminizde kaybolursa, bir başkasında ortaya çıkar. Yaşamın ve bilincin tüm olası materyalizasyonlarının bir günü vardır ve içinde gelişebilecekleri koşulları yaratırlar; ve onların günü, sizin terimlerinizle sonsuzdur.

Şimdi, bu bölümde esas olarak kendi gezegeniniz ve güneş sisteminizden bahsediyorum, fakat aynı şey fiziksel evreninizin tüm yönleri için de geçerlidir. O halde, fiziksel varoluşun yalnızca belirli, hassas bir şekilde dengelenmiş ama benzersiz bir bölümünün farkındasınız. Sizler yalnızca, belirli bir tür uzay ve zamana gömülü, etten ve kandan görüntüler oluşturan bedensel varlık yaratıkları değilsiniz; ayrıca, kendi gelişiminize, zenginleşmenize ve büyümenize son derece uygun olan gerçeklik boyutlarından doğan, olasılıkların belirli bir boyutundan yükselen yaratıklarsınız.

Henüz varlığın veya tüm benliğin doğasına ilişkin herhangi bir sezgisel anlayışınız varsa, bunun sizi belirli yeteneklerin, kavrayışların ve deneyimin gerçekleştirilebileceği ve içinde benzersiz bilincinizin bulunduğu bir konuma yerleştirdiğini göreceksiniz. yetiştirilebilir. En ufak bir deneyiminiz, bu çok boyutlu çevrede, fiziksel beynin kavrayabileceğinden çok daha fazla yankı uyandırır. Çünkü gerçekliğin sonsuz derecede küçük bir yönü gibi görünen şeyle yoğun bir şekilde meşgulseniz ve tamamen onun içine gömülü gibi görünürken, benliğin yalnızca en "yüzeysel" unsurları bu kadar büyülenir. Bu konuda "yüzey" terimini sevmiyorum,

Varlık, gerçek çok boyutlu benlik, tüm deneyimlerinin farkındadır ve bu bilgi, elbette sizin bildiğiniz fiziksel benlik de dahil olmak üzere, benliğin bu diğer kısımları için bir dereceye kadar mevcuttur. Benliğin bu çeşitli bölümleri aslında sonunda (sizin terimlerinize göre) tamamen farkında olacaktır. Dönem. Bu farkındalık, artık onların doğası gibi görünen şeyi otomatik olarak değiştirecek ve varoluşun çokluğuna katkıda bulunacaktır.

Bu nedenle, fiziksel verilerin baskın olduğu birçok olası gerçeklik sistemi vardır, ancak bu tür fiziksel olasılıklar sadece küçük bir kısmı temsil eder. Her biriniz fiziksel olmayan sistemlerde de varsınız ve daha önce en ufak bir düşüncenizin veya duygunuzun kendi varoluş alanınızdan başka birçok şekilde tezahür ettiğini açıkladım.

Bildiğiniz gibi, tüm kimliğinizin yalnızca bir kısmı "şu anda" size tanıdık geliyor. Bu nedenle, üstün bir varlık sorusunu düşündüğünüzde, sahip olduğunuz yeteneklere sahip, hayran olduğunuz niteliklere büyük önem veren bir erkek kişiliği hayal edersiniz. Bu hayali tanrı, bu nedenle, yüzyıllar boyunca, insanın kendi hakkındaki değişen fikirlerini yansıtarak değişti.

Tanrı, özellikle fiziksel hayatta kalma savaşında ihtiyaç duyulan arzu edilen özellikler olduğuna inanıldığında, zalim ve güçlü olarak görülüyordu. Bunları bir tanrı fikrine yansıttı çünkü onları kıskandı ve onlardan korktu. Tanrı fikrinizi, bu nedenle, kendi suretinizde kullandınız.

Akıl almaz derecede çok boyutlu bir gerçeklikte, eski Tanrı kavramları nispeten anlamsızdır. Üstün varlık terimi bile kendi içinde çarpıtıcıdır, çünkü doğal olarak insan doğasının niteliklerini ona yansıtırsınız. Size Tanrı'nın bir fikir olduğunu söyleseydim, ne demek istediğimi anlamazsınız, çünkü bir fikrin gerçekliğine sahip olduğu boyutları ya da onun yaratıp ilerletebileceği enerjiyi anlamıyorsunuz. Fikirlere, fiziksel nesnelere

inandığınız şekilde inanmıyorsunuz, bu yüzden size Tanrı'nın bir fikir olduğunu söylersem, bunu Tanrı'nın gerçek olmaktan daha az olduğu şeklinde yanlış yorumlayacaksınız - bulanık, gerçeklikten yoksun, amaçsız ve motive edici eylem.

Şimdi kendi fiziksel imajınız, kendinize dair fikrinizin maddenin özellikleri içinde gerçekleşmesidir. Kendi fikriniz olmadan, fiziksel imajınız olmazdı; yine de çoğu zaman farkında olduğunuz tek şey budur. Bu fikrin başlangıçtaki gücü ve enerjisi, imajınızı canlı tutar. O halde fikirler, sandığınızdan çok daha önemlidir. Kendi varoluşunuzun çok boyutlu olduğunu, sonsuz olasılıklar ortamında yaşadığınızı kabul etmeye çalışırsanız, o zaman "tanrı" kelimesinin ardındaki gerçekliğe ufak bir bakış atabilir ve bunun nedenini anlayabilirsiniz. kelimelerle bu kavramın gerçek bir anlayışını yakalamak neredeyse imkansızdır.

Bu nedenle Tanrı, her şeyden önce, tek bir fiziksel evrenin değil, sonsuz çeşitlilikteki olası varlıkların yaratıcısıdır, bilim adamlarınızın aşina olduğu fiziksel evrenin bu yönlerinden çok daha geniştir. O zaman bir oğlunu küçük bir gezegende yaşayıp ölmesi için göndermedi. O tüm olasılıkların bir siğili.

Anlatılan meseller ve başlangıç hikayeleri var. Bütün bunlar, bilgiyi mümkün olduğunca basit terimlerle aktarma girişimleriydi. Çoğu zaman, kendi gerçeklik sisteminizin dışında hiçbir anlamı olmayan sorulara cevaplar verildi.

Örneğin: Başlangıç yoktu ve bir son da olmayacak, ancak size başlangıçları ve bitişleri anlatan meseller verildi çünkü sizin çarpık zaman fikirlerinizle, başlangıçlar ve bitişler birbirinden ayrılamaz, geçerli olaylar gibi görünüyor. Dikkatinizin odağını fiziksel gerçeklikten uzaklaştırmayı öğrenirken ve bu nedenle diğer gerçekliklerin bazı küçük kanıtlarını deneyimledikçe, bilinciniz gerçek açıklamaları anlamanızı imkansız kılan eski fikirlere yapışacaktır. Çokboyutlu farkındalık rüyalarınızda sizin için mevcuttur, ancak, bazı trans durumlarında ve hatta gününüzü sürdürürken çoğu zaman sıradan bilincin altında bile.

Bu farkındalık, fiziksel duyu dünyanızdan ayrı olmayan ama onunla, içinde, aracılığıyla ve her şeyle ilgili olan çok boyutlu zenginlik ile kişisel deneyim sağlar. Fiziksel yaşamın gerçek olmadığını söylemek, gerçekliğin tüm görünüşe yayıldığını ve tüm görünüşlerin bir siğil olduğunu inkar etmektir. Aynı şekilde, Tanrı fiziksel gerçeklikten ayrı veya ayrı olarak var olmaz, ancak onun içinde ve onun bir siğili olarak, içinde var olduğu gibi ve diğer tüm varoluş sistemlerinin bir siğili olarak var olur.

Mesih figürünüz, sembolik olarak Tanrı ve onun ilişkileri hakkındaki fikrinizi temsil eder. Tarihleri birbirine karışmış üç ayrı birey vardı ve bunlar topluca Mesih olarak bilinir hale geldi - bu nedenle kayıtlarınızda birçok tutarsızlık var. Bunların hepsi erkekti çünkü gelişiminizden birinde, kadın bir muadili kabul etmezdiniz.

Bu bireyler tek bir varlığın siğilleriydi. Tanrı'yı bir baba olarak tasavvur edemezdiniz. İnsan terimleri dışında bir tanrı hayal etmek asla aklınıza gelmezdi. Toprak bileşenleri. Bu üç figür, büyük bir gücün yoğunlaştırılmış enerjisi tarafından yönlendirilen, oldukça sembolik bir drama hazırladı.

Ancak olaylar kaydedildiği şekliyle tarihte meydana gelmemiştir. İsa'nın çarmıha gerilmesi psişik bir olaydı, ancak fiziksel bir olay değildi. Neredeyse hayal bile edilemeyecek büyüklükte fikirler oynandı.

Örneğin Yahuda senin şartlarında bir erkek değildi. O - diğer tüm öğrenciler gibi - Mesih kişiliği tarafından oluşturulan kutsanmış, yaratılmış bir "parça kişilik" idi. Kendine ihanet edeni temsil etti. Her bireyin kişiliğinin, kavrayışlı bir şekilde fiziksel gerçekliğe odaklanan ve açgözlülükten dolayı içsel benliği inkar eden bir bölümünü dramatize etti.

On iki kişilik niteliklerin her biri bir bireye aitti ve sizin de bildiğiniz gibi Mesih içsel benliği temsil ediyordu. Bu nedenle, on iki artı bildiğiniz gibi Mesih (üçten oluşan bir figür), bireysel bir dünyevi kişiliği - içsel benliği - ve bencil benlikle bağlantılı on iki ana özelliği temsil ediyordu. Mesih'in havariler tarafından çevrelenmesi gibi, içsel benlik, her biri bir yanda günlük gerçekliğe doğru dışarı doğru çekilen ve yine de içsel benliğin yörüngesinde dönen bu fiziksel yönelimli özelliklerle çevrilidir.

Bu nedenle, tüm dünyevi özellikleriniz içsel doğanızdan çıktığı için, öğrencilere içsel benlik tarafından fiziksel gerçeklik verildi. Bu canlı bir meseldi, aranızda ete kemiğe büründü - sizin için hazırlanmış, anlayabileceğiniz terimlerle ifade edilmiş kozmik bir oyun.

Arkasındaki tüm fikirler kişileştirildiği için dersler sadeleştirildi. Terimi bağışlarsanız, bu evrenin kendi köşenizde oynanan yerel bir ahlak oyunu gibiydi. Bu, önceden sandığınızdan daha az gerçek olduğu anlamına gelmez. Aslında, ne olduğunun sonuçları

Burada söylenenler, tanrılığın daha güçlü yönlerini açıkça ima etmelidir.

Üç Mesih kişiliği gezegeninizde doğdu ve gerçekten aranızda beden oldu. Bunların hiçbiri çarmıha gerilmedi. On iki öğrenci, bu üç kişiliğin enerjilerinden - onların birleşik enerjilerinden - maddeleşmelerdi. Bununla birlikte, o zaman onlara tamamen bireysellik bahşedilmişti, ancak onların asıl görevi, tüm insanların doğasında bulunan belirli yetenekleri kendi içlerinde açıkça ortaya koymaktı.

Aynı tür dramalar farklı şekillerde verilmiştir ve drama her zaman farklı olsa da her zaman aynıdır. Bu, her realite sisteminde bir Mesih'in ortaya çıktığı anlamına gelmez. Bu, Tanrı fikrinin, her sistemde yaşayanların anlayabileceği şekilde tezahür ettiği anlamına gelir.

Bu tiyatro varlığını sürdürüyor. Örneğin, geçmişinize ait değildir. Onu oraya sadece sen yerleştirdin. Bu her zaman tekrarlanacağı anlamına gelmez. Öyleyse drama anlamsız olmaktan uzaktı ve sizin terimlerinizle Mesih'in ruhu meşru. Algılamayı seçtiğiniz olası Tanrı dramasıdır. Algılanan başkaları vardı, ama sizin tarafınızdan değil ve şu anda var olan bu tür başka dramalar var.

Çarmıha Gerilme fiziksel olarak gerçekleşmiş olsun ya da olmasın, psişik bir olaydı ve dramla bağlantılı diğer tüm olaylar gibi var.

Birçoğu fizikseldi ama bazıları değildi. Psişik olay, aşikar olduğu gibi, dünyanızı fiziksel olanı kadar etkiledi. Bütün dram, insanlığın ihtiyacının bir sonucu olarak meydana geldi. O, bu ihtiyacın bir sonucu olarak yaratıldı, ondan büyüdü, ama sizin realite sisteminizden kaynaklanmadı.

Diğer dinler, fikirlerin çeşitli kültürler tarafından anlaşılabilir bir şekilde canlandırıldığı farklı dramalara dayanıyordu. Ne yazık ki, dramalar arasındaki farklılıklar çoğu zaman yanlış anlaşılmalara neden oldu ve bunlar savaşlar için bahane olarak kullanıldı. Bu dramalar ayrıca rüya halinde özel olarak işlenir. Tanrı

kişileştirilmiş figürler insana önce rüya halinde tanıtılmış, daha sonra yol hazırlanmıştır.

İnsanlar, vizyonlarda ve ilhamlarda, Mesih dramının oynanacağını biliyorlardı ve bu nedenle, fiziksel olarak meydana geldiğinde onu olduğu gibi kabul ettiler. Gücü ve gücü daha sonra rüya evrenine geri döndü. Fiziksel maddeleşme yoluyla gücünü ve yoğunluğunu artırmıştı. Özel rüyalarda, erkekler daha sonra dramadaki ana figürlerle ilişki kurdular ve rüya durumunda gerçek önemini anladılar.

Tanrı, yarattığı tüm olası gerçeklik sistemlerinin toplamından daha fazlasıdır ve yine de istisnasız olarak bunların her birinin içindedir. Bu nedenle O, her erkeğin ve kadının içindedir. O da her örümceğin, gölgenin ve kurbağanın içindedir ve insan bunu kabul etmekten hoşlanmaz.

Tanrı ancak deneyimlenebilir ve siz onu fark etseniz de etmeseniz de onu kendi varlığınızla deneyimlersiniz. Ancak o erkek ya da kadın değil ve ben bu terimleri sadece kolaylık olsun diye kullanıyorum. En kaçınılmaz hakikatte, o sizin terimlerinizle insan değildir, sizin terimlerinizle de bir kişilik değildir. Kişilik fikirleriniz, onun çok boyutlu varlığının çok yönlü yönlerini içeremeyecek kadar sınırlıdır.

Öte yandan o, her bireyin bir parçası olduğu için insandır; ve deneyiminin enginliği içinde, ilişki kurabileceğiniz, insan olarak kendisinin bir "fikir şekline" sahiptir. O kelimenin tam anlamıyla aranızda yaşamak için etten yapıldı, çünkü o sizin etinizi oluşturur, çünkü o sizin çok boyutlu özel benliğinize canlılık ve geçerlilik veren enerjiden sorumludur, bu da kendi fikirlerinize göre imajınızı oluşturur.

Bu özel çok boyutlu benlik veya ruh, o zaman sonsuz bir geçerliliğe sahiptir. O, Var Olan Her Şeyin enerjisi, akıl almaz canlılığı tarafından desteklenir, desteklenir ve sürdürülür.

O zaman bu iç benliğiniz yok edilemez, küçültülemez de. Her Şeyin doğasında var olan yetenekleri paylaşır. Bu nedenle, yaratıldığı gibi yaratmalıdır, çünkü bu, varoluşun tüm boyutlarının ardındaki büyük verme, Var Olan Her Şeyin pınarından taşmadır.

Zamanı gelince üçüncü Mesih kişiliğinin figürünü belirleyeceğim. Ancak şimdi, Ben Var Olan Her Şey'in çok boyutlu yönleriyle ilgileniyorum. Böyle bir gerçeklik ancak deneyimlenebilir. Var Olan Her Şey'in niteliklerini herhangi bir sadakatle tasvir edebilecek, verilebilecek hiçbir gerçek yoktur.

Bu realite ve bu nitelikler, herhangi bir verili sistemin kamuflaj verileriyle uyumlu olarak çeşitli aktüellik sistemleri içinde görünecektir. Çok boyutlu Tanrı ile içsel deneyim iki ana alanda gelebilir. Biri, bu birincil hareket gücünün duyularınızla algılayabileceğiniz her şeyin içinde olduğunun farkına varmaktır. Diğer yöntem ise, bu birincil itici gücün, görünüşler dünyasıyla olan bağlantısından bağımsız bir gerçekliği olduğunun farkına varmaktır.

Çok boyutlu Tanrı ile tüm kişisel temaslar, mistik bilincin tüm meşru anları her zaman birleştirici bir etkiye sahip olacaktır. Bu nedenle, ilgili bireyi izole etmeyecekler, bunun yerine gerçekliğin diğer birçok yönünün gerçekliğini ve benzersizliğini deneyimleyinceye kadar algılarını genişleteceklerdir.

Bu nedenle kendini daha az izole ve daha az ayrı hissedecektir. Tecrübe nedeniyle kendini diğerlerinden üstün görmeyecek. Aksine, O, Var Olan Her Şey ile kendi birliğini idrak ettiği bir idrak gestaltına sürüklenecektir.

Gerçekliğin bilinçli olarak algılamadığınız kısımları ve bilinçli olarak farkında olmadığınız diğer olasılık sistemleri olduğu gibi, birincil tanrılığın şu anda anlayamadığınız yönleri de vardır. Bu nedenle, olası tanrılar vardır, her biri kendi yolunda, hiçbir gerçeklik biçiminin veya belirli bir varoluş türünün onu içeremeyeceği kadar büyük ve göz kamaştırıcı bir asal kimliğin çok boyutlu yönlerini yansıtır.

Size kendi düşüncelerinizin geniş kapsamlı yaratıcı etkileri hakkında bir fikir vermeye çalıştım. O halde, bunu akılda tutarak, Olan Her Şeye atfedilebilecek çok boyutlu yaratıcılıkları hayal etmek imkansızdır. 'Olan Her Şey' terimi, tüm bu olası tanrıları tüm tezahürlerine dahil etmek için bir atama olarak kullanılabilir.

Şimdi, belki bazılarınız için, bahsettiğim basit hikayeleri ve başlangıçlarla ilgili benzetmeleri anlamak daha kolaydır. Ama insanlığın, gerçekliğin daha derin bir versiyonunu kavramaya çalışarak kendi bilincinin doğasını genişletmek için birkaç adım daha atmasının zamanı geldi. Çocuk masallarının zamanını aştınız. Kendi düşüncelerinizin bir biçimi ve gerçekliği olduğunda, hatta sizin farkında olmadığınız diğer gerçeklik sistemlerinde bile geçerlilikleri olduğunda, o zaman neden diğer olasılık sistemlerinin de kendi düşünce ve duygularınızdan etkilendiğini anlamak zor değildir - ne de neden? olası tanrıların eylemleri, varoluşun diğer boyutlarında olanlardan etkilenmez.

BÖLÜM 15

REENKARNASYONEL MEDENİYETLER, OLASILIKLAR VE DAHA ÇOK BOYUTLU TANRI

Bir bakıma reenkarnasyonlu bireyler kadar reenkarnasyon medeniyetlerine de sahip olduğunuz söylenebilir. Etten doğan her varlık, fiziksel çevre içinde en iyi şekilde beslenip yerine getirilebilecek yeteneklerin gelişimi için çalışır. İçinde bulunduğu her bir uygarlığa karşı ve ona karşı bir sorumluluğu vardır, çünkü onun kendi düşünceleri, duyguları ve eylemleriyle oluşmasına yardımcı olur.

Başarıdan olduğu kadar başarısızlıktan da ders alır. Fiziksel tarihin mağara adamıyla başlayıp günümüze kadar devam ettiğini düşünüyorsunuz, ancak başka büyük bilimsel uygarlıklar da olmuştur; bazıları efsanelerde konuşuluyor, bazıları tamamen bilinmiyor - sizin terimlerinizle hepsi artık yok oldu.

Size öyle geliyor ki, sorunlarınızı çözmek için bir tür olarak belki de tek şansınız var ya da kendi saldırganlığınız, kendi anlayış ve maneviyat eksikliğiniz tarafından yok ediliyorsunuz. Sana birçok hayat verildiği için

yeteneklerinizi geliştirmeniz ve gerçekleştirmeniz için, bu terimlerdeki türlere, şu anda tanıdığınız tek bir tarihsel gelişim çizgisinden daha fazla tahsis edilmiştir. Reenkarnasyonal yapı, olasılıklar tablosunun sadece bir yönüdür. İçinde, reenkarnasyon varoluşlarından ayrılmadan önce geliştirmeniz gereken potansiyelleri geliştirmek için tam anlamıyla ihtiyaç duyduğunuz kadar zamanınız var. Reenkarnasyon faaliyetinin çeşitli döngülerindeki insan grupları kriz üstüne krizle karşılaştılar, fiziksel gelişme noktanıza geldiler ve ya bunun ötesine geçtiler ya da kendi medeniyetlerini yok ettiler.

Bu durumda, yalnızca başarısızlıklarının değil, bunun arkasındaki sebeplerin de bilinçsiz bilgisine sahip olarak, onlara bir şans daha verildi. Daha sonra yeni ilkel gruplaşmalar oluştururken psikolojik bir üstünlükle başladılar. Diğerleri, sorunları çözerek, fiziksel evrendeki diğer noktalar için fiziksel gezegeninizi terk etti. Ancak o gelişim düzeyine ulaştıklarında, ruhsal ve ruhsal olarak olgunlaşmışlardı ve şu anda pratik bilgisine sahip olmadığınız enerjileri kullanabiliyorlardı.

Onlar için artık dünya efsanevi evdir. Artık fiziksel olarak sizin atmosferik koşullarınıza uyum sağlayamayan yeni ırklar ve türler oluşturdular.

Bununla birlikte, fiziksel olarak yaşadıkları sürece reenkarnasyon düzeyinde de devam

ettiler.

gerçeklik. Ancak bunlardan bazıları mutasyona uğradı ve reenkarnasyon döngüsünü çoktan terk etti.

Onu terk edenler, her zaman oldukları zihinsel varlıklara evrimleştiler. Maddi formu atmışlar. Bu grup varlıkları hala yeryüzüne büyük ilgi gösteriyor. Ona destek ve enerji verirler. Bir bakıma, onlar artık yeryüzü tanrıları olarak düşünülebilir. Gezegeninizde onlar Atlantis'in zamanından çok önce üç belirli uygarlığa dahil oldular; aslında, gezegeninizin kendisi biraz farklı bir konumdayken. Özellikle de bildiğiniz diğer üç gezegenle ilgili olarak. Kutuplar ters çevrilmişti - tesadüfen, gezegeninizin üç uzun dönemi boyunca kutuplar ona aitti. Bu medeniyetler son derece teknolojikti; ikincisi, aslında, bu çizgiler boyunca sizinkinden çok daha üstün. Ses, yalnızca şifa için ve savaşlarda değil, aynı zamanda hareket araçlarına güç sağlamak için çok daha etkili bir şekilde kullanıldı. ve fiziksel maddenin hareketini sağlamak. Ses, ağırlık ve kütlenin taşıyıcısıydı.

Bu ikinci uygarlığın gücü, o zamanlar sadece iklim tamamen farklı olmakla kalmayıp, aynı zamanda kara alanları da olmasına rağmen, esas olarak şu anda Afrika ve Avustralya olarak bilinen bölgelerde yatıyordu. Kutupların değişen konumuyla ilgili olarak kara kütlesinin farklı bir çekiciliği vardı. Göreceli olarak konuşursak, uygarlık bölgede yoğunlaşmıştı; genişletmeye çalışmadı. Büyük, örgütlenmemiş, dağınık, ilkel bir kültürle aynı anda büyük ölçüde büyümüştü ve gezegende yaşıyordu.

Sadece dünyanın geri kalanını "uygarlaştırmak" için hiçbir girişimde bulunmamakla kalmadı, aynı zamanda bu tür bir ilerlemeyi engellemek için -ki bu uzun bir süre için kayda değerdi- elinden gelen her şeyi yaptı.

Bu uygarlığın üyeleri, büyük ölçüde, çoğu fiziksel evreninizin diğer alanlarında varlığını sürdürmeye karar vermiş olan, daha önceki başarılı uygarlıktan gelen bir uç gruptu. Bununla birlikte, bunlar özellikle dünyevi yaşama hayrandılar ve diğer varoluş katmanlarına geçmekte özgür olsalar da, dahil oldukları son deneyi geliştirebileceklerini düşündüler.

Bebek bir uygarlık olarak yeniden sıfırdan başlamakla değil, başka alanlarda ilgilendiler. Bu nedenle, bilgilerinin çoğu onlara karşı içgüdüseldi ve bu özel grup daha sonra sizin çeşitli teknolojik aşamalar diyeceğiniz şeyi çok hızlı bir şekilde geçirdi.

Başlangıçta özellikle şiddete karşı yerleşik güvenceleri olan bir insan yetiştirmekle ilgilendiler. Onlarla birlikte, barış arzusu neredeyse içgüdü diyeceğiniz bir şeydi. Fiziksel mekanizmada değişiklikler oldu. Zihin güçlü bir saldırganlık sinyali verdiğinde, vücut tepki vermezdi. Şimdi psikolojik olarak, bir başkasına şiddet olarak düşündükleri şeyi yapmalarına izin vermeden önce kendi fiziksel sistemlerine saldıran, hatta bayılacak olan bazı bireylerde bunun izlerini görebilirsiniz.

Bu uygarlık, bu nedenle, onları çevreleyen yerlileri barış içinde bıraktı. Bununla birlikte, türlerin fizyolojisini barışçıl bir şekilde değiştirmeyi umarak, yerlilerle birlikte yaşamak ve kendi aralarında evlenmek için kendi gruplarının üyelerini gönderdiler.

Sizin zamanınızda şiddete verilen enerji, bunun yerine başka arayışlara gitti, ama onlara karşı dönmeye başladı. Şiddet veya saldırganlıkla başa çıkmayı öğrenmiyorlardı. Fiziksel olarak kısa devre yapmaya çalışıyorlardı ve bunun komplikasyonları olduğunu

buldular.

Enerjinin fiziksel sistem içinde serbestçe akmasına izin verilmeli, zihinsel olarak kontrol edilmeli ve yönlendirilmeli veya isterseniz zihinsel olarak yönlendirilmelidir.

Fiziksel değişiklik, tüm sistem üzerinde bir yüktü. Saldırganlık fikrine çarpıtılan yaratıcı işlev ve temel - harekete geçme dürtüsü - anlaşılmadı. Bir bakıma, nefes almanın kendisi bir şiddettir. Yerleşik engelleme, gerekli eylemin dışarı atılmasının kelimenin tam anlamıyla imkansız hale geldiği, birbirine bağlı bir karşılıklı kontrol sistemi ile sonuçlandı.

Organizmanın hayatta kalmak için doğal fiziksel ihtiyacının her şekilde engellendiği, aşırı vicdanlı, kısıtlayıcı bir zihinsel ve fiziksel durum gelişti. Zihinsel olarak, medeniyet ilerledi. Teknolojisi son derece aktif hale geldi ve örneğin, hayatta kalmak için herhangi bir şekilde öldürmesi gerekmeyecek şekilde yapay gıdalar geliştirmeye çalışırken ilerlemeye devam etti.

Aynı zamanda çevreyi olduğu gibi bırakmaya çalıştı. Otomobiller ve buharla çalışan araçlar aşamanızı tamamen kaçırdı ve sese oldukça erken konsantre oldu. Ses fiziksel kulaklar tarafından duyulamadı.

Uygarlığa Lumania adı verildi ve adın kendisi efsaneye girdi ve daha sonra tekrar kullanıldı.

Lumanyalılar çok zayıf, zayıf insanlardı, fiziksel olarak konuşurlardı, ama psişik olarak ya zekiydiler ya da tamamen yeteneksizlerdi. Bazılarında, gördüğünüz gibi, yerleşik kontroller her yöne o kadar çok enerji blokajına neden oldu ki, doğal olarak yüksek telepatik yetenekleri bile zarar gördü.

Kendi medeniyetleri etrafında enerji alanları oluşturdular. Bu nedenle, diğer gruplarla temastan izole edildiler. Ancak teknolojinin onları yok etmesine izin vermediler. Giderek daha fazla sayıda kişi deneyin başarılı olmadığını anladı. Bazıları, fiziksel ölümden sonra, fiziksel yapı içinde diğer gezegen sistemlerine göç etmiş olan önceki başarılı uygarlıktan olanlara katılmak için ayrıldı.

Bununla birlikte, büyük gruplar şehirlerini terk ettiler, onları çevreleyen güç alanlarını yok ettiler ve nispeten medeniyetsiz birçok insan grubuna katılarak onlarla çiftleştiler ve çocuk sahibi oldular. Bu Lumanyalılar çabucak öldüler, çünkü şiddete dayanamadılar ve şiddetle tepki gösteremediler. Bununla birlikte, mutant çocuklarının şiddete karşı bir isteksizliğe sahip olabileceklerini, ancak kendilerine bahşedilen yasaklayıcı sinir kontrol reaksiyonları olmadan olabileceğini hissettiler.

Fiziksel olarak medeniyet basitçe öldü. Mutant çocukların birkaçı, sonraki yüzyılda bölgeyi gezgin olarak büyük hayvan gruplarıyla gezen küçük bir grup oluşturdu. Karşılıklı olarak birbirlerine değer veriyorlardı ve yarı insan ve yarı canavarla ilgili eski efsanelerin çoğu, çağlar boyunca sadece bu eski birlikteliklerin anısından geldi.

Bu insanlar, gerçekten, ilk büyük uygarlığın kalıntıları olarak, her zaman içlerinde kökenlerine dair güçlü bilinçaltı hatıraları taşıdılar. Şimdi Lumanyalılardan bahsediyorum. Bu, teknolojik olarak konuşursak, hızlı yükselişlerini açıkladı. Ancak amaçları, örneğin yaratıcı potansiyelin yapıcı barışçıl gelişimi yerine, şiddetten kaçınma gibi tek fikirli olduğu için, deneyimleri oldukça tek taraflıydı. Öyle bir şiddet korkusuyla hareket ettiler ki, fiziksel sistemin özgürlüğünü ifade etmesine bile izin vermeye cesaret

edemediler.

Bu nedenle uygarlığın canlılığı zayıftı - şiddet olmadığı için değil, enerji ve ifade özgürlüğü belirli hatlar boyunca ve fiziksel olarak dışarıdan otomatik olarak engellendiği için. Şiddetin kötülüklerini dünyevi anlamda çok iyi anlamış olsalar da, bireyin bunu kendi bildiği şekilde öğrenme hakkını reddederek, bireyin şiddeti yapıcı alanlara dönüştürmek için kendi yöntemlerini yaratıcı bir şekilde kullanmasını engellemiş olurlardı. Bu konuda özgür irade atıldı.

Bir çocuk, ana rahminden çıktıktan sonra bir süre bazı hastalıklardan fiziksel olarak korunduğu gibi, doğumdan sonra kısa bir süre için bir takım ruhsal afetlere karşı yastıklanır ve yine de rahatı için içinde taşır, geçmiş varlıkların ve yerlerin anıları. Bu yüzden Lumanyalılar bazı nesiller için daha önce yaşamış olan uygarlığın derin bilinçaltı anılarıyla desteklendiler. Ancak sonunda bunlar zayıflamaya başladı. Kendilerini şiddete karşı korumuşlardı ama korkuya karşı değil.

Bu nedenle, fiziksel olarak doğaya bile şiddetle karşılık veremedikleri için, o zamanlar abartılan tüm sıradan insan korkularına maruz kaldılar. Saldırıya uğrarlarsa kaçmak zorunda kaldılar. Savaş ya da kaç ilkesi geçerli değildi. Tek çareleri vardı.

Onların tanrı sembolü bir erkekti - kendilerini koruyamadıkları için onları koruyacak olan güçlü, fiziksel olarak güçlü bir erkek figürü. İnançları gibi çağlar boyunca evrim geçirdi ve kendileri ifade edemedikleri bu nitelikleri ona yansıttılar.

Çok sonraları, Seçilmiş Halkı koruyan Gazap Tanrısı olan eski Yehova olarak görünecekti. Bu nedenle, doğal güçlerin korkusu, bu nedenle, belirtilen nedenlerle onlarda başlangıçta aşırı derecede güçlüydü ve insan ile onu besleyen doğal güçler arasında bir ayrılık hissi yarattı. Kendilerini içindeki şiddetli güçlere karşı korumalarına izin verilmediği için dünyaya güvenemezlerdi.

Geniş teknolojileri ve büyük uygarlıkları büyük ölçüde yeraltındaydı. Bu anlamda orijinal mağara adamlarıydılar ve şehirlerinden mağaralar aracılığıyla da çıktılar. Mağaralar, yalnızca vasıfsız yerlilerin çömeldiği koruma yerleri değildi. Bunlar genellikle Lumanyalıların şehirlerine giden ve giden kapılardı. Şehirler terk edildikten çok sonra, aşağıdaki yerliler, medeniyetsiz, bu mağaraları ve açıklıkları buldular.

Şimdi Taş Devri olarak düşündüğünüz dönemde, atalarınız olarak düşündüğünüz insanlar, mağara adamları, genellikle kaba, doğal olarak oluşturulmuş mağaralarda değil, arkalarına ulaşan mekanik olarak oluşturulmuş kanallarda ve ıssız şehirlerde barınak buldular. bir zamanlar Lumanyalıların yaşadığı yer. Mağara adamları tarafından yapılan aletlerin bazıları, bulduklarının çarpıtılmış versiyonlarıydı.

Lumanyalıların uygarlığı, başkalarını fethetmek ya da bölgede herhangi bir yere yayılmak için hiçbir girişimde bulunmadıkları için son derece yoğunlaşmışken, yüzyıllar boyunca, ortaya çıkabilecekleri ve takip edebilecekleri ileri karakollar kurdular. diğer yerli halklar.

Bu karakollar yeraltında inşa edildi. Orijinal şehirlerden ve büyük yerleşim yerlerinden, elbette, yeraltı bağlantıları, son derece karmaşık ve güzel bir şekilde tasarlanmış bir tünel sistemi vardı. Bunlar estetik insanlar olduğu için duvarlar resim ve çizimlerle kaplıydı ve bu iç yollarda heykeller de sergilendi.

Çeşitli yükseltilmiş sistemler vardı, bazıları insanları yaya taşıyordu, bazıları malları

taşıyordu. Bununla birlikte, oldukça küçük topluluklar olan ve nispeten kendi kendini besleyen birçok ileri karakola bu tür tüneller inşa etmek pratik değildi; bazıları ana ticaret ve faaliyet alanlarından oldukça uzaktaydı.

Bu ileri karakollar birçok dağınık alanda bulunuyordu, ancak günümüzde İspanya ve Pireneler olan bölgede oldukça fazla sayıda vardı. Bunun birkaç nedeni vardı, biri dağlık bölgelerde oldukça büyük boy erkeklerin varlığıyla ilgiliydi. Bu [Lumanlı] insanların ürkek yapıları nedeniyle, ileri karakol varlığından zevk almıyorlardı ve yalnızca en cesur ve en emin olanlara başlangıçta geçici olan böyle bir görev verildi.

Mağaralar yine dışa açılan kapılar olarak hizmet ediyordu ve çoğu zaman bir mağaranın arkası gibi görünen şey, bunun yerine dışarıdan opak ama içeriden şeffaf bir malzemeden inşa edildi. Bu tür mağaraları doğal sığınak olarak kullanan bölgenin yerlileri, bu nedenle tehlikesiz bir şekilde gözlemlenebildi. Bu insanlar kulaklarınızın işitemeyeceği seslere tepki verdiler. Özel şiddet korkuları, tüm mekanizmalarını inanılmaz derecede yoğunlaştırdı. Sonsuza kadar tetikte ve tetikteydiler.

Bunu açıklamak zordur, ancak belirli frekanslar boyunca bir düşünceyi zihinsel olarak yönlendirebilirler - son derece seçkin bir sanat - ve daha sonra belirli bir varış noktasındaki düşünceyi çeşitli şekillerde, örneğin biçime veya renge veya hatta belirli bir görüntü türü. Dilleri, anlayamayacağınız şekillerde son derece ayırt ediciydi, çünkü perde, frekans ve aralıktaki derecelendirmeler çok kesin ve karmaşıktı.

Aslında iletişim onların en güçlü noktalarından biriydi ve şiddetten bu kadar derinden korktukları ve sürekli tetikte oldukları için bu kadar yüksek derecede geliştirildi. Yine korunmaya muhtaç büyük aile grupları halinde bir araya geldiler. Çocuklar ve ebeveynler arasındaki temas çok yüksek düzeydeydi ve herhangi bir melodi için ebeveynlerini görmeden çocuklar ciddi şekilde rahatsız oldular.

Bu nedenlerle, karakolları yöneten kişiler kendilerini çok rahatsız bir durumda hissettiler. Sayıları sınırlıydı ve kendi uygarlıklarının ana alanlarından büyük ölçüde koptular. Bu nedenle, daha da büyük bir telepatik aktivite ve başlarının üstündeki toprakla bir uyum geliştirdiler, böylece en ufak bir titreme veya ayak sesi ve yukarıda olağan olmayan en küçük hareketler anında fark edildi.

Deyim yerindeyse, gözlem yapabilecekleri yüzeye kadar sık sık gözetleme delikleri vardı ve oraya yerleştirilmiş, yalnızca dünyanın değil, yıldızların da en kesin resimlerini tutan kameralar vardı.

Elbette, yer sarsıntılarını ve fayları dikkatle izleyerek ve tahmin ederek, yeraltı gaz alanlarının eksiksiz kayıtları ve iç kabuklar hakkında derin bilgileri vardı. Yeryüzüne inişleri konusunda, dünyayı terk eden herhangi bir ırk kadar muzafferdiler.

Bu, size söylediğim gibi, üç uygarlığın ikincisi ve belki de en ilginç olanıydı. İlki genellikle kendi gelişim çizginizi izledi ve şu anda yaptığınız birçok sorunla karşılaştı. Büyük ölçüde Küçük Asya dediğiniz yerde bulunuyorlardı, ancak aynı zamanda genişlerdi ve diğer bölgelere doğru gittiler. Bunlar, daha önce bahsettiğim, sonunda başka galaksilerdeki diğer gezegenlere giden ve Luman uygarlığının insanlarının geldiği insanlar.

Üçüncü uygarlığı tartışmadan önce, ikincisi hakkında belirtmek istediğim birkaç nokta daha var.

Bu, çizimlerine ve resimlerine uygulandığı şekliyle iletişimle ve yaratıcı iletişimlerinin alabildiği son derece ayrımcı kanallarla ilgilidir. Pek çok yönden onların sanatı sizinkinden oldukça üstündü ve o kadar izole değildi. Örneğin, çeşitli sanat biçimleri, sizin neredeyse hiç bilmediğiniz bir biçimde birbirine bağlanmıştı ve bu kavrama çok yabancı olduğunuz için, bunu açıklamak oldukça zor olacaktır.

Örneğin, çok basit bir şey düşünün - bir hayvan çizimi söyleyin. Onu sadece görsel bir nesne olarak algılarsınız ama bu insanlar harika sentezleyicilerdi. Bir çizgi sadece görsel bir çizgi değildi, neredeyse sonsuz çeşitlilikteki ayrımlara ve bölünmelere göre, otomatik olarak çevrilecek belirli sesleri de temsil edecekti.

Bir gözlemci, isterse görsel görüntüyle uğraşmadan önce sesleri otomatik olarak çevirebilir. Bir hayvanın çizimi gibi görünen bir şeyde, o zaman, hayvanın tüm tarihi veya arka planı da verilebilir. Eğriler, açılar, çizgilerin tümü, bir çizimdeki bariz amaç işlevlerinin yanı sıra, perde, ton ve değerde oldukça karmaşık bir dizi varyasyonu temsil eder; ya da isterseniz görünmez kelimeler.

Çizgiler arasındaki mesafeler, ses duraklamaları ve bazen de zaman içindeki mesafeler olarak çevrildi. İletişimde, çizimlerde ve resimlerde dil açısından renk kullanılmış; kendi renginizin yaptığı gibi, duygusal geçişleri temsil ediyor. Bununla birlikte, renk, yoğunluğunun değeri, daha fazla iyileştirmeye ve tanımlamaya hizmet etti - örneğin, ya çizgilerin, açıların ve eğrilerin nesnel değeri tarafından zaten verilmiş olan mesajı güçlendirerek ve zaten açıklanmış olan görünmez kelime mesajlarıyla; veya bunları herhangi bir şekilde değiştirerek.

Bu tür çizimlerin boyutu da kendi mesajını verdi. Bu bir bakıma oldukça stilize edilmiş bir sanattı ve yine de hem ayrıntı açısından büyük bir ifade kesinliği hem de kapsam açısından büyük özgürlük sağlıyordu. Belli ki çok sıkıştırılmıştı. Bu teknik daha sonra üçüncü uygarlık tarafından keşfedildi ve onu taklit ederek yapılan bazı çizimlerin kalıntıları hala var. Ancak yorumlamanın anahtarları tamamen kaybolmuştur, bu yüzden görebileceğiniz tek şey, ona bu kadar çok çeşitlilik veren çok duyusal unsurlardan yoksun bir çizim olacaktır. O var, ama onu canlandıramadın.

Burada, özellikle İspanya ve Pireneler'in belirli bölgelerinde ve Afrika'daki bazı eski mağaralarda bulunan mağaralardan bazılarının yapay yapılar olduğunu belirtmeliyim. Şimdi bu insanlar kütleyi sesle hareket ettirdiler ve daha önce de söylediğim gibi, maddeyi gerçekten yüksek bir ses ustalığı ile ilettiler. Tünelleri orijinal olarak bu şekilde oluşturulmuştu ve aynı zamanda başlangıçta az sayıda olan bölgelerde bazı mağaraları oluşturmak için kullanılan yöntemdi. Mağara duvarlarındaki çizimler genellikle son derece stilize edilmiş bilgilerdi, neredeyse sizin terimlerinizle kamu binalarının önündeki işaretler gibi, belirli bir alandaki hayvan ve varlık türlerini tasvir ediyorlardı.

Bu çizimler daha sonra, genellikle bahsettiğiniz tarihsel zamanlarda ilk mağara adamlarınız tarafından model olarak kullanıldı.

Onların iletişim yetenekleri ve dolayısıyla yaratıcı yetenekleri sizinkinden daha hayati, canlı ve duyarlıydı. Bir kelime duyduğunuzda, zihninizde buna karşılık gelen bir görüntünün farkında olabilirsiniz. Bununla birlikte, bu insanlarla, sesler otomatik olarak ve anında, hiçbir şekilde üç boyutlu olmayan, içselleştirilmiş, ama aslında normal zihinsel görüntülerinizden çok daha canlı olan inanılmaz canlı bir görüntü oluşturdu.

Yine bazı sesler hem uzayda hem de zamanda büyüklük, şekil, yön ve süre açısından şaşırtıcı ayrımları belirtmek için kullanıldı. Başka bir deyişle, sesler otomatik olarak parlak görüntüler üretir. Bu nedenle, iç görme ve dış görme denilen şey arasında kolay bir ayrım vardı ve konuşma sırasında oturduklarında daha net iletişim kurmak için gözlerini kapatmaları, sürekli değişen ve anlık iç görüntülerin tadını çıkarmaları oldukça doğaldı. herhangi bir sözlü değiş tokuşa eşlik etti.

Çabucak öğrendiler ve eğitim heyecan verici bir süreçti, çünkü bu çok-duyulu tesis, bir seferde yalnızca bir duyu kanalı aracılığıyla değil, aynı anda birçok duyuyu kullanarak bilgileri otomatik olarak üzerlerine etkiledi. Ancak tüm bunlar ve algılarının dolaysızlığı için, doğal bir zayıflık vardı. Şiddetle yüzleşememek ve onu fethetmeyi öğrenmek, elbette, aynı zamanda belirli bir dışa vurma özelliğini de ciddi şekilde engelledikleri anlamına geliyordu. Bu alanlarda enerji bloke edildi, böylece gerçekten güçlü bir nitelik veya güç duygusundan yoksun kaldılar.

Bununla birlikte, mutlaka fiziksel gücü kastetmiyorum, ancak enerjilerinin çoğu, herhangi bir şiddetle karşılaşmaktan kaçınmak için kullanıldı, örneğin sıradan saldırgan duygularını başka alanlara kanalize edemediler.

Lumanyalılar hakkında biraz detaylı konuşuyorum çünkü onlar sizin psişik mirasınızın bir parçası. Diğer iki uygarlık birçok yönden daha başarılıydı ve yine de Lumanyalıların deneyinin arkasındaki güçlü niyet son derece değişkendi. Onlar, sizin realitenizde anladıkları şekliyle şiddet problemini çözemeseler de, bunu yapmaya yönelik tutkulu arzuları hala kendi psişik ortamınızda çınlamaktadır.

"Zaman"ın gerçek doğası gereği, Lumanyalılar hala sizin terimlerinizde olduğu gibi varlar. Psişik atmosferde sıklıkla sızıntılar olur. Bunlar tesadüfen meydana gelmez, ancak bir tür uyum, aksi takdirde oldukça ayrı görünen sistemler arasında sıçramalara neden olduğunda. Ve böylece sizin kendi uygarlığınızla Lumanyalıların uygarlığı arasında bu tür geçişler oldu.

Çeşitli eski dinler, örneğin, güç, güç ve şiddet kavramlarını yansıtmayı başardıkları Lumanyalıların şiddetli tanrı figürü fikrini aldı, şiddetsizliğin onlara izin vermediği zaman onları korumayı amaçlayan bu tanrı. kendilerini korumak.

Lumanyalıların çok boyutlu sanat ve iletişim kavramlarının, kendi insanlarınız tarafından, ancak ilkel bir biçimde görüleceği, tabiri caizse, yapım aşamasında bir sızıntı var.

Olasılıkların doğası gereği, elbette, Lumanyalıların şiddet içermeyen deneylerinde başarılı oldukları ve tamamen farklı bir insan türünün ortaya çıktığı bir gerçeklik sistemi de vardır.

Tüm bunlar size çok garip gelebilir, çünkü varoluş kavramlarınız çok özel ve sınırlayıcıdır. Muhtemel gerçekler ve muhtemel insanlar ve tanrılar hakkındaki fikirler bazılarınıza oldukça saçma gelebilir, ancak yine de bu kitabı okurken, muhtemel kendinizden birisiniz. Diğer olasılarınız elbette sizi gerçek olarak görmez ve bazıları varlığınızı öfkeyle sorgulayabilir. Bununla birlikte, olası gerçeklik sistemi sadece felsefi bir soru değildir. Kendi realitenizin doğasıyla ilgileniyorsanız, bu son derece kişisel ve uygun bir konu haline gelir.

Lumanyalıların çeşitli nitelikleri psişik atmosferinizde hala mevcut olduğundan,

şehirleri hala şimdi size ait olan topraklarda bir arada var olduğundan, diğer olası kimlikler de şimdi size ait olarak adlandırdığınız kimliklerle bir arada var olur. Bir sonraki bölümde sizi ve olası benliklerinizi tartışacağız.

BÖLÜM 16

OLASI SİSTEMLER, İNSANLAR VE TANRILAR

Günlük yaşamınızda, zamanınızın herhangi bir anında, bazıları önemsiz ve bazıları çok önemli olan çok sayıda eylem seçeneğiniz vardır. Örneğin, hapşırabilir veya hapşırmayabilir, öksürebilir veya öksürmeyebilir, pencereye veya kapıya yürüyebilir, dirseğinizi kaşıyabilir, bir çocuğu boğulmaktan kurtarabilir, bir ders öğrenebilir, intihar edebilir, başka birine zarar verebilir veya yanağınızı çevirebilirsiniz.

Size öyle geliyor ki gerçeklik, yapmayı seçtiğiniz eylemlerden oluşuyor. İnkar etmeyi seçtikleriniz göz ardı edilir. O zaman gidilmeyen yol eylemsizlik gibi görünür, ancak her düşünce gerçekleşir ve her olasılık araştırılır. Fiziksel gerçeklik, bir dizi fiziksel eylem gibi görünen şeylerden inşa edilir. Bu sizin için gerçekliğin olağan ölçütü olduğundan, fiziksel olmayan eylemler genellikle sizin dikkatinizden, takdirinizden ve yargınızdan kaçar.

Bir örnek ele alalım. Telefon çaldığında bu kitabı okuyorsunuz. Bir arkadaşın onunla saat beşte buluşmanı istiyor. Düşünerek duruyorsun. Zihninizde kendinizi (A) hayır deyip evde kaldığını, (B) hayır deyip başka bir yere gittiğini veya (C) evet deyip nişanı sürdürdüğünü görüyorsunuz. Şimdi tüm bu olası eylemlerin o noktada bir gerçekliği var. Hepsi Fiziksel terimlerle gerçekleştirilmeye muktedirdir. Kararınızı vermeden önce, bu olası eylemlerin her biri eşit derecede geçerlidir. Bunlardan birini seçiyorsunuz ve kararınızla üç fiziksel olaydan birini yapıyorsunuz. Bu olay, normal varlığınızı oluşturan o seri olayların bir parçası olarak gerektiği gibi kabul edilir.

Bununla birlikte, diğer olası eylemler, onları fiziksel olarak gerçekleştirmeyi seçmemiş olsanız da, eskisi kadar geçerlidir. Kabul etmeyi seçtiğiniz kadar etkili bir şekilde gerçekleştirilirler. Reddedilen olası eylemlerden birinin arkasında güçlü bir duygusal yük varsa, seçtiğiniz eylemden daha geçerli bir eylem olabilir.

Tüm eylemler başlangıçta zihinsel eylemlerdir. Bu gerçekliğin doğasıdır. Bu cümle çok fazla vurgulanamaz. Bu nedenle tüm zihinsel eylemler geçerlidir. Onlar vardır ve reddedilemezler.

Hepsini fiziksel olaylar olarak kabul etmediğiniz için, güçlerini veya dayanıklılıklarını algılamıyorsunuz. Ancak sizin algı eksikliğiniz onların geçerliliğini yok edemez. Eğer

doktor olmak istediniz ve şimdi farklı bir meslektesiniz, o zaman başka bir olası gerçeklikte doktorsunuz. Burada kullanmadığınız yetenekleriniz varsa, başka yerlerde kullanılıyorlar.

Şimdi, yine, bu fikirler, seri düşünceye ve üç boyutlu tutumlara olan eğiliminiz nedeniyle zihinsel kanınız için inanılmaz derecede zengin görünebilir.

Şimdi bu gerçekler ruhun geçerliliğini inkar etmez, aksine ona ölçülemeyecek kadar ekler.

Bu konuda ruh, çok boyutlu, sonsuz bir eylem olarak tanımlanabilir, her bir küçük olasılık bir yere gerçekliğe ve varoluşa getirilir; kendisi için gerçekleştirmenin mümkün olduğu sonsuz boyutlar yaratan sonsuz bir yaratıcı eylem.

Kendi varoluşunuzun dokusu basitçe öyledir ki, üç boyutlu zeka onu tutamaz. Bununla birlikte, bu olası benlikler, kimliğinizin veya ruhunuzun bir parçasıdır ve onlarla temas halinde değilseniz, bunun nedeni yalnızca fiziksel olaylara odaklanmanız ve onları gerçekliğin kriteri olarak kabul etmenizdir.

Bununla birlikte, varoluşunuzun herhangi bir noktasından, diğer olası gerçeklikleri görebilir ve verdiğiniz bu fiziksel kararların altındaki olası eylemlerin yansımalarını hissedebilirsiniz. Bazı insanlar bunu genellikle rüya halindeyken kendiliğinden yapmıştır. Burada, normal uyanıklık bilincinin katı varsayımları sıklıkla kaybolur ve kendinizi, kendi olası varlığınıza baktığınızı asla fark etmeden, fiziksel olarak reddedilen faaliyetleri gerçekleştirirken bulabilirsiniz.

Bireysel olası benlikler varsa, o zaman elbette, sizin benimsemediğiniz yollardan geçen olası topraklar da vardır. Uyanık durumdayken bir hayal gücü eylemiyle başlayarak, bazen "alınmayan yola" giden kısa bir yolu takip edebilirsiniz.

Daha önce bahsedilen telefondaki adamımıza geri dönün. Diyelim ki arkadaşına gitmeyeceğini söyledi. Aynı zamanda, başka bir alternatif seçtiğini ve angajmanda anlaştığını hayal ederse, o zaman ani bir boyutlar arası sürtüşme yaşayabilir. Şanslıysa ve koşullar iyiyse, kabulünün tam geçerliliğini aniden fiziksel olarak seçmiş gibi güçlü bir şekilde hissedebilir. Neler olduğunun farkına varmadan, aslında evinden ayrıldığını hissedebilir ve fiziksel olarak yapmamayı tercih ettiği olası eylemlere girişebilir.

Ancak şimdilik, tüm deneyim ona hücum edecek. Hayal gücü kapıyı açmış ve ona algılama özgürlüğü vermiş olacak, ama halüsinasyon olmayacak. Bu, yalnızlık önemli olsa da, hemen hemen her koşulda denenebilecek basit bir egzersizdir.

Ancak böyle bir deney sizi fazla uzağa götürmez ve inkar ettiğiniz eylemi seçen olası benlik, önemli bakımlardan bildiğiniz benlikten oldukça farklıdır. Her zihinsel eylem, yeni bir gerçeklik boyutu açar. Bir bakıma, en ufak bir düşünceniz dünyalar doğurur.

Bu kuru bir metafizik ifade değildir. İçinizde en güçlü yaratıcılık ve spekülasyon duygularını uyandırmalıdır. Herhangi bir varlığın kısır olması, herhangi bir fikrin ölmesi veya herhangi bir yeteneğin yerine getirilmemesi imkansızdır.

Her olası gerçeklik sistemi, elbette, bu tür diğer sistemleri yaratır ve gerçekleşen herhangi bir eylem, gerçekleşmelerini de bulacak sonsuz sayıda "gerçekleşmemiş" eylemler ortaya çıkarır. Artık tüm gerçeklik sistemleri açıktır. Aralarındaki bölünmeler, uygunluk açısından keyfi olarak kararlaştırılır, ancak hepsi aynı anda var olur ve her biri diğerini destekler ve ekler. Dolayısıyla yaptığınız şey, bir dereceye kadar olası

benliklerinizin deneyimine de yansır ve bunun tersi de geçerlidir.

Açık ve alıcı olduğunuz ölçüde, olası benliklerinizin çeşitli deneyimlerinden büyük ölçüde yararlanabilir, onların bilgi ve yeteneklerinden yararlanabilirsiniz. Oldukça spontane olarak, bunu sıklıkla rüya halinde yaparsınız ve çoğu zaman size ilham gibi görünen şey, başka bir benlik tarafından deneyimlenen ancak gerçekleşmeyen bir düşüncedir. Bunun yerine uyum sağlıyor ve gerçekleştiriyorsunuz, görüyorsunuz.

Eğlendirdiğiniz ve kullanmadığınız fikirler, diğer olasılarınız tarafından da aynı şekilde alınabilir. Bu olası benliklerin her biri kendilerini elbette gerçek siz olarak görürler ve onlardan herhangi biri için olası benlik olursunuz; ama içsel duyular yoluyla hepiniz bu gestalttaki rolünüzün farkındasınız.

Ruh bitmiş bir ürün değildir.

Aslında bu terimlerle bir ürün değil, bir oluş sürecidir. Tüm Olan, bitmiş veya başka türlü bir ürün değildir. Muhtemel insanlar olduğu gibi muhtemel tanrılar da vardır; ancak bu olası tanrıların tümü, Var Olan Her Şey'in ruhu veya kimliği diyebileceğiniz şeyin bir parçasıdır; olası benliklerinizin hepsi ruhunuzun veya varlığınızın bir parçası olsa bile.

Her Şey için mümkün olan gerçekliğin boyutları, elbette, şu anda sizin için mevcut olanlardan çok daha fazladır. Bir bakıma, kendi düşünce ve arzularınızla birçok olası tanrı yarattınız. Oldukça bağımsız psişik varlıklar, varoluşun diğer seviyelerindeki geçerlilikler haline gelirler. Tek Olan Her Şey, yalnızca kendi doğasının ve tüm bilincin doğasının farkında değil, aynı zamanda sonsuz olası benliklerinin de farkındadır. Burada kelimelerin anlamsızlaştığı konulara doğru gidiyoruz.

Var Olan Her Şey'in doğası yalnızca doğrudan iç duyular yoluyla veya daha zayıf bir iletişimde ilham veya sezgi yoluyla hissedilebilir. Böyle bir gerçekliğin mucizevi karmaşıklığı sözlü olarak tercüme edilemez.

Olasılıklar, görünmez psikolojik çevrenizin her zaman mevcut bir parçasıdır. Olası gerçeklik sisteminin ortasında varsınız. Senden ayrı bir şey değil. Bir dereceye kadar o, şu anki varlığınıza sahip olduğunuz bir deniz gibidir. Sen onun içindesin ve o senin içinde. Bazen yüzeysel bilinç seviyelerinde, sahip olduklarınızdan başka kararlar vermiş olsaydınız neler olabileceğini merak edebilirsiniz; örneğin farklı eşler seçtiler veya ülkenin başka yerlerinde ikamet ettiler. Daha sonra göndermemeye karar verdiğiniz önemli bir mektubu postalasaydınız ne olurdu diye merak edebilirsiniz; ve sadece böyle küçük meraklarda, olasılıkların doğasını hiç sorguladınız mı? Ama kendinle ilişki yaşadığın tüm o bireyler arasında derin bağlantılar var.

Bunlar muamma değil. Bunlar, normal bilincin altında olsa da, özellikle telepatik bir çerçevede, her birinizi birbirine bağlayan derin psikolojik bağlantılardır. Gerçekleşmiş olabilecek, ancak gerçekleşmemiş olan gerçekleşmemiş fiziksel bağlantılar, gerçekliğin diğer katmanlarında işlenir.

Zihninizdeki görünmez ortam, düşündüğünüz kadar yalnız değildir ve görünüşte içsel izolasyonunuz egonun ısrarcı korumasından kaynaklanmaktadır. Örneğin, günlük günlük faaliyetlerle ilgili olmadığını düşündüğü bilgilerden haberdar olmanız için hiçbir neden görmez.

"İlerlemek" tabirinden hoşlanmıyorum, ancak sizin terimlerinizle bir bilinç olarak

"ilerlemek", kendi kimliğinizin bu diğer materyalizasyonlarının gitgide daha fazla farkına varmaktır. Muhtemel benlikler, diğer olası benliklerin farkındalığını kazanmak ve hepsinin gerçek kimliğin çeşitli tezahürleri olduğunu anlamaktır.

Özgür irade, kendi kaderini tayin etme veya bireysellik olmaksızın "kaybolmazlar", bir üst-benlikte gömülü veya olumsuzlanmazlar. Bunun yerine kimlik, hem bu gerçeklikte hem de bilmediğiniz diğerlerinde tüm olası eylem ve gelişmeleri ifade etme özgürlüğüne sahip oldukları şeydir.

Şimdiki zamanınızda oturup bu kitabı okurken, en ufak bir zihinsel veya duygusal davranışınızdan etkilenen kozmik bir olasılıklar ağının merkezinde konumlanıyorsunuz.

Bu nedenle, düşünceleriniz ve duygularınız sizden yalnızca tüm fiziksel yönlerde değil, aynı zamanda sizin için oldukça görünmez olan yönlerde de ilerler, şu anda anlamayacağınız boyutlarda ortaya çıkar. Artık, kendi olasılıklarınızla bağlantılı diğer olasılıklardan gelen bu tür sinyallerin de alıcısısınız, ancak diğerleri de kendi seçim özgürlüğüne sahip oldukları için, sisteminizde bu olası eylemlerden hangisini gerçek veya fiziksel yapmak istediğinizi siz seçersiniz. sistemler.

O zaman fikirler yaratır ve onları alırsınız, ancak diğer olası benliklerden size gelen gerçekleşmemiş olası eylemleri gerçekleştirmeye zorlanmazsınız. Şimdi, kendinizle diğer olası benlikler arasında doğal bir çekim var, elektromanyetik bağlantıların eşzamanlı enerji itici güçleriyle ilgisi var. Bununla hem size hem de diğer realitelerde olası benliklere aynı anda görünen enerjiyi kastediyorum; Birleştirici, sempatik, duygusal bir tepki ve rüya durumunda çok güçlü bir şekilde ortaya çıkan bir bağlantı ile ilgili psişik bağlantılar.

Bu durumda, egonun işlevleri biraz durmuşken, tüm kimliğin çeşitli bölümleri arasında kayda değer bir iletişim vardır. Rüyalarda, almış olabileceğiniz olası yollara dair kısa işaretler görebilirsiniz. Bunların fantezi olduğunu düşünebilirsiniz, ancak bunun yerine başka bir olasılık sistemi içinde meydana gelen olayların meşru bir resmini algılıyor olabilirsiniz.

Bununla birlikte, bir olay birden fazla olası benlik tarafından gerçekleştirilebilir ve bazı olası benliklere diğerlerinden daha fazla benzeyeceksiniz. Bunun gibi karmaşık bir psikolojik gestalt ile ilgilendiğiniz için ve daha önce bahsedilen bağlantılar mevcut olduğu için, kişiliğinizin bu diğer olası bölümlerinin sahip olduğu yetenek ve bilgilerden bir dereceye kadar yararlanabilirsiniz.

Bağlantılar oldukça sabit "geçişler" sağlar. Ancak olası sistemin farkına vardığınızda, burada benim "iyi huylu müdahaleci dürtüler" olarak adlandıracağım şeye karşı tetikte olmayı da öğreneceksiniz. Bu tür dürtüler, kendi mevcut ilgi alanlarınız veya faaliyetlerinizden kopmuş gibi görünebilir; müdahaleci, çünkü size ait değillermiş gibi bir tuhaflık duygusuyla hızla bilince geliyorlar. Bunlar genellikle çeşitli türlerde ipuçları sunabilir. Örneğin, müzik hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyor olabilirsiniz ve bir öğleden sonra sıradan bir etkinliğin ortasındayken ani bir keman satın alma dürtüsüne kapılabilirsiniz.

Böyle bir dürtü, kimliğinizin olası başka bir bölümünün o enstrümanla yetenekli olduğunun bir göstergesi olabilir. Size kaçıp bir tane satın almanızı söylemiyorum, ancak mümkün olduğu kadar dürtüye göre hareket edebilirsiniz - bir keman kiralamak, sadece

keman konçertosu ile tanışmak, vb.

Dürtü olası bir benlikten kaynaklansaydı, enstrümanı çok daha hızlı öğrenirdiniz. O zaman, geçmişinizde olduğu kadar "geleceğinizde" de olası benliklerin var olduğunu söylemeye gerek yok. Bildiğiniz geçmişin tatsız yönleri üzerinde olumsuz bir şekilde durmak çok zayıf bir politikadır, çünkü muhtemel benliğin bazı kısımları hala o geçmişe dahil olabilir. Konsantrasyon, daha fazla sızma ve olumsuz tanımlamaya izin verebilir, çünkü bu kısım, o belirli kaynaktan çıkan olası benliklerinizle ortak olan bir arka plan olacaktır.

Hastalık veya felaket olasılığı üzerinde durmak eşit derecede zayıf bir politikadır, çünkü gerçekleşmesi gerekmeyen olumsuz olasılık ağları kurarsınız. Teorik olarak kendi geçmişinizi bildiğiniz gibi değiştirebilirsiniz, çünkü zaman, olasılıklardan daha fazla sizden boşanmış bir şey değildir.

Geçmiş çok çeşitli şekillerde var olmuştur. Sadece bir olası geçmiş yaşadın. Bu geçmişi zihninizde, şimdi, şimdinizde değiştirerek, onun sadece doğasını değil, etkisini de değiştirebilirsiniz ve sadece kendiniz üzerinde değil, başkaları üzerinde de.

Sizi çok rahatsız eden belirli bir olayın gerçekleştiğini varsayın. Zihninizde, bunun basitçe ortadan kaldırılmadığını, yerine daha faydalı nitelikte başka bir olay geldiğini hayal edin. Şimdi bu, büyük bir canlılık ve duygusal geçerlilikle ve birçok kez yapılmalıdır. Bu bir kendini aldatma değildir. Seçtiğiniz olay, verili olası geçmişinizde algılamayı seçtiğiniz olay olmasa da, aslında gerçekleşmiş olan olası bir olay olacaktır.

Telepatik olarak, eğer süreç doğru bir şekilde yapılırsa, fikriniz orijinal olayla bağlantılı olan tüm insanları da etkileyecektir, ancak onlar sizin versiyonunuzu kabul etmenin yanı sıra reddetmeyi de seçebilirler.

Bu, teknikler üzerine bir kitap değil, bu yüzden bu özel yönteme derinlemesine girmeyeceğim, sadece burada bahsedeceğim. Bununla birlikte, fiziksel olarak algılanmayan veya deneyimlenmeyen birçok olayın, en meşru şekilde, sizin kendi görünmez psikolojik çevrenizde olanlar kadar geçerli ve gerçek olduğunu unutmayın.

O halde, sizin şartlarınıza göre, şimdi temellerini atmakta olduğunuz sınırsız olası gelecek olaylar vardır. Yarattığınız düşünce ve duyguların doğası ve alışkanlıkla veya karakteristik olarak aldığınız şeyler bir kalıp oluşturur, bu nedenle bu olası geleceklerden fiziksel olarak deneyiminiz olacak olayları seçeceksiniz.

Geçişler ve ara bağlantılar olduğu için, mevcut rotanıza devam ederseniz, talihsiz bir doğa olayı olan "gelecekteki bir olaya" uyum sağlamanız mümkündür. Örneğin, bununla ilgili bir rüya sizi o kadar korkutabilir ki, olaydan kaçınır ve onu yaşamazsınız. Eğer öyleyse, böyle bir rüya, olayı yaşayan muhtemel bir benlikten gelen bir mesajdır.

Böylece bir çocuk, bir rüyada, gelecekteki olası bir benliğinden veya yaşamını tamamen değiştirecek bir doğadan bu tür iletişimler alabilir. Bütün kimlik şimdi olmaktır. Tüm bölünmeler yalnızca birer yanılsamadır, bu nedenle bir olası benlik diğerine yardım eli uzatabilir ve bu içsel iletişimler aracılığıyla sizin terimlerinizle çeşitli olası benlikler kimliklerinin doğasını anlamaya başlar.

Şimdi bu, tüm uygarlıkların dahil olabileceği başka maceralara yol açar, çünkü bireylerin olası kaderleri olduğu gibi, uygarlıklar, milletler ve yerleşik gezegen sistemleri de öyle. Bildiğiniz gibi tarihi dünyanız birçok farklı şekilde gelişti ve tüm bu tezahürleri

birleştiren derinden bilinçsiz bir bağlantı var.

Kendi yollarıyla, atomlar ve moleküller bile geçtikleri formların bilgisini korurlar ve bu nedenle herhangi bir uygarlığı oluşturan bireyler, kendi içlerinde, ırkların yaşadığı deneylerin ve denemelerin, başarıların ve başarısızlıkların derin bilgisini içerir. ayrıca realitenin diğer seviyelerinde de yer almıştır.

Bazı olası gerçeklerde, bildiğiniz gibi Hıristiyanlık gelişmedi. Bazılarında erkekler baskın değildi. Diğerlerinde, fiziksel maddenin yapısı basitçe farklı çizgileri takip etti. Şimdi, tabiri caizse, tüm bu olasılıklar havada uçuşuyor ve onları elimden geldiğince sadık bir şekilde anlatıyorum, ancak onları biraz aşina olduğunuz kavramlarla ilişkilendirmeliyim. O halde, bir dereceye kadar, sizin onu kavrayabilmeniz için "gerçeği" kendi kavramsal kalıplarınızdan elenmesi gerekir.

Söylemek yeterli, başka etkiler ve olaylarla çevrilisiniz. Bunlardan bazılarını üç boyutlu realitenizde algılıyorsunuz. Başka olayların birer parçası olduklarının farkına varmadan onları gerçekmiş gibi kabul ediyorsunuz. Vizyonunuzun başarısız olduğu yerde, gerçekliğin sona erdiğini düşünürsünüz, bu yüzden yine kendinizi olaylar arasında, nesneler arasında, hiçbir şey yapmıyor gibi göründüğünüzde kendi içinizde bakmak için eğitmelisiniz. Anlamsız görünen olaylara dikkat edin, çünkü bunlar genellikle daha büyük görünmez olayların ipuçlarıdır.

Maddenin kendisinin doğası anlaşılamamıştır. Onu belirli bir "aşamada" algılarsınız. Şimdi terimlerinizi kullanarak ve mümkün olduğunca basit konuşursak, gördüklerinizin ötesinde başka madde formları da var. Bu biçimler, o belirli faaliyet alanına tepki verenler için oldukça gerçek ve canlıdır, oldukça "fizikseldir".

Olasılıklar açısından, bu nedenle belirli eylemleri seçersiniz, bilinçsizce bunları fiziksel olaylara veya nesnelere dönüştürür ve sonra algılarsınız. Ancak bu seçilmemiş olaylar da sizden dışarı çıkar ve bu diğer biçimlere yansıtılır. Şimdi burada atomların ve moleküllerin davranışı söz konusudur, çünkü bunlar yine sizin evreninizde sadece belirli aşamalarda mevcuttur. Aktiviteleri sadece belirli titreşim ritimleri aralığında algılanır. Örneğin bilim adamlarınız onları incelediklerinde, örneğin bir atomun doğasını incelemiyorlar. Yalnızca bir atomun özelliklerini, sisteminizde hareket ederken veya kendini gösterirken keşfederler. Daha büyük gerçekliği onlardan tamamen kaçar.

Işık spektrumları olduğunu anlıyorsunuz. Yani maddenin spektrumları var. Fiziksel gerçeklik sisteminiz diğerlerine kıyasla yoğun değil. Fiziksel maddeye verdiğiniz boyutlar, olası boyutların çeşitlerini zar zor ima etmeye başlar.

Bazı sistemler sizinkinden çok daha ağır veya daha hafiftir, ancak bu, aşina olduğunuz terimlerde ağırlık içermeyebilir. Muhtemel eylemler, o zaman, sizinki kadar geçerli ve oldukça tutarlı madde sistemlerine dönüşür. Tek satırlık düşüncelerde düşünmeye alışkınsınız, bu yüzden bildiğiniz olayları tam şeyler veya eylemler olarak düşünürsünüz, algıladığınızın tüm çok boyutlu varoluşlarının bir parçası olduğunu fark etmezsiniz.

Daha geniş bir ifadeyle, tek bir fiziksel olayı olası olaylardan ayırmak imkansızdır, çünkü bunların hepsi tek bir eylemin boyutlarıdır. Aynı nedenlerle, bildiğiniz "siz"i, farkında olmadığınız olası sizden ayırmanız da temelde imkansızdır. Ancak her zaman olası olaylar arasında giden içsel yollar vardır; hepsi oluş halindeki bir fiilin

dışavurumları olduğuna göre, bunlar arasındaki boyutlar birer yanılsamadır.

Fiziksel beyin tek başına bu bağlantıları büyük bir başarıyla kavrayamaz. Beynin içsel karşılığı olan zihin, zaman zaman, sözel düzeyde yeterince tanımlanamayan ani bir sezgi veya kavrayış patlaması yoluyla herhangi bir olayın çok daha büyük boyutlarını algılayabilir.

Sık sık söylediğim gibi, düşündüğünüz gibi zaman yoktur, ancak sizin terimlerinizle, atomun temel doğası size bir kez bildirilseydi, zamanın gerçek doğası anlaşılabilirdi. Bir şekilde, bir atom bir mikrosaniye ile karşılaştırılabilir.

Sanki bir atom belirli bir süre boyunca istikrarlı bir şekilde "var" gibi görünüyor. Bunun yerine, tabiri caizse, girer ve çıkar. Oldukça öngörülebilir bir model ve ritim içinde dalgalanıyor. Bu dalgalanmanın sadece belirli noktalarında sisteminizde algılanabiliyor, bu yüzden bilim adamlarına atom sürekli olarak var gibi görünüyor. Atom söz konusu olduğunda, herhangi bir yokluk boşluğunun farkında değiller.

Fiziksel olmayan projeksiyon dönemlerinde, dalgalanmanın kapalı olduğu dönemlerde, atomlar başka bir gerçeklik sisteminde "görünür". Bu sistemde, dalgalanmanın "üzerinde" olan noktalarda algılanırlar ve bu sistemde de atomlar sabit bir şekilde görünür. Böyle birçok dalgalanma noktası vardır, ancak sisteminiz elbette bunların farkında değildir, ne de onların içinde var olan nihai eylemlerin, evrenlerin ve sistemlerin farkında değildir.

Şimdi aynı tür davranışlar derin, temel, gizli ve keşfedilmemiş psikolojik düzeyde gerçekleşir. Fiziksel olarak yönlendirilmiş bilinç, atom etkinliğinin bir aşamasına yanıt verir, canlanır ve onun özel varlığına uyanır, ancak bunların arasında, bilincin tamamen farklı gerçeklik sistemlerine odaklandığı başka dalgalanmalar vardır; bunların her biri uyanıyor ve tepki veriyor ve her biri yokluk duygusuna sahip değil ve yalnızca tepki verdikleri belirli dalgalanmaların hafızasında.

Bu dalgalanmalar aslında eşzamanlıdır. Dalgalanmalar arasında boşluklar olacakmış gibi geliyor size ve benim kullandığım açıklama bizim için en iyisi; ancak olası sistemlerin tümü aynı anda var olur ve temel olarak, bu tartışmayı takiben, atom aynı anda tüm bu diğer sistemlerdedir.

Şimdi fevkalade hızlı atımlar veya dalgalanmalar açısından konuşuyoruz, o kadar yumuşak ve "kısa" ki onları fark etmiyorsunuz. Ancak ölçeğin sonundan itibaren "daha yavaş", "daha geniş", "daha uzun" dalgalanmalar da vardır.

Bunlar, sizinkiyle yakından bağlantılı olanlardan tamamen farklı varoluş sistemlerini etkiler. Bu tür bilinçlerin deneyimi size oldukça yabancıdır. Böyle bir dalgalanma, örneğin sizin birkaç bin yılınızı alabilir. Bu birkaç bin yıl, diyelim ki zamanınızın bir saniyesi olarak yaşanacak ve içinde meydana gelen olaylar basitçe bir "şimdiki dönem" olarak algılanacaktır.

Şimdi, bu tür varlıkların bilinci, aynı zamanda, çok sayıda şimdiki zaman olarak oldukça canlı ve açık bir şekilde deneyimlenen çok sayıda olası benliğin ve sistemin bilincini de içerecektir. Bu çoklu hediyeler, gerçek sayıdaki sonsuz noktalardan herhangi birinde değiştirilebilir; sonsuzluk, tek bir belirsiz çizgi olarak değil, her bilinç eyleminden büyüyen sayısız olasılıklar ve olası kombinasyonlar açısından var olur.

Bu tür varlıklar, çoklu hediyeleriyle, sizin özel sisteminizin farkında olabilir veya

olmayabilir. Çoklu mevcutları onu içerebilir veya içermeyebilir. Farkında bile olmadan onların çoklu hediyelerinin bir parçası olabilirsiniz. Çok daha sınırlı terimlerle, olası gerçeklikleriniz birden çok hediyedir. Bir benzetme için, sürekli tekrarlanan, göz içindeki göz içindeki göz imgesi burada yararlı olabilir.

BÖLÜM 17

OLASILIKLAR, İYİ VE KÖTÜLÜĞÜN DOĞASI VE DİNİ SEMBOLİZM

Hıristiyan dogması, elbette cennete dikey bir yükselişi ima ederek Mesih'in yükselişinden bahseder ve ruhun gelişimi genellikle yön açısından tartışılır. İlerleme güya yükselmek demektir, her şeyin altında ise dini cezanın dehşeti olan cehennem görülür.

Bu nedenle gelişme, Hıristiyan terimleriyle yalnızca tek hat yönünde değerlendirilir. Örneğin, nadiren yatay terimlerle düşünülür. Popüler anlamında evrim fikri, tek hat yönünde kademeli ilerleme yoluyla insan maymundan ortaya çıktığı için bu teoriyi ilan etti. İsa da yan yan ortadan kaybolabilirdi.

Mesajın içsel gerçekliği, kök varsayımları doğrultusunda, o zamanın insanının anlayabileceği terimlerle anlatılmıştır. Gelişim her yönde gelişir. Ruh, her biri yeni ve daha yüksek bir gelişme noktasını temsil eden bir dizi merdiven çıkmıyor.

Bunun yerine, ruh kendi merkezinde durur, keşfeder, kapasitelerini aynı anda her yöne genişletir, her biri son derece meşru olan yaratıcılık meseleleriyle ilgilenir. Muhtemel realite sistemi size ruhun doğasını açar. Mevcut dinin fikirlerini önemli ölçüde değiştirmelidir. Bu nedenle iyinin ve kötünün doğası son derece önemli bir noktadır.

Bir yandan, oldukça basit ve şu anda anlayamayacağınız bir şekilde, kötülük yoktur. Ancak, açıkçası oldukça kötü görünen etkilerle karşı karşıyasınız. Şimdi sık sık bir tanrı olduğu söylenir, öyleyse bir şeytan olmalı - ya da iyilik varsa, kötülük de olmalı. Bu, bir elmanın bir tepesi olduğu için bir dibinin olması gerektiğini söylemeye benzer - ama her ikisinin de elmanın bir parçası olduğu gerçeğini anlamadan.

Temellerimize geri dönüyoruz: Duygularınız, düşünceleriniz ve zihinsel eylemlerinizle gerçekliği yaratırsınız. Bunların bir kısmı fiziksel olarak gerçekleşirken, bir kısmı da olası sistemlerde gerçekleşmektedir. Size sonsuz bir dizi seçenek sunuluyor, öyle görünüyor ki, herhangi bir noktada, bazıları diğerlerinden daha fazla veya daha az elverişli görünüyor.

Her zihinsel eylemin sizin sorumlu olduğunuz bir gerçeklik olduğunu anlamalısınız. Bu özel gerçeklik sisteminde bunun için varsınız. Örneğin bir şeytana inandığınız sürece, sizin için ve onu yaratmaya devam eden diğerleri için yeterince gerçek olanı

yaratacaksınız.

Başkalarının verdiği enerjiden dolayı kendine ait bir bilince sahip olacaktır ama böyle bir sahte şeytanın varlığına inanmayanlara, inancıyla ona enerji vermeyenlere hiçbir gücü ve gerçekliği yoktur. . O, başka bir deyişle, üstün bir halüsinasyondur Daha önce de belirtildiği gibi, cehenneme inanan ve inancıyla kendisini cehenneme adayanlar gerçekten cehennemi yaşayabilirler, ama kesinlikle sonsuz gibi bir şeyle. Hiçbir ruh sonsuza kadar cahil değildir.

Şimdi bu tür inançlara sahip olanlar, bilincin, ruhun ve Var Olan Her Şeyin doğasına gerekli derin güvenden yoksundurlar. İyiliğin gücü olarak düşündüklerine değil, kötülüğün gücü olarak düşündüklerine korkuyla odaklanırlar.

Halüsinasyon, bu nedenle, korkudan ve kısıtlamadan yaratılır. Şeytan fikri sadece belirli korkuların kitlesel yansımasıdır - kitle, çünkü birçok insan tarafından üretilir, ancak aynı zamanda bu ilkeyi reddedenlerin her zaman olması bakımından da sınırlıdır.

Bazı çok eski dinler, şeytan kavramının halüsinasyonlu doğasını anladılar, ancak Mısır zamanlarında bile, daha basit ve daha çarpık fikirler, özellikle halk kitleleri arasında yaygınlaştı. Bazı yönlerden, o zamanlar insanlar şeytan kavramı olmadan tanrı kavramını anlayamadılar.

Örneğin fırtınalar, son derece yaratıcı doğa olaylarıdır, ancak yıkıma da neden olabilirler. İlk insan sadece yıkımı görebiliyordu. Bazıları, görünüşlerine rağmen herhangi bir etkinin yaratıcı olduğunu sezgisel olarak anladılar, ancak çok azı hemcinslerini ikna edebilirdi.

Aydınlık-karanlık kontrastı bize aynı türden bir resim sunar. İyilik hafif olarak görülüyordu, çünkü erkekler gün içinde kendilerini daha güvende hissediyorlardı. Kötülük bu nedenle akşam karanlığına atandı. Bununla birlikte, dogmanın altında gizlenen çarpıtmalar yığını içinde, her etkinin temel yaratıcılığına dair her zaman bir ipucu vardı.

O halde, onları kendiniz yaratmadığınız sürece, kimseyi alıp götürmeyi bekleyen şeytanlar yoktur; bu durumda güç, sahte şeytanlarda değil, sizdedir. Çarmıha Gerilme ve ona eşlik eden drama, o sırada realitenizde anlam ifade ediyordu. En derin sezgilerinizin ve kavrayışlarınızın da kaynaklandığı içsel gerçeklikten fiziksel gerçeklik dünyasına doğdu.

O halde ırk, ruhun yok edilemezliğine ilişkin bu daha derin fiziksel olmayan bilgiyi fiziksel terimlerle en iyi şekilde iletecek olayları ortaya çıkardı. Bu özel drama, sizinkinden farklı kök varsayımlara sahip diğer sistemler için bir anlam ifade etmeyecekti.

Yükseliş veya alçalma veya aydınlık ve karanlık sembolizmi, farklı algılama mekanizmalarına sahip diğer gerçeklikler için anlamsız olacaktır. Dinleriniz kalıcı bir hakikat çekirdeği etrafında inşa edilirken, kullanılan sembolizm, fiziksel evrende geçerli olarak kabul ettiğiniz bu temel varsayımların bilgisi doğrultusunda içsel benlik tarafından kurnazca seçilmiştir. Örneğin rüyalardaki diğer bilgiler de, genel olarak konuşursak, aynı sembolizmle size verilecektir. Bununla birlikte, sembolizmin kendisi basitçe içsel benlik tarafından kullanılmıştır. Doğal olarak içsel gerçekliğe ait değildir.

Birçok olası sistemin sizinkinden çok farklı algılama mekanizmaları vardır. Aslında,

bazıları size tamamen yabancı olan farkındalığın gestaltlarına dayanır. Farkında olmadan, egonuz grup bilincinin bir sonucudur, örneğin; dış dünyayla en doğrudan yüz yüze olan tek bilinç, bedeninizin her canlı hücresinde bulunan küçücük bilince bağlıdır; ve kural olarak sadece bir egonun farkındasınız - en azından bir seferde.

Bazı sistemlerde "birey", sizin terimlerinizle birden fazla egoya sahip olduğunun oldukça farkındadır. Tüm psikolojik organizasyon bir şekilde sizinkinden daha zengindir. Bunun farkında olmayan bir İsa, böyle bir sistemde ortaya çıkmaz, anlıyorsunuz. Aşina olmadığınız türden algılar, ışık fikrinizin bulunmadığı, neredeyse sonsuz termal nitelik derecelerinin ışık değil, duyum açısından emildiği dünyalar vardır.

Bu dünyaların herhangi birinde, Mesih draması asla sizin içinizde göründüğü gibi ortaya çıkamaz. Şimdi aynı şey, büyük dinlerinizin her biri için geçerlidir, ancak geçmişte söylediğim gibi, Budistler, genel olarak konuşursak, gerçekliğin doğasının bir tanımına yaklaşırlar. Bununla birlikte, nefis dokunulmazlığı açısından ruhun ebedi geçerliliğini anlayamadılar ve eşsiz karakterine dair bir his besleyemediler. Ama Buddha, tıpkı İsa gibi, neredeyse bildiğini sizin kendi realitenize göre yorumladı. Yalnızca kendi fiziksel gerçekliğiniz değil, aynı zamanda kendi olası fiziksel gerçekliğiniz.

Yöntemler, tüm dinlerin arkasındaki gizli yöntemler, insanı sembollerden ve hikayelerden ayrı bir anlayış alanına, onu bildiği fiziksel dünyanın hem içine hem de dışında götürecek içsel farkındalıklara götürmeyi amaçlıyordu. Özellikle İspanya'daki eski manastırlardan, diğer keşişler eski Latin elyazmalarını kopyalarken bu sırları canlı tutan tarikatlar içindeki yeraltı gruplarını anlatan hala keşfedilmemiş birçok el yazması var.

Afrika ve Avustralya'da yazmayı hiç öğrenmemiş, bu sırları da bilen kabileler ve onları ezberleyen ve İsa'dan önce Avrupa'nın kuzey kısımlarında bile yukarıya doğru yayan "Hoparlörler" denilen adamlar vardı.

Birdenbire, ilgili çalışma beş yıl sürebilirdi, çünkü çeşitli versiyonlar vardı ve her biri farklı yönlere giden ve insanlarına öğreten bir grup lider vardı. Bu gruplar yüzünden dünya, Hıristiyanlık için insanların sandığından çok daha olgunlaşmıştı. Fikirler zaten Avrupa çapında "gömüldü".

Ancak birçok önemli kavram kaybedildi. Vurgu, pratik yaşam yöntemleri üzerindeydi - oldukça basit - anlaşılabilir kurallar, ancak bunların nedenleri unutuldu.

Druidler bazı kavramlarını Speakers'tan aldılar. Mısırlılar da öyle. Konuşmacılar, bildiğiniz herhangi bir dinin ortaya çıkışından önceydi ve Konuşmacıların dinleri, birçok dağınık alanda kendiliğinden ortaya çıktı, ardından Afrika ve Avustralya'nın kalbinden orman yangını gibi büyüdü. Daha sonraki bir tarihte Azteklerin yaşadığı bir bölgede ayrı bir grup vardı, ancak o zamanlar kara kütlesi biraz farklıydı ve aşağı mağara evlerinin bazıları zaman zaman su altındaydı.

Konuşmacıların çeşitli grupları yüzyıllar boyunca devam etti. Çok iyi eğitildikleri için mesajlar orijinalliğini korudu. Bununla birlikte, kelimeleri yazılı hale getirmenin yanlış olduğuna inanıyorlardı ve bu yüzden onları kaydetmediler. Ayrıca doğal toprak sembollerini de kullandılar, ancak bunun nedenlerini açıkça anladılar. Konuşmacılar, Taş Devri döneminizde tek başlarına var oldular ve liderlerdi. Yetenekleri mağara adamlarının hayatta kalmasına yardımcı oldu. Ancak o günlerde çeşitli Konuşmacılar

arasında çok az fiziksel iletişim vardı ve bazıları diğerlerinin varlığından habersizdi.

Mesajları olabildiğince "saf" ve bozulmamıştı. Ancak bu nedenle, yüzyıllar boyunca onu duyan birçok kişi onu benzetmelere ve masallara çevirdi. Şimdi, Yahudi kutsal kitaplarının güçlü kısımları bu ilk Konuşmacıların mesajının izlerini taşır, ancak burada bile çarpıtmalar mesajları gizlemiştir.

Bilinç maddeyi oluşturduğuna ve bunun tersi olmadığına göre, düşünce beyinden önce ve sonra var olur. Bir çocuk kelime öğrenmeden önce tutarlı bir şekilde düşünebilir - ancak fiziksel evreni onun terimleriyle etkileyemez. Dolayısıyla bu içsel bilgi her zaman mevcut olmuştur, ancak fiziksel olarak tezahür ettirilmelidir - kelimenin tam anlamıyla etten oluşmalıdır. Konuşmacılar, bu içsel bilgiyi fiziksel sistem üzerine ilk uygulayan, onu fiziksel olarak bilinir hale getirenlerdi. Bazen birkaç yüzyılda sadece bir veya iki Konuşmacı hayatta kaldı. Bazen çok vardı. Çevrelerine baktılar ve dünyanın kendi iç gerçekliklerinden kaynaklandığını biliyorlardı. Başkalarına söylediler. Kendileriyle ilgili görünüşte katı olan doğal nesnelerin çok sayıda küçük bilinçten oluştuğunu biliyorlardı.

Fikirleri kendi yaratıcılıklarıyla maddeye dönüştürdüklerini ve maddenin maddesinin kendisinin bilinçli ve canlı olduğunu fark ettiler. Bu nedenle, kendileri ve çevreleri arasında var olan doğal ilişkiyi yakından biliyorlardı ve kendi eylemleriyle çevrelerini değiştirebileceklerini biliyorlardı.

Genel olarak konuşursak, bir Konuşmacı her zaman sizin terimlerinizle konuşur. Bazı enkarnasyonlarda, yetenekler o kadar güçlü bir şekilde kullanılabilir ki, kişiliğin diğer tüm yönleri arka planda kalır. Diğer zamanlarda kapasiteler çekinerek kullanılabilir. Konuşmacılar, olağanüstü bir duygu ve düşünce yansıtma canlılığına sahiptir.

İletişimleri aracılığıyla başkalarını daha fazla içe aktararak etkileyebilirler. Kolay bir yetenekle iç gerçeklikten dış gerçekliğe geçebilirler. Sembolizmi nasıl kullanacaklarını içgüdüsel olarak bilirler. Bilinçsiz düzeyde son derece yaratıcıdırlar, normal bilincin altında sürekli olarak hem kendileri hem de başkaları tarafından rüya ve trans durumlarında kullanılabilecek psişik çerçeveler oluştururlar. Genellikle başkalarına rüya durumunda görünürler ve rüya görenlere içsel gerçekliğin manipülasyonunda yardımcı olurlar. Onlar, rüya görenlerin ilişki kurabilecekleri imgeler oluştururlar, bunlar köprüler olarak kullanılabilecek imgeler ve daha sonra sizinkinden daha ayrı olan bilinç türlerine geçitler olarak kullanılabilirler.

Tanrıların sembolizmi, Olympus'taki tanrıların fikri, örneğin, Styx Nehri'ndeki geçiş noktası - bu tür bir fenomen Konuşmacılar tarafından ortaya çıktı. Bu nedenle, dinin sembolizmleri ve çerçeveleri sadece fiziksel dünyada değil, aynı zamanda bilinçsiz dünyada da var olmak zorundaydı. Kendi çerçevenizin dışında, olduğu gibi evlere veya meskenlere ihtiyaç yoktur ve yine de transta karşılaşmalar veya başka gerçekliklerle rüya karşılaşmaları, bu tür yapılar sıklıkla görülür. Verilerin sizin için anlamlı olacak terimlere dönüştürülmesidir.

Örneğin, ölümden sonra bir birey, çerçevelerin artık gerekli olmadığını anlayana kadar bunları yaratmaya devam edebilir - birçok birey yapabilir. Bu nedenle, Konuşmacılar faaliyetleriyle sınırlı değildi, bu nedenle uyanık bilinçle. Zamanınızın her döneminde hem uyanık hem de uyku halinde görevlerini yaptılar. Aslında en uygun

bilgilerin çoğu kursiyerler tarafından rüya durumu sırasında ezberlendi ve aynı şekilde aktarıldı. Bu nedenle, bu yazılmamış el yazmaları, tabiri caizse, rüya yolculukları veya diğer gerçeklik türlerine yapılan gezilerle de resmedilmiştir. Bu tür eğitimler halen devam etmektedir. Belirli psişik veya hikaye çerçevesi değişebilir. Örneğin, Hıristiyan Tanrı'nın ve azizlerin geleneksel görüntüleri, tüm bunlar son derece canlı olarak Konuşmacılar tarafından kullanılabilir. Rüyayı gören kişi o zaman kendini muhteşem bir haremde veya bunun yerine parlak bir şekilde aydınlatılmış bir tarlada veya gökyüzünde bulabilir. Bazı Konuşmacılar yeteneklerini rüya durumuyla sınırlar; ve uyandıklarında, büyük ölçüde kendi yeteneklerinin veya deneyimlerinin bilincindedirler.

Şimdi bu tür rüyalara veya rüya yerlerine halüsinasyon demek anlamsızdır, çünkü onlar henüz kendi kılıklarında algılayamadığınız belirli "nesnel" gerçekliklerin temsilleridir. Mısır dini büyük ölçüde Konuşmacıların çalışmalarına dayanıyordu ve eğitimlerine büyük özen gösterildi. Bununla birlikte, halk kitlelerine verilen dış görünüşler o kadar çarpıtıldı ki, dinin orijinal birliği sonunda bozuldu.

Bununla birlikte, o zamandan beri denenmemiş yollarla içsel gerçekliğin haritasını çıkarmak için çaba sarf ediliyordu. Rüya halinde ve kendinize yakın bazı diğer varoluş seviyelerinde, imgelerin yaratılmasında güçlü bireysel oyun ve sembolizmin muhteşem bir kullanımı olduğu doğrudur, ancak tüm bunlar yine, " nesnel "belirli çevre, özellikleri bu tür fenomenleri mümkün kılan bir ortam - o zaman kendi kuralları olan bir faaliyet alanı. Artık Konuşmacılar bu kurallara aşinadır ve genellikle kılavuz görevi görürler. Zaman zaman, tapınaklar aracılığıyla çalıştıkları ve güç yapılarına dahil oldukları Mısır'daki gibi örgütlerde çalıştılar. Ancak kural olarak, çok daha yalnızdırlar.

Zamanın gerçek eşzamanlı doğası nedeniyle, elbette çeşitli tezahürleriyle tüm yaşlarınıza aynı anda konuşuyorlar. Bazen, örneğin bir kişiliğin iki enkarnasyonunu birbirlerine tanıtan aracılar olarak da hizmet ederler.

Fiziksel gerçeklik içindeki kurallar, nesnelerin durağan ve kalıcı göründüğünü söyler. Bununla birlikte, diğer gerçekliklerin kuralları genellikle çok farklıdır. Zihinsel faaliyetlerin doğası farklı çizgiler izleyecek ve zaman açısından "süreklilik" olmayacak. Algısal organizasyon, farklı psikolojik gruplamaların kullanılmasıyla var olacaktır.

Dışarıdan bu tür sistemler, algılayabilseniz bile size anlamsız gelebilir. Hangi eylemlerin gerçekleştiğine dair pivot noktalarını gözlemleyemezsiniz. Bu sistemin çok kesin kuralları o zaman sizin için oldukça belirsiz olacaktır.

Artık Konuşmacılar birçok sistemdeki kurallara aşinadır. Yine de, daha geniş anlamda bu sistemlerin çoğu, bir şekilde kendi realitenizle bağlantılıdır. Sonsuz sayıda içsel evren vardır. Yalnızca en yüksek, en gelişmiş gestalt bilinci, onların bütünlüğü gibi herhangi bir şeyin farkında olabilir. Bu daha geniş bağlamda, o halde, Konuşmacılar yerel olarak adlandırılmalıdır. Yakın gerçeklik sistemlerinin birçoğunun haritasını çıkaran bir çizelge gibi bir şey var ve umarım bir gün sizin şartlarınızda bunu kullanılabilir hale getirir. Bunu yapmak için, Ruburt'un biraz daha yoğun bir şekilde eğitilmesi gerekiyor. Belirli koşullar altında bu sistemlerden birinden diğerine girişin yapılabileceği tesadüf noktaları vardır. Elbette bildiğiniz gibi uzayda ayrı ayrı var olmaları gerekmez.

Bunlara, bir kamuflajın diğeriyle birleştiği koordinasyon noktaları denir. Bunlardan

bazıları sisteminizde coğrafidir, ancak her durumda, bilincin ayarlanması gerekli bir ön hazırlıktır. Bu tür girişler yalnızca beden dışı durumda yapılabilir. Her birey rüyasında, Konuşmacıların sahip olduğu bilgilere erişebilir. Uyku düzeninde meydana gelen, EEG'niz tarafından algılanamayan bitişik bilinç durumları vardır - bilincinizin içinden geçtiği bitişik "koridorlar".

Daha yüksek sezgi merkezleri aktive olurken, bilincin fiziksel olarak yönlendirilmiş kısımları bedende kalır. Benliğin "yok" kısmı beyin kalıpları aracılığıyla izlenemez, ancak çıkış noktası ve geri dönüş noktası belirli bir kalıp gösterebilir. Bununla birlikte, "mola"nın kendisi hiçbir şekilde tespit edilmeyecektir, izler sadece ayrılmadan hemen önce hangi karakteristik modeli gösteriyorsa onu gösterir.

Şimdi bu her gece uykusunda oluyor. İki faaliyet alanı söz konusudur, biri çok pasif ve biri son derece aktif. Bir durumda, bilincin bu kısmı pasiftir, bilgi alır. Bir sonraki aşamada, eylem yoluyla yer aldığı için aktiftir - daha sonra kendisine verilen kavramlar, katılım ve örnekler aracılığıyla canlı bir şekilde algılanır. Bu, uykunun en korunan alanıdır. Gençleştirici özellikler burada devreye girer ve bu dönemde Konuşmacılar öğretmen ve rehberlik eder.

Bu bilgi, daha sonra, genellikle beden bilinci ve bilinçaltı gibi benliğin diğer katmanları tarafından geri döndüğünde yorumlanır, burada benliğin bu alanları için anlam ifade edecek rüyalara dönüşür ve örneğin genel öğretimin olabileceği yerler. belirli bir konuyu içeren pratik tavsiyelere çevrilmiştir.

Uykunun çok kesin birkaç aşaması vardır ve hepsi kişilik için çeşitli hizmetler gerçekleştirir. Bunlar aynı zamanda farklı bilinç, gerçekleştirme ve faaliyet katmanları için sinyallerdir. Bunlara bazı fiziksel varyasyonlar eşlik eder ve yaşla ilgili bazı varyasyonlar vardır.

Bir sonraki bölümümüzde bunlardan biraz ayrıntılı olarak bahsedeceğim. Şimdilik, bilincin dış gerçeklikten iç gerçekliğe geçişi sırasında belirli adımların, belirli değişikliklerin meydana geldiğini ve bu değişikliklerin rastgele olmadığını anlamak yeterlidir; bilincin birçok varış noktasına çok önceden tahmin edilebilir bir yoldan ayrıldığını. Çağlar boyunca, Konuşmacılar hayalperestlere bu diğer ortamlarda nasıl manipüle edileceğini öğretti. Onlara, mevcut kişiliğin iyiliği için kullanılabilecek bilgileri nasıl geri getireceklerini öğrettiler. Niyete, şimdiki amaca ve gelişime göre, bir birey bu seyahatlerin değişen derecelerde farkında olabilir. Örneğin bazıları mükemmel bir hatırlamaya sahiptir, ancak bilinçli fikirler nedeniyle sıklıkla deneyimlerini yanlış yorumlar.

Konuşmacı olan bir hayalperestin, rüya hali içinde içsel bir gerçeklikte bazı zorluklar yaşayan başka bir bireyin yardımına gitmesi çok olasıdır. Koruyucu melekler fikri elbette burada son derece bağlantılıdır. İyi bir Konuşmacı, bir gerçeklik içinde olduğu kadar diğerinin içinde de etkilidir, hem fiziksel gerçeklik içinde hem de iç ortamlarda psişik çerçeveler yaratır. Pek çok sanatçı, şair ve müzisyen, bir dünyayı diğerine göre tercüme eden, her ikisinde de büyük bir canlılıkla var olan psişik yapıları oluşturan - aynı anda birden fazla gerçeklikten algılanabilen yapılar - Konuşmacıdır.

Uyanık yaşamda, odaklanmadığınız ve genellikle farkında olmadığınız çeşitli bilinç durumları da vardır. Her devlet kendi koşullarını bilir ve farklı bir gerçekliğe aşinadır.

"Siz" şu anda bir zamanlar merkezli bir bilince sahipsiniz, bu "siz", tüm kimliğinizin diğer bölümlerinin yakından dahil olduğu bu diğer bilinç aşamalarını deneyiminizden kapatıyor. Siz kendinizinkini yaratırken, bilincin bu diğer aşamaları kendi gerçekliklerini yaratır. Gerçekler, bu nedenle, bilincin kendisinin yan ürünleridir. Bunların farkına varabilirseniz, bunlar size farklı türden faaliyet alanları veya alemleri değil, başka yerler gibi görünebilir. Bu alemlere girmeye çalışırsanız, onları kendi sisteminizin temel varsayımlarıyla algılamaya zorlanacaksınız, örneğin sıcaklık ve rahatlık duygularını sıcak barınakların veya binaların görüntülerine veya korku duygularını iblislerin görüntülerine çevireceksiniz.

Ara sıra, uyanık yaşamda bile, bir kişilik, tabiri caizse, kendiliğinden vites değiştirebilir ve aniden kendini bir saniye veya belki birkaç dakika için böyle başka bir alemde bulabilir. Oryantasyon bozukluğu genellikle oluşur. Bunu oldukça bilinçli olarak eğitimle yapanlar var, ancak çoğu zaman yaşadıkları deneyimleri “ev” bilincinin değerleriyle yorumladıklarını fark etmiyorlar.

Bütün bunlar göründüğü kadar ezoterik değil. Neredeyse her birey bilinçle ilgili tuhaf deneyimler yaşamıştır ve daha büyük deneyimlerinin fiziksel gerçeklikle sınırlı olmadığını sezgisel olarak bilir. Rüyaların çoğu, geri döndüğünüz ve büyük ölçüde unuttuğunuz bir yolculuktan geri getirilen hareketli kartpostallar gibidir. Bilinciniz zaten yeniden fiziksel gerçekliğe yönelmiştir; rüya, daha derin deneyimi tanınabilir biçimlere çevirme girişimi. Rüyadaki görüntüler de oldukça kodlanmıştır ve temelde deşifre edilemeyen altta yatan olaylar için sinyallerdir.

Konuşmacılar, gerçekten de bir tür çok boyutlu sanatsal üretim olan rüyaların oluşumunda size yardımcı olur - birden fazla gerçeklikte var olan rüyalar, sizin terimlerinizle hem yaşayanlar hem de ölüler için gerçek olan çeşitli bilinç aşamalarını parçalayan etkilerle. ve hem yaşayanların hem de ölülerin katılabileceği. Bu nedenledir ki, esinler ve vahiyler sıklıkla rüya durumunun bir parçasıdır.

Fiziksel odaktan boşanmış olarak, Konuşmacıları duymak, talimatlarını tercüme etmek, görüntülerin yaratılmasıyla pratik yapmak ve fiziksel bedenin sağlığını koruma yöntemlerinde rehberlik etmek için daha iyi bir konumdasınız. Uykunun en korunaklı alanlarında, gerçekliğin birçok katmanı arasındaki bariz engeller ortadan kalkar. Örneğin, bazı olası gerçeklerin farkındasınız. Sisteminizde gerçekleştirmek istediğiniz olası eylemleri siz seçersiniz. Rüya durumunda diğer olası eylemleri takip edersiniz. Bunu bireysel olarak yapıyorsunuz ama aynı zamanda ulusal ve küresel düzeyde toplu halde de yapıyorsunuz.

Farklı düzeylerde veya aşamalarda bilinç, farklı türde olayları algılar. Bunlardan bazılarını algılamak için dikkatinizin odağını bir seviyeden diğerine değiştirmeyi öğrenmeniz yeterlidir. Bilincin bu aşamalarına eşlik eden çok küçük kimyasal ve elektromanyetik değişimler ve vücudun kendisinde hormon üretimi ve epifiz aktivitesinde belirli fiziksel değişimler vardır.

Genellikle, içinden geçtiğiniz çeşitli bilinç koşullarını hiç fark etmeden, uyanıklıktan uykuya geçiş yaparsınız, ancak bunlardan birkaçı vardır. Birincisi, elbette, çeşitli derecelerde kendiliğindenlikle, bilincin fiziksel verilerden, günün endişelerinden ve endişelerinden içe doğru dönüşü vardır. O zaman, uyanıklık ve uyku arasında, alıcı gibi

davrandığınız, pasif ama açık, telepatik ve durugörülü mesajların size oldukça kolay geldiği farklılaşmamış bir seviye vardır.

Bilinciniz yüzüyor gibi görünebilir. Bazen büyümek, bazen düşmek gibi çeşitli fiziksel duyumlar vardır. Her iki duyum da, kendinizi neredeyse yakaladığınız, neredeyse bu farklılaşmamış alanın farkına vardığınız ve ardından deneyimlerinden bazılarını fiziksel terimlere çevirdiğiniz anların karakteristiğidir. Örneğin büyüklük hissi, psişik genişlemenin fiziksel bir yorumudur. Düşme hissi, bilincin aniden bedene dönmesinin bir yorumudur.

Bu süre sadece birkaç dakika sürebilir, yarım saat sürebilir veya geri dönülebilir. Bu, bilincin yastıklayıcı, destekleyici ve genişleyen bir aşamasıdır. Bu süre zarfında verilen öneriler oldukça etkilidir. Bu periyodu takiben, zihnin ilk iki aşamada tutunmayı başaran fiziksel kaygılarla meşgul olduğu, aktif bir sahte rüya hali meydana gelebilir.

Bunlar çok kuvvetliyse, kişi uyanabilir. Bu canlı, yoğun ama genellikle kısa bir aşamadır. Bunu, bilinç diğer iletişimlere daha sıkı bir şekilde uyum sağlarken, bu sefer kesinlikle sesler, konuşmalar veya görüntülerle işaretlenmiş, farklılaşmamış başka bir katman izler. Bunlardan birkaçı bireyin dikkati için rekabet edebilir. Bu noktada vücut oldukça sessizdir. Birey bu içsel uyaranlardan birini veya diğerini daha derin bir bilinç düzeyine kadar takip edecek ve aldığı iletişimi hafif rüyalara dönüştürecektir.

Bu süre zarfında bir yerde, diğer gerçeklik ve olasılık katmanlarının eşiğinde olduğu derinden korunan bir uyku alanına girecek. Bu noktada deneyimleri, bildiğiniz gibi, zaman zaman tüm bağlamın dışında olacaktır. Sadece dakikalar geçmesine rağmen yıllar yaşayabilir. Daha sonra bilim adamlarınız tarafından REM uykusu olarak işaretlenen, fiziksel yönelimli rüya üretimlerinin oluşturulacağı bir alanda fiziksel gerçekliğe dönecek ve edindiği bilgileri kullanıma sunacaktır. Daha sonra döngü tekrarlanacaktı. Neredeyse aynı tür dalgalanmalar ve aşamalar, uyanırken bile meydana gelir, ancak bunların daha az farkında olsanız da, o zaman bencil benlik bu diğer deneyim alanlarını örtmek için oldukça amaçlı hareket eder.

Bununla birlikte, uyanık farkındalığın altında ve aynı kimyasal, elektromanyetik ve hormonal dalgalanmalarla kesin aşamalar mevcuttur. Sadece bilincinizin ne yaptığının farkında değilsiniz. Zamanınızın tam beş dakikası boyunca kendinizi takip edemezsiniz. Onun boyutları ancak kendi öznel gerçekliklerinde yolculuk etmek için gereken zamanı ve çabayı harcayacak kadar kararlı olanlar tarafından hissedilebilir. Yine de sezgisel olarak her birey, deneyiminin bir bölümünün her zaman ondan kaçtığını bilir. Aniden bilmeniz gereken bir ismi hatırlayamadığınızda, her zaman bilinçaltınızda farkında olduğunuz aynı türden bir duyguya sahip olursunuz.

Konuşmacıların amacı, bu çok boyutlu varoluşu ilişkilendirmenize ve anlamanıza yardımcı olmak ve mümkün olduğunca bilinçli dikkatinize getirmektir. Sadece kendi deneyiminizin derinliklerini hissetmeyi, hissetmeyi veya sezgisel olarak algılamayı öğrenerek Tüm Olan'ın doğasını anlayabilirsiniz. Fiziksel yaşamda çalışırken bilincinizin daha fazla farkına vararak, daha az aşina olduğunuz bu diğer alanlarda manipüle etmesini izlemeyi öğrenebilirsiniz. Muhtemel gerçekler sadece sizin için olası çünkü onların farkında değilsiniz.

Bu bilinç aşamalarının hepsi sizin kendi realitenizin bir parçasıdır. Onlar hakkında

bilgi sahibi olmak en faydalı olabilir. "Vites değiştirmeyi" öğrenebilir, kendi deneyiminizden uzak durabilir ve çok daha iyi bir bakış açısıyla inceleyebilirsiniz. Uyku durumunda sizin için çözülmesini öneren sorular veya problemler hazırlayabilirsiniz. Uzaktaki arkadaşlarınızla konuşacağınızı veya sözlü olarak iletemeyeceğiniz önemli mesajları ileteceğinizi önerebilirsiniz. Örneğin realitenin başka bir katmanında uzlaşmalar sağlayabilirsiniz, ancak bu katmanda bunu yapamazsınız.

Bunun uyku bilincinin diğer düzeylerinden birinde sizin tarafınızdan gerçekleştirileceğini kendinize söyleyerek bedeninizin iyileşmesini yönlendirebilirsiniz ve bir Konuşmacının yardımını isteyebilirsiniz. sağlık. Belirli bilinçli hedefleriniz varsa ve bunların faydalı olduklarından makul ölçüde eminseniz, o zaman içinde gerçekleştikleri rüyalar önerebilirsiniz, çünkü rüyaların kendisi fiziksel gerçekliklerini hızlandıracaktır.

Şimdi bilinçsizce bunların çoğunu yapıyorsunuz. Sıklıkla deyim yerindeyse zamanda geriye gidersiniz ve belirli bir olayı farklı bir sonla bitmesi için "yeniden yaşarsınız" veya söylemiş olmayı dilediğiniz şeyleri söylersiniz. Bir bilinç durumunun bilgisi, diğer durumlarda size yardımcı olabilir. Hafif bir transta, istenirse rüya sembollerinin anlamı verilecektir. Semboller daha sonra sizin için kişisel olarak uyarlanacak öneri yöntemleri olarak kullanılabilir. Diyelim ki, bir rüyadaki çeşmenin ferahlığı temsil ettiğini keşfederseniz, yorgun veya depresyonda olduğunuzda bir çeşme düşünün. Gerçekliğin başka bir katmanında, elbette, bir tane yaratacaksınız.

Uykunun en korunaklı alanlarında, saf duygu ya da bilme olan ve hem kelimelerden hem de görüntülerden kopuk bir deneyimle uğraşıyorsunuz. Belirtildiği gibi, bu deneyimler daha sonra rüyalara çevrilir ve fiziksel verilere daha aşina olan bilinç alanlarına geri dönüşü gerektirir. Burada, herhangi bir rüya görüntüsünün benliğin çeşitli katmanları için anlam ifade ettiği büyük bir yaratıcı sentez ve büyük bir yaratıcı çeşitlendirme gerçekleşir - bir düzeyde yaşadığınız bir gerçeği temsil ederken, diğer seviyelerde bu gerçeği daha özel olarak uygulandığı şekliyle temsil eder. çeşitli deneyim veya problem alanlarına. Bu nedenle, bir sembolün birçok sembole dönüşmesinin bir başkalaşımı olacak ve bilinçli zihin sadece çeşitli rüya görüntülerinden oluşan bir kaosu algılayabilir.

Ancak bilinçdışı ve bilinçaltı alanlar bu bilginin egodan çok daha fazla farkındadır, çünkü kural olarak yalnızca rüya malzemesinin çok küçük kalıntılarını alır. Bu nedenle, Konuşmacılar rüyalarda tarihi karakterler, peygamberler, güvenilir eski arkadaşlar veya belirli kişiliği etkileyecek herhangi bir kılıkta görünebilir.

Bununla birlikte, orijinal deneyimde, Konuşmacı'nın gerçek doğası açıktır. Düşlerin üretimi, belirli bir bireyin nesnel yaşamının üretimi kadar "sofistike" bir çabadır. Sadece farklı koşullarda yaşamaktır.

Bu çeşitli bilinç aşamaları ve psişik aktivitedeki dalgalanmalar, uyanık halden doğrudan deneyim yoluyla da incelenebilir. Sonraki bölümde, kendi realitenizin bu sürekli aktif kısımlarının daha fazla farkında olmanıza izin vereceğiz.

BÖLÜM 18

BİLİNÇ, SEMBOLİZM VE ÇOKLU ODAK'IN ÇEŞİTLİ AŞAMALARI

Farkında olsanız da olmasanız da, bilincinizin tüm yönleri kendi kişiliğinizde birleşir.

Bilinç, açıkçası, hem içe hem de dışa doğru birçok yöne çevrilebilir. Normal bilincinizdeki dalgalanmaların farkındasınız ve daha yakından bakmak, bunun bazılarını oldukça netleştirecektir. Dikkatinizin kapsamını sürekli olarak genişletir veya daraltırsınız. Zaman zaman neredeyse her şeyi dışlayarak tek bir nesneye odaklanabilirsiniz, böylece tam anlamıyla içinde bulunduğunuz odanın bilincinde olmazsınız.

"Bilinçli" olabilirsiniz ve hatırlanan bir olaya o kadar güçlü tepki veriyorsunuz ki, mevcut olayların nispeten farkında değilsiniz. Tüm bu dalgalanmaları hafife alıyorsunuz. Sizi rahatsız etmezler. Bir kitabın içinde kaybolmuşsanız ve yakın çevrenizden bir an için habersizseniz, dikkatinizi tekrar kitaba çevirmek istediğinizde kitabın kaybolacağından korkmuyorsunuz. Ne de bir hayalde, genellikle şimdiki ana güvenli bir şekilde dönme konusunda endişelenmezsiniz.

Bir dereceye kadar, bunların hepsi, bilincinizin hareketliliğinin ve kullanım kolaylığının küçük örnekleridir. Tuhaf bir şekilde, semboller, onu çeşitli bilinç seviyelerinde algılama şeklinizin örnekleri olarak kabul edilebilir. Değişen kılık değiştirmeleri yön tabelaları olarak kullanılabilir. Örneğin ateş, fiziksel hale getirilmiş bir semboldür, bu nedenle gerçek bir ateş size açıkça, fiziksel olarak uyumlu bilincinizle gerçekliği algıladığınızı söyler.

Bir yangının zihinsel bir resmi size otomatik olarak başka bir tür bilincin dahil olduğunu söyler. Zihinsel olarak görülen, sıcaklığı olan ama yıkıcı bir şekilde yanmayan bir ateş, açıkçası başka bir anlama gelir. Tüm semboller, dil yoluyla asla yeterince ifade edilemeyen duyguları, duyguları ifade etme girişimidir. Semboller duyguların sonsuz varyasyonlarını temsil eder ve bilincin çeşitli aşamalarında bunlar farklı terimlerle ortaya çıkacak, ancak her zaman size eşlik edecekler.

Bununla birlikte, sembollere ihtiyaç duymadan saf bilmenin veya saf duygunun dahil olduğu birkaç istisna vardır. Bu bilinç aşamaları seyrektir ve nadiren normal bilinçli terimlere çevrilir.

Belirli bir duyguyu alalım ve çeşitli bilinç seviyelerinde ifade edilebileceği için onu

takip edelim. Bir sevinç duygusuyla başlayın. Normal bilinçte, yakın çevre, örneğin bir birey depresyon halindeyken olacağından çok daha farklı bir şekilde algılanacaktır. Sevinç duygusu nesnelerin kendilerini değiştirir, çünkü algılayan onları çok daha parlak bir ışıkta görür. Nesneleri çok daha canlı ve daha net bir şekilde yaratır. Geri bildirim tarzında, çevre onun sevincini pekiştiriyor gibi görünüyor. Bununla birlikte, gördüğü şey hala fizikseldir, maddi dünyanın nesneleridir. Şimdi hayal kurmaya başladığını ve bir hayale düştüğünü farz edin. Onun içsel zihnine, maddi nesnelerin, insanların ya da olayların resimleri ya da sembolleri gelir, belki geçmişten, hem de şimdiki ve gelecekteki tahayyüllerinden.

Sevinç deyim yerindeyse geleceğe uzanır, ışığını da geçmişe yayar ve o anda fiziksel terimlerle gösterilebilecek olandan daha büyük genişleme alanlarını kapsayabilir. Şimdi bireyimizin rüyasından ya trans durumuna düştüğünü ya da derin bir uykuya daldığını hayal edin. Kendisi için son derece sembolik olan sevinç veya coşkunluk görüntüleri görebilir. Mantıken aralarında çok az bağlantı olabilir, ancak sezgisel olarak bağlantılar açıktır. Artık zihinsel deneyimlerine hayalleme durumundan çok daha derin bir şekilde giriyor ve sevincini ifade edebildiği ve başkalarıyla paylaşabildiği bir dizi rüya bölümü yaşıyor olabilir.

Ancak hala fiziksel yönelimli sembollerle uğraşıyor. Şimdi bu tartışmayı bir örnek olay olarak kullandığımızdan, onu daha da takip etmeye devam edeceğiz. Çok neşeli bir doğaya sahip rüya şehirlerinin veya insanların görüntülerini oluşturabilir, duygunun kendisini kendisi için uygun olan herhangi bir sembole çevirebilir. Bir coşku, oynayan hayvanlar, uçan insanlar, hayvanlar veya harika güzellikteki manzaralara çevrilebilir. Yine, mantıksal bağlantılar eksik olacak, ancak tüm bölüm bu duyguyla bağlanacak.

Fiziksel beden her zaman büyük ölçüde yararlanır, çünkü faydalı duygular, iyileşme yeteneklerini otomatik olarak yeniler ve yeniler. Sevinç duyguları şimdi İsa'nın, Buda'nın veya peygamberlerin imgelerine yol açabilir. Bu semboller, çeşitli aşamalarda bilincin karakteristik değişen sahneleridir. Deneyimler yaratımlar olarak kabul edilmelidir; çeşitli aşamalarda bilince özgü yaratıcı eylemler.

Bunun ötesinde, sembollerin kendilerinin kaybolmaya başladığı, belirsizleştiği, uzaklaştığı durumlar vardır. Burada, sembollerin giderek daha az gerekli hale geldiği bilinç bölgelerine çekilmeye başlarsınız ve burası gerçekten de büyük ölçüde nüfussuz bir alandır. Gösterimler yanıp söner ve açılır ve sonunda kaybolur. Bilinç giderek daha az fiziksel yönelimlidir. Bu bilinç evresinde ruh, sembolizmden ve temsillerden sıyrılmış, kendi duygularıyla baş başa kalır ve kendi bilgisinin devasa gerçekliğini algılamaya başlar.

Doğrudan deneyim hissediyor. Örneğimiz olarak neşeyi kullanırsak, bunun tüm zihinsel sembolleri ve görüntüleri sonunda ortadan kalkacaktır. Ondan ortaya çıkmışlardı ve orijinal deneyim değil, yan ürünler olarak ondan uzaklaşacaklardı. O zaman ruh, bu sevincin gerçekliğini, açıklanması güç terimlerle keşfetmeye başlayacak ve bunu yaparken, daha önce kendisi için tamamen anlaşılmaz olan algılama, ifade etme ve gerçekleştirme yöntemlerini öğrenmiş olacaktır.

Fiziksel nesneler, sembollerinizin en belirgin olanlarıdır ve tam da bu nedenle, onların sembol olduklarının hiç farkına varmazsınız.

Farklı seviyelerde, bilinç farklı türde sembollerle çalışır. Semboller, içsel gerçekliği ifade etmenin bir yöntemidir. Tek yönde çalışan ruh, bilincini kullanarak, içsel gerçekliği, yaşayan, değişen sembolizm aracılığıyla mümkün olduğu kadar çok sembol aracılığıyla ifade eder. O zaman her sembolün kendisi kendi ölçüsünde bilinçli, bireysel ve farkındadır.

Bunu yaparken, ruh sürekli olarak keşfedilecek yeni içsel gerçeklik çeşitleri yaratır. Ters yönde çalışan ruh, deyim yerindeyse, kendisini tüm sembollerden, tüm temsillerden yoksun bırakır ve bilincini farklı bir şekilde kullanarak kendi doğrudan deneyimini denemeyi öğrenir. Kendisiyle deneyim arasına girecek semboller olmadan, şu anda sembolik olarak anlayamayacağın bir tür değer gerçekleştirmede kendini mükemmelleştirir.

Şimdi bu çabalar, uyansanız da uyusanız da devam eder. Ancak bu faaliyetlerin farkında olduğunuzda, kendinizi bilincin çeşitli aşamalarında yakalamanız ve hatta zaman zaman, özellikle rüya durumları aracılığıyla kendi ilerlemenizi takip etmeniz mümkündür. Vücudunuz bu noktada en mahrem sembolünüz ve yine en bariz sembolünüz.

Bilincin çoğu aşamasında beden fikrini kullanacaksınız. Herhangi bir tür beden dışı deneyimde fiziksel bedeninizi terk ettiğinizde, aslında onu sadece biraz daha az Fiziksel olan başka bir bedende bırakırsınız. Bu da "daha sonra" daha az fiziksel biri için atılır, ancak form fikri o kadar önemli bir semboldür ki, onu tüm dini literatürünüz ve ahiret hikayeleriniz boyunca taşırsınız.

Bir noktada diğer sembollerle birlikte kaybolacaktır. Sembollerin yapımından önce sizin terimlerinizle konuşan bir zaman vardı; Gerçeklik fikrinizden o kadar kopuk bir zaman ki, sadece uykunun en korunaklı alanlarında onunla ilgili herhangi bir hatıra geri gelmiyor. Size semboller olmadan var olmama gibi geliyor, ama bu yeterince doğal bir çıkarım çünkü siz çok sembol odaklısınız.

Ölümden sonra meydana gelen bu bilinç aşamalarının tümü, kullanımlarında çok daha fazla özgürlük ve anlamlarının daha iyi anlaşılmasına rağmen, hala sembollerle ilgilidir. Ancak bilincin daha yüksek aşamalarında, semboller artık gerekli değildir ve yaratıcılık tamamen kullanılmadan gerçekleşir.

Açıkçası, şu anda bilincin o aşamasının farkına varamazsınız, ancak hem uyanık yaşamda hem de rüya durumunda sembollerin size nasıl göründüğünü takip edebilir ve onları temsil ettikleri duygularla ilişkilendirmeyi öğrenebilirsiniz. Bilincin çeşitli aşamalarında belirli sembollerin size kişisel olarak görüneceğini öğreneceksiniz ve bunlar kendi keşiflerinizde tanınma noktaları olarak hizmet edebilir. Örneğin, Ruburt vücudunu rüya durumundan terk etmek üzereyken, kendisini genellikle keşif fırsatları sunan garip bir ev veya apartman dairesinde bulur.

Evler veya apartmanlar her zaman farklı olacaktır ve yine de sembol her zaman belirli bir bilinç noktasına ulaştığının ve başka bir bilinç durumuna girmeye hazır olduğunun bir işaretidir. Her biriniz aynı amaca hizmet eden, size oldukça özel belirli sembollere sahip olacaksınız. Bununla birlikte, kendini keşfetmek için çaba sarf etmedikçe, bu sembolik kılavuz direkler hiçbir bilinçli anlam ifade etmeyecektir.

Bu tür bazı semboller ömür boyu sizinle kalır. Bazıları büyük değişim dönemlerinde

karakterlerini değiştirebilir ve bu bilinçsizce tanıdık semboller dönüşüme uğradıkça belirli bir yön bozukluğu hissi uyandırabilir. Aynı şey fiziksel yaşamınız için de geçerlidir. Bir köpek sizin için örneğin doğal neşenin veya özgürlüğün bir simgesi olabilir. Bir köpeğin öldüğü bir kazayı gördükten sonra, köpekler sizin için tamamen farklı bir anlam ifade edebilir.

Bu elbette açıktır, ancak rüyalarda da aynı tür sembol değişimi olabilir. Köpeğin kazası, uyanık durumdaki köpeklere karşı bilinçli sembolik duygunuzu değiştiren bir rüya deneyimi olabilir. Bir kişi korkuyu bir iblis, düşmanca bir hayvan veya hatta tamamen basit, normalde zararsız bir nesne olarak sembolize edebilir; ancak kendi sembollerinizin ne anlama geldiğini biliyorsanız, o zaman bilgiyi yalnızca rüyalarınızı yorumlamak için değil, aynı zamanda genellikle meydana geldikleri bilinç durumuna işaret etmek için de kullanabilirsiniz.

Bu semboller, bu nedenle, bilincin çeşitli aşamalarında değişecektir. Yine, mantıksal sıra mevcut değildir, ancak sezgisel yaratım, bir sanatçının renklerini değiştirebileceği şekilde sembolleri değiştirecektir.

Bu nedenle, tüm semboller içsel gerçeklikleri temsil eder ve sembollerle oynaştığınızda, içsel gerçekliklerle de oynamış olursunuz. Yaptığınız herhangi bir dış hareket, dahil olduğunuz tüm iç ortamlar içinde, iç ortam içinde yapılır.

Semboller, yüksek oranda yüklü psişik parçacıklardır ve güçlü çekim ve genişleme özelliklerine sahip, doğrudan bilme yoluyla algılanmayan içsel gerçekleşmeleri ve gerçeklikleri temsil eden fiziksel nesneleri içerir. (Burada doğrudan bilmekle, simgeleştirmeden anlık idrak ve kavramayı kastediyorum.)

O zaman, bilincin çeşitli aşamalarında semboller bile farklı görünecek, bazıları fiziksel nesneleriniz olarak sabitlik ve kalıcılığa sahip olmaya çalışarak, bedensel gerçekliğin ilkelerini veya kök varsayımlarını izleyerek ve bazıları rüya durumunda olduğu gibi çok daha hızlı değişecek, bunlar duygunun daha acil ve hassas göstergeleridir. Çeşitli bilinç durumlarının, nesnelerin fiziksel bir ortamda göründükleri gibi, bu sembollerin ortaya çıktığı kendi ortamları olduğu görülmektedir.

Görünüşte kararsız zihinsel nesneler, belirli seviyelerde rüya ortamında ortaya çıkar. Semboller her iki durumda da kurallara uyar. Daha önce de belirtildiği gibi, rüya evreni de bedensel evren kadar "nesnel"dir. İçindeki nesneler ve semboller, fiziksel nesneler uyanık yaşamın olduğu kadar rüya yaşamının sadık temsilleridir.

Bu nedenle, sembolün doğası, yalnızca çevreniz için değil, içindeki bilinç durumunuz hakkında da bir gösterge işlevi görebilir. Sıradan bir rüya draması bağlamında normal rüya görmede, nesneler size yeterince kalıcı görünüyor. Onları hafife alıyorsunuz. Hala fiziksel odaklısın. Uyanık olduğunuz saatlerin sembolizmini rüya görüntülerine yansıtırsınız.

Ancak rüya bilincinin diğer durumlarında evler aniden ortadan kaybolabilir. Modern bir bina aniden bir kulübenin yerini alabilir. Bir çocuk bir laleye dönüşebilir. Şimdi semboller açıkça farklı bir şekilde davranıyor. Bu ortamda, kalıcılık bir kök varsayım değildir. Mantıksal sıra geçerli değildir.

Bu şekilde davranan semboller, şu anda bilincin başka bir aşamasında ve tamamen farklı bir iç ortamda bulunduğunuzun ipuçları olabilir. Duyguların ve deneyimlerin

ifadesi, ardışık anlara sıkışmış nesnelerin katı çerçevesiyle sınırlı değildir. Duygular otomatik olarak dönüştürülür ve yeni, hareketli, anında bir şekilde ifade edilir. Bir bakıma bilincin melodisi daha hızlıdır.

Gerçekleştirmenin saatlerce veya günlerce beklemesine gerek yoktur. Deneyim bir zaman bağlamından bağımsızdır. Bu bilinç alanında bütün bir kitap yazılabilir veya kişinin yaşam planları baştan sona incelenebilir. Şimdiki zamanınız, bilincin bu özel aşamasını oluşturmaya yardımcı olan birçok boyuttan biridir. Bu nedenle geçmişiniz, şimdiniz ve geleceğiniz onun içinde var olur, ancak yalnızca o iç ortamın parçaları olarak. Yolunuzu öğrenmelisiniz, çünkü bilinç durumları ve çevreleri, dünyanız uzayda uzanırken kendi yollarına uzanır. Ancak bu aşamada uyumadan önce kendinize uygun önerilerde bulunarak kendinizin farkında olmanız zor değildir.

Sembolün bu dönüşümü bir dereceye kadar uyanık bilincin çeşitli aşamalarında da gözlemlenebilir. Dinlenirken, uyanıkken ama gözleriniz kapalıyken, görüntüler ve resimler genellikle iç gözünüze görünecektir. Bazıları fiziksel benzeri cisimleşmeler, ağaçların, evlerin veya insanların görüntüleri olacaktır. Diğerleri, hızla değişen ve birbirinin içine akıyormuş gibi görünen basit şekiller olacaktır. Kural olarak, tanınabilir görüntüler bile, sürekli değişen formlardan oluşan bir kaleydoskopta hızla başkaları tarafından değiştirilir.

Size bu içsel resimlerin hiçbir mantığı yokmuş gibi görünebilir ve kesinlikle bir an önce, hatta bir saat önce düşündüklerinizle bunlar arasında hiçbir bağlantı yok. Bir dereceye kadar sizden kopuk görünüyorlar ve sizin yaptıklarınızdan değil. Bununla birlikte, çoğu zaman, fiziksel uyaranlardan bir şekilde uzaklaştığında bilincin gösterdiği özellikleri temsil ederler. Bilinç durumları değiştikçe sembollerin biçimi de değişir.

Bu durumda gördüğünüz görüntüler, gözlerinizi kapatmadan hemen önce deneyimlediğiniz veya bir süre önce zihninizde en önemli olan düşünceleri ve duyguları temsil eder. Gözlerinizi kapattığınız an, düşünceler ve duygular bu sembolizm aracılığıyla kendilerini ifade eder. İmgelerin bu düşünce ve duygularla mantıksal olarak doğrudan bir bağlantısı yokmuş gibi görünebileceğinden, onları ne kendinize ait olarak algılarsınız ne de temsil ettikleriyle bağdaştırırsınız.

Bunu oldukça basit bir şekilde buraya koyuyorum. Hayal gücünüzde, duygularınızı ifade etme konusunda pratikte olduğundan daha fazla özgürlüğe sahipsiniz. Örneğin, bir işi kaybetmeyi içeren gün içinde hissedilen daha önceki belirli bir korku, gözlerinizi kapattığınızda, hepsi o tek korkuyla bağlantılı olan, görünüşte alakasız bir dizi sembole çevrilebilir.

Hızlı bir dizi resimde yerde derin bir delik görebilirsiniz. Onun yerini, belli ki fakir ve başka bir yüzyıldan bir sokak kestanesi alabilir. Bir tabut görünebilir veya havada siyah bir cüzdan uçabilir. Şiddetli, karanlık, kışlık bir manzara görebilirsiniz. Uzun zamandır unutulmuş eski bir kitaptan bir karakterin resmi görünebilir ve kaybolabilir. Arada, umudunuzu temsil eden bir grup zıt sembol olabilir - bir bahar çiçeği, yiyeceklerle dolu bir masa, yeni bir takım elbise, sizin için anlamı olan herhangi bir bolluk işareti. Bir işin potansiyel kaybı düşüncesi hiçbir yerde devreye giremezdi.
Unutmuşsun gibi geliyor sana.

Bununla birlikte, sembollerin kullanımı yoluyla, duygularınıza tam bir oyun verilecek,

her bir görüntü, bilincinizin çok altında duygularla - duygu havuzları - onların farkında olmadığınız kadar yükselip alçalıyor. Ancak bu görüntüleri otomatik olarak getireceklerdi. Şimdi yansıma ile bunları kökenleriyle ilişkilendirebilirsiniz, ancak genellikle sizi geçerler.

Gözleriniz kapalı daha uzun süre yatmanıza izin verirseniz, sembolizm karakterini değiştirmeye devam edecek, belki de bazı görsel özelliklerini kaybedecek ve diğer yönlerde daha yoğun hale gelecektir. Örneğin, size tatsız gelen belirli bir kokuyu kokladığınızı düşünebilirsiniz (verilen durumu takip ederek). Bunun yerine, korkuyu korkutucu bir fiziksel duyuma çevirebilir ve aniden düştüğünüzü veya hoş olmayan bir şeyin size dokunduğunu hissedebilirsiniz.

Sembollerin bu değişen özelliklerinden herhangi biri, bilincinizin değişmiş durumuna karşı sizi uyarmalıdır. Kendinizi burada uykuya teslim ederseniz, büyük ihtimalle korkuyu simgeleyen iki veya üç rüyayı, içinde düşündüğünüz rüyaları üretir ve rüya bağlamında olası çözümleri denersiniz. İş durumu elbette hiçbir rüyada böyle görünmeyebilir.

Yine de bilinçaltına sorun kurulmuş ve verilmiştir. Aşağıdaki derin korunan uyku alanlarında, içsel benliğin yüksek merkezlerinin işlev görmesine ve kişiliğin üç boyutlu yönelimli bölümünün yardımına gelmesine izin verilir. Bu daha özgürleşmiş benlik durumu çok daha net görür, belirli bir eylem çizgisi önerir (ama bunu emretmez) ve rüya gören benliği bilgilendirir. Rüya gören benlik daha sonra çözümün sembolik bir rüya durumu içinde ifade edildiği bir rüyalar grubu üretir.

Nihai ve daha spesifik yorum, semboller giderek daha belirgin hale geldiğinde, uyanık benliğe daha yakın rüya görme alanlarında yapılır. Sembolizmin çok daha dar bir yönü vardır, bu nedenle: Uyanık bilince ne kadar yaklaşırsanız, sembol o kadar sınırlı ve dar olur. Belirli bir fiziksel durumda ne kadar kullanışlıysa, uyanık yaşam boyu karakteristik bir sembol olarak o kadar az değerlidir.

Bir dereceye kadar bir sembol ne kadar kesinse, o kadar az anlam içerebilir. Derin korumalı uyku dönemlerinde yapılan en önemli rüya çalışmasında, semboller yeterince güçlüdür, ancak yeterince yoğundurlar, böylece parçalanabilirler, görünüşte ilgisiz bir dizi rüyada bağlantı olarak kullanılabilirler, orijinal güçlerini korurlar ve yine de görünürler. farklı kılıklarda, birbirini izleyen her rüya katmanında giderek daha spesifik hale geliyor.

Şimdi, gününüze devam ederken bile, bilinciniz dalgalanır ve zihninizin durumunu gözlemlemeyi ama yorumlamamayı alışkanlık haline getirirseniz, kendinizi bu farklı şekillerde "sembolize ederken" yakalayabilirsiniz. Başınıza gelen her fiziksel olay, belirli bir semboller grubu olarak psişenizde dosyalanır. Bunlar deneyimi temsil etmezler, deneyimi içerirler. Bunlar, mevcut yaşamınız söz konusu olduğunda kişisel sembol bankanızı temsil eder.

Gündüz sembolleriniz ile hayalinizdeki semboller arasında büyük bir birlik vardır. Mucizevi bir stenografide, pek çok sembol, elbette, birden fazla deneyimin yükünü taşır ve bu nedenle, bir sembol yalnızca belirli bir deneyimi değil, benzerlerini de uyandırır. Bu nedenle, kişisel çağrışım, kişisel sembol bankanızla oldukça ilgilidir ve rüya durumlarında tam olarak uyanık yaşamda olduğu gibi çalışır - ama daha fazla

özgürlükle ve gelecekten, sizin terimlerinizle ve geçmişten çizimle.

Bu nedenle, rüya halindeyken sembolizmi daha çok kullanırsınız, çünkü geçmiş ve gelecek sembollerin farkındasınız. Bunlar yoğunluk bakımından farklılık gösterir; Çoğu zaman birlikte kümelenirler. Bu tür çok boyutlu semboller o zaman sadece görsel olarak değil, birçok yönden görünecektir. Sadece kendi Fiziksel realitenizi değil, dahil olduğunuz tüm realiteleri de etkileyeceklerdir. Bir bakıma bildiğiniz semboller, daha büyük sembollerin kuyruk ucundan başka bir şey değil.

Dikteye devam et. Kişisel sembol bankanızdan bahsederken, bu bankanın doğduğunuz günden ve öncesinden size ait olduğunu belirtmek istedim. Sizin terimlerinizde (ve sizin terimlerinizle, bu hayatta ona eklediğiniz) geçmiş varoluşlarınızın sembollerini içeriyordu. Ancak bu sembol dizisi etkinleştirilmelidir. Örneğin, doğduğunuz anda görsel imgeleriniz, içsel görsel imgeleriniz, gözlerinizi ilk açtığınızda devreye giren sembolleriniz var. Bunlar size öğrenme mekanizmaları olarak hizmet eder. Dış görüntüler iç desenlere uyana kadar gözlerinizi doğru kullanmaya çalışıyorsunuz. Bu son derece önemlidir ve bilim adamlarınız tarafından anlaşılmamıştır.

Göz açma iç mekanizmayı harekete geçirir. Gözlerde fiziksel bir sorun varsa, örneğin körse, o zaman o mekanizma devreye girmez. Kişilik, kendi sebeplerinden dolayı kör olarak doğmayı seçmiş olabilir. Bu nedenler değişirse veya içsel ruhsal gelişmeler olursa, fiziksel gözler iyileşir ve içsel mekanizma devreye girer. Bu çizgiler boyunca sonsuz davranış çeşitleri vardır. Bununla birlikte, sembollerin iç bankaları, siz onlardan yararlanmadığınız sürece gizli bir vadesiz hesap olarak çalışır. Bu kitapta daha önce bahsettiğim gibi, dil öğrenmeden önce düşünürsünüz, ancak diğer yaşamlardan size rehberlik edecek geçmiş deneyimler zaten psişik parmaklarınızın ucundadır.

Aynı milletten doğanlar, art arda iki kez söyleyin, ikinci seferde çok daha hızlı konuşmayı öğrenirler. Bazı bebekler yeni dil öğrenilmeden önce geçmiş yaşamlarının dilinde düşüneceklerdir. Bütün bunlar sembollerin kullanımıyla ilgilidir.

Sesin kendisi bir semboldür. Belirli bir sessizlik noktasından itibaren sesin başladığını ve yükseldiğini anlıyorsunuz. Anlamadığınız şey, o verili sessizlik noktasından, ki bu sizin algılamama noktanızdır, seslerin de başladığı ve sessizliğe doğru giderek derinleşen, ancak yine de bildiğiniz sesler kadar anlam ve çeşitliliğe sahip olan seslerdir ve bunlar da semboldür. Söylenmemiş düşüncenin bir "sesi" vardır.

duymuyorsunuz, ama bu, realitenin ve algının başka bir seviyesinde çok işitilebilir.

Ağaçlar dururken, yine algılamadığınız bir sestir. Rüyalarınızda ve özellikle hatırladığınız rüyaların ötesinde, bu seslerin otomatik olarak algılandığı ve görsel imgelere dönüştürüldüğü bilinç alanları vardır. Bir tür kestirme yol olarak çalışırlar. Belirli sesler verildiğinde, evreninizi bilinçsizce bildiğiniz şekilde yeniden yaratabilirsiniz ve herhangi bir çok boyutlu sembol, bildiğiniz tüm gerçekliği içerebilir.

Fiziksel olarak, koku, görme ve ses, size ana duyu verilerinizi vermek ve fiziksel duyularınızı oluşturmak için bir araya getirilir. Ancak diğer seviyelerde bunlar ayrılır. Bu nedenle kokuların görsel bir gerçekliği vardır ve bildiğiniz gibi görsel veriler diğer duyu algıları açısından da algılanabilir.

Semboller bir araya gelebilir veya uzaklaşabilir, ayrı ayrı veya bir bütün olarak algılanabilir. Her olayın sizin için kendi sembolü olduğu gibi, bunları birleştirmek için

kendinize özgü bir yolunuz var. Bu semboller birçok açıdan tercüme edilebilir ve algılanabilir; örneğin bir dizi not olarak, bir duyular kombinasyonu olarak, bir dizi görüntü olarak. Bilincin çeşitli aşamalarında, sembolleri farklı terimlerle algılayacaksınız. O halde, bütünlüğü içinde çokboyutlu sembol, diğer bilinç durumlarında, ama aynı zamanda tamamen başka gerçeklik seviyelerinde de bir gerçekliğe sahiptir.

Düşünceleriniz gizliymiş gibi davranıyorsunuz, ancak artık öyle olmadıklarını bilmelisiniz. Örneğin, düşünceleriniz yalnızca telepatik iletişim yoluyla görünür olmakla kalmaz, aynı zamanda bilinçli farkındalığınız olmadan, bazı durumlarda normalde algıladığınız fiziksel madde aralığının "altında" veya aynı aralığın "üstünde" sahte görüntüler diyebileceğiniz şeyi oluştururlar. .

Bu nedenle, düşünceleriniz sanki diğer gerçekliklerde nesneler olarak görünüyorlar - kendi içlerinde canlı ve hayati, fiziksel gerçeklikte çiçekler veya ağaçlar görünüşte yoktan büyüdüğü gibi başka sistemlere dönüşüyor. Bunlar daha sonra diğer bazı sistemlerde deyim yerindeyse hammadde olarak kullanılabilir. Onlar, tohumlamaya yardım ettiğiniz ama algılamadığınız gerçekliklerdeki yaratıcılığın ham maddesi olan verili "doğal veriler"dir.

Bu konuşma biçiminde, düşünceleriniz yasalara uyar. Davranışları, düşüncelerinizi kendinize ait olarak adlandırmanıza rağmen, anlamadığınız yasalara ve faaliyetlerine uyar. Daha sonra, sizden bağımsız olarak, sürekli değişen doğal fenomenler olarak diğer bilinç türleri tarafından manipüle edilirler. Bu tür sistemlerdeki yerel bilinç, bu fenomenin kökeninin veya sizin kendi realitenizin farkında değildir. Çoğunuzun yaptığı gibi, duyularına görünen kanıtları gerçek olarak kabul ediyorlar. Bu fenomenin kendi sistemlerinin dışında ortaya çıktığı akıllarına gelmezdi.

Aynı açıklamayı örneğin herhangi bir okuyucuma yapsaydım, fiziksel gerçekliğin evrenin atıklarından oluştuğunu söylemekle suçlanırdım.

Bunu söylemiyorum ya da az önce bahsedilen durumda ima etmiyorum. Sisteminizde, fiziksel gerçekliğin oluşumunda doğrudan bir eliniz var. Doğal olarak verilen verileriniz, somutlaşan bireysel, toplu ve kolektif düşünce, duygu ve duyguların sonucudur. Sisteminiz bu açıdan az önce bahsedilen sistemlerden daha yaratıcı. Öte yandan, bu diğer sistemler içinde, kimliğin korunduğu ancak bireyler arasında daha büyük bir içsel oyuna izin verilen, sembol havuzlarının geniş bir yaratıcı değiş tokuşuna, zihinsel ve psişik sembollerden daha büyük bir kolaylıkla yararlanan, gelişen güçlü bir yenilikçi grup bilinci vardır. . Bu nedenle, bu bireyler yaratıcı imgeler ile verili duyu verileri arasındaki bağlantıyı daha açık bir şekilde tanırlar. Verili duyu verilerini kasıtlı olarak değiştirir ve değiştirirler ve onunla deneyler yaparlar.

Bütün bunlar, sembollerle en samimi şekilde çalışmayı içerir. Kişiliğinizin belirli seviyelerinde, yalnızca sisteminizde değil, başkalarında da sembollerin kullanıldığı tüm farklı yolların farkındasınız. Daha önce belirtildiği gibi, hiçbir gerçeklik sistemi kapalı değildir. Düşünceleriniz, imgeleriniz ve duygularınız bu nedenle diğer bazı sistemlerde verilen duyu verilerini değiştirir.

Bununla birlikte, bu sistemlerde geliştirilen yenilikçi modeller, bir dereceye kadar kendi içinizde algılanabilir. Sürekli kanamalar var. Çeşitli bilinç aşamalarınızda, bu

sistemlerin çoğuyla ilişkilendirilebilecek alanlardan geçersiniz. Geçtiğiniz bazı aşamalar, diğer bilinç türlerinin doğal aşamalarıdır ve bunlardan geçerken kendinizi o seviyenin karakteristiği olan şekilde semboller kullanırken bulacaksınız.

Semboller akışkan olmalı, formları sürekli değişmelidir. Bazıları, orijinal deneyimleri barındırmak için kanatlar olarak, dolayısıyla aydınlatmadan ziyade aldatma yöntemleri olarak kullanılabilir. Bu olduğunda korku her zaman işin içine girer.

Bilincin çeşitli aşamalarına alınan korku, tüm sembollerin doğal boyutlarını gizleyen, bir engel ve serbest akışa engel olan çarpıtıcı bir mercek görevi görür. Patlayıcı nitelikteki semboller, kapatılmış olanı serbest bırakan serbestleştirici ajanlar olarak hizmet eder. Fiziksel fırtınalar olmadan hepiniz delirirsiniz.

Sembollerin saldırgan doğası ve saldırganlık ile yaratıcılık arasındaki ilişki çok az anlaşılmıştır. Bunlar karşıt özelliklerden uzaktır ve saldırgan bir itki olmadan, semboller yüksek hareketliliklerinden yoksun olacaktır. Kalıcı bir çevrede var olacaklardı.

Sembolleri kullanmasına, çeşitli deneyim seviyelerinde hareket etmesine izin veren bilincin hem yaratıcı hem de saldırgan yönleri ve bilginize rağmen onu anlamadığınız gerçekliklere iten düşüncenin saldırgan doğasıdır.

Hem saldırganlık hem de edilgenlik doğum sembollerinin arkasındadır, çünkü her ikisine de ihtiyaç vardır. Bu anlaşılmasa da, ikisi de ölümün sembollerinin altındadır. Atalet, saldırganlık ve yaratıcılık uygun oranlarda olmadığında, bilinç şu veya bu yöne çok fazla eğildiğinde, sembollerin akışı, içinde yaşadığınız belirli psikolojik ortam için ya çok hızlı ya da çok yavaş olduğunda ortaya çıkar.

Daha sonra duraklamalar meydana gelir. Olabildiğince basit bir şekilde ifade etmek gerekirse, bir gerçekliksizliğin meydana geldiği, neredeyse tasavvur edilemez bir an vardır.

hareket ve hareketsizlik arasında bir sembol sıkışmış, bir belirsizlik zamanı. Bu elbette birçok yönden tercüme edilir ve yansıtılır. Bu tür dönemlerde, belirli semboller tüm niyet ve amaçlar için kaybolabilir, bireyin deneyiminden çıkarak atalet boşlukları bırakabilir.

Bu boşluklar birçok sistemde tam anlamıyla mevcuttur. Onlarla birçok düzeyde karşılaşırsınız. Kendinizi, örneğin hiçbir şeyin olmadığı ve hiçbir psikolojik manzara veya tanınabilir sembolün ortaya çıkmadığı bir bilinç durumu yaşarken bulabilirsiniz. Bunlar sadece psikolojik ya da ruhsal olarak değil, mekan olarak da boş alanlar olarak var olurlar. Boşluklar nihayet yeni sembollerle doldurulabilir. Yeterince sezgiye sahipseniz, bazen kendinizi hiçbir şeyin görünmediği ve sizin dışınızda hiçbir bilincin belirtisinin görünmediği gerçeklik halleriyle karşı karşıya kalabilirsiniz.

Bu tür boş noktalar yeni sembollerle tohumlanabilir ve genellikle yeni yaratıcı fikirlerin ve icatların eklendiği kanallar olarak kullanılır. Bu boşluklar başkaları tarafından tanınır ve bu nedenle karanlık alanlar olarak görülür. Aynı zamanda içsel gerçeklikleri araştıran zihin gezginleri için direniş olmayan alanları da temsil ederler. Düzensiz alanları temsil ederler, aynı zamanda kendi içlerinde etkin olmayan ancak pasif bir şekilde bekleyen açık kanalları temsil ederler. Şimdi bazı semboller de aktif hale getirilmek için böyle pasif bir şekilde bekliyor.

Sizin terimlerinizle, şu anda gizli olan gelecekteki deneyimi temsil ediyorlar. Bu

nedenle, bu boş atalet noktaları bir dereceye kadar yaratıcıdır, çünkü bu diğer semboller onların içinde yüzerek görünebilir.

BÖLÜM 19

ALTERNATİF SUNUMLAR VE ÇOKLU ODAK

Bildiğiniz normal uyanık bilinçle başlayalım. Ama bundan bir adım ötede, hepinizin bilmeden içine girdiği başka bir bilinç seviyesi var. Biz ona "A-1" diyeceğiz. Normal bilincinize bitişiktir, ondan çok az ayrılır; ve yine de içinde, her zamanki durumunuzda olmayan çok kesin etkiler görünebilir.

Bu seviyede birçok yetenek kullanılabilir ve şimdiki an, zaten aşina olduğunuz fiziksel verileri temel alarak birçok farklı şekilde deneyimlenebilir. Normal durumunuzda bedeni görürsünüz. A-1'de bilinciniz bir başkasının bedenine girebilir ve onu iyileştirebilir. Aynı şekilde kendi Fiziksel imajınızın durumunu da algılayabilirsiniz. Yeteneklerinize göre, maddeyi bilinçli olarak, berraklık ve uyanıklıkla içeriden manipüle edebilirsiniz.

A - 1, tabiri caizse, fiziksel olayları daha net bir bakış açısıyla görebileceğiniz bir yan platform olarak kullanılabilir. Onu kullanarak bir an için bedensel baskılardan kurtulursunuz ve bu özgürlükle onları rahatlatmak için hareket edebilirsiniz. Çözümün ötesinde görünen sorunlar, her zaman olmasa da çoğu zaman çözülebilir. Verilen öneriler çok daha etkilidir. Görüntü oluşturmak daha kolaydır ve daha fazla hareketliliğe sahiptirler. A-1 bu nedenle bir adım uzakta ve yine de önemli.

Şimdi, "daha derin" bilinç durumlarına götüren bir dizi adımın ilki olarak kullanılabilir. Bir dizi bitişik adımın ilki olarak da kullanılabilir. Bilincin daha derin katmanlarının her biri, diğer bitişik seviyelere giden ilk adımlar olarak da kullanılabilir. A-1'e girmek kolaydır. Sevdiğiniz müzikleri dinlediğinizde, keyifli, sakin bir arayışa daldığınızda, farklı bir duyguyu hissedebilirsiniz. Kendi karakteristik fiziksel ipuçlarınız eşlik edebilir. Parmaklarınızı belirli bir şekilde dokunabilirsiniz. Belirli bir jest olabilir. Bakabilir veya rüya gibi sola veya sağa bakabilirsiniz.

Bu tür herhangi bir fiziksel ipucu, bu bilinç durumu ile olağan baskın olan arasında ayrım yapmanıza yardımcı olabilir. Sadece onu tanımanız, tutmayı öğrenmeniz ve ardından kullanımını denemeniz gerekir. Kural olarak, hala fiziksel olarak yönlendirilir, çünkü yetenekler genellikle maddenin veya fiziksel ortamın içsel algısına ve manipülasyonuna yöneliktir. Bu nedenle, şimdiki anı, genellikle mevcut olmayan çeşitli benzersiz bakış açılarından algılayabilirsiniz.

Anın gerçekliğini bağırsaklarınız veya eliniz için olduğu gibi algılayabilirsiniz; ve pratikle, fiziksel bedeninizde eşzamanlı olarak var olan mevcut iç huzuru ve kargaşayı deneyimleyin. Bu, fiziksel olarak oluşturduğunuz canlı bedensel malzeme ile büyük bir

takdir ve merak, bir birlik duygusu getirir. Pratik yaparak, içsel fiziksel çevrenizin [veya] dış fiziksel ortamınız kadar sezgisel olarak farkında olabilirsiniz.

Daha fazla pratikle, kendi zihninizin içeriği kolayca erişilebilir hale gelecektir. Düşüncelerinizi iç organlarınız kadar net göreceksiniz. Bu durumda, onları tanıyacağınız semboller aracılığıyla sembolik olarak algılayabilir, örneğin daha sonra basitçe atabileceğiniz yabani otlar gibi karışık düşünceler görebilirsiniz.

Zihninizin düşünce içeriğinin, bireysel düşünceleri ve genel zihinsel manzarayı sembolik olarak temsil eden yoğun bir görüntüye dönüştürülmesini isteyebilir, ardından sevmediğiniz şeyleri çıkarabilir ve daha olumlu görüntülerle değiştirebilirsiniz. Bu, bu iç manzaranın her zaman tamamen güneşli olması gerektiği anlamına gelmez, ancak iyi dengelenmesi gerektiği anlamına gelir.

Karanlık ve büyük ölçüde karamsar bir iç manzara sizi uyarmalı, böylece onu hemen değiştirmeye başlayabilirsiniz. Bu başarıların hiçbiri okuyucularımın ötesinde değil, ancak herhangi biri verilen herhangi bir başarıyı diğerinden daha zor bulabilir. Pratik terimlerle konuştuğumu da anlamalısınız. Örneğin, az önce verilen şekilde fiziksel bir durumu düzeltebilirsiniz. Ancak eğer öyleyse, düşüncelerin içsel manzarasını inceleyerek, başlangıçta fiziksel rahatsızlığa neden olan kaynağı burada bulabilirsiniz.

Duygular da aynı şekilde incelenebilir. Çok daha fazla hareket kabiliyeti ile farklı görünecekler. Örneğin düşünceler, çiçekler veya ağaçlar, evler veya manzaralar gibi durağan yapılar olarak görünebilir. Suyun, rüzgarın, havanın, gökyüzünün değişen hareketliliğinde ve değişen renkte duygular daha sık ortaya çıkacaktır. O halde, herhangi bir fiziksel rahatsızlık, bu durumda, vücudun içine bakıp onu keşfederek algılanabilir; sonra gördüğünüzü değiştirerek, kendinizi çok küçük bir minyatür olarak veya bir ışık noktası olarak veya basitçe herhangi bir madde olmadan kendi bedeninize veya bir başkasının bedenine girerken bulabilirsiniz, ancak yine de iç beden ortamının farkında olabilirsiniz.

Değiştirilmesi gerekeni, başınıza ne gelirse gelsin, o zaman - vücudun enerjisini o yöne yönlendirerek, ete girerek ve bu ayarlamaya ihtiyaç duyan belirli kısımları bir araya getirerek, omurganın alanlarını manipüle ederek değiştirirsiniz. Daha sonra, A-1 bilincinin bu bitişik platformundan, kendinizin veya diğer kişinin zihinsel düşünce kalıplarını, kendi karakteristik bulduğunuz her şekilde algılarsınız.

Düşünce kalıplarını, genellikle zihninizde veya diğer zihninizde görülen hızlı yanıp sönen cümleler veya kelimeler veya kelimeleri oluşturan siyah harfler olarak algılayabilirsiniz. Ya da sözcüklerin ve düşüncelerin ifade edildiğini duyabilirsiniz ya da düşüncelerin sembolik olarak bir resim oluşturduğu daha önce bahsedilen "manzara"yı görebilirsiniz.

Bu size düşüncelerin fiziksel hastalığa nasıl yol açtığını ve hangilerinin dahil olduğunu gösterecektir. Aynı şey daha sonra duygu deseni ile yapılmalıdır. Bu, hareket halindeki koyu veya açık renk patlamaları olarak algılanabilir veya sadece belirli bir büyük güçlü duygu hissedilebilir. Eğer çok güçlüyse, bu tür birçok kılıkta bir duygu hissedilebilir. Hem düşünceler hem de duygular söz konusu olduğunda, büyük bir güvenle, hastalıkla bağlantılı olanları ayıklıyorsunuz. Bu şekilde üç seviyede ayarlamalar yaptınız.

A-1 ayrıca yaratıcılık, konsantrasyon, çalışma, tazelenme, dinlenme ve meditasyon için harika bir çerçeve olarak kullanılabilir. Size yardımcı olması için bu duruma ilişkin kendi imajınızı geliştirebilir, onu bir oda veya hoş bir manzara veya platform olarak tasavvur edebilirsiniz. Kendiliğinden, bu durum için kendi sembolünüzü bulacaksınız.

Bu durum, daha derin bir trans durumuna yol açan bir sonraki bilinç durumuna bir adım olarak da kullanılabilir; yine de anladığınız gerçeklik sistemiyle ilgili.

Veya bitişik bir bilinç düzeyine giden bir adım olarak kullanılabilir; bu nedenle, normal gerçeklikten iki adım ötededir. Bu durumda sizi şimdiki anın daha derin bir incelemesine ve algılanmasına değil, bunun yerine alternatif şimdiki anlar diyeceğim şeyin farkındalığına ve farkına varmaya yönlendirecektir.

Bildiğiniz şimdiki zamandan bir kenara adım atacaksınız. Bu, bu kitapta daha önce bahsedilen olasılıklara yönelik keşiflere yol açar. Bu durum, gelecekteki düzenlemeler, geleceği etkileyecek kararlar ve hatta gelecek için önemli kararların alınması gereken herhangi bir konu ile ilgili sorunları çözmeye çalışırken son derece avantajlı olabilir. Bu durumda, çeşitli alternatif kararları ve bazı olası sonuçları, yaratıcı bir şekilde değil, oldukça pratik terimlerle deneyebilirsiniz.

Bu olasılıklar, hangi kararı verdiğinizden bağımsız olarak gerçektir. Örneğin, üç seçeneğiniz olduğunu ve birini seçmenizin zorunlu olduğunu söyleyin. Bu durumu kullanarak, ilk seçeneği alırsınız. Alternatif şimdi, bu seçimi yaptığınız andır. Şimdiyi şimdi yaptığınızda değişir ve tam olarak nasıl değiştiğini ve değişimden geleceğe hangi eylemlerin ve olayların o özel alternatif şimdiye ait akacağını oldukça net bir şekilde algılarsınız.

Aynı şeyi, diğer seçimlerin her biri için, o bilinç durumunun çerçevesinden yaparsınız. Her durumda yöntemler aynıdır. Kararı sen ver. O zaman, bedeninizdeki fiziksel etkilerin hangi şekilde seçerseniz seçin, farkına varırsınız. Daha önce şifa için verdiğim şekilde vücuda girdiğiniz gibi girersiniz. Büyük bir duyarlılıkla, kararın hangi fiziksel etkisinin olacağını - vücudun durumunun aynı kalıp kalmadığını, içinde büyük bir sağlık duygusu olup olmadığını veya büyük zorlukların başlangıç aşamasında olup olmadığını görebilirsiniz.

Benzer şekilde, zihinsel ve duygusal yönleri keşfedersiniz, sonra dikkatinizi "dışarıya", bu alternatif şimdiki zamandan kaynaklanan çevreye çevirirsiniz. Zihinsel olarak, olaylar size görünecektir. Bunları güçlü bir şekilde deneyimleyebilir veya sadece onları görüntüleyebilirsiniz. O kadar canlı hale gelebilirler ki, bir an için kendinizi unutursunuz, ancak bu bilinç düzeyiyle bağlantınızı sürdürürseniz, bu nadiren olur. Kural olarak, ne yaptığınızın çok farkındasınız.

Duruma bağlı olarak, bu kararın özellikle başkaları üzerindeki etkisini öğrenmek için aynı şeyi yapabilirsiniz. Daha sonra ön hazırlık olarak kullandığınız A-I durumundan geçerek normal bilince dönersiniz. Bir süre dinlendikten sonra geri dönün ve ikinci kararı verin ve yine aynı şekilde takip ederek üçüncü kararı verin. Sonra normal bilinç durumunuzda, elbette, aldığınız bilgi ve deneyimden istediğiniz kararı verirsiniz.

İsimler çok az fark yaratır. Basitlik adına, bu bilinç düzeyine A-1-a adını verin.

Bir A-1-b var, görüyorsunuz, hala buna bitişik ve hala birçok başka amaç için kullanılabilecek alternatif bir hediyeden yola çıkıyor.

Sıradan bir bireyin girmesi o kadar kolay değildir ve toplu olasılıklarla, ırk meseleleriyle, uygarlığın hareketiyle, grup hediyeleriyle ilgilenir. Politikacılar ve devlet adamları için en faydalı olanıdır ve aynı zamanda olası geçmişleri araştırmak için de kullanılabilir. Burada, örneğin antik kalıntıların ve yok olmuş uygarlıkların öğrenilmesi yararlı olacaktır, ancak yalnızca bunların var olduğu belirli olası geçmiş araştırılırsa.

Şimdi bir sonraki bitişik seviye, az önce verilenin bir uzantısı olan ve daha fazla hareket, hareketlilik ve deneyimin olduğu A-1-c olacaktır. Burada bir dereceye kadar algılanan olaylara bir miktar katılım vardır. Bu noktadan sonra bunların hiçbirine derinlemesine girmeye gerek yok, çünkü normalde onlarla ilgilenmeyeceksiniz ve onlar sizinkine çok az atıfta bulunan gerçekliklere yol açıyor. Onlar fazlasıyla boşanmış bilinç halleridir ve olağan koşullar altında bu, şu anki bilincinizin o belirli yöne gidebildiği kadardır.

İlk durum, A-1-a, sizin için en pratik ve en kolay olanıdır, ancak bir sonraki bitişik adımı atmaya istekli olmadan önce genellikle A-1 seviyesi için hala iyi bir duyguya sahip olmanız gerekir. Bununla birlikte, sınırlamaları dahilinde büyük bir genişlemeye izin verir. Bunu kullanarak, örneğin "Bunu veya diğerini yaptım" olsaydı ne olacağını keşfedebilirsiniz. Unutmayın, bunların hepsi yatay olarak dışarı çıkan bitişik seviyelerdir.

Şimdi A-1'in hemen altında, yukarı ve aşağı yön analojisini kullanarak biraz daha derin bir durum olan A-2'ye sahip olacaksınız. A-1'den daha az fiziksel yönelimlidir. Hala mükemmel bir berraklığa ve farkındalığa sahipsin. Bu durum, bildiğiniz olası sistem içinde, referans koşullarınızda geçmişi keşfetmek için kullanılabilir.

Burada reenkarnasyon geçmişleri biliniyor ve eğer bazı kişisel hastalıklar A-1'den çözülemiyorsa, bunun başka bir varoluştan kaynaklandığını keşfetmek için A-2'ye gitmeniz gerekebilir. Bu durum, daha yavaş bir nefes alma paterni ile ve başka yönler verilmedikçe, biraz daha düşük bir sıcaklık ve daha uzun alfa dalgaları ile ayırt edilir; daha yavaş bir frekans.

Ancak yine de çevre ile bir ilişki ve onun farkındalığı vardır. Bu, daha fazla verimlilik için bilerek engellenebilir, ancak gerekli değildir. Çoğu durumda, örneğin, kapatmak daha kolay olsa da gözler açık olabilir. Burada hassasiyet hızlanır. A-1'de verilen yöntemlere gerek kalmadan, geçmiş kişiliklerin zihinsel, fiziksel ve duygusal yönleri ortaya çıkacaktır.

Bu durumda olan bireyin özelliklerine göre çeşitli şekillerde algılanabilirler. Bu, geçmişteki bir fikrin kökenini keşfetmek veya olasılık sisteminizde olduğu sürece orada kaybolan herhangi bir şeyi bulmak için kullanılabilir.

Bunun hemen altında A-3 var. Burada yine kitle meseleleriyle ilgilenen bir uzantınız var - toprak hareketleri, bildiğiniz şekliyle gezegeninizin tarihi, üzerinde yaşayan ırkların bilgisi, hayvanların tarihi, gaz ve kömür katmanları ve gezegeni süpüren ve değiştiren çeşitli çağlardan.

A-4, sizi madde oluşumlarının altındaki bir seviyeye, fikirlerin ve kavramların algılanabileceği bir seviyeye getirir, ancak temsilleri bildiğiniz mevcut fiziksel realitede görünmese de.

En derin ilhamların çoğu bu katmandan gelir. Kendi elektromanyetik kimliklerine

sahip olan bu fikirler ve kavramlar yine de bu bilinç düzeyinde "sembolik manzara" olarak görünür. Bunu açıklamak zor. Düşünceler, örneğin, sahte görüntüler olarak görünmezler veya herhangi bir sözde materyalizasyon varsaymazlar, ancak canlı bir şekilde hissedilir, algılanır ve beynin bölümleri tarafından - bilimin hiçbir yanıt bulamadığı, görünüşte kullanılmayan bölümler - tarafından alınırlar.

Bu fikirler ve kavramlar açıkça bilinçten geldi. Bununla birlikte, fiziksel gerçeklikte meydana gelebilecek veya gelmeyebilecek yeni başlayan gizli gelişmeleri temsil ederler. Herhangi bir birey tarafından algılanabilir veya algılanmayabilir. İlgili kişiliğin karakteristik ilgi ve yetenekleri, bu bilinç katmanındaki gerçekleri tanımasıyla çok ilgili olacaktır.

Ancak mevcut malzeme, birçok olası sistem için yapı taşlarını temsil eder. Diğer birçok boyutun erişebildiği açık bir alandır. Genellikle uyku durumlarında kullanılabilir hale gelir. Eksiksiz yenilikler, dünyayı sarsan icatlar - bunların hepsi, tabiri caizse, bu devasa rezervuarda bekliyor. Güçlü kişisel "dönüşümler" genellikle bu seviyeden etkilenir.

Artık herhangi bir birey bu seviyelerden geçebilir ve göreceli olarak dokunulmamış ve habersiz kalabilir, onları algılamadan geçebilir. Kişiliğin genel niyetleri ve özellikleri, algılama ve anlama kalitesini belirleyecektir. Bahsedilen malzeme, verilen bilinç seviyelerinin her birinde mevcuttur, ancak ya bilinçli arzu ya da güçlü bilinçsiz arzu yoluyla aranmalıdır. Değilse, mevcut hediyeler ve potansiyeller kullanılmadan ve sahiplenilmeden kalır.

Bilinç durumları da iç içe geçiyor ve tartışmayı kolaylaştırmak için derinlik terimlerini kullandığım aşikar. Dış gerçekliğe odaklanan dış benlik olarak ego veya uyanık bilinçle başlayarak, bu durumlar geniştir, daha çok keşfedilecek düzlükler gibidir. Bu nedenle, her biri aynı zamanda büyük bitişik alanlarda da açılır ve ilginize ve arzunuza göre alınması gereken birçok "yol" vardır.

Sıradan uyanıklık durumunuz fiziksel verilerin tüm bir evrenini algıladığı gibi, bu diğer bilinç durumlarının her biri gerçeklikleri karmaşık, çeşitli ve canlı olarak algılar. Bu nedenle, herhangi bir verili deneyimde olası deneyimleri açıklamak çok zordur.

A-5, herhangi bir kişiliğin hayati bilinciyle en azından teorik olarak bağlantı kurulabileceği bir boyut açar. Bu sadece geçmişle iletişim kurmayı değil
sizin terimlerinizle kişilikler, ancak gelecekteki olanlar. Bu çok nadiren ulaşılan bir bilinç düzeyidir. Örneğin, çoğu ortam tarafından kullanılan katman değildir. Herhangi bir zaman ve mekandaki şahsiyetlerin veya muhtemel sistemin herkesin anlayacağı açık ve net bir şekilde birbirleriyle iletişim kurabilecekleri bir buluşma alanıdır.

Geçmiş, şimdi ve gelecek var olmadığından, bu, bilincin kristal berraklığında bir iletişim düzeyidir. İlgililer, elbette, kendi geçmişleri ve tarihleri hakkında mükemmel bir bilgiye sahiptir, ancak bu durumda, özel ve tarihsel arka planların daha büyük bir algılanabilir bütünün parçası olarak görüldüğü çok daha geniş bir perspektife sahiptir.

Bu seviyede, mesajlar kelimenin tam anlamıyla yüzyıllar boyunca bir büyük erkek veya kadından diğerine yanıp söner. Gelecek, geçmişle konuşur. Büyük sanatçılar her zaman bu seviyede iletişim kurabildiler ve yaşarken kelimenin tam anlamıyla bu bilinç seviyesinde çalıştılar. Yalnızca kişiliklerinin en dıştaki kısımları tarihsel dönemin

buyruklarına boyun eğdi.

Bu duruma ulaşıp onu kullananlar için iletişim en açık olanıdır. Bu iletişimin her iki yönde de çalıştığı anlaşılmalıdır. Örneğin Leonardo da Vinci, Picasso'yu biliyordu. Bilinmeyen harika erkekler ve kadınlar var. Çağdaşları onları görmezden geliyor.

Başarıları yanlış anlaşılabilir veya fiziksel olarak kaybedilebilir, ancak bu bilinç düzeyinde bu iletişimleri paylaşırlar ve başka bir varoluş düzeyinde başarıları tanınır.

Bununla birlikte, bilincin bu iletişiminde yalnızca büyük payın olduğunu ima etmek istemiyorum. Büyük bir sadelik gereklidir ve bunun dışında, erkekler açısından en düşük seviyedekilerin çoğu da bu iletişimlerde pay sahibidir. Evrende bitmeyen bir konuşma vardır ve çok anlamlı bir konuşmadır. Şimdiki dünyanızda hem geçmişinizden hem de geleceğinizden olanlar var ve bu seviyede karşılaşılan ve karşılaşılacak sorunlar tartışılıyor. Bu iletişimin kalbidir. Genellikle ya korunan derin bir uyku seviyesinde ya da ani bir spontan trans halinde görülür. Büyük enerji üretilir.

Herhangi bir fiziksel hafıza korunacaksa, bu bilinç durumlarından herhangi birinde alınan bilgiler normal uyanık bilinç için yorumlanmalıdır.

Çoğu durumda bellek, uyanık benlik söz konusu olduğunda bilinçsiz kalır, ancak deneyimlerin kendileri bireysel yaşamın yapısını tamamen değiştirebilir. Ego farkında olsun ya da olmasın, bu tür içsel iletişimler ve aydınlanmalar yoluyla felaket yollarından kaçınılabilir.

Bu çeşitli seviyelerdeki deneyimler sembolik olarak yorumlanabilir. Bilinçli benlik kökenlerini anlamadan fantezi, kurgu veya sanat eseri şeklinde görünebilirler. Şimdi, bilincin bu çeşitli aşamalarından herhangi birinde, başka fenomenler de algılanabilir - örneğin düşünce formları, enerji tezahürleri, kişisel bilinçaltından projeksiyonlar ve kolektif bilinçaltından projeksiyonlar. Bunların herhangi biri veya tümü sembolik biçim alabilir ve ilgili kişiliğin tutumuna göre yararlı veya tehdit edici görünebilir. Bunlar, genellikle tarafsız, oldukça doğal fenomenler olarak kabul edilmelidir.

Genellikle, karşılaşan kişilik tarafından etkinlik verilen başlangıç formlarıdır. Bu nedenle, etkinliklerinin doğası, kişilikten dışa, nispeten pasif materyalizasyona yansıtılacaktır. Bunlarla karşılaşan kişinin, fenomeni "devre dışı bırakmak" için dikkatini başka yöne çevirmesi yeterlidir. Bu, fenomenin gerçek olmadığı anlamına gelmez. Doğası basitçe farklı bir tür ve derecededir.

Kendine ait bir enerjisi vardır, ancak herhangi bir karşılıklı ilişkinin gerçekleşmesi için bir algılayıcıdan ek enerjiye ihtiyacı vardır. Böyle bir gerçekleşme tehdit edici görünüyorsa, o zaman sadece ona barış dileyin ve dikkatinizi ondan çekin. Ana aktifleştirici enerjisini odaklamanızdan ve odağınızın yoğunluğuna ve doğasına göre alır. Bu bilinç seviyelerinde yolculuk ederken, fiziksel varoluşun temel varsayımlarını yanınıza almamalısınız. Kendinizi mümkün olduğu kadar çok sayıdan ayırın, çünkü deneyimlerinizi yanlış yorumlamanıza neden olabilirler.

Bunun altında başka farkındalık katmanları var ama burada birinin diğeriyle birleşmeye yönelik çok daha büyük bir eğilim var. Örneğin bir sonraki seviyede, sizin terimlerinizle asla fiziksel olarak tezahür etmemiş çeşitli bilinç türleri ile iletişim mümkündür - ne şimdinizde ne de gelecekte fiziksel bir realiteye sahip olmayan, ancak yine de sizin sisteminize bağlı olan kişilikler. hem koruyucular hem de koruyucular

olarak gerçeklik.

Bu seviyedeki hemen hemen tüm deneyimler sembolik olarak temsil edilecektir, aksi takdirde sizin için hiçbir anlam ifade etmeyeceklerdir. Deneyimlerin hepsi şu ya da bu şekilde fiziksel olmayan yaşamla, bedensel olmayan bilinç ve formlarla ve bilincin maddeden bağımsızlığıyla ilgili olacaktır. Bu deneyimler her zaman destekleyici olacaktır. Burada, makinistin kendisini doğaüstü bir ortamda ya da çok güzel ve ihtişamlı bir ortamda bulduğu beden dışı deneyimler sıklıkla yer alacaktır.

Çevrenin "maddesi", örneğin ölümden sonraki yaşam fikrinin simgesi olarak, projeksiyoncunun zihninde kökenine sahip olacaktır. Bir Konuşmacı veya Konuşmacılar, bir tanrı, bir melek veya bir öğrenci kılığında olsun, projeksiyoncu için en kabul edilebilir kılıkta görünecektir. Bu, bu seviyedeki en karakteristik deneyim türüdür.

Ancak projeksiyoncunun yeteneklerine ve anlayışına göre daha kapsamlı mesajlar verilebilir ve Konuşmacıların gerçekten de yalnızca daha büyük kimliklerin sembolleri olduğu oldukça açık olabilir. Bazıları iletişimi daha net anlayabilecek. Fiziksel olmayan Konuşmacıların gerçek doğası o zaman bilinebilir.

Bu ortama daha derin projeksiyonlar o zaman mümkün olabilir. Bu durumda ayrıca tarihi geçmişlerin ve geleceğin büyük manzaraları görülebilir. Bu bilinç düzeylerinin tümü, ilgili kişiliğin amacına göre izlenebilecek çeşitli iletişimlerin dokusuyla doludur.

Moleküler yapılar kendi mesajlarını gönderir ve siz onları algılamaya ayarlı değilseniz, statik veya anlamsız gürültü olarak yorumlanabilirler. Bu bilinç düzeylerinden herhangi biri bir parıldamayla kaplanabilir ve bu hiçbir şekilde dikkate alınmaz; ya da en azından teorik olarak, herhangi bir seviyeyi keşfetmek için bir ömür harcayabilirsiniz.

Örneğin, ilk üçün farkında olmadan, dördüncü seviyede oldukça geçerli birkaç deneyime sahip olabilirsiniz. Aşamalar, ne olduklarını ve nasıl kullanılacağını bilenler için vardır. Birçoğu kendiliğinden kendi yolunu bulur. Yatay çizgideki diğer bitişik seviyeler, şimdi sizi her biri sizinkinden daha uzak olan çeşitli alternatif gerçekliklere dahil ediyor. Bunların çoğu, bildiğiniz gibi yaşam ve ölümün meydana gelmediği, zamanın ağırlık olarak hissedildiği sistemleri içerir; Kök varsayımların sizinkinden çok farklı olduğu ve herhangi bir deneyimi yalnızca fantezi olarak kabul edeceğiniz sistemler.

Bu nedenle, bu yönlerde seyahat etmeye çok daha az yatkınsınız. Bazılarında yerleşik engeller vardır. Örneğin, kendi evreninizden bir antimadde evrenine projeksiyon yapmak bile çok zordur. Düşüncelerinizin elektromanyetik yapısı bile olumsuz etkilenecektir ve yine de teorik olarak bu bitişik bilinç düzeylerinden birinden mümkündür.

Genellikle, sabahları fantastik bir rüyayı hatırlayarak, kendiliğinden içine düştüğünüz rüya durumunda bu tür bilinç alanlarını ziyaret edersiniz. Bilinç, beden gibi tüm parçalarını ve faaliyetlerini kullanmalıdır. Bu nedenle, siz uyurken, bilinciniz kendisini bu yönlerin çoğuna döner, çoğu zaman, farklı aşamalarında kendisine sunulan gerçeklik parçalarını ve parçalarını ister istemez algılar. Bu aynı zamanda, uyanıkken yaptığınız aktivitelere devam ederken bile, bir dereceye kadar normal fiziksel odağınızın altında gerçekleşir. Bahsettiğim alternatif hediyeler, tek bir nesnel şimdiyi algılamanın alternatif yöntemleri değildir. Sadece birine odaklandığınız birçok alternatif hediye var.

Bununla birlikte, dikkatinizin dalgalanmasına izin verdiğinizde, genellikle başka bir alternatif şimdiki zamanın anlık görüntülerini algıladığınız bir duruma düşebilirsiniz.

Bütün benlik, ruh, bu tür sistemlerdeki gerçekliğini bilir ve siz de onun bir parçası olarak, aynı öz-farkındalık ve gelişme durumuna doğru çalışıyorsunuz.

Yetkin olduğunuzda, uyurken ister istemez bilincin diğer aşamalarına sürüklenmeyeceksiniz, ancak bu faaliyetleri anlayabilecek ve yönlendirebileceksiniz. Bilinç, ruhun bir özelliğidir, birçok yöne döndürülebilen bir araçtır. Siz bilinciniz değilsiniz. Bu size ve ruha ait olan bir şeydir. Onu kullanmayı öğreniyorsun. Bilincin çeşitli yönlerini anladığınız ve kullandığınız ölçüde, kendi realitenizi anlamayı öğreneceksiniz ve bilinçli benlik gerçekten bilinçli hale gelecektir.

Fiziksel gerçekliği, birçok gerçeklikten biri olduğunu bilerek, istediğiniz için algılayabileceksiniz. Bilgisizlikten, tek başına algılamaya zorlanmayacaksın.

Burada tartışılan çeşitli bilinç seviyeleri, sıradan uyanık olanlardan çok farklı görünebilir. Bölmeler oldukça keyfi. Bu çeşitli aşamaların tümü, kendi ruhunuzda bulunan farklı nitelikleri ve yönleri temsil eder; ipuçları ve ipuçları, gölgeler ve yansımalar bildiğiniz bilinçte bile belirir. O halde, normal uyanık bilinç bile, diğer tüm varoluş izlerinden masum değildir veya başka tür farkındalıklardan yoksun değildir. Uyanık bilincinizi genellikle sınırlı şekillerde kullandığınız için bu ipuçlarıyla herhangi bir düzenlilik içinde karşılaşmazsınız.

Onlar her zaman mevcuttur. Bunları takip etmek size bu diğer yönler ve bahsettiğimiz diğer seviyeler hakkında bir fikir verebilir. Örneğin, çoğu zaman, görünüşte ilgisiz semboller veya görüntüler aklınıza gelebilir. Genellikle onları görmezden gelirsiniz. Bunun yerine onları kabul edip dikkatinizi onlara çevirirseniz, onları en azından A-1 ve A-2 gibi diğer birkaç katmana kadar kolaylıkla takip edebilirsiniz.

Semboller veya görüntüler, siz bunu yaparken değişebilir, böylece, örneğin ilk görüntü ile sonraki görüntü arasında çok az benzerlik algılarsınız. Bağlantı son derece sezgisel olabilir, ancak çağrışımsal ve yaratıcı olabilir. Genellikle birkaç dakikalık yansıma, bir görüntünün neden diğeriyle birleştiğini görmenize olanak tanır. Tek bir görüntü aniden tüm bir zihinsel manzaraya açılabilir, ancak mevcut farkındalığın hemen altındaki ilk ipuçlarını kabul etmezseniz ve sadece bakmaya istekliyseniz neredeyse şeffafsanız bunların hiçbirini bilemezsiniz.

Alternatif odak, kendi bilincinizle aynı anda var olan oldukça meşru gerçeklikleri algılamak için bilincinizi alışılmış yönü dışında çevirdiğiniz bir durumdur. Pratik olarak maddi biçime yönelik olmayan herhangi bir gerçekliği algılamak için algınızı değiştirmelisiniz. Bu, dümdüz ileriye bakmak yerine gözünüzün veya aklınızın köşesinden dışarı bakmak gibi bir şeydir.

Alternatif odak kullanarak, uygulama ile uzayın herhangi bir alanını dolduran veya sizin terimlerinizle dolduracak farklı fiziksel oluşumları algılamak mümkündür. Bazı rüya durumlarında, belirli bir yeri ziyaret edebilir ve sonra yeri, örneğin üç yüzyıl önce ve beş yıl sonra olduğu gibi algılayabilir ve rüyanın ne anlama geldiğini asla anlayamayabilirsiniz. Size öyle geliyor ki, boşluk aynı anda yalnızca belirli bir öğe tarafından doldurulabilir, bu öğenin kaldırılması gerekir. diğerine yer açın.

Bunun yerine sadece bu şekilde algılarsınız. Alternatif odakta, genellikle algınızı koruyan, yönlendiren ve sınırlayan temel varsayımlardan vazgeçebilirsiniz. Bildiğiniz andan uzaklaşabilir ve ona geri dönebilir ve onu orada bulabilirsiniz. Bilinç sadece

zaman fikrine boyun eğiyormuş gibi yapar. Diğer seviyelerde, bu tür kavramlarla oynamaktan ve bir zaman bağlamı dışında meydana gelen olaylardan büyük bir birliği algılamaktan hoşlanır - örneğin, çeşitli yüzyıllardan gelen olayları karıştırmak, hem tarihi hem de özel ortamları inceleyerek uyum ve temas noktaları bulmak, onları koparmak. zaman çerçevesinden.

Yine, bunu uykunda bile yapıyorsun. Uyanık durumda yapmıyorsanız, bunun nedeni bilincinizi dizginleri çok sıkı tutmuş olmanızdır.

Bu kitapta biraz daha önce bahsedildiği gibi, normal uyanıklık bilinciniz size sürekli görünse de ve genellikle hiçbir boşluk olmadığının farkında olsanız da, yine de büyük dalgalanmalara sahiptir. Büyük ölçüde, yalnızca kendisinin ve kendi algılarının belleğine sahiptir. O halde normal bilinçte, başka hiçbir gerçek bilinç türü, başka alan veya seviye yokmuş gibi görünür. "Boş noktalar" ile karşılaştığında ve "geri döndüğünde", işlevsizlik anının meydana geldiğine dair farkındalığı ortadan kaldırır.

Tökezlemeyi unutur. Bu amneziden kurtulmasını sağlayacak yöntemler kullanılmadıkça, kendisi olurken alternatif bilinç türlerinin farkında olamaz.

Gerçekliğin içinde ve dışında seksek oynuyor. Bazen gider ve sen bunun farkında değilsin. Bu gibi durumlarda dikkatiniz başka yerlere, mini rüyalar veya halüsinasyonlar diyebileceğiniz şeylere veya normal odağın oldukça ötesine geçen çağrışımsal ve sezgisel düşünce süreçlerine odaklanır.

Bu gecikmelerde, normal uyanık bilinç dışında başka tür gerçeklikleri algılıyorsunuz. Geri döndüğünüzde, ipliği kaybedersiniz. Normal uyanık bilinç, hiç ara vermemiş gibi davranır. Bu, etkinliklerinize göre, belirli bir düzenlilik içinde ve değişen derecelerde, saatte on beş ila elli kez olur.

Çeşitli zamanlarda birçok insan kendini yakalar, deneyim o kadar canlıdır ki, deyim yerindeyse boşluğu atlar, algı o kadar yoğundur ki normal uyanık bilinç bile bunun farkına varır. Bu aralıklar fiziksel bilinç için oldukça gereklidir. Farkındalığınızın dokusuyla o kadar akıllıca ve o kadar yakından örülürler ki, psişik ve duygu atmosferinizi renklendirirler.

Normal uyanık bilinç, bu sonsuz destekleyici ağ örgüsüne girip çıkıyor. İçsel deneyiminiz o kadar karmaşık ki sözlü olarak tarif etmek neredeyse imkansız. Normal uyanık bilinç, kendi hafızasına sahipken, açıkçası tüm hafızayı her zaman tutmaz. Geçmiş olayların hafızasının bilinçaltına geri düştüğü söylenir. Hala yoğun bir şekilde canlıdır ve canlı derken, ona odaklanmasanız da canlı ve aktif olmayı kastediyorum.

Kişiliğinizin iç kısımları da tüm rüyalarınızın hafızasına sahiptir. Bunlar eşzamanlı olarak var olurlar ve deyim yerindeyse, ruhun çeşitli kısımlarını aydınlatan karanlık bir şehrin üzerindeki ışıklar gibi asılı kalırlar. Bu bellek sistemlerinin hepsi birbirine bağlıdır. Şimdi aynı şekilde geçmiş yaşamların anılarına sahipsin, hepsi oldukça eksiksiz ve hepsi tüm bellek sisteminde çalışıyor.

Bilinçli "boş noktalar" veya belirli dalgalanmalar dönemlerinde bu bellek sistemleri sıklıkla algılanır. Kural olarak, kendi hafıza sistemi olan bilinçli zihin bunları kabul etmeyecektir. Bir kişilik, bu tür başka gerçekliklerin var olduğunu ve bilinçle başka deneyimlerin mümkün olduğunu idrak ettiğinde, kendi içindeki belirli potansiyelleri harekete geçirir. Bunlar hem zihindeki, hem beyindeki hem de algılama

mekanizmalarındaki elektromanyetik bağlantıları değiştirir. Enerji rezervuarlarını bir araya getirirler ve bilinçli zihnin bu tür verilere duyarlılık derecesini artırmasına izin vererek faaliyet yollarını kurarlar. Bilinçli zihin kendinden özgürleşir. Büyük ölçüde, daha büyük işlevler üstlenerek bir başkalaşım geçirir. Kendisine kapanmadan önce içeriğin bir kısmını yavaş yavaş algılayabilir.

Daha önce bahsedilen dalgalanmalar genellikle oldukça küçüktür, ancak yine de oldukça önemlidir. Bilinçli zihin kendi dalgalanma durumunu iyi bilir. Bir kez bununla yüzleşmeye yönlendirildiğinde, kaosu ya da daha kötüsü yokluğu değil, kendi yetenek ve gücünün kaynağını bulur. Kişilik daha sonra kendi potansiyelini kullanmaya başlar.

Hayal kurma dönemleri ve yaratıcı bilinç anlarının her ikisi de bu diğer alanlara mükemmel giriş yollarını temsil eder. Bilincin olağan yaratıcı durumunda, düzenli uyanık bilinç, bu diğer alanlardan gelen enerji tarafından aniden desteklenir. Tek başına bilinci uyandırmak size yaratıcı durumu vermez. Aslında, normal uyanık bilinç, yaratıcı durumlardan olduğu kadar boş durumlardan da korkabilir, çünkü Ben'in bir kenara itildiğini hissedebilir, anlayamayabileceği enerjinin yükselişini hissedebilir.

Normal bilinç geçici olarak zayıf bir durumda ve bir dinlenme döneminde olduğu için, bu tür deneyimlerin ortaya çıkması tam olarak düşük dalgalanma noktalarındadır. Tüm fiziksel organizma, yine, genellikle oldukça fark edilmeyen böyle normal dalgalanmalardan geçer. Bu dönemler ayrıca karakteristik kişilikle ilgili ritimleri takip ederek dalgalanır. Bazılarında hareket dalgaları nispeten uzun ve yavaştır, vadiler eğimlidir; diğerlerinde ise bunun tersi doğrudur.

Bazılarında, gecikmeler normların dışında daha belirgindir. Durum anlaşılmazsa, kişilik fiziksel olaylarla ilişki kurmakta zorlanabilir. Bilincin diğer alanlarını algılayabiliyorsa, kendisini daha da zor durumda bulabilir - her iki gerçeklik sisteminin de geçerli olduğunu anlamadan.

Mevsimsel değişiklikleri de dalgalanmalar takip eder. Herhangi bir bilinç katmanından gelen olaylar, diğer tüm alanlara yansır ve her biri verili katmanın özelliklerine göre gerçekleşir. Bir rüya, rüya bilinci havuzuna atılan bir taş gibi olduğu gibi, her hareket de bu havuzda kendi kılığında ortaya çıkar. Alternatif odak, belirli bir eylemin birçok tezahürünü, belirli bir düşüncenin gerçek çok boyutlu gerçekliğini algılamanıza izin verir. Normal bilinci zenginleştirir.

Farkında olsanız da olmasanız da bu diğer katmanlarda aktifsiniz. Sadece fiziksel yaşamda ve rüya halinde değil, hafızanız olmayan bu içsel varoluşlarda da öğrenirsiniz. Belirli bir doğanın yaratıcı yetenekleri veya iyileştirme yetenekleri genellikle bu şekilde eğitilir, ancak o zaman fiziksel gerçeklikte ortaya çıkar.

Gelecekteki düşünceleriniz ve eylemleriniz bu boyutlarda sanki daha önce gerçekleşmiş gibi gerçektir ve gelişiminizin bir parçasıdır. Siz sadece geçmişiniz tarafından değil, geleceğiniz ve alternatif varoluşlar tarafından şekillendiriliyorsunuz. Bu harika etkileşimler, ruhunuzun çerçevesinin sadece bir parçasıdır. Bu nedenle, mevcut gerçekliği bu diğer bilinç katmanlarından herhangi birinden anladığınız şekliyle değiştirebilirsiniz.

Bu çeşitli bilinç katmanlarından herhangi biri, gerçekliğe bu belirli bakış açısından bakıldığında, normal eylemde bulunan bilinç olarak kullanılabilir.

Fiziksel gerçeklik, bu nedenle, kendi benzersiz bakış açılarından, diğer sistemlerdeki diğer kişilik türleri tarafından bir anlığına görülür. Bu açıdan bakıldığında, tabiri caizse, onu kendi ev sisteminiz olarak tanıyamazsınız. Bu bakış açılarından bazılarına göre, fiziksel maddenizin kalıcılığı çok azdır veya hiç yoktur, diğerlerine göre ise kendi düşüncelerinizin, gözlemciler tarafından algılanan, ancak sizin tarafınızdan algılanmayan bir şekli ve biçimi vardır.

Bilinç hallerinde seyahat ederken, bu diğer kişilikler, büyük ölçüde aşina olmadıkları verileri anlamlandırmaya çalışarak, biraz odaklanmaya ve çevrenizi algılamaya çalışacaklardır. Birçoğu sizin zaman kavramınızdan habersiz olduklarından, olayları aralıklı olarak algıladığınızı anlamakta zorlanacaklar ve normal ortamınıza yüklediğiniz içsel organizasyonu algılamayacaklardır. Sizinki açıkça, olasılıklar alanının da dokunduğu diğer alanlar için olası bir sistemdir.

Bu sistemler sizinkine bitişik olduğu gibi, sizinki de bitişiktir; alternatif odak, diğer gerçekliklerden kişiliklerin kendinizinkini algılamasına izin verir, o zaman teorik olarak en azından onların varlığına bir göz atmanıza izin verebilir.

BÖLÜM 20

DİNİN ANLAMI

Bütün benliğin içinde her zaman mevcut olan içsel gerçekleşmeler vardır. Her kişiliğin içinde tüm varoluşun anlamının idrakı vardır. Çokboyutlu varoluş bilgisi, yalnızca şu anki bilinçli faaliyetinizin arka planında değildir, aynı zamanda her insan kendi içinde, bilinçli yaşamının daha büyük bir gerçeklik boyutuna bağlı olduğunu bilir. Bu daha büyük boyut üç boyutlu bir sistemde somutlaştırılamaz, ancak bu daha büyük boyutun bilgisi varlığın en içteki kalbinden dışarı taşar ve dokunduğu her şeyi dönüştürerek dışa doğru yansıtılır.

Bu taşma, fiziksel dünyanın belirli öğelerini, genellikle bilinenin çok ötesinde bir parlaklık ve yoğunlukla doldurur. Onun dokunduğu kişiler, sizin terimlerinizle olduğundan daha fazlasına dönüştürülür. Bu içsel bilgi, fiziksel manzara içinde kendine bir yer bulmaya, kendisini fiziksel terimlere çevirmeye çalışır. O halde her insan bu içsel bilgiye kendi içinde sahiptir ve bir dereceye kadar bunun doğrulanmasını dünyada da arar.

Dış dünya, mükemmel olmaktan uzak olsa da, iç dünyanın bir yansımasıdır. İçsel bilgi, bir gezginin yabancı bir ülkeye götürdüğü bir vatan hakkında bir kitapla karşılaştırılabilir. Her insan, içinde yaşadığı çevre ile aralarında büyük bir fark görse de, bu gerçekleri kendisi için gerçekleştirme arzusuyla doğar.

Her birey tarafından bir içsel dram yürütülür, sonunda büyük bir güçle tarih alanına yansıtılan psişik bir dram. Büyük dini olayların doğuşu, içsel dini dramadan doğar. Dramanın kendisi bir bakıma psikolojik bir fenomendir, çünkü fiziksel olarak yönlendirilmiş her benlik, kökenini, hedefini ve hatta kendi varoluş nedenini bilmeden, tek başına yabancı bir ortama itilmiş hisseder.

Bu, özellikle ilk durumlarında egonun ikilemidir. Cevaplar için dışarıya bakar çünkü doğası budur: fiziksel gerçeklik içinde manipüle etmek. Bununla birlikte, benliğin diğer

bölümleriyle anlamadığı derin ve kalıcı bir bağlantıyı da algılar.

onun etki alanı altında olmayan. Bu içsel benliğin kendi varlığının dayandığı bilgiye sahip olduğunun da farkındadır.

Büyüdükçe, sizin terimlerinizle, bu içsel bilginin onaylanması için dışarıya bakar. İç benlik, desteğiyle egoyu destekler. Gerçeklerini, egonun başa çıkabileceği fiziksel yönelimli verilere dönüştürür. Daha sonra bunları fiziksel gerçeklik alanına yansıtır. Bu gerçeklerin bu şekilde gerçekleştiğini gören ego, onları kabul etmeyi daha kolay bulur.

Bu nedenle, insanların büyük bir aydınlanmayla etkilendiği, insanlığın kitlelerinden izole edildiği ve büyük güçlerle donatıldığı olaylarla sık sık uğraşıyorsunuz - diğerleriyle karşılaştırıldığında neredeyse doğal olmayan bir şekilde parlak görünen tarihin dönemleri; peygamberler, dahiler ve krallar insandan daha büyük bir oranda gösterilmiştir.

Şimdi bu insanlar, herkesin sezgisel olarak bildiği içsel gerçekleri dışa vurmak için başkaları tarafından seçiliyor. Burada birçok anlam düzeyi vardır. Bir yandan, bu tür bireyler doğaüstü yeteneklerini ve güçlerini hemcinslerinden alırlar, onu kontrol altına alırlar, herkesin görmesi için fiziksel dünyada sergilerler. Onlar, et tarafından örtülmemiş fiziksel gerçeklik içinde fiilen çalışamayan kutsanmış içsel benliğin rolünü oynarlar. Ancak bu enerji, iç kısımdan oldukça geçerli bir izdüşümdür.

Onun dokunduğu kişilik, aslında o zaman, belli bir anlamda, göründüğü gibi olur. İçsel benlik, içsel dini dramanın ebedi kahramanı olduğu için, dışsal dini dramada ebedi bir kahraman olarak ortaya çıkacaktır.

Bu mistik yansıtma sürekli bir faaliyettir. Bir büyük dinin gücü azalmaya ve fiziksel etkileri azalmaya başladığında, içsel drama bir kez daha hızlanmaya başlar. Bu nedenle, insanın en yüksek özlemleri fiziksel tarihe yansıtılacaktır. Dramaların kendileri farklı olacaktır. Unutmayın, 'önce dahili olarak inşa edilirler.

Herhangi bir zamanda dünya koşullarını etkilemek için oluşturulacaklar ve bu nedenle halkı en çok etkileyecek semboller ve olaylarla ifade edilecekler. Bu kurnazca yapılır, çünkü içsel benlik, egoyu neyin etkileyeceğini tam olarak bilir ve herhangi bir zamanda ne tür kişiliklerin mesajı en iyi kişileştirebileceğini bilir. Böyle bir kişilik tarihte ortaya çıktığında, o sezgisel olarak tanınır, çünkü yol uzun zamandır çizilmiştir ve birçok durumda böyle bir gelişi bildiren kehanetler zaten verilmiştir.

Bu şekilde seçilen bireyler, sadece aranızda belirmezler. Rastgele seçilmezler. Onlar, bu rolün sorumluluğunu üstlenmiş bireylerdir. Doğumlarından sonra kaderlerinin değişen derecelerinde farkındadırlar ve bazı tetikleyici deneyimler zaman zaman tüm hafızalarını uyandırabilir.

Her Şey'in insan temsilcileri olarak oldukça açık bir şekilde hizmet ederler. Şimdi, her birey Var Olan Her Şey'in bir parçası olduğu için, her biriniz bir dereceye kadar aynı rolde hizmet ediyorsunuz. Bununla birlikte, böyle bir dini dramada, ana kişilik içsel bilgisinin çok daha bilincindedir, yeteneklerinin daha farkındadır, onları çok daha iyi kullanabilir ve tüm yaşamla olan ilişkisine coşkuyla aşinadır.

İyi ve kötü, tanrılar ve şeytanlar, kurtuluş ve lanetlenme fikirleri, yalnızca daha derin dini değerlerin sembolleridir; kozmik değerler ise fiziksel terimlere çevrilemez.

Bu fikirler, sözünü ettiğim bu dini dramaların ana temaları haline geliyor. Oyuncular

tekrar tekrar farklı rollerde "dönebilir". Bu nedenle, herhangi bir tarihi dini dramada, aktörler geçmişinizin tarihi sahnesinde zaten ortaya çıkmış olabilir, bugünün peygamberi geçmiş dramanın hainidir.

Ancak bu psişik varlıklar gerçektir. Gerçekliklerinin yalnızca kendi kimliklerinin özünden ibaret olmadığını, aynı zamanda dramanın canlandırıldığı dünyevi izleyicilerin yansıtılan düşünce ve hisleriyle pekiştirildiğini söylemek oldukça doğrudur.

Psişik veya psikolojik özdeşleşme burada büyük önem taşır ve gerçekten de bu tür tüm dramaların kalbinde yer alır. Bir anlamda insanın kendi yarattığı tanrılarla özdeşleştiğini söyleyebiliriz. Ancak insan, kendi yaratıcılığının ve yaratıcı gücünün muhteşem niteliğini anlamıyor. Sonra deyin ki tanrılar ve insanlar birbirini yaratır ve gerçeğe daha da yaklaşırsınız; ama sadece tanımlarınızda çok dikkatli olursanız - tanrılar ve insanlar tam olarak nasıl farklıdır?

Tanrıların nitelikleri, insanın kendisinde bulunan, büyütülmüş, güçlü bir faaliyete getirilmiş olan niteliklerdir. İnsanlar tanrıların sonsuza dek yaşadığına inanırlar. İnsanlar sonsuza kadar yaşarlar, ancak bunu unuttuklarından, yalnızca tanrılarına bu özelliği bahşetmeyi hatırlarlar. Açıkçası, o zaman,

ve bu dünyevi tarihi dini dramalar, tanrıların ve insanların görünüşte tekrar eden hikayeleri, manevi gerçekler var.

Dramalardaki oyuncuların arkasında, rol oynamanın çok ötesinde daha güçlü varlıklar vardır. O halde oyunların kendileri, çağlar boyunca yayılan dinler - bunlar yardımcı olsalar da yalnızca gölgelerdir. İyi ve kötü çerçevesinin arkasında çok daha derin bir manevi değer vardır. Bu nedenle, tüm dinler, "gerçeği" yakalamaya çalışırken, büyük ölçüde, onlardan kaçmaktan korkmalıdır.

Yalnızca içsel benlik, dinlenirken, meditasyon yaparken, bazen bu içsel gerçekliklerin fiziksel olarak ifade edilemeyen kısımlarını görebilir. Bu değerler, sezgiler veya içgörüler her birine kendi anlayışına göre verilir ve bu nedenle onlar hakkında anlatılan hikayeler sıklıkla değişir.

Örneğin, dini bir tarihsel dramadaki ana karakter, bu tür bilgilerin kendisine nasıl verildiğinin bilinçli olarak farkında olabilir veya olmayabilir. Yine de ona biliyormuş gibi gelebilir, çünkü bir dogmanın kökeninin doğası bu ana karakterin anlayabileceği terimlerle açıklanacaktır. Tarihsel İsa kim olduğunu biliyordu, ama aynı zamanda tek bir varlığı oluşturan üç kişilikten biri olduğunu da biliyordu. Büyük ölçüde diğer ikisinin anısını paylaştı.

Birçok kez bahsettiğim üçüncü şahsiyet, varlığı "İkinci Geliş" olarak kehanette bulunulmasına rağmen henüz sizin terimlerinizde ortaya çıkmadı. Şimdi bu kehanetler o zamanın mevcut kültürü açısından verildi ve bu nedenle, sahne hazırlanırken, çarpıtmalar içler acısı, çünkü bu Mesih kehanetlerin koruduğu gibi dünyanızın sonunda gelmeyecek.

Salihleri mükâfatlandırmak için gelmeyecek ve zalimleri sonsuz azaba göndermeyecektir. Ancak yeni bir dini drama başlayacak. Belli bir tarihsel süreklilik korunacaktır. Ancak daha önce bir kez olduğu gibi, genel olarak kim olduğu bilinmeyecektir. Bütün dünyanın boyun eğeceği şanlı bir bildiri olmayacak. Geldiği zaman darmadağın olacak Hıristiyanlığı düzeltmek ve dünyanın buna şiddetle ihtiyacı

olduğunda yeni bir düşünce sistemi kurmak için dönecektir.

O zamana kadar, tüm dinler şiddetli bir kriz içinde olacak. Dini örgütleri baltalayacak - onları birleştirmeyecek. Onun mesajı, Var Olan Her Şey ile ilgili olarak bireyin mesajı olacaktır. Her bireyin kendi varlığıyla yakın bir temas durumuna erişebileceği yöntemleri açıkça belirtecektir; varlık bir dereceye kadar insanın Her Şey ile aracısıdır.

2075 yılına kadar tüm bunlar zaten tamamlanmış olacak. Doğum, verilen zamana kadar gerçekleşecektir. Diğer değişiklikler genellikle bir asırlık bir süre içinde gerçekleşecek, ancak sonuçlar o zamandan çok daha önce gösterecek.

Geleceğin plastik doğası nedeniyle, sizin açınızdan tarih kesin olarak kabul edilemez. Ancak tüm olasılıklar onun yönüne işaret eder, çünkü içsel itici güç zaten olayları şekillendirmektedir.

Nostradamus'un Roma Katolik Kilisesi'nin dağılmasını dünyanın sonu olarak gördüğünü buraya not edebilirsiniz. Medeniyeti onsuz hayal edemezdi, bu nedenle sonraki tahminlerinin çoğu bu akılda tutularak okunmalıdır.

Mesih'in üçüncü kişiliği gerçekten de büyük bir psişik olarak bilinecektir, çünkü insanlığa gerçek maneviyatı mümkün kılan tek iç duyuları kullanmayı öğretecek olan odur. Katiller ve kurbanlar, reenkarnasyon hatıraları bilincin yüzeyine çıktıkça rolleri değiştirecek. Bu yeteneklerin geliştirilmesi yoluyla, tüm yaşamın kutsallığı yakından tanınacak ve takdir edilecektir.

Şimdi, o zamandan önce, çeşitli şekillerde insanın beklentilerini yeniden canlandıracak olan birkaç kişi olacak. Böyle bir adam Hindistan'da, Kalküta yakınlarındaki küçük bir eyalette doğdu, ancak bakanlığı yaşamı boyunca nispeten yerel kalacak gibi görünüyor.

Bir diğeri, asıl işi Endonezya'da yapılacak olan siyah bir adam olan Afrika'da doğacak. Beklentiler uzun zaman önce sizin koşullarınıza göre belirlendi ve Mesih'in üçüncü kişiliği gerçekten ortaya çıkana kadar yeni peygamberler tarafından beslenecek.

Dinin yüzyıllardır dayandığı sembolizmin ardında insanı yönlendirecektir. Bireysel ruhsal deneyimi, ruhun genişliğini vurgulayacak ve insana kendi gerçekliğinin çok çeşitli yönlerini tanımayı öğretecektir.

Sizin koşullarınızda zaten doğmuş olan üçüncü tarihsel kişilik ve tüm Mesih kişiliğinin bir kısmı, bir bağnaz rolünü üstlendi.

Bu kişinin üstün bir enerjisi ve gücü ve büyük organize etme yetenekleri vardı, ancak bazı tehlikeli çarpıklıkları sürdüren, farkında olmadan yaptığı hatalardı. Bu tarihsel döneme ait kayıtlar dağınık ve çelişkilidir.

Adam, tarihsel olarak şimdi, Paul ya da Saul'du. Ona bir çerçeve kurması verildi. Ancak bu, düzenlemelerden değil, fikirlerden oluşan bir çerçeve olacaktı; erkeklerden değil, gruplardan. İşte o düştü ve geleceğinizde az önce bahsettiğimiz üçüncü kişilik olarak geri dönecek.

Ancak bu açıdan dört kişilik yoktur.

Şimdi Saul, kendisini ayrı bir kimlik olarak belirlemek için büyük çaba sarf etti. Örneğin, onun özellikleri görünüşte tarihsel İsa'nınkinden oldukça farklıydı. Yoğun bir kişisel deneyime "dönüştürüldü" - bu, onu örgütsel değil kişisel yönleri etkilemesi gereken bir gerçek. Yine de, daha önceki yaşamındaki bazı başarıları, genç bir adam

olarak değil, daha önce Mesih'e atfedilmiştir.

Tüm kişiliklerin özgür iradesi vardır ve kendi zorluklarını çözerler. Aynı şey Saul için de geçerliydi. Örgütsel "çarpıtmalar" ise, olayların anlaşıldığı şekliyle tarihin çerçevesi içinde de gerekliydi. Bu nedenle, Saul'un eğilimleri başka bir düzeyde biliniyordu. Bir amaca hizmet ettiler. Ancak bu nedenle, bu kez bu çarpıklıkları yok etmek için bir kez daha ortaya çıkacaktır.

Şimdi onları kendi başına yaratmadı ve onları tarihsel gerçekliğe itti. Onları belirli gerçekleri kabul etmek zorunda kaldığı ölçüde yarattı: O zaman o dünyada, Hıristiyan fikirlerini sayısız diğer teori ve dinlerden ayrı tutmak, onları savaşan hiziplerin ortasında tutmak için dünyevi güce ihtiyaç vardı. Fiziksel bir çerçeve oluşturmak onun işiydi; ve o zaman bile çerçevenin fikirleri boğmasından korkuyordu ama başka bir yol göremiyordu.

Bununla birlikte, üçüncü kişilik tarihsel olarak yeniden ortaya çıktığında, eski Pavlus olarak adlandırılmayacak, ancak içinde üç kişiliğin tümünün özelliklerini taşıyacaktır.

Paul, din değiştirme deneyimine kadar kim olduğunu bildiğini inkar etmeye çalıştı. Alegorik olarak, kendi bilgisine karşı savaşan ve son derece fiziksel bir şekilde yönlendirilen, kendiliğin savaşan bir fraksiyonunu temsil etti. Görünüşe göre bir uçtan diğerine gitmiş, önce Mesih'e karşı, sonra onun için. Ama içsel hararet her zaman mevcuttu, içsel ateş ve denediğinin farkına varma.bunun içingizlemek için uzun.

Fiziksel gerçeklik ve manipülasyonla ilgilenen kısım onunkiydi ve bu nedenle bu nitelikler onda güçlüydü. Bir dereceye kadar onu reddettiler. Tarihsel Mesih "öldüğünde", Pavlus ruhsal fikirleri fiziksel terimlerle hayata geçirecek ve devam edecekti. Ancak bunu yaparken fikirleri boğacak bir organizasyonun tohumlarını attı. [tıpkı] Vaftizci Yahya'nın daha önce geldiği gibi, Mesih'ten sonra oyalandı. Görüyorsunuz, üçü birlikte bir süreye yayıldı.

Yuhanna ve tarihsel Mesih'in her biri kendi rollerini yerine getirdiler ve bunu yaptıklarından memnun kaldılar. Sonunda tek başına Pavlus tatminsiz kaldı ve bu nedenle gelecekteki Mesih'in oluşturacağı şey onun kişiliğiyle ilgili.

Bu kişiliklerin parçası olduğu varlık, sizin Mesih varlığı diyebileceğiniz varlık, bu konuların farkındaydı. Dünyevi kişilikler, trans ve yüceltme dönemlerinde onlara çok şey bilinmesine rağmen, onların farkında değillerdi.

Pavlus, aynı zamanda, o zamanki insanın gelişimi doğrultusunda dikkate alınması gereken, insanın militan doğasını da temsil ediyordu. İnsandaki bu militan nitelik, bir sonraki Mesih kişiliği ortaya çıktığında, bildiğiniz gibi, onun doğasını tamamen değiştirecek ve ondan vazgeçilecektir. Bu nedenle Pavlus'un hazır bulunması uygundur.

Önümüzdeki yüzyılda insanın içsel doğası, bu gelişmelerle birlikte kendisini sınırlayan birçok kısıtlamadan kurtulacaktır. Gerçekten de yeni bir çağ başlayacak - şimdi, yeryüzünde bir cennet değil, insanın gezegeniyle olan ilişkisinin ve zaman içindeki özgürlüğünün çok daha fazla farkında olduğu çok daha aklı başında ve adil bir dünya.

Bazı noktaları açıklığa kavuşturmak istiyorum. Mesih'in üçüncü kişiliği onu başlatacak olsa da, İkinci Gelişi izleyen "yeni din" sizin terimlerinizle Hıristiyan olmayacaktır.

Bu şahsiyet tarihi Mesih'e atıfta bulunacaktır, onun o şahsiyetle olan ilişkisini tanıyacaktır; ama onun içinde üç kişilik gruplaşması yeni bir psişik varlık, farklı bir

psikolojik gestalt oluşturacaktır. Bu başkalaşım gerçekleştikçe, insanın içsel yetenekleri kabul edilip geliştirildiği için insan düzeyinde de bir başkalaşım başlatacaktır.

Sonuçlar farklı bir varoluş türü olacaktır. Sorunlarınızın çoğu artık ruhsal cehaletinizden kaynaklanıyor. Hiç kimse, kendi varlığının böyle bir üyeliği de içerdiğini kabul ettiğinde, başka bir ırktan bir bireye tepeden bakmayacaktır.

Her birey toplumun birçok düzeyinde ve birçok rolde kendi deneyiminin farkında olduğunda, hiçbir cinsiyet diğerinden veya toplumdaki herhangi bir rolden daha iyi kabul edilmeyecektir. Açık uçlu bir bilinç, diğer tüm canlı varlıklarla olan bağlantılarını hissedecektir. Bilincin sürekliliği görünür hale gelecektir. Tüm bunların bir sonucu olarak, sosyal ve hükümet yapıları değişecek, çünkü bunlar sizin mevcut inançlarınıza dayanıyor.

İnsan kişiliği, şimdi inanılmaz görünen faydalar elde edecek. Açık uçlu bir bilinç, çok daha fazla özgürlük anlamına gelecektir. Çocuklara doğumdan itibaren temel kimliğin bedene bağlı olmadığı ve bildiğiniz gibi bunun bir yanılsama olduğu öğretilecektir. Çocuk, geçmiş varoluşlarının çoğunun farkında olacak ve sizin terimlerinizle olacağı yaşlı adam veya kadınla özdeşleşebilecektir.

"Yaşla birlikte gelen" derslerin çoğu o zaman gençler için geçerli olacak, ancak yaşlılar gençliklerinin ruhsal esnekliğini kaybetmeyecek. Bu kendisi önemlidir. Ancak bir süre için, gelecekteki enkarnasyonlar pratik nedenlerle hala gizlenecek.

Bu değişiklikler meydana geldikçe, beyinde fiziksel olarak onlarla ilgilenmek için yeni alanlar etkinleştirilecektir. Fiziksel olarak o zaman, geçmiş yaşam anılarının uyandırıldığı beyin haritaları mümkün olacaktır. Bütün bu değişimler, dinin anlamının örgütsel sınırlardan kurtulacağı, bireysel varoluşun yaşayan bir parçası olacağı ve uygarlığın temellerini fiziksel çerçevelerden ziyade ruhsal çerçevelerin oluşturduğu ruhsal değişimlerdir.

İnsanın deneyimi o kadar genişleyecek ki, size türler başka birine dönüşmüş gibi görünecek. Bu, sorunların olmayacağı anlamına gelmez. Bu, insanın emrinde çok daha fazla kaynağa sahip olacağı anlamına gelir. Aynı zamanda daha zengin ve çok daha çeşitli bir sosyal çerçeveyi de varsayar. Erkekler ve kadınlar, kardeşleriyle sadece oldukları gibi değil, aynı zamanda eski insanlar olarak da ilişki kurarken bulacaklar.

Aile ilişkileri belki de en büyük değişiklikleri gösterecek. Aile içinde artık imkansız olan duygusal etkileşimlere yer olacak. Bilinçli zihin, bilinçsiz materyalin daha fazla farkında olacaktır.

Dinle ilgili bu bölüme bu bilgiyi ekliyorum çünkü sorunlarınızın çoğunun temelinde ruhsal cehalet olduğunu ve aslında tek sınırlamanızın ruhsal olanlar olduğunu anlamanız önemlidir.

Üçüncü şahsiyet adına daha önce bahsedilen başkalaşım öyle bir kuvvete ve güce sahip olacaktır ki, bu aynı nitelikleri kendi içinden insanlıktan çağıracaktır. Nitelikler her zaman mevcuttu. Sonunda fiziksel algının perdelerini kıracaklar ve bu algıyı yeni yollarla genişletecekler.

Şimdi, insanlık böyle bir odaktan yoksundur. Üçüncü kişilik bu odağı temsil edecek. Bu dramada, tesadüfen, çarmıha germe olmayacak. Bu kişilik gerçekten de çok boyutlu olacak, tüm enkarnasyonlarının farkında olacak. Tek cinsiyet, tek renk, tek ırk odaklı

olmayacak.

Bu nedenle, ilk kez, kişiliği özgürleştiren dünyevi kişilik kavramlarını kıracaktır. Bu farklı etkileri dilediği gibi gösterme yeteneğine sahip olacaktır. Kendi gerçekliğinin doğasını kabul etmekten veya gerçek kimliğin boyutlarının gösterilmesinden korkan pek çok kişi olacak.

Çeşitli nedenlerle, Ruburt'un da belirttiği gibi, kullanılacak isim veya doğum yeri hakkında daha ayrıntılı bilgi vermek istemiyorum. Çok fazla kişi bu görüntüye zamanından önce atlamak için cazip gelebilir.

Olaylar önceden belirlenmiş değildir. Bununla birlikte, bu ortaya çıkışın çerçevesi, olasılıklar sisteminizde zaten oluşturulmuştur. Bu üçüncü kişiliğin ortaya çıkışı, şimdi bilindiği gibi Mesih'in orijinal tarihsel dramını doğrudan etkileyecektir. Aralarında etkileşim vardır ve olmalıdır.

Dışsal dini dramalar, elbette, sürekli gelişen içsel ruhsal gerçekliklerin kusurlu temsilleridir. Din tarihi içindeki çeşitli şahsiyetler, tanrılar ve peygamberler - bunlar belirli bir zaman diliminde yaşayanlar tarafından dışarı atılan kitlesel içsel yansımaları emer.

Bu tür dini dramalar, doğrudan odaklanır ve umarız, fiziksel olarak temsil edilmesi gereken içsel gerçekliğin yönlerine açıklık getirir. Bunlar sadece kendi sisteminizde görünmez. Birçoğu aynı zamanda diğer gerçeklik sistemlerine de yansıtılır. Ancak dinin kendisi her zaman iç gerçekliğin dış cephesidir. Yalnızca birincil ruhsal varoluş, fiziksel olana anlam verir. En gerçek terimlerle, din, anlam ve hakikatin doğasını arayışında insanın tüm uğraşlarını içermelidir. Maneviyat, izole edilmiş, özelleşmiş bir faaliyet veya karakteristik olamaz.

Dışsal dini dramalar, yalnızca içsel, özel ruhsal varoluşun doğasını sadakatle yansıttıkları ölçüde önemli ve değerlidir. Bir insan, dininin böyle bir içsel deneyimi ifade ettiğini hissettiği ölçüde, onu geçerli hissedecektir. Bununla birlikte, çoğu din, diğerlerini inkar ederken, kendi başına belirli deneyim gruplarını izin verilebilir olarak kurar. Yaşamın kutsallığı ilkelerini yalnızca kendi türünüze ve genellikle onun içindeki son derece sınırlı gruplara uygulayarak kendilerini sınırlarlar.

Herhangi bir kilise hiçbir zaman tüm bireylerin içsel deneyimlerini ifade edemeyecek. Hiçbir zaman hiçbir kilise kendisini üyelerinin içsel deneyimlerini etkili bir şekilde kısıtlayabilecek bir konumda bulamaz - sadece öyle görünüyor. Yasak deneyimler basitçe bilinçsizce ifade edilecek, güç ve canlılık toplayacak ve daha sonra başka, daha yeni bir dış dini drama oluşturacak bir karşı projeksiyon oluşturmak için yükselecektir.

Dramaların kendileri belirli içsel gerçekleri ifade ederler ve içsel benlikle doğrudan deneyime güvenmeyenler için yüzeysel hatırlatmalar olarak hizmet ederler. Sembolleri gerçeklik olarak alacaklar. Bunun böyle olmadığını anladıklarında kendilerini ihanete uğramış hissederler. Mesih baba ve oğul terimleriyle konuştu çünkü sizin terimlerinizle, o zamanlar kullanılan yöntem buydu - içsel benlik ile fiziksel olarak canlı birey arasındaki ilişkiyi açıklamak için anlattığı hikaye. Hiçbir yeni din kimseyi gerçekten şaşırtmaz, çünkü drama zaten öznel olarak oynanmıştır.

Söylediklerim, elbette, Buda için olduğu kadar İsa için de geçerlidir: Her ikisi de içsel yansımaları kabul ettiler ve sonra bunları fiziksel olarak temsil etmeye çalıştılar. Ancak

bunlar, bu projeksiyonların toplamından daha fazlasıydı. Bu da anlaşılmalıdır. Muhammedilik çok geri kaldı. Bu durumda projeksiyonlar şiddet ağırlıklıydı. Sevgi ve akrabalık, şiddet ve kan yoluyla vaftiz ve komünyon anlamına gelen şeyin yanında ikincildi.

Bu sürekli dış dini dramalarda, İbraniler garip bir rol oynadılar. Tek tanrı fikirleri onlar için yeni değildi. Birçok eski din, bir tanrı inancını diğerlerinin üzerinde tuttu. Ancak bu tanrı, diğerlerinin üzerinde, İbranilerin izlediği tanrıdan çok daha hoşgörülü bir tanrıydı. Pek çok kabile, haklı olarak, yaşayan her şeyi kaplayan içsel Ruh'a inanıyordu. Ve genellikle ağaçtaki tanrıya veya çiçekteki ruha atıfta bulundular. Ama aynı zamanda, bu daha küçük ruhların yalnızca bir parçası olduğu genel bir ruh gerçeğini de kabul ettiler.

Bölüm. Hepsi uyumlu bir şekilde birlikte çalıştı.

İbraniler bir gözetmen tanrı, öfkeli ve adil ve bazen de zalim bir tanrı olarak tasavvur ettiler; ve birçok mezhep, insan dışındaki diğer canlıların iç ruhlara sahip olduğu fikrini reddetti. Daha önceki inançlar, insanın doğayı gözlemleyerek doğanın konuşmasına ve sırlarını açığa çıkarmasına izin verdiği içsel gerçekliğin çok daha iyi bir temsilini temsil ediyordu.

Ancak İbrani tanrısı çok farklı türden bir yansımayı temsil ediyordu. İnsan, egonun, doğa üzerinde bir güç duygusunun gitgide daha fazla farkına varıyordu ve sonraki mucizelerin çoğu, doğanın olağan modundan farklı davranmaya zorlandığı bir şekilde sunuluyor. Tanrı, insanın doğaya karşı müttefiki olur.

İlk İbrani tanrısı, insanın serbest bırakılmış egosunun bir sembolü haline geldi. Tanrı, bu güçlere sahip olsaydı, tam olarak öfkeli bir çocuğun yapacağı gibi davrandı, düşmanlarına gök gürültüsü, şimşek ve ateş göndererek onları yok etti. İnsanın yükselen egosu bu nedenle duygusal ve psikolojik sorunları ve zorlukları ortaya çıkardı. Doğadan ayrılma duygusu büyüdü. Doğa, başkalarına karşı kullanılacak bir araç haline geldi.

İbrani tanrısının ortaya çıkmasından bir süre önce bu eğilimler belirgindi. Birçok eski, artık unutulmuş kabile dinlerinde, doğayı düşmana karşı döndürmek için tanrılara da başvurulmuştur. Ancak bu zamandan önce insan, doğanın bir parçası olduğunu, ondan ayrılmadığını hissetti. Gerçekliğinin bir uzantısı olarak hissettiği için varlığının bir uzantısı olarak kabul edildi. Bu anlamda insan kendini kendine karşı bir silah olarak kullanamaz.

O zamanlarda insanlar kuşların, ağaçların ve örümceklerin ruhlarıyla konuşur ve sır verirlerdi; bu iletişimlerin doğasının alttaki içsel gerçeklikte bilindiğini ve anlaşıldığını bilirlerdi. O zamanlar sizin deyiminizde olduğu gibi ölümden korkulmuyordu, çünkü artık bilinç döngüsü anlaşılmıştı.

İnsan bir şekilde kendi psikolojik varoluşunun çerçevesinin dışına çıkmayı, yeni meydan okumaları denemeyi, bir bilinç modundan diğerine adım atmayı arzuladı. Kendi bilincinin sürecini incelemek istedi. Bir bakıma bu, ona hem huzur hem de güvenlik vermiş olan içsel kendiliğindenlikten dev bir ayrılık anlamına geliyordu. Öte yandan, kendi şartlarında yeni bir yaratıcılık sunuyordu.

Bu noktada, içerideki tanrı dışarıdaki tanrı oldu.

İnsan, yeni bir alem oluşturmaya, farklı bir odak ve farkındalık elde etmeye çalıştı. Bilinci kendi dışında bir köşeyi döndü. Bunu yapmak için iç gerçekliğe giderek daha az odaklandı ve bu nedenle iç gerçeklik sürecine ancak fiziksel dünyaya yansıtıldığı gibi başladı.

Daha önce çevre, insan ve diğer tüm canlılar tarafından içsel birliklerinin doğasını bilerek zahmetsizce yaratılmış ve algılanmıştır. Bu yeni maceraya başlamak için, bu içsel birliğin yokmuş gibi davranması gerekiyordu. Aksi takdirde, yeni tür bilinç, güvenlik ve rahatlık için her zaman evine geri dönerdi. Bu yüzden tüm köprülerin kesilmesi gerekiyormuş gibi görünüyordu, tabii ki bu sadece bir oyundu çünkü içsel gerçeklik her zaman kaldı. Yeni tür bilinç, başlangıçta bağımsız bir odak sağlamak için ondan uzağa bakmak zorunda kaldı.

Burada sizin için aşağı yukarı tarihsel terimlerle konuşuyorum. Bununla birlikte, sürecin, bildiğiniz gibi zamanla hiçbir ilgisi olmadığını anlamalısınız. Bilinçteki bu özel macera türü daha önce meydana geldi ve sizin terimlerinizle tekrar olacak.

Bununla birlikte, dış evren algısı değişti ve onu algılayan bireyden yabancı ve ayrı görünüyordu.

Bu nedenle Tanrı, doğadan kopuk, bireyden bağımsız, dışa doğru yansıtılan bir fikir haline geldi. Tüm parlaklığı, vahşeti, gücü ve ustalık niyetiyle, insanın yükselen egosunun yansıması oldu. Macera, bariz dezavantajlara rağmen oldukça yaratıcıydı ve insanın öznel deneyimini zenginleştiren ve aslında gerçekliğin kendisinin boyutlarına eklenen bir bilincin "evrimini" temsil ediyordu.

Bununla birlikte, etkili bir şekilde organize olmak için, iç ve dış deneyimin ayrı, bağlantısız olaylar olarak görünmesi gerekiyordu. Tarihsel olarak, insanın egosu değiştikçe Tanrı'nın özellikleri de değişti. Ancak egonun bu özellikleri güçlü içsel değişimlerle desteklendi.

Egonun oluşumuna doğru içsel özelliklerin orijinal itkisi, sayısız yıldızın doğuşuyla karşılaştırılabilir - öznel bir düzeyde ve içsel gerçeklikte ortaya çıkan ölçülemez sonuçlara sahip bir olay.

Bu nedenle, doğuştan gelen ego, içsel kökeninin rahatsız edici kesinliğini korurken her zaman bağımsızlığıyla övünmelidir.

Ego konumundan korktu, geldiği içsel benliğe geri döneceğinden korktu. Yine de ortaya çıkışında içsel benliğe yeni bir tür geri bildirim, yalnızca kendisine değil, farklı bir görüş sağladı; ancak bu sayede içsel benlik, daha önce farkında olmadığı gelişme olasılıklarını bir an için görebildi. Sizin terimlerinizle, Mesih'in zamanında, ego, Tanrı'nın yansıtılan resminin değişmeye başlayabilmesi için konumundan yeterince emindi.

İç benlik sürekli bir büyüme halindedir. Bu nedenle, her insanın iç kısmı bu bilgiyi dışa yansıtır. Türün ihtiyacı, psikolojik ve ruhsal ihtiyacı, büyük önem taşıyan hem iç hem de dış değişiklikleri gerektiriyordu. Gömülmüş olan merhamet ve anlayış nitelikleri artık su yüzüne çıkabilirdi. Sadece özel olarak değil, kitlesel olarak da yükseldiler, yeni bir ivme eklediler ve doğal bir "yeni" yön verdiler - kendisinin bildiği gibi, benliğin tüm parçalarını bir araya getirmeye başladılar.

Böylece, ego içsel gerçekliğe olan güvenini fark ettikçe Tanrı kavramı değişmeye başladı, ancak dramanın mevcut çerçeve içinde işlenmesi gerekiyordu. Müslümanlık

temelde çok şiddetliydi, çünkü Hıristiyanlık temelde çok yumuşaktı. Hristiyanlığın şiddetle karıştırılmadığından ya da Müslümanlığın sevgiden yoksun olduğundan değil. Ancak psişe, bazı duygu ve özellikleri inkar ederek ve diğerlerini vurgulayarak kendi gelişmelerinden geçip kendi kendisiyle savaştıkça, tarihi dini dışsal dramalar da bu içsel özlemleri, mücadeleleri ve arayışları temsil etti ve izledi.

Şimdi verilen tüm bu materyaller, bu gelişmelerin altında hem yadsınamaz hem de samimi bir gücün ebedi yönleri ve yaratıcı özellikleri olduğu gerçeğiyle birlikte düşünülmelidir. Diğer bir deyişle, Olan Her Şey, hepimizin kaynaklandığı gerçekliği temsil eder. Her Şey, doğası gereği, her birinin bir parçası olmakla birlikte, etkinliğin, bilincin veya gerçekliğin tüm boyutlarını aşar.

Tüm yüzlerin arkasında bir yüz vardır, ancak bu, her erkeğin yüzünün kendisine ait olmadığı anlamına gelmez. Bahsettiğim daha sonraki dini drama, sizin terimlerinizle hala gelecek, ortaya çıkan egonun mirasının çoğunun farkına vardığı hem iç hem de dış dramalarda başka bir aşamayı temsil ediyor. Kendi statüsünü korurken, benliğin diğer bölümleriyle çok daha fazla ticaret yapabilecek ve aynı zamanda içsel benliğin tek başına sağlayamayacağı farkındalık fırsatlarını içsel benliğe sunabilecektir.

Bu nedenle tanrıların yolculukları, insanın kendi bilincinin dışa yansıtılan yolculuklarını temsil eder. Ancak Olan Her Şey, bu tür her maceranın içindedir. Bilinci ve gerçekliği her insanın içinde ve yarattığı tanrıların içindedir.

Tanrılar, elbette, psişik bir gerçekliğe ulaşırlar. Bu yüzden onların gerçek olmadığını söylemiyorum, ama bir dereceye kadar onların gerçekliğinin doğasını tanımlıyorum. "Seçtiğiniz tanrılara dikkat edin, çünkü birbirinizi güçlendireceksiniz" demek bir dereceye kadar doğrudur.

Böyle bir ittifak belli çekim alanları oluşturur. Kendini tanrılardan birine bağlayan bir adam, zorunlu olarak kendisini büyük ölçüde kendi yansıtmalarına bağlar. Bazıları sizin terimlerinizle yaratıcıdır ve bazıları yıkıcıdır, ancak ikincisi nadiren böyle kabul edilir.

Bununla birlikte, Var Olan Her Şey'in açık kavramı, sizi kendi yansımalarınızdan büyük ölçüde özgürleştirir ve bildiğiniz gerçekliğin ardındaki ruhla daha geçerli bir temasa izin verir.

Bu bölümde ayrıca birkaç önemli noktaya değinmek istiyorum.

Yüzyıllar boyunca, diğer gerçeklik seviyeleri ve bilinç aşamalarının kapılarını koruyan çeşitli tanrılar ve şeytanlardan bahseden bazı eski hikayeler geldi. Astral seviyeler düzgün bir şekilde düzenlenmiş, numaralandırılmış ve kategorilere ayrılmıştır.

Girişten önce geçmesi gereken testler var. Gerçekleştirilecek ritüeller var. Şimdi, bunların hepsi çok çarpıtılmış. İç gerçekliği bu kadar katı ve kesin bir şekilde ifade etmeye yönelik herhangi bir girişim başarısız, son derece yanıltıcı ve sizin terimlerinizle bazen tehlikeli olmaya mahkûmdur; çünkü kendi realitenizi yaratıyorsunuz ve onu içsel inançlarınıza göre yaşıyorsunuz. Bu nedenle, kabul ettiğiniz inançlara da dikkat edin.

Bu anı tekrar belirtmek isterim ki, siz onları inancınızla yaratmadığınız sürece şeytanlar veya şeytanlar yoktur. Daha önce de belirtildiği gibi, iyi ve kötü etkiler temelde birer yanılsamadır. Sizin terimlerinizle, tüm eylemler, görünüşleri ne olursa olsun, daha büyük bir iyiliğin parçasıdır. İyi bir sonun, kötü bir eylem olarak kabul ettiğiniz şeyi haklı çıkardığını söylemiyorum. Hâlâ iyinin ve kötünün etkilerini kabul ederken, o

zaman iyiyi seçsen iyi olur.

Bunu olabildiğince basit söylüyorum. Ancak sözlerimin altında derin karışıklıklar var. Zıtlıkların yalnızca kendi gerçeklik sisteminizde geçerliliği vardır. Bunlar temel varsayımlarınızın bir parçasıdır ve bu nedenle onlarla bu şekilde başa çıkmalısınız.

Bununla birlikte, anlamadığınız derin birlikleri temsil ederler. İyilik ve kötülük anlayışınız, büyük ölçüde şu anda benimsemiş olduğunuz bilinç türünden kaynaklanmaktadır. Bütünleri değil, parçaları algılarsınız. Bilinçli zihin, belirli bir gerçeklik alanından yalnızca belirli "uyaranları" algılayarak hızlı, sınırlı ama yoğun bir ışıkla odaklanır. Daha sonra bu uyaranları bir araya getirerek benzerlik ilişkisini oluşturur. Gerçekliğin bir parçası olarak kabul etmediği hiçbir şeyi algılamaz.

Zıtların etkisi, o halde, algı eksikliğinden kaynaklanır. Algıladığınız gibi dünya içinde hareket etmeniz gerektiğinden, zıtlıklar varoluş koşulları gibi görünecektir. Bununla birlikte, bu unsurlar belirli bir nedenden dolayı izole edilmiştir. Size öğretiliyorsunuz ve kendinize enerjiyi idare etmeyi, Her Şey ile bilinçli birlikte yaratıcılar olmayı öğretiyorsunuz ve "gelişim aşamalarından" veya öğrenme süreçlerinden biri, gerçekler olarak karşıtlarla uğraşmayı içeriyor.

Sizin terimlerinizle, iyi ve kötü fikirleri, varoluşun kutsallığını, bilincin sorumluluğunu tanımanıza yardımcı olur. Zıtlıkların fikirleri de gelişen ego için gerekli kılavuzlardır. İç benlik, var olan birliği gayet iyi bilir.

Herhangi bir tarihsel dönemde, bir dini dram nihayet dışsal temsil olarak ortaya çıkabilir, ancak aynı zamanda pek çok küçük dramlar, "yansıtmalar" da olacaktır, bunlar tam anlamıyla geçerli değildir. Bunlar elbette olası olayları temsil eder. Bunlardan herhangi biri, gerçek dış dramanın yerini alabilir. Mesih'in zamanında, birçok kişilik içsel gerçekliğin gücünü hissedip ona tepki gösterdiğinden, bu tür birçok performans vardı.

Başka bir deyişle, o dönemde sizin şartlarınıza göre yaşayan muhtemel İsalar vardı. Buraya girmeyeceğim birkaç nedenden dolayı, bu yansıtmalar içsel olayları yeterince sadık bir şekilde yansıtmadı. Bununla birlikte, aynı genel alanda, fiziksel olarak içsel psişik iklime tepki veren ve dini kahramanın çekiciliğini ve sorumluluğunu üzerlerinde hisseden bir sürü adam vardı.

Bu adamlardan bazıları dönemin azap ve şevkine fazlasıyla kapılmış, yeterince üstüne çıkamayacak kadar gergindiler. Kültürler onları kullandı. Çeşitli kültürleri yeni fikirlerin başlangıç noktası olarak kullanamazlardı. Bunun yerine, zamanın tarihinde kayboldular.

Bazıları, Mesih tarafından alınan aynı modeli takip etmeye devam etti, psişik yetenekler ve şifalar gerçekleştirdi, takipçi grupları vardı ve yine de çok gerekli olan o güçlü psişik dikkat odağını tutamadı.

Sözde Doğruluğun Efendisi böyle bir insandı, ancak aşırı gayretli doğası onu geri tuttu. Onun katılığı, herhangi bir gerçek büyük dini salıverme için gerekli olan kendiliğindenliği engelledi. Bunun yerine taşracılık tuzağına düştü. Mümkün olan rolü yerine getirseydi, Paul'e faydalı olabilirdi. O, Mesih varlığının Pavlus kısmının muhtemel bir kişiliğiydi.

Bu adamlar doğuştan bu dramadaki rollerini ve ayrıca Her Şeydeki konumlarını anladılar. Hepsi son derece kahin ve telepatikti, vizyonlara ve seslerin duyulmasına

bağlıydılar.

Rüyalarında iletişim halindeydiler. Pavlus, Mesih tarafından takip edildiğini hissedene kadar bilinçli olarak bu rüyaların çoğunu hatırladı. Pavlus'un Hıristiyanlara zulmetmesinin nedeni bir dizi yinelenen rüyaydı. İsa'nın, uykusunda onu takip eden bir tür şeytan olduğunu hissetti.

Bununla birlikte, bilinçdışı bir düzeyde, rüyaların anlamını biliyordu ve "dönüşüm" elbette yalnızca içsel bir deneyimin ardından gelen fiziksel bir olaydı.

Vaftizci Yahya, Mesih ve Pavlus rüya halinde birbirine bağlıydı ve Yahya, Mesih doğmadan önce Mesih'in varlığından oldukça haberdardı.

Pavlus, özel görevleri nedeniyle en güçlü bencil güce ihtiyaç duyuyordu. Bu nedenle rolünün bilinçli olarak çok daha az farkındaydı. İç bilgi, elbette, fiziksel dönüşüm deneyiminde patladı.

BÖLÜM 21

VEDA VE GİRİŞ: ÇOK BOYUTLU KİŞİLİKLERİN KENDİ DENEYİM ARACILIĞIYLA GÖRÜLEN YÖNLERİ

İsa'nın tarihi zamanında, Roma'da Millenius adında bir adamdım. O hayatta asıl mesleğim bir tüccarlıktı, ama oldukça meraklı bir beyefendiydim ve seyahatlerim bana birçok farklı insan grubuna erişim sağladı.

Fiziksel olarak tombul ve tombuldum, duruşumda hiç de asilzade değildim ve elbisemdeki dağınıklığa teslim oldum. Belli bir tür samandan yapılmış bir tür enfiyemiz vardı. Sürekli kullandım, çoğu zaman bornozuma biraz döktüm.

Evim şehrin en işlek kuzeybatı kesiminde, şehrin kalbi diyeceğiniz yerin hemen ötesindeydi. Mallarım arasında eşekler için çan sattım. Bu kulağa çok büyük bir ürün gibi gelmeyebilir, ancak yine de Roma dışındaki çiftliklerdeki aileler bunları oldukça faydalı buldular. Her birinin özel bir sesi vardı ve bir aile çanın sesinden kendi eşeklerini sayısız benzerlerinden ayırt edebilirdi.

Eşekler ayrıca Roma'daki birçok işletmede, özellikle alt mesleklerde yük taşıyıcıları olarak kullanıldı. Çanların sayısı, belirli perdeleri, hatta renkleri bile anlamlıydı. Şehrin kargaşasında, belirli çanlar, bu nedenle, yoksullar ve ürünleri satın almak için bekleyen köleler tarafından tanınabilirdi - genellikle yüklü arabalardan solmuş yiyecekler.

Çanlar, büyük ölçüde kumaş ve boyalarla uğraşan işimin yalnızca küçük bir parçasıydı ama beni büyülediler. Onlara olan ilgimden dolayı, kırsal kesimde ve bölgede sağduyulu bir adamın yapması gerekenden çok daha fazla seyahat ettim. Ziller benim hobim oldu. Merakım beni farklı türde çanları aramak için yolculuğa çıkardı ve başka türlü karşılaşmayacağım birçok insanla iletişim kurmamı sağladı.

Okuryazar olmasam da, zeki ve canlı bir zihnim vardı. Özel çanların hem Roma içinde hem de Roma dışında çeşitli Yahudi mezhepleri tarafından kullanıldığını keşfettim. Ben bir Romalı ve bir vatandaşken, vatandaşlığım, günlük yoluma devam ederken bana asgari güvenlik sağlamak dışında pek bir şey ifade etmiyordu ve işimde Romalılar kadar çok Yahudi ile karşılaştım. Sosyal olarak onlardan çok üstün değildim.

Romalılar, o dönemde Roma'daki Yahudilerin sayısı hakkında net bir fikre sahip değildi. Tahmin yürüterek gittiler. Zelotlara ait eşeklerin üzerindeki çanların üzerinde bir göz sembolü vardı. Romalılardan olduğu kadar diğer Yahudilerden de saklanarak gizlice

şehre geldiler. İyi pazarlık yapıyorlardı ve çoğu zaman beni kaybetmeyi hak ettiğimden fazlasını yaptılar.

Doğruluğun Efendisi hakkında, o zamanlar anladığım kadarıyla "kutsal" bir suikastçı olan Sheraba adlı bir kuzeninden öğrendim. Onunla Kudüs'ün dışındaki kokuşmuş bir kabinde konuştuğum gece sarhoştu. Bana gözün sembolünden bahseden oydu. Ayrıca bana İsa denen adamın Esseniler tarafından kaçırıldığını söyledi. Ona inanmadım. Bana söylediği zaman da İsa'nın kim olduğunu bilmiyordum.

İsa'nın yaşadığı dönemde, karşılaştırmalı olarak konuşursak, çok az kişi onun varlığını biliyordu. Açıkça söylemek gerekirse (ve esprili bir şekilde) topun birinin olduğunu biliyordum ama o kişiden emin değildim. Rüya hallerinde, durum nihayet benim ve birçok kişi tarafından biliniyordu.

Genel olarak konuşursak, Hıristiyanlar Romalıları dönüştürmek istemediler. Daha sonra onlardan biriydim ve uyruğum nedeniyle asla güvenilmezdi. Bu dramadaki rolüm, sadece kendimi onun fiziksel temeli ile tanıştırmaktı; küçük de olsa o çağda bir katılımcı olmak. Sizin tabirinize göre çok daha sonra, üçüncü yüzyılda küçük bir papa olacak, tanıdığım bazı kişilerle yeniden karşılaşacaktım - ve mizahi bir notu bağışlarsanız, bir kez daha çan seslerine aşina olacağım.

Amacım, geçmiş yaşamlarıma ayrıntılı olarak girmek değil, onları belirli noktalara değinmek için kullanmaktır. Her şeyden önce birçok kez hem kadın hem erkek oldum ve çeşitli mesleklere daldım ama hep öğrenme düşüncesiyle öğretebileyim diye. Fiziksel varoluşta sağlam bir geçmişe sahiptim, bu nedenle, şu andaki "çalışmam" için bir önkoşul olarak.

Tarihsel açıdan önemli bir kişiliğin rolünü oynamadım, ancak günlük yaşamın ev gibi ve samimi ayrıntılarında, normal başarı mücadelesinde, aşk ihtiyacında deneyimlendim. Babanın oğula, oğulun babaya, kocanın karıya, karı kocanın anlatılmaz özlemini öğrendim ve insan ilişkilerinin samimi ağlarına daldım. Tarih fikrinizden önce bir Lumanlıydım ve daha sonra Atlantis'te doğdum.

Tarihsel referansınızı kullanarak, bir Konuşmacı olarak görev yapan mağara adamları zamanında geri döndüm. Şimdi, fiziksel mesleğim ne olursa olsun, her zaman bir Konuşmacı oldum. Ruburt ve Joseph'i tanıdığım Danimarka'da baharat tüccarıydım. Birkaç yaşamda siyahtım - bir kez şimdi Etiyopya olarak adlandırılan yerde ve bir kez Türkiye'de.

Keşiş olarak hayatım, bir papa olarak deneyimlerimi izledi ve bunlardan birinde İspanyol Engizisyonunun kurbanı oldum. Kadın yaşamlarındaki deneyimim, sade bir Hollandalı kız kurusundan İncil'deki David zamanında bir fahişeye, çocuklu mütevazi bir anne olarak çeşitli varoluşlara kadar değişiyordu.

Şimdi, Ruburt ve Joseph ile bağlantı kurmaya başladığımda, sayısız hayatımın gerçeğini onlardan sakladım. Özellikle Ruburt, reenkarnasyonu kabul etmedi ve bu tür çoklu yaşam deneyimleri fikri onun için oldukça skandal olurdu.

Zamanlar, isimler ve tarihler, deneyimler kadar önemli değildir ve burada listelenemeyecek kadar çokturlar. Ancak, bir süre sonra bunların tamamen kullanılabilir hale getirilmesini sağlayacağım. Bazıları Ruburt'un sınıf oturumlarında verildi ve bazıları az da olsa Seth Malzemesinin kendisi ortaya çıktı.

Reenkarnasyon üzerine bir kitapta, önceki kişiliklerimin her birinin kendileri için konuşmasını umuyorum, çünkü kendi hikayelerini anlatmalılar. Bu nedenle, bu kişiliklerin hala var olduğunu ve bağımsız olduklarını anlamalısınız. Bir zamanlar bu kişiliklerin içinde yer alıyormuş gibi görünsem de, onların tohumundan başka bir şey değildim. Senin terimlerinde, kim olduğumu hatırlayabiliyorum; Bununla birlikte, daha geniş anlamda, bu kişilikler kendileri için konuşmalıdır.

Durumu hipnoz altında yaş gerilemesi ile karşılaştırdığınızda belki burada bir benzetme göreceksiniz. Ancak bu kişilikler benim olduğum şeyin içinde kilitli değil. Kendi tarzlarına göre ilerlemişlerdir. Onlar reddedilmez. Benim terimlerime göre, benimle bir arada varlar, ama gerçekliğin başka bir katmanında.

Birkaç yaşamda "geçmiş varoluşlarımın" bilinçli olarak farkındaydım. Bir keresinde bir keşiş olarak kendimi başka bir hayatta yazdığım bir müsveddeyi kopyalarken buldum.

Çoğu zaman ağırlık sevgisine kapıldım ve ona sahip oldum. İki kez açlıktan öldüm. Ölümlerimi her zaman son derece eğitici bulmuşumdur - sizin açınızdan, daha sonra. "Belirli bir ölüme yol açan" düşüncelerin ve olayların izini sürmek her zaman hayatlar arasında bir ders olmuştur.

Hiçbir ölümüm beni şaşırtmadı. Bu süreçte kaçınılmazlığı, tanınmayı, hatta bir aşinalık hissini hissettim: "Tabii ki, bu özel ölüm benim, başkası değil." Ve o zamanlar neredeyse bir mükemmellik duygusu hissederek en tuhaf koşulları bile kabul ettim. Ölüm olmadan yaşam düzgün bir şekilde tamamlanamazdı.

Büyük bir alçakgönüllülük duygusu vardır, ancak iç benlik, ölüm gerçekleştiğinde özgürlüğünü hissettiği için büyük bir coşku duygusu vardır. Bütün ölümlerim, yaşamlarımın tamamlayıcısıydı, bana öyle geliyordu ki, başka türlü olamaz.

Seçersem, sizin terimlerinizle bu varoluşların herhangi bir bölümünü yeniden yaşayabilirim, ancak bu kişilikler kendi yollarına gider.

Öznel bir düzeyde, hayatımın her birinde bir öğretmen ve bir Konuşmacı olarak hareket ettim. Son derece sezgisel birkaç varoluşta bu gerçeğin farkındaydım. Bilincin alt tarafının yüksek önemini henüz anlamıyorsunuz. Her yaşamdaki nesnel rolünüzün yanı sıra, reenkarnasyon zorluklarınız aynı zamanda rüya hallerinizi, bildiğiniz günlük dünyanın altında akan ve geri çekilen yaratıcılık ritimlerini de içerir. Böylece, bir Konuşmacı ve öğretmen olarak, dışsal olarak ilginç olmayan birçok yaşamda bu şekilde oldukça yetkin oldum.

Bu tür durumlarda etkim, işim ve ilgim, sessiz nesnel arayışlarımdan çok daha büyüktü. Size bu bilgiyi, kendi realitenizin gerçek doğasını anlamanıza yardımcı olmayı umarak veriyorum. Ancak benim reenkarnasyon varoluşlarım benim ne olduğumu tanımlamaz, sizinkiler de sizi tanımlamaz.

Ruh kendini bilir ve terimler veya tanımlarla karıştırılmaz. Size kendi realitemin doğasını göstererek, size kendi doğanızı öğretmeyi umuyorum.

Herhangi bir kategoriye veya varoluş köşesine bağlı değilsiniz. Senin gerçekliğin benimkinden daha fazla ölçülemez. Bu kitabı yazarak ve kavramlarınızı genişleterek bilincin ve kişiliğin işlevini örneklemeyi umuyorum.

Şimdi size, bu materyali çok sevdiğim bir kadının himayesinde dikte ettiğimi

söyleyerek başladım. Şimdi size işin içinde başka gerçekliklerin de olduğunu söyleyeyim. Aşağıdaki paragraflar, şu anda aracılığıyla konuştuğum kadına karşı duruşumla benim için aynı konumda olan başka bir kişilik tarafından yazılacaktır.

Bizler, kendi dillerimizi bilmeden konuşan sesleriz. Bizler, geldiğiniz o enerjinin kaynaklarıyız. Biz yaratıcıyız, ama aynı zamanda yaratıldık. Siz diğer realiteleri tohumladığınız gibi, biz de evreninizi tohumladık.

Biz sizin tarihsel terimlerinizle var değiliz, fiziksel varlığı da bilmiyoruz. Sevincimiz, dünyanızın geldiği yüceliği yarattı. Bizim varlığımız öyledir ki, sizinle iletişim başkaları tarafından yapılmalıdır.

Sözlü sembollerin bizim için bir anlamı yoktur. Deneyimlerimiz tercüme edilemez. Niyetimizin öyle olmasını umuyoruz. Bilincin uçsuz bucaksız sonsuz alanında her şey mümkündür. Her düşüncede bir anlam vardır. Düşüncelerinizi ışık olarak algılıyoruz. Desenler oluştururlar.

İletişimin zorlukları nedeniyle gerçekliğimizi açıklamamız neredeyse imkansız. Sadece var olduğumuzu bilin. Size ölçülemez bir canlılık gönderiyoruz ve aşina olduğunuz tüm bu bilinç yapılarını destekliyoruz. Asla yalnız değilsin. Size her zaman ihtiyaçlarınızı anlayan elçiler gönderdik. Siz bizi tanımasanız da biz sizi seviyoruz.

Seth benim referansımda, referansımızda bir nokta. O bizim eski bir parçamız. Ayrıyız ama birleştik. Her zaman ruh eti oluşturur.

Devam edeceğiz. Fiziksel terimlerle deşifre edilemeyen bilinç türleri vardır. Az önce okuduğunuz paragrafları oluşturan "kişilik" işte böyle bir kişiliktir.

Bahsedildiği gibi, o kişilikle benim aramda, Ruburt ve benim aramda var olanın aynısı var. Ama sizin terimlerinizle, Seth İki benim gerçekliğimden, benim Ruburt'unkinden çok daha uzak. İsterseniz Seth Two'yu gelecekteki bir parçam olarak tasavvur edebilirsiniz ama işin içinde çok daha fazlası var.

Bu fikirleri daha açık hale getirmek için burada basit terimler kullanıyorum. Trans halindeyken, Ruburt benimle iletişime geçebilir. Bazı yönlerden transa benzer bir durumdayken, Seth Two ile iletişim kurabilirim. Açıklaması oldukça zor şekillerde ilişkiliyiz, bilinç ağlarında birleştik. O halde benim gerçekliğim, yalnızca reenkarnasyon kimliklerini değil, aynı zamanda herhangi bir fiziksel bağlantıya sahip olmayan diğer varlık oluşumlarını da içerir.

Aynı şey bu kitabın her okuyucusu için de geçerlidir. Bu nedenle ruhun ucu açıktır. Kapalı bir ruhsal veya psişik sistem değildir. Sana ruhun senden ayrı, ayrı bir şey olmadığını göstermeye çalıştım. Sizden - sermaye - Tanrı'dan daha fazla boşanmış değildir.

Evreninizin dışında var olan ve ondan ayrı ayrı bir tanrı yaratmaya gerek yoktur ve bir ruhu uzak bir varlık olarak düşünmeye gerek yoktur. Tanrı veya Var Olan Her Şey, sizin bir parçanızdır. "Onun" enerjisi kimliğinizi oluşturur ve ruhunuz da aynı şekilde sizin bir parçanızdır.

Kendi reenkarnasyon kişiliklerim, olası benlikler ve hatta Seth Two bile, ben onların içinde olduğum gibi, şimdi içimde varlar. Senin terimlerinde, Seth Two daha gelişmiş. Sizin tabirlerinizle, o daha yabancı, çünkü benim geçmişim nedeniyle sizin fiziksel varlığınızla benim kadar iyi ilişki kuramaz.

Yine de benim deneyimim Seth Two'yu zenginleştiriyor ve onun deneyimleri beni, onları algılayabildiğim ve kendi kullanımım için tercüme edebildiğim ölçüde zenginleştiriyor. Aynı şekilde, Ruburt'un kişiliği benimle olan ilişkisi sayesinde genişledi ve ben de deneyim yoluyla kazanıyorum, çünkü en iyi öğretmenler bile aktivitenin her boyutundan öğrenirler.

Daha geniş anlamda, ruhum reenkarnasyon kişiliklerimi, Seth Two'yu ve olası benlikleri içerir. Tesadüfen, reenkarnasyonal varoluşlarımdan olduğu kadar olası benliklerimin de farkındayım. Ruh kavramınız çok sınırlı. Bu yorum da yapılabilir olsa da, gerçekten grup ruhları açısından konuşmuyorum.

Ruhun her "parçası" bütünü içerir - eminim sizi şaşırtacak bir kavramdır. Kendi öznel realitenizin daha fazla farkına vardıkça, kendi ruhunuzun daha büyük bölümlerine aşina olacaksınız. Ruhu kapalı bir sistem olarak düşündüğünüzde, onu böyle algılarsınız ve onun daha büyük yaratıcılığı ve özellikleri hakkındaki bilginizi kendinizden uzaklaştırırsınız.

Seth Two, bir dereceye kadar ne olacağımı temsil ediyor ve sizin terimlerinizle, yine de ben o olduğumda o farklı bir şey olacak. Şimdi aynı şartlar altında, sadece Ruburt ben olabilirim, ama o zaman çok farklı bir şey olacağım.

Her biriniz, farkında olsanız da olmasanız da, aynı türden ilişkilere dahilsiniz. Size reenkarnasyonel varoluşlar geçmiş ve gelecek olayları içeriyor gibi görünse de, bunlar sizin şimdiki yaşamınıza ve bilincinize paralel veya bitişik varoluşlardır. Daha büyük kimliğinizin diğer yönleri, göreceli olarak, bunlar hakkında veya bunların etrafında mevcuttur.

Gerçekliğin doğasına verilen cevaplar, hepinizin aradığı Her Şeyin samimi bilgisi, mevcut deneyiminizin içindedir. O sizin dışınızda değil, kendinize içsel bir yolculukta, kendinizde ve bildiğiniz dünyada bulunacaktır.

Bir zamanlar on iki çocuklu bir anneydim. Eğitim yönünden cahil, güzel olmaktan uzak, özellikle sonraki yıllarda vahşi bir mizaca ve boğuk bir sesle. Bu, altıncı yüzyılda Kudüs civarındaydı. Çocukların birçok babası vardı. Onları sağlamak için elimden geleni yaptım.

Benim adım Marshaba'ydı. Mümkün olan her yerde yaşıyorduk, kapılara çömeliyorduk ve sonunda hepimiz dileniyorduk. Yine de bu varoluşta, fiziksel yaşam, bildiğim her şeyden daha büyük bir kontrasta, keskinliğe sahipti. Bir ekmek kabuğu benim için, daha önce hayatlarda ne kadar iyi buzlu olursa olsun, herhangi bir kek parçasından çok daha lezzetliydi.

Çocuklarım güldüğünde zevkle boğuldum ve yoksunluklarımıza rağmen, her sabah uykumuzda ölmediğimiz, açlığa yenik düşmediğimiz için muzaffer bir sürpriz oldu. Her birinizin kendi hayatınızı seçmesi gibi ben de o hayatı bilerek seçtim ve bunu yaptım çünkü önceki hayatlarım beni çok üzmüştü. Fazla yumuşamıştım. Artık dünyanın sağlayabileceği gerçekten muhteşem fiziksel zevklere ve deneyimlere netlikle odaklanmıyordum.

Çocuklarıma bağırmama ve bazen elementlere karşı öfkeyle çığlık atmama rağmen, varoluşun ihtişamı beni çok etkiledi ve gerçek maneviyat hakkında bir keşiş olarak öğrendiğimden daha fazlasını öğrendim. Bu, yoksulluğun gerçeğe yol açtığı veya acı

çekmenin ruh için iyi olduğu anlamına gelmez. Bu koşulları benimle paylaşan birçok kişi çok az şey öğrendi. Bu, her birinizin, sahip olduğunuz yaşam koşullarını, zayıf ve güçlü yönlerinizin nerede olduğunu önceden bilerek, kendi amacınız için seçeceğiniz anlamına gelir.

Kişiliğimin gestaltında, sizin terimlerinizle daha sonra daha zengin hayatlar yaşadım, o kadın benim içimde yeniden canlıydı - örneğin, çocuk yetişkinde yaşıyor ve daha sonraki koşulları daha önceki varoluşlara kıyasla şükranla dolduruyor. Avantajlarımı daha iyi kullanmam için beni teşvik etti.

Böylece, sizin içinizde, çeşitli reenkarnasyon varlıklarınız büyük ölçüde birlikte meydana gelir. Yine yetişkinlik analojisini kullanırsak, sanki içinizdeki çocuk kendi hafızanızın ve deneyiminizin bir parçası ve yine başka bir şekilde sizi terk etmiş, sizden ayrı düşmüş, sanki çocuğun "döndüğü tek bir yetişkinmişsiniz gibi". içine. " Yani, olduğum insanlar kendi yollarına gittiler ve yine de benim bir parçam ve ben onlardan.

Seth Two'nun hafızasında, içinden çıktığı bir ben olarak hayattayım. Yine de şu anda olduğum ben, onun içinden çıktığı ben değil. Yalnızca katı zaman ve bilinç fikirleriniz bu ifadeleri size garip kılıyor; çünkü daha geniş bir bağlamda, Seth Two'yu tekrar hatırlayabiliyorum. Bu nedenle tüm bu bağlantılar açıktır. Tüm psikolojik olaylar diğerlerini etkiler.

Tüm varoluş ve bilinç iç içedir. Ancak ruhu farklı, ayrı ve dolayısıyla kapalı bir şey olarak düşündüğünüzde, ayrı bir tanrı - yaratılıştan ayrı gibi görünen bir kişilik - düşünmeye yönlendirilirsiniz.

Her Şey Yaratılışın bir parçasıdır, ama yaratılışın ne olduğundan daha fazlasıdır. Tanımlanması imkansız olmanın piramit gestaltları vardır ve bunların farkındalığı size çok sayıda başka realite gibi görünen şeylerin bilgisini ve deneyimini içerir. Sizin yararınıza konuştuğum terimlerle, örneğin onların şu anki durumu, onların "zamanının" bir anında gezegeninizin yaşamını ve ölümünü içerebilir. Seth Two'nun varlığı, böyle bir bilinç galaksisinin dış kenarlarındadır.

Seth Two konuştuğunda, Ruburt başlangıçta aşağıdakilerin farkındadır: Bilinci içsel bir psişik yolu, enerjili bir huni izleyerek yukarı doğru zorlanır, ta ki basitçe daha ileri gidemeyene kadar. O zaman ona bilinci, üstü açık uzaya kadar uzanan görünmez bir piramit yoluyla vücudundan çıkıyormuş gibi geliyor.

Burada mesajı bir şekilde otomatik olarak kelimelere çevrilen kişisel olmayan sembollerle temas kuruyor gibi görünüyor. Bu nokta aslında boyutlarda bir bükülmeyi temsil ediyor, sistemler arasında uzaydan çok enerji ve psikolojik gerçeklikle ilgili bir yeri temsil ediyor, çünkü uzay anlamsız.

Böyle zamanlarda neredeyse her zaman bir çevirmen olarak hazır bulunuyorum. Her iki gerçekliğe ilişkin bilgim iletişim için gereklidir.

Seth Two, tamamen farklı bir dizi sembol ve anlamlara aşinadır, bu nedenle, bu durumda, biri benim, diğeri de Ruburt tarafından olmak üzere iki çeviri verilmektedir.

Umarım, başka türlü teslim edilemeyecek bazı kavramlar bu şekilde teslim edilecektir. Gerçekliğin ve deneyimin bu karışmaları, bir sistemden diğerine bu mesajlar, sürekli olarak çeşitli şekillerde meydana gelir, dünyanızda bir veya başka bir şekilde ortaya çıkar - birçok çocuğun ilhamı olarak. Başka bir deyişle, size yardım ediliyor.

Ayrıca kendi yeteneklerinizi de kullanıyorsunuz, ancak kendi özellikleriniz için alacağınız yardım miktarını büyük ölçüde belirlemektedir. Seth İki konuştuğunda Ruburt'a görünen sembolizm iyi çalışır, ancak dışa doğru da içe doğrudur ve bu nedenle bilinç, ona dışa doğru gidiyormuş gibi göründüğü kadar içe doğru hareket eder.

Bu tür temaslar ve bilgiler her birey için mevcuttur. Tüm Olan, dışarıdan gelen sesler, trompet ve tantana ile değil, tüm parçalarına konuşur, ancak mesajlarını her bilincin canlı ruhu aracılığıyla iletir.

Var Olan Her Şeyde çözülmek kaderiniz değildir. Kişiliğinizin şu anda anladığınız yönleri korunacaktır. Her Şey, bireyselliğin yaratıcısıdır, yok edilmesinin aracı değil.

Benim kendi "önceki" kişiliklerim, sizin "geçmiş" kişilikleriniz gibi bende çözülmez. Hepsi canlı ve hayati. Hepsi kendi yoluna gider. "Gelecekteki" kişilikleriniz, geçmiş kişilikleriniz kadar gerçektir. Bir süre sonra bu sizi ilgilendirmez. Reenkarnasyon çerçevesi dışında, düşündüğünüz gibi ölüm yoktur.

Ancak benim kendi referans çerçevem artık reenkarnasyonal varoluşlarıma odaklanmıyor. Dikkatimi başka yönlere çevirdim.

Tüm yaşamlar eşzamanlı olduğundan, hepsi aynı anda gerçekleştiğinden, herhangi bir ayrılık psikolojiktir. Ben olduğum gibi varım, reenkarnasyon hayatım - sizin terimlerinizle - hala var. Ama şimdi onlarla ilgilenmiyorum, konsantrasyonumu başka faaliyet alanlarına dönüştürüyorum.

Kişilik ister beden içinde ister dışında değişir, dolayısıyla ölümden sonra da ondan önce değiştiğin gibi sen de değişeceksin. Bu terimlerle, ölümden sonra şimdi olduğun gibi kalmakta ısrar etmek gülünçtür. Bir çocuğun "Büyüyeceğim ama şu anki fikirlerimi asla değiştirmeyeceğim" demesiyle aynı şey. Psişenin çok boyutlu nitelikleri, sonsuz bir boyutlar alemini deneyimlemesine izin verir. Bir boyuttaki deneyim, başka bir boyuttaki varlığı hiçbir şekilde olumsuzlamaz.

Ruhu, varoluşun doğasının sıkı kavramlarına sıkıştırmaya çalışıyorsunuz, onun sınırlı inançlarınızı takip etmesini sağlıyorsunuz. Ruhun kapısı açıktır ve deneyimin tüm boyutlarına götürür.

Bununla birlikte, bildiğiniz haliyle benliğin kendinizin sonu ya da toplamı olduğunu düşünüyorsanız, o zaman ruhunuzun yalnızca tek bir yaşamda mevcut girişimleriyle sınırlanmış sınırlı bir varlık olduğunu ve ölümden sonra buna göre yargılanacağı hayal edersiniz. birkaç değersiz yılın performansı.

Bu, birçok yönden rahat bir kavramdır, ancak bazıları için sonsuz lanet çağrışımlarıyla oldukça korkutucu olabilir. Bununla birlikte, ilahi yaratıcılığın kalbinde yer alan zengin süslemeleri ima etmek için fazla derli toplu bir fikir. Ruh, bildiğiniz gibi fiziksel yaşamın dokusunun hem içinde hem de dışında durur. Ebedi bir iç bilince sahip olduğunuz için hayvanlardan ve varoluşun geri kalanından ayrı değilsiniz. Böyle bir bilinç tüm canlılarda ve tüm formlarda mevcuttur.

Bu bölüme "Bir Elveda ve Bir Giriş" adını verdim. Elveda benim, çünkü bu kitabı şimdi bitiriyorum. Giriş, her okuyucu için geçerlidir, çünkü umarım şimdi kim ve ne olduğunuzu daha iyi anlayarak kendinizle yüz yüze tanışabilirsiniz.

Bu nedenle sizi kendinizle tanıştırmak istiyorum.

Öğretmenden öğretmene, kitaptan kitaba koşarak kendini bulamayacaksın. Herhangi

bir özel meditasyon yöntemini izleyerek kendinizle tanışmayacaksınız. Yalnızca, bildiğiniz benliğinizin içine sessizce bakarak, şimdiki ya da anlık benlik ile çok boyutlu içsel kimlik arasında var olan bağlantılarla kendi realitenizi deneyimleyebilirsiniz.

Bir isteklilik, bir rıza, bir arzu olmalı. Kendi öznel durumlarınızı incelemek için zaman ayırmazsanız, o zaman bu kadar çok yanıt sizden kaçıyorsa şikayet edemezsiniz. İspat yükünü bir başkasına yükleyemezsiniz veya bir erkek veya öğretmenden kendi varlığınızın geçerliliğini size kanıtlamasını bekleyemezsiniz. Böyle bir prosedür, sizi birbiri ardına öznel bir tuzağa götürmeye mahkumdur.

Oturup bu kitabı okurken, içerideki kapılar açılır. Anı mümkün olduğunca tam olarak bildiğiniz gibi deneyimlemelisiniz - fiziksel olarak odanın içinde veya dışarıda yaşadığınız şehrin sokaklarında var olduğu için. Dünyanın her yerinde zamanın bir anında mevcut olan deneyimi hayal edin, sonra o anda var olan ve yine de ondan kaçan kendi öznel deneyiminizi takdir etmeye çalışın - ve bu, yaşayan her birey tarafından çarpılır.

Bu egzersiz tek başına algılarınızı açacak, farkındalığınızı artıracak ve otomatik olarak kendi doğanızı takdir etmenizi sağlayacaktır.

Böyle bir genişlemeye muktedir olan "siz", önceden hayal ettiğinizden çok daha yaratıcı ve çok boyutlu bir kişilik olmalıdır. Kitapta daha önce verilen önerilen küçük alıştırmaların çoğu aynı zamanda kendi realitenizi tanımanıza yardımcı olacak, size kendi ruhunuzun veya varlığınızın doğası ile doğrudan deneyim kazandıracak ve sizi varlığınızın bu bölümleriyle temasa geçirmenizi sağlayacaktır. hangi kendi canlılığınız yayılıyor. Geçmişteki reenkarnasyon benliklerinizle veya olası benliklerinizle kendi karşılaşmalarınız olabilir veya olmayabilir. Kendinizi bilinç düzeylerini değiştirme eylemi içinde yakalayabilir veya yakalamayabilirsiniz.

Bununla birlikte, okuyucularımın çoğu, önerilen alıştırmaların bazılarında kesinlikle başarılı olacaktır. Zor değiller ve herkesin yetenekleri dahilindeler.

Bununla birlikte, her okuyucu, şu veya bu şekilde, kendisi için oldukça yeni bir şekilde kendi canlılığını hissetmeli ve daha önce farkında olmadığı genişleme yollarını kendi içinde açmalıdır. Bu kitabın doğası, yaratılış ve teslim yöntemi, kendi içinde, insan kişiliğinin genellikle ona atfedilenlerden çok daha fazla yeteneğe sahip olduğu gerçeğine açıkça işaret etmelidir. Şimdiye kadar, tüm kişiliklerin fiziksel olarak gerçekleşmediğini anlamalısınız. Bu kitap fiziksel olmayan bir kişilik tarafından tasarlanıp yazıldığından ve daha sonra fiziksel hale getirildiğinden, her birinizin genellikle kabul edilenden daha büyük yeteneklere ve iletişim yöntemlerine erişiminiz var.

Umarım bu kitabım şu ya da bu şekilde her birinize kendi içsel çok boyutlu kimliğinize bir giriş sağlamaya hizmet etmiştir.